

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

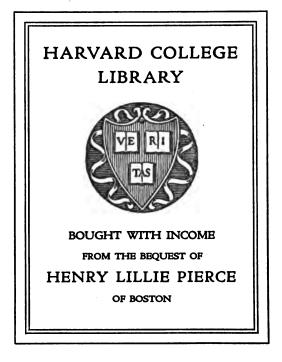
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

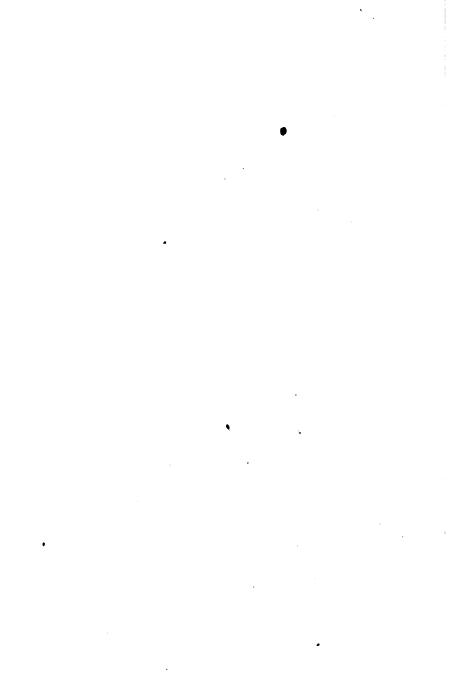

Celt 5356.1.33

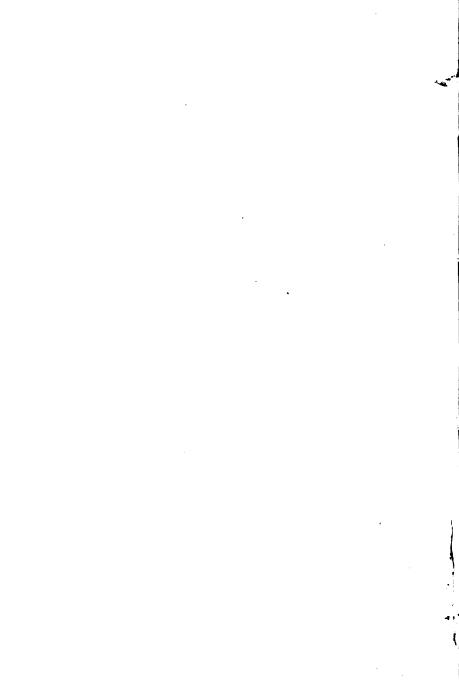

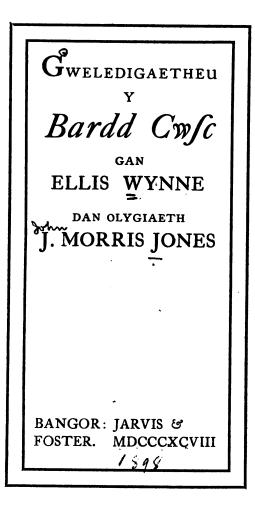

Y BARDD CWSC

Celt 5356.1.53

IX.5535

)01,10g

I John Rhys, Ysw., M.A., LL.D. Pennaeth Coleg Jesu ac Athro Cadeiriog yr Ieithoedd Celtaidd ym Mhrifysgol Rhydychen o barch a dyled i'w ddigymar ddysg y cyftwynir y Gyfrol hon gan y Golygydd

CYNNWYS.

Rhagymadrodd	ix
Cofnodion Plwyfi Ellis Wynne -	lv
Orgraff y Bardd Cwsc	lxxi
Yr Hen Wyneb Ddalen	I
At y Darllenydd	3
Gweledigaeth y Byd	5
Cerdd ar Fesur Gwêl yr Adeilad -	50
Gweledigaeth Angeu	54
Cerdd ar y Dôn Gadel y Tîr	78
Gweledigaeth Uffern	83
Cerdd ar y Dôn Trom-Galon	149
Nodiadau	155
Geirfa	173
Talfyriadau	205

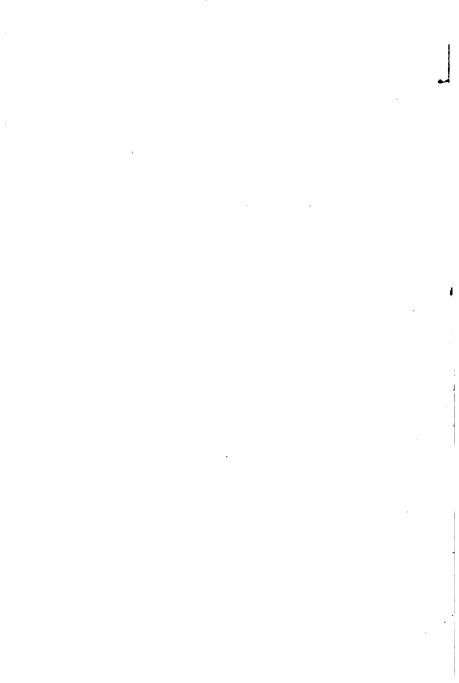
1.~

L

1

£

'n

RHAGYMADRODD.

G ANWYD Ellis Wynne (canys felly yr ysgrifennai efe ei enw) yn y flwyddyn 1671, yn y Las Ynys, plasdy bach neu ffermdy tua milltir a hanner o Harlech. Unig fab oedd Ellis i Edward Wynne, a ddeilliai o deulu Glyn Cywarch,^z ac a briodasai etifeddes y Las Ynys. Ni wyddys ym mha le y derbyniodd efe ei addysg fore ; ond aeth i Rydychen yn un ar hugain oed, fel y dengys y cofnod a ganlyn :

WYNNE, ELLIS, s. Edw. of Lasypeys, co. Merioneth, pleb. Jesus Coll. matric. 1st March 1691-2 aged 21; rector of Llandanwg 1705, and of Llanfair-juxta-Harlech (both) co. Merioneth 1711.²

Nid ystyrrid gradd yn beth mor bwysig i fyfyriwr yr adeg honno; a cheid llawer yn gadael y prifysgolion heb yr un. Felly yr ymddengys y gwnaeth Ellis Wynne, canys ni cheir neb o'r enw yn rhestr graddolion Rhydychen o'r flwyddyn yr aeth efe yno

¹ Td. 54. Nid yw Glyn Cywarch nepell o'r Las Ynys. Gweler td. lvi.

* Foster's *Index Eccles*. Amlwg yw mai gwall am Lasynys yw "Lasypeys." hyd pan gymerth rhyw Ellis Wynne ei B.A. yn 1718 a'i M.A. yn 1722. Ond gan fod y gwr o'r Las Ynys yn 47 oed yn 1718, nis gall yn hawdd mai efe oedd hwn.

Dywed y traddodiad mai cyfreithiwr oedd Elis Wyn ar y cyntaf, a'i fod mewn "gwth o oedran "' pan drodd yn offeiriad; ac mai Dr. Humphrey Humphreys, Esgob Bangor, a chyfathrachwr iddo yntau, ar ol gweled rhagoriaeth ei gyfieithiad o Holy Living Jeremy Taylor,² a'i perswadiodd i gymryd Dywedid ddarfod ei urddo 'n urddau. ddiacon ac yn offeiriad yr un dydd (gan yr Esgob Humphreys ei hun, medd un ysgrifennydd,3) a'i gyflwyno drannoeth i fywioliaeth Llanfair Harlech, a rhywbryd wedi hynny i fywioliaethau Llandanwg a Llanbedr. Cymharer y traddodiad â'r cofnod a ddyfynnwyd uchod. Yn ol y cofnod, bywioliaeth Llandanwg a gafodd efe gyntaf, sef yn 1705, a Llanfair yn 1711; a chadarnheir hyn gan gofnodion y plwyfi.4 Nid tebyg chwaith mai Dr. Humphreys a'i hordeiniodd, canys symudasai 'r Dr. o Fangor i Henffordd yn 1701. Ond ar wahân i'r pethau hyn, fe ddichon fod y traddodiad yn weddol gywir. Yr oedd Elis Wyn yn 34ain oed yn 1705, ac er nad oedd felly mewn "gwth o oedran,"

- * Ashton, Hanes Llen. Gymr., td. 111.
- ³ Llyfr. y Cymr., td. 273.
- ⁴Gweler Cofnodion isod td. lvi.

¹B. Cwsg, 1853, td. vii.

eto yr oedd gryn dipyn dros yr oed yr arferid ymgymeryd â'r weinidogaeth. Pair hynny hefyd ei bod nid yn unig yn bosibl, ond yn bur debyg, iddo dderbyn urdd diacon ac offeiriad yr un dydd.

Priododd yn gyntaf Lowri Wynne o Foel y Glo, Llanfihangel y Traethau; dywedir mai ei gyfnither oedd hi, merch Rhys Wyn, brawd ei dad.² Ym Medi 1698, y priodasant, yn Eglwys Llanfihangel; ond bu Lowri Wyn farw cyn pen y flwyddyn ar enedigaeth plentyn. Claddwyd y fam a bedyddiwyd y mab yn Llandanwg yr un dydd, y 10fed o Orffennaf, 1699; a chladdwyd y baban, Edward, cyn cyrraedd o hono'i ddwyflwydd oed.²

Priododd Elis Wyn yr ail waith Lowri Llwyd o'r Hafod Lwyfog, Bedd Gelert, yn ol cofrestr Llanfair (o Dal y Treiddun medd copi Bangor), ddygwyl Valentin, 1702. Bu iddynt naw o blant ;² a bu farw Lowri yn Awst, 1720. Bu yntau farw yng Ngorffennaf, 1734, a chladdwyd ef ar yr 17eg o'r mis hwnnw dan yr allor yn Eglwys Llanfair.

Heb gyfrif ei lafur fel ysgrifennydd, dyna 'n fyr gymaint ag a wyddys am helynt ei fywyd. Diameu mai 'r rheswm fod yr hanes mor brin ydyw nad *oedd* fawr o hanes i'w draethu am dano. Bugeiliodd ei braidd

¹Taliesin ii. 276; Brython v. 130.

² Gweler Cofnodion isod, td. lix, lxi.

ar ei dreftadaeth ei hun, a threuliodd fywyd syml digyffro yn eu plith ; a gwyn ei fyd y gwr (fel y wlad) sydd heb hanes.

Trown, gan hynny, at ei ysgrifeniadau. Yn Llyfryddiaeth y Cymry, rhoddir dan y flwyddyn 1700 lyfr a elwid "Help i Ddarllen yr Ysgrythur Lan, &c. . . . Wedi ei gyfieithu . . . Gan E. W., Gweinidog Eglwys Loegr," a dywedir mai Ellis Wynne oedd yr E. W. hwn. Ond, medd yr awdwr, "Ym mhen tua deugain mlynedd eto ceir E. W. arall [Edmund Williams, mae 'n debyg, medd y golygydd] yr hwn oedd offeiriad duwiol iawn yng nghymmydogaeth Pont y Pwl o yspryd ac arferion Methodistaidd yn yr Eglwys Sefydledig." Y tebyg vw fod amseriad y llyfr yn anghywir ac mai 'r Edmund Williams hwn oedd yr E. W. a'i cyfieithodd. "Yn y Mwythig, gan Stafford Prys" yr argraffwyd ef. Rhydd awdwr y Llyfryddiaeth lyfr arall o argraffwaith Stafford Prys dan y flwyddyn 1711, heb sail amgen na bod y rhagymadrodd wedi ei arwyddo yn y flwyddyn honno; sail rhy wan o lawer i ddodi Stafford Prys mor gynnar, gan mai o 1758 hyd 1780 yr argraffai efe. Hawdd iawn y gallai 1700 fod yn wall am 1760; ond hyd yn oed ped fai 'n bosibl i 1700 fod yn gywir, nid Elis Wyn oedd y cyfieithydd felly chwaith, canys nid oedd efe 'n "Weinidog Eglwys Loegr" hyd 1705.

Y gwaith cyntaf a gyhoeddodd Elis Wyn oedd y cyfieithiad a grybwyllwyd ar y dechreu o *The Rule and Exercises of Holy Living*, gan yr Esgob Jeremy Taylor. Ymddangosodd hwn yn 1701 dan y teitl :

RHEOL BUCHEDD SANCTAIDD yn dangos y MODDION a'r ARFEU i ynnill pob Grâs a Meddyginiaeth rhag pôb rhyw Bechod, a Myfyrdodau cymmwynascar i wrthwynebu pob Profedigaeth. Ynghyda GWEDDIAU yn cynnwys Hôll Ddyledswydd Cristion. A'r Rhannau o Ddyfosiwn wedi eu cymmwyso at bôb Achosion, a'u cyfansoddi at bôb Angenrheidieu. Gan JER. TAYLOR, D.D., o'r deunawfed Argraffiad yn Saesonaeg. Argraphwyd yn llundain 1701.

Cyflwynir y cyfieithiad "Ir Parchediccaf Dåd yn Ghrîft Humphrey, Arglwydd Efcob Bangor ;" ac wedi 'r cyflwyniad ceir "Rhagymadrodd" yn annerch yr " Anwyl Gariadus Gymro;" yna englynion "At Gyfieithydd RHEOL Buch. Sanct." gan " Edm. Prys, Ficar Clynog Fawr yn Arfon ;" a llinellau Lladin iddo gan "Fulco Pricæus, Lhanlhyvniæ Parochus Arvonensis," sef Ffoulk Price, Llanllyfni, ac englynion gan Elis Wyn "At Ddarllenydd RHEOL B. Sanctdd." Argraffwyd (ond nid yn gywir iawn) yr englynion, y cyflwyniad, a rhan o'r rhagymadrodd yn y Traethodydd am 1851, td. 323-325; ac afraid fe allai oedd eu hadargraffu yma; ond gellir dyfynnu 'r paragraff olaf o'r "Rhagymadrodd" fel y gweler amlyced ynddo ydyw ol y llaw a ysgrifennodd wedyn Weledigaetheu y Bardd Cwsc :

Pan gynnygier i ti Arfau at ynnill rhyw Râs, neu i attal rhyw Fai, ymorol pa un o honynt sy gymmwysaf i ti ac i'th achosion, a dewis hwnnw yn hytrach na'r lleill; modd yr ymrwymech wrth hynny mewn celfyddyd ysprydol a chadwraeth gwiliadŵrus ar dy enaid. O blegid megis mai trîn yr Enaid yw'r hwsmonaeth fuddiolaf ôll, felly y rwystrusaf ôll ydyw; lle mae'r gofalon a'r gofynion yn amlaf ôll, a'r peryglon a'r damwein-iau yn fwyaf ac yn daeraf ôll. Ac mae cadw Enaid yn fwy camp a chywreindeb nac achub Tyddyn o dîr, neu iachau Corph clwyfus. Cydnebydd ditheu â'r Gwirionedd mawr hwn; trwy galedrwydd synhwyrol a diwydrwydd dyfalbarhaus yn holl Foddion Gras : Ac felly chwanegi wobr y Gwrda a'u casclodd, ac y teli i minneu bwyth fy llafur yn eu cyfieithu er dy fwyn, â'm brýd ar ogoniant Duw, a chyssur amserol a Gwynfyd tragwyddol i'th enaid titheu, yr hyn yw gwir ewyllys a difrifol ymgais dy Gydwladwr carediccaf

Ell. Wynne.

Yn 1703 y cyhoeddwyd *Gweledigaetheu* y Bardd Cwsc; ac yn 1710 ymddanghosodd argraffiad unplyg o'r Llyfr Gweddi Gyffredin wedi ei ddiwygio gan Elis Wyn a'i gymeradwyo gan Esgobion Henffordd, Llanelwy, Bangor, Llan Daf, a Thy Ddewi. Yn 1755, cyhoeddodd ei fab ieuengaf, Edward Wynne, lyfr a elwid Prif Addysg y Cristion, yn cynnwys "Esponiad byrr ar y Catecism o waith y Parchedig Mr. Ellis Wynne o Lasynŷs Person Llanfair," gydag atodiad yn cynnwys "Hymnau a Charolau Duwiol, o waith Mr. Ellis Wynne o Lasynŷs."^T Ymddanghosodd ei gynghaneddiad o Salm cxlviii.

¹ Ashton, Han. Llen. Gymr., td. 117.

yn y trydydd rhifyn o Drysorfa Gwybodaeth yn 1770, a thrachefn yn yr erthygl a grybwyllwyd o'r Traethodydd. Dyfynnwn un pennill er mwyn dangos ei ddull a'i fesur :

> Brenhinoedd daear gron, A'r bobloedd oll ynghyd, Pob twysog sydd ar hon, Holl swyddwyr, barnwyr byd, Pob llanc, gwell yw, Pob morwyn glau, Pob hen, pob iau, Addolwch Dduw.

Wrth sôn am emynau a salmau, fe ddylid crybwyll mai Elis Wyn ydyw awdwr yr emyn adnabyddus, a ymddanghosodd gyntaf yn Llyfr Gweddi 1710:

Myfi yw'r Adgyfodiad mawr, Myfi yw gwawr y bywyd ; Caiff pawb a'm cred, medd f' Arglwydd Dduw, Er trengi fyw mewn eilfyd.¹

Dyna gymaint ag a gyhoeddwyd o weithiau Elis Wyn; a phe na buasai *Gweledigaetheu y Bardd Cwsc* yn eu mysg, nis gellid ei restru 'n uwch awdwr na Rowland Vaughan, na chyfuwch a Theophilus Evans; ond fe'i dyrchefir gan y llyfryn hwn uwchlaw pob ysgrifennydd rhyddiaith Gymraeg yn yr un o'r ddwy ganrif y bu efe yn oesi ynddynt.

Eithr teg yw ymofyn pa gyfran o'r glod am y gwaith sy'n deilwng iddo ef; oherwydd hysbys ddigon yw ddarfod iddo fenthycca

¹ Eto, td. 116, Llyfr. y Cymr., td. 289.

cryn lawer, yn enwedig oddi ar yr Yspaenwr Quevedo. Ystyriwn yn gyntaf ei ddyled i'r awdwr hwn.

Ganwyd Don Francisco de Quevedo Villegas ym Madrid yn 1580, a bu farw yn 1645. Ymddanghosodd ei Sueños, neu Weledigaethau, gyntaf ym Madrid yn 1649; a chyhoeddwyd cyfieithiad Saesneg o honynt gan Syr Roger L'Estrange, dan y teitl "The Visions of Dom Francisco de Quevedo Villegas, Knight of the Order of St. James. Made English by R. L. London, Printed for H. Herringman at the Sign of the Blew Anchor in the Lower walk of the New Exchange. 1667." Cyrhaeddodd ei drydydd argraffiad yn 1668, a'i bedwerydd ("The Fourth Edition Corrected") yn 1671. Nid yw 'r cyfieithiad yn agos i lythrennol; oblegid newidiodd y cyfieithydd lawer o frawddegau Quevedo "i'w cyfaddasu i chwedleuaeth a chwaeth ei oes, trwy gyfeiriadau hollol Seisnig a lleol."² Y mae 'n ddiau mai 'r cyfieithiad hwn a ddefnyddiodd Elis Wyn; ni wyddys pa argraffiad, ond nid yw hynny fawr o bwys, gan fod y pedwerydd yn dilyn y cyntaf dudalen am dudalen, er nad bob amser air yn air. Y mae copi o'r ddau argraffiad hyn o fy mlaen, y cyntaf yn anghyflawn; ac

¹Gwelir fod Silvan Evans a Mr. Ashton yn anghywir wrth ei amseru 'n 1668.

² Dict. Nat. Biog., xxxiii. td. 127.

felly o'r pedwerydd y codais y dyfyniadau. Ond hyd y gellir cymharu 'r darnau hyn yn y ddau gopi, nid oes brin lythyren o honynt yn amrywio. Saif yr un rhifnod am y tudalen hefyd; a chredaf eu bod yn cyfateb yn y saith argraffiad cyntaf.

Y mae yn y gwaith hwn saith weledigaeth, a enwir fel y canlyn : (1) The First Vision of the Algouazil (or Catchpole) possest, yn hon ceir hanes ceisbwl wedi ei feddiannu gan gythraul, a chonsurwr yn peri i'r cythraul trwy enau'r ceisbwl adrodd hanes uffern; (2) The Second Vision of Death and her Empire; (3) The Third Vision (4) The Fourth of the Last Judgment; Vision of Lowing Fools; (5) The Fifth Vision of the World; (6) The Sixth Vision Hell; (7) The Seventh Vision of Hell Re-Fe welir fod y burned, yr ail, formed. a'r chweched yn cyfateb o ran teitl i dair gweledigaeth y Bardd Cwsc.

Wrth chwilio gweledigaeth gyntaf Elis Wyn, ni cheir ei fod wedi benthyca dim o bwys oddiar L'Estrange ond y darn am Lys Rhagrith a'r cynhebrwng rhagrithiol, td. 27-31. Gellir cymharu dechreu'r adran hon yn y ddau, er gweled fel y cymer Elis Wyn y drychfeddwl, a'i wisgo'n well yn ei iaith ei hun :

It is call'd, said he, The Hypocrites Walk ; and it ail Ferch Belial, a elwir crosses the world from one Pole to 'other. It is large, and Populous; for I believe there's not any man alive, but has either a House or a Chamber in't. Some live in't for altogether; Others take it only in Passage; for there are Hypocrites of several sorts; but all Mortals have, more or less, a Tang of the Leaven. p. 141. *Rhagrith*: Yma mae hi'n cadw ei Hyscol, ac nid oes na Mâb na Merch o fewn yr holl Ddinas, na fu'n 'Scolheigion iddi hi, a rhan fwya'n yfed eu Dysc yn odiaeth, fel y gwelir ei gwersi hi wedi mynd yn ail natur yn gyfrodedd trwy eu holl feddylieu, geirieu a gweithredoedd agos er ein (yn) blant. Td. 27-28.

Y mae gan L'Estrange ddau gynhebrwng, gwr gweddw sy'n galaru yn y cyntaf, a gwraig weddw yn yr ail. Gwnaeth Elis Wyn hwynt yn un ; ac yma eto dylid gosod paragraff cyntaf y ddau awdwr ochr yn ochr er dangos fel y gall athrylith droi'r cyffredin yn benigamp ; lle caffo Elis Wyn faen gan Syr Roger, fe'i dyry i ninnau megis delw gerfiedig :

The first remarkable thing I saw was a long Funeral Train of Kindred, and Guests, following the Corps of a Deceas'd Lady, in Company with the Disconsolate Widdower ; who marcht with his Chin upon his Breast; a sad and a heavy pace; muffled up in a Mourning Hood, enough to have stiffled him, with at least Ten yards of Cloth upon his Body, and no less in

Wedi i mi spio ennyd ar ffalsder pob cwrr o'r Adeilad, dyma Ganhebrwng yn mynd heibio, a myrdd o wylo ac ochain, a llawer ddynion a cheffyleu 0 wedi eu hulio mewn galarwiscoedd duon; ymhen ennyd, dyma'r druan Weddw, wedi ei mwgydu rhag edrych mwy ar y byd brwnt yma, yn dyfod tan leisio 'n wann, ac och'neidio 'n llêsc rhwng llesmeiriau: Yn wîr, ni

Rhagymadrodd.

his Train. Alack, Alack! cry'd I, that ever I should live to see so dismal a spectacle. P. 147. fedrais inneu nad wylais beth o dosturi.—Td. 28.

Cymerwyd esboniad byr yr Angel ar y cynhebrwng o sylwadau meithion Hen Wr Syr Roger ar y ddau gynhebrwng. Wedi'r cynhebrwng yn y *Bardd Cwsc* daw priodas y Gwr mawr. Elis Wyn piau'r briodas; ond cafodd y disgrifiad o'r gwr mawr gan L'Estrange, megys :

There are Banquiers, Jewellers, Scrivners, Brokers, Mercers, Drapers, Taylors, Vintners; and these are properly the Staies, and Supporters of this animated Machine. p. 163. Ei Farsiandwyr, ei Daelwriaid, ei Gryddion, a'i Grefftwyr eraill ef, au huliodd ac a'i maentumiodd e'n yr holl wychder mawr hwn. Td. 31.

Heblaw'r darnau hyn o bumed weledigaeth Quevedo, cymerodd Elis Wyn un frawddeg o'r bedwaredd, sef :

Some were practising in the Glass the Gracious Smile, the Rowle of the Eye, the Velvet Lip, &.c. P. 118. eraill wrth y Drŷch er's teir-awr yn ymbincio, yn dyscu gwenu, . . . yn gwneud munudie 'ac ystumieu. Td. 14.

A chyfieithodd ddwy neu dair brawddeg o'r seithfed :

If you are *Religious*, and frequent the *Church*, and the *Sacrament*; You're an *Hypocrite*; And without this, you're an Atheist, or an Heretick. If you are Gay and Os byddi Duwiol yn cyrchu i'r Eglwys a'r Allor, gelwir di'n Rhagrithiwr, os peidi, dyna di'n Anghrist, ne' 'n Heretic: Os llawen fyddi, gelwir di'n wawdiwr : Os

pleasant, you pass presently for a Buffon; and if Pensive, and reserved, you are taken to be soure, and censorious. P. 308.

distaw, gelwir di'n gostog gwenwynllyd. Td. 38.

Nid oes yng ngweledigaeth gyntaf y bardd ddim arall wedi ei fenthyca ond rhyw ymadrodd neu ddau fel "pob côch a gwyn tan yr haul" (td. 26), o "And the best Red and White in Nature was in her cheeks" (p. 165); ac nid yw'r cyfan yn bedwar tudalen o'r pump a deugain sydd yng ngweledigaeth Elis Wyn.

Yng ngweledigaeth Angeu, cymerwyd un ymadrodd ar y dechreu o ddechreu pedwaredd weledigaeth Quevedo :

when it was much better	pan oedd hi'n well
being in a Warm Bed,	mewn stafell glŷd gydâ
with a good Bed-fellow,	chywely cynnes, nac
than-upon a Biere in the	mewn amdo ymhorth y
Church-Yard. P. 113.	fonwent. Td. 54.

Cafwyd yr angeuod bach hefyd o Weledigaeth angeu Quevedo, ond nid cyfieithu y mae Elis Wyn ychwaith, eithr aralleirio a gwellhau. Awgrymwyd yr ymgyrch â Myrddin a Thaliesin gan gyfarfyddiad Quevedo â'r Necromancer a Nostradamus. Y mae Nostradamus hefyd yn holi ystyr rhyw rigymau proffwydoliaethol a briodolir iddo, fel yr hola Taliesin ystyr ei "ddifregwawd" yntau; ond wrth gwrs y mae'r ymddiddan a'r dehongliadau a'r cyfan yn eiddo Elis Wyn—ni fenthyciodd ond y syniad am dano. Cafwyd y rhai a gwynai o herwydd angeu disyfyd (td. 70) a llawer o'r atebion a roir iddynt, o chweched weledigaeth Quevedo (p. 213); ond gymaint rhagorach ydyw'r atebion yng ngeneu *Angeu* gan Elis Wyn, nag yng ngeneu "a Devil" gan Syr Roger. Awgrymwyd y brenin a gollasai'r ffordd i Baradwys (td. 68) gan y bobl a dybiai mai 'n y Purdan yr oeddynt, a hwythau yn Uffern (p. 318). Yn olaf, cymerwyd *Rhywun* a'i wahanol enwau, o *Some-body* L'Estrange a'i wahanol enwau yntau.

Yng ngweledigaeth Uffern cymerwyd y "Gwae fi na baswn !" pobl " yr edifeirwch rhyhwyr" (td. 92), o "Oh that I had's !" a "late Repentants" Syr Roger (p. 209); a thrachefn y rhai " a ddywedeint, Mae Duy 'n drugarog, ac yn well na'i air, ac ni ddamnia'i greadur fyth am fatter mor lleied " (td. 93), o'r "such as had ever in their Mouths, God is Merciful, and will Pardon me" (p. 200). Cymerwyd y rhai sy 'n " achwyn mwy na neb heb na phoen na chythreul ar eu cyfyl" (td. 96), o'r "Fellow sitting in a Chair, all alone; never a Devil near him; No Fire or Frost . . . or any thing else, that I could perceive to torment him" (p. 222); ond nid Heretic yw hwn gan Syr Roger ychwaith.

Benthyciwyd hanes yr ysgweir a'r marchog (td. 96-98), o hanes y "two men in Gentile habits" gan L'Estrange (p. 198-205); ac y mae Elis Wyn yma yn dilyn ei ragflaenydd yn agosach nag arfer; megys:

At every word they spoke, a matter of Seven or Eight Thousand Devils burst out a Laughing as they would have crackt their Sides (p. 199).

'twas a strange thing, me thought, to hear them so merry in Hell" (p. 198).

and that the Devils Mirth made the Gentlemen angry (p. 199).

This Usage (says he) may be well enough for a *Parchment Gentleman* (p. 201).

if you have brought no better Pleaalong with you, than the Antiquity of your House, you may e'en follow your Camerade, for ought I know, for we find very few ancient Families, that had not some Oppressour or Vsurper, for their Founder; and they are commonly continued by the same means, they were begun (p. 202). Am bob gair y fâth hyll grechwen a phedfasei yno bumcant o'r Cythreuliaid ar fwrw eu cyrn gan chwerthin (td. 96).

yr amheuthun mawr o wenu yn Uffern (td. 96).

ac nid oedd y llawenydd ond digio'r gwŷr boneddigion (td. 97).

Mae hynny 'n abl, ebr y llall, i *Scweir* o hanner gwaed (td. 97).

Os eich hynafiaid a'ch hên Stent yw'r cwbl sy gennych iw ddadleu gellwch witheu gychwyn yr un ffordd, ebr un o'r Diawliaid. Oblegid nid ym ni 'n cofio',odid o hen Stât fawr, nad rhyw Orthrymmwr, neu Fwrdriwr, neu Garnlleidr a'i dechreuodd; a'i gadel i rai cyn drawsed a hwytheu (td. 97).

Ni chaniata gofod ddyfynnu rhagor, ond gellir dywedyd yn fyr fod yr oll o dudalen 98, yn rhydd-gyfieithiad neu aralleiriad o dudalennau 202 a 203 yn llyfr Syr Roger; ac y mae rhestr y rhai a ddechreuodd ddwyn arfau (td. 99) wedi ei chymryd o'r rhestr a geir yno (p. 205), sef, "Cain; Cham; Nimrod; Esau; Romulus; Tarquin; Nero; Caligula; Domitian; Heliogabalus." Awgrymwyd y Mursennod ar dud. 99, gan "Ill-favoured Women" L'Estrange (p. 220).

Yr un driniaeth a ga'r Potecariaid yn y Bardd Cwsg (td. 104) ag yng ngweledigaethau Quevedo (p. 215). Anaml, yn ol Elis Wyn, y deuai'r Llafurwyr i Uffern (td. 122); a dywed L'Estrange am y tlodion, "I find none of their names in our Books" (p. 23). Cafodd Elis Wyn y drychfeddwl am y gwrthryfel mawr yn Uffern (td. 124) o ddechreu seithfed weledigaeth Quevedo; a chvfetyb " Athrodwr a Medleiwr, a Checryn cyfreithgar," ganddo ef i'r "Monstrous Talker, Medling Undertaker, and an old Bawd," gan L'Estrange. Eto, lle ceir plant y cybyddion yn rhegu eu tadau gan Elis Wyn (td. 125), ceir y tadau'n edifarhau gan Syr Roger (p. 207); a lle mae'r cybydd gan y naill yn cyrraedd Uffern "hyd lwybrau tostach nac sy 'n arwain i Deyrnas yr Happusrwydd" (td. 136), gan y llall y Rhagrithiwr sy'n cymryd "more pains to be damn'd, then a Good Christian does to compass his Salvation " (p. 179). Yn olaf dyry Elis Wyn enwau i'r cythreuliaid sy'n cynrychioli'r gwahanol ddrygau; ond gan Quevedo y cafodd y syniad am danynt ac am y ddadl

rhyngddynt, a dafarniad Lucifer arni, "Hawddfyd ynteu yw fy Rhaglaw ddaiarol i," (td. 147): "Respect to the Lady Profperity, and obey her as the most mighty, and Supreme Governess of these our Dominions" (p. 336).

Dyna, mi dybiaf, faint dyled Elis Wyn i Quevedo a'i gyfieithydd. Y mae rhyw ddegwm go helaeth o'r Bardd Cwsc yn efelychiad neu aralleiriad o ddarnau o lyfr Syr Roger, a llawer peth heb law hyn wedi ei awgrymu ganddo. Pa gyn belled, ynte, y gellir galw Elis Wyn yn llenlleidr? Cymherir ei ddyled i Quevedo yn gyffredin â dyled Virgil i Homer; gellid, yn llawer mwy priodol, ei chyffelybu i ddyled Dante i Weledigaeth Alberico, a hen weledigaethau ereill, lle ceir lliaws o'r golygfeydd sydd yn yr Inferno. Ond o ran hynny, nid oes un prifardd nac awdwr na chafodd feddyliau ac ymadroddion gan y rhai a aeth o'i flaen. "Beth a fyddai 'n aros i mi," medd Goethe, "petai 'r gelfyddyd hon o fenthyca yn difwyno athrylith ?" Ail-ganu hen gerddi a wnaeth Burns; ail adrodd hen chwedlau a wnaeth Boccaccio; benthyciodd Shakespeare oddiar yr hen ddramadwyr, a Milton oddiar bawb. Pa beth felly yw llenlladrad? Dyry Milton i ni yn ei Elkorokláorns faen prawf: "Such kind of borrowing as this, if it be not bettered by the borrower, among good authors is accounted plagiary." Nid wyf

yn tybied fod neb cymwys i farnu a wad na saif Elis Wyn y prawf hwn. Gellir y rhan amlaf ddywedyd am dano fel y dywedodd Landor am Shakespeare, ei fod yn "fwy gwreiddiol na'r gwreiddiol; fe anadlodd ar gyrff meirw, ac a'u dug yn fyw."

Nid oes dim sy'n fwy cyffredin yn hanes llenyddiaeth na gweledigaethau arwyddluniol neu ddychmygol o'r byd hwn a'r byd Yn y llyfr hynaf a fedd tu hwnt i'r llen. y byd, sef Llyfr y Meirw, a ysgrifennwyd yn yr Aifft lawer canrif cyn geni Moses, ceir hanes pwyso'r galon yn y glorian ger bron brawdle Osiris, a disgrifir meusydd gwynfa, a'r diffeithleoedd geirwon sydd ar ffordd yr enaid yno. Heb sôn am weledigaethau'r Ysgrythur Lân, ac yn bennaf Ddatguddiad Ioan, gellir dywedyd fod engreifftiau hefyd yn y Koran, ac feallai ym mhob llyfr a honna fod yn rhyw fath ar feibl, o Lyfr y Meirw hyd lyfr Mormon Joseph Smith. Gellir crybwyll o blith gorchestion llên ymweliad Ulysses a gwlad y cysgodion yn Homer, ac ymweliad y bardd â Hades yn Virgil; gweledigaeth fawr Dante o uffern a phurdan a pharadwys; caniad Milton am nef ac uffern a chwymp angel a dyn; a breuddwyd Bunyan am Daith y Pererin. Ymhlith gweithiau llai enwog y mae Tesoretto Brunetto Latini, gweledigaethau Alberico a Siarl Foel, a'r weledigaeth a elwid Breuddwyd Pawl Ebostol, ac a gyfieithwyd

i'r Gymraeg tua dechreu 'r bedwaredd ganrif ar ddeg;¹ y mae amryw gopïau ar gael o'r cyfieithiad, a thebyg iawn fod Elis Wyn yn gydnabyddus ag ef. Mor lliosog yn y canol oesoedd oedd y cyfryw weledigaethau o uffern fel yr aeth y testun yn un cyffredin i'r jongleurs wario 'u donioldeb a'u hysmaldod arno; a thebyg mai i'w gweithiau hwy y gellir olrhain gwaith Quevedo. Y mae gweledigaethau o bobl a dulliau'r byd drachefn, fel Vision of Piers Plowman Langland, a Canterbury Tales Chaucer, yn bur lliosog; gellir enwi Breuddwyd Rhonabwy fel engraifft o'r cyfryw yn Gymraeg. Yr oedd y drychfeddwl o'r fath weledigaethau yn un o'r rhai hynaf a mwyaf adnabyddus; nid eiddo Quevedo ydoedd, ond eiddo'r byd, ac fel eiddo'r byd, ar wahân i'r Ysbaenwr, nis gallasai fod yn ddieithr i Elis Wyn. Perthynasau i'r gweledigaethau oedd yr hen broffwydoliaethau; bu Elis Wyn yn casglu'r rhain, ac yr oedd hen Broffwydoliaethau y Bardd Cwsc yn ei gasgliad;² a dyma lle cafodd deitl ei lyfr. Ond gweledigaethau Quevedo yn ddiau a roddes ffurf ar ddrychfeddwl y gwaith yn ei ddychymyg ef, ac a ddanghosodd iddo 'i

² Dywed Silvan Evans a Mr. Ashton ar ei ol, mai gwaith Cymraeg gwreiddiol yw hwn; ond fe geir y gwaith yn Llyfr yr Ancr, a gellir gweled y Lladin gwreiddiol yn yr atodiad i'm hargraffiad o'r llyfr hwnnw—*The Elucidarium*, Oxford, 1894.

² Camb. Register, i. 329.

Eithr wrth achub ei gyfle fe gyfle. ragorodd yntau ar ei ragflaenydd; y mae gwaith Quevedo 'n wasgarog a didrefn, gwaith Elis Wyn yn drefnus a chryno; nid oes nemor i gynllun yn y naill, tra y mae'r llall megys wedi ei amgyffred fel cyfanwaith gan ei awdwr cyn ei ddechreu. Benthyciodd Elis Wyn lawer o gymeriadau gan yr Yspaenwr, yn enwedig yng ngweledigaeth Uffern, ond efe biau gorff y mater hyd yn oed yn honno; eiddo ef yw'r ymddiddan â Thaliesin a'r ohebiaeth rhwng Angeu a Lucifer yng ngweledigaeth Angeu, a'r holl adeiladwaith yng ngweledigaeth y byd-y ddinas ddihenydd a'i thair ystryd, a thair merch Belial, yr ystryd groes a Dinas Emanuel.

Fel y dywedwyd am ddrychfeddwl y gwaith, felly y gellir dywedyd am lawer o'r ymadroddion cyffelyb sydd gan y ddau awdwr. Syniadau cyffredin yr hên oesoedd oeddynt, yng Nghymru yn gystal ag Ysbaen —eiddo'r byd, nid eiddo Quevedo, er fe allai mai efe yn aml a'u dug ar gof i Elis Wyn. Cymerer er engraifft y gred a grybwyllwyd uchod am obaith iechydwriaeth y llafurwr; fe'i ceir gan awdwr yr *Elucidarium* yn y ddeuddegfed ganrif, a dyma'i eiriau yn y cyfieithiad o honynt a ysgrifennwyd yn Llyfr yr Ancr yn y flwyddyn 1346: "Beth am lafurwyr y ddaear ? Rhann fawr o naddunt a iacheir."^x Cyf-

* The Elucidarium, &., p. 40.

Rhagymadrodd.

eiria Iolo Goch, yn ei gywydd i'r llafurwr, at awdurdod "Lusidarius," a dywed yn ei eiriau ei hun:

> Ymhen Mynydd (lle'i bydd barn I gyd) Olifer gadarn, Teg a fydd chwedl diledlaes Llafurwr, tramwywr maes.³

ac fel hyn y canodd Gruffudd ap Ieuan ap Llywelyn Fychan tua 1500, gan mlynedd ar ol Iolo:

> Pwy biau y nef hefyd, Lle'i bôn', ond llafurwyr byd ?

Gellid dyfynnu rhagor o'r cyfryw, ond diau y digona hyn er dangos fod y syniad yn hysbys yng Nghymru cyn amser Quevedo.

Ymhlith y syniadau cyffredin hyn y dylid rhestru'r cyffelybiaethau a ganfyddir rhwng Elis Wyn a Milton neu Ddante. Sonia Elis Wyn, er engraifft, am "y gwres a'r *oerfel* uffernol" (td. 119), ac am ddamniaid a gipir oddiar y "Creigiau llosc" "i ben un o fylcheu y rhew" (td. 191); a gellir cymharu o Baradwys Goll (ii. 600):

From beds of raging fire to starve in ice,

ac o'r Inferno (iii. 87):

Nelle tenebre eterne, in caldo e in gelo,

sef, "yn y tywyllwch bythol, mewn gwres ac oerfel." Ond cyn geni na Milton na

¹Ashton, *Iolo Gock*, td. 633. Mynydd yr Olewydd yw "Mynydd Olifer." Yno y tybid gynt y byddai'r farn. Gweler *Eos Ceiriog* ii. 193.

^a Gwenogfryn Evans, *Report on Welsh MSS.*, vol. i. p. 226.

xxviii

xxix

Dante, ysgrifennwyd ym Mreuddwyd Pawl (dyfynnaf o'r cyfieithiad Cymraeg): "Oddyna ef a welei gwŷr a gwragedd mywn tân a ia, y tan yn llosci y neill hanner uddunt. a'r oerfel yn eu crydu o'r tu arall, ac yn eu cryfachu." Amgyffredion yr hen fyd oedd y rhai hyn am y pwnc yr ysgrifennai Elis Wyn arno; nid benthyca oddiar Ddante na Milton yr oedd efe, mwy na hwythau oddiar awdwr Breuddwyd Pawl. Am hynny, nid amcenais nodi pob sylw yn y Bardd Cwsc y gellid dyfynnu rhywbeth tebyg iddo o weithiau awduron ereill; oblegid er mai gwaith dyddorol ynddo'i hun yw olrhain treigl meddyliau, eto ni phrawf fwy am y gwahanol vsgrifenwyr na'u bod yn etifeddion o'r un traddodiadau.

Ond prif hawl y Bardd Cwsc i'w ystyried yn waith gwreiddiol yw mai Elis Wyn ei hun, ac nid neb arall, sy'n llefaru wrthym ynddo. Am Gymry y sonnir—Cymry o'i oes ac o'i gydnabod ef; eu cymeriadau hwy a ddisgrifir, a'u ffaeleddau hwy a ddinoethir. Lle danghosai Quevedo mewn Ysbaenwr y peth a welsai yntau mewn Cymro, ni phetrusodd Elis Wyn ei efelychu; eto, y Cymro, nid yr Ysbaenwr, a bortreir ganddo ef; fel, lle ceir y ddeuwr yng nghyfieithiad L'Estrange mewn taer ymdrech "to make out their *Pedigree*" (p. 199), "datcan" y mae'r "Palff o 'Scweir" yn y Bardd Cwsc

* The Elucidarium, p. 153.

Rhagymadrodd.

" o ba sawl un o'r pymthegllwyth Gwynedd y tarddasei ef " (td. 97). Felly hefyd pan fo Elis Wyn o'r un farn a'i ragflaenydd, fe ddilyn heb rus ei ddull o'i datgan; ond nid bob amser y maent unfarn, nid yw'r bardd, i enwi un gwahaniaeth, yn dynwared geiriau sarhaus yr Ysbaenwr am ein mamau a'n chwiorydd: y mae'r Cymro'n ŵr mwy galawnt, ac o anian fwy bonheddig. Nid yr un pethau ychwaith sy'n bwysig yngolwg y ddau; y mae llawer peth ar feddwl Elis Wyn na sonnir dim am dano yn llyfr Syr Roger, a'i opiniynau a'i ragfarnau priodol ef ei hun sydd i'w canfod yn y llyfr hwn. Α gŵr oedd efe, fel Dr. Johnson, o opiniynau a rhagfarnau cryfion, a "chashäwr da;" yn Eglwyswr selog o'r hen ysgol, un a ffieiddiai Babyddiaeth ar y naill law hyd yn oed yn fwy na Phiwritaniaeth ar y llaw arall; ac am Lewis o Ffrainc, a'r Twrc, a Mahomet, gwae hwy pan ddelont o dan ei ffrewyll ef. Ar wahan i'w gulni, a chulni ei oes oedd hwnnw, yr oedd efe 'n ŵr o synnwyr cyffredin cryf, a gŵr trwyadl onest, gelyn rhagrith a ffug, twyll a chelwydd, trais a gormes. Dyma Elis Wyn o Las Ynys, a dyma'r gŵr a ddaw i'r golwg ym mhob tudalen o Weledigaetheu'r Bardd Cwsc.

Yn lle rhyw adlewyrch gwan o fywyd Ysbaen yn nechreu'r ail ganrif ar bymtheg, neu o fywyd Lloegr yn ei chanol, darlun byw a geir yma o fywyd Cymru ar ei diwedd. Bu llawer tro ar fyd ers deucan mlynedd, ac nid yr un wedd sydd ar Gymru ar ddiwedd bedwaredd ar bymtheg. Yn amser Elis Wyn nid oedd sôn am na chapel na sasiwn nac achos dirwest, na chyfarfod Yr oedd, yn wir, y canu nac eisteddfod. pryd hynny aml i rigymwr a'i galwai ei hun yn brydydd, a "ph'le mae'r pyscodyn," medd Elis Wyn, "sy'r un lwnc ag ef ?"1 Ymysg dynion nid oedd a'i cystadlai ond yr offeiriad;² a phraidd i'r bugail hwnnw oedd corff y genedl. Gwir fod, yr adeg honno, ambell i bregethwr ymneilltuol; fe'i gwelid mewn "'Scubor yn dynwared pregethu ar ei dafod leferydd, weithieu 'r un peth deirgwaith olvnol." Yn lle darllen yn bwyllog gyfansoddiad trefnus, fe'i clywid yn llefaru truth heb na rhôl na rheswm, yn destyn dirmyg i bob dyn goleuedig. Fe allai, er hynny, fod yn ei bregeth a'i hailadroddiadau, fel ym marwnad Dafydd am Absolom, hyodledd uwch nag a wyddai ei feirniaid; pa fodd bynnag, fe adawodd hwn ei ôl ar y wlad. Pa sut y buasai petai'r holl offeiriaid yn wŷr fel Elis Wyn ni chymeraf arnaf ddewinio; ond rhaid i ddifaterwch a llygredd gilio o flaen difrifwch dynion wedi eu hargyhoeddi. Yn adeg Elis Wyn yr oedd yr eisteddfod, fel cyfarfod swyddogol i drwyddedu beirdd, wedi hên farw, ac heb ei hadfywio fel sefydliad o gystadleuaeth boblogaidd. Ni

² Td. 62. ² Td 24, 25.

wyddai ond rhyw dri neu bedwar ym Morgannwg ddim am Orsedd Beirdd Ynys Prydain, canys yr oedd Iolo heb weled y goleu; ond ffynnai llawer o ofergoelion ereill sydd erbyn heddyw wedi diflannu. Yr oedd y wlad yn dywyllach a mwy anwybodus; ychydig oedd y rhai a allai ddarllen, canys yr oedd Gruffudd Jones, Llanddowror, heb ddechreu sefydlu ei ysgolion; a pheth dieithr oedd gweled Beibl mewn tŷ. Fe glywid ambell i bennill o ddyri a genir hyd heddyw; ond yr oedd bron yr holl hymnau a anwylir gan y genedl heb eu canu eto-Morgan Rhys a Williams Pantycelyn heb eu geni. Ond o dan y gwahaniaethau hyn oll, yr un oedd ac a fydd y ddynoliaeth. Yr adeg honno, fel heddyw, fe geid y rhagrithiwr, a'r gwenieithiwr, yr oferwr, y balch, y cecryn, yr ysgogyn, y medleiwr, y rhodreswr, yr ysgowl, a'r fursen, a'r farchoges; fe welid un a'i holl egni 'n cribinio 'r byd, a'r llall a'i holl egni 'n ei wasgaru; a'r "Gŵr mawr" wrth ei hen orchwyl yn "dwyn allan o'r Mynydd ddarn o Blwy."

Am ddychymyg gref yr awdwr, pan draetha am Uffern a thiriogaeth Angeu ni raid helaethu; ond dylid crybwyll am ei fwriad o dreiddio drachefn y tu hwnt i'r llen a thraethu am y Nefoedd. Dywedid, ac adrodda Silvan Evans y chwedl yn hollol ddifrif,¹ ddarfod i Elis Wyn yn wir ysgrif-

⁸ B. Cwsg, 1853, td. ix.

Rhagymadrodd.

ennu'r weledigaeth honno, ond iddo daflu 'r ysgrifen i'r tân mewn digllondeb oherwydd edliw o rywrai iddo mai cyfieithiad o weledigaethau Quevedo oedd y lleill. Y mae dau reswm yn peri i mi ameu'r chwedl; yn gyntaf, nid hawdd gennyf gredu y gwnai Elis Wyn beth mor blentynnaidd; ac yn ail, cyhoeddi gweledigaeth y Nef a roddai daw ar yr athrodion, ac a brofai ei nerth annibynnol ef, canys nid anturiodd yr Ysbaenwr ddisgrifio paradwys. Sicr yw, fel y dengys v geiriau "Y Rhann Gyntaf" ar yr wyneb ddalen ac ar ddiwedd y llyfr, fod ym mryd Elis Wyn barhau'r gwaith, a gweledigaeth y Nef a fuasai'r parhad naturiol; ond nid oes angen dyfeisio stori fel hon i egluro pam nad ysgrifennwyd hi; y mae'r esboniad yn ddigon syml-heb gyfri 'r draul yr oedd efe. Fe wyddys nad yw Paradwys Dante i'w chymharu â'i Uffern, na Pharadwys Arobryn Milton â'i Baradwys Goll. Nis gellir portreadu gwynfyd â'r un angerdd a gwae; ac yn hytrach na gwneuthur disgynneb druenus, yr oedd Elis Wyn yn ddigon doeth i dewi.

Nid defnydd y gweledigaethau hyn yn unig sy'n rhoi pris arnynt, ond eu gwisg hefyd. Nis gallodd neb ar ol Elis Wyn, oddigerth fe allai Oronwy Owen, ysgrifennu cryfed a chyfoethoced Cymraeg rhydd. Y mae ei arddull yn lân oddiwrth y priodddulliau Seisnig a'r ymadroddion llac, eiddil sy weithian, ysywaeth, mor gyffredin. Ni ddywed efe "oeddynt wedi gweled" am "welsent," neu "oedd wedi myned " am "aethai;"² ac nid yw'n tra-mynychu 'n ddiachos eiriau gwan fel cael,-ni ddywed "wedi cael eu claddu" am "wedi eu claddu,"3 neu "gwelwn y lleill yn cael eu taflu," am "gwelwn daflu 'r lleill,"4 nac "y mae hi yn cael ei galw" am "hi a elwir."5 Y dull cryf cryno sydd gan Elis Wyn; ond yr awron rhy fynych y gwelir y dulliau gwan gwasgarog a ollyngwyd i'n Cymraeg ysgrifenedig o iaith dlodaidd mân siaradach.

Ond y mae ar arfer hefyd fath arall o ymadroddion amleiriog na chlywir byth mo honynt ar lafar, ond a drosglwyddwyd i Gymraeg llyfr o'r iaith Saesneg. "Nid wyf gwybodus o,"⁶ medd Dr. Pughe am "nis gwn;" "nid wyf yn ymwybodol o," medd ei ddilynwyr—cyfieithiad o'r Saesneg *I am* not aware of; felly hefyd "bod yn arferol i" —to be accustomed to—meddant am "arfer," a "bod yn alluog i"—to be able to—am "allu." Dyma bobl sy'n tybied mai po fwyaf o eiriau fydd argyfer ysynnwyr, llawnaf a chyfoethocaf fydd yr arddull. Yr ydym ninnau bellach, o hir ymborthi ar wynt, wedi rhyw ymgynnefino ag ef; ond sicr yw,

¹ Td. 5, ll. 19. ⁹ Td. 29, ll. 4. ³ Td. 7, ll. 22. ⁴ Td. 77, ll. 10. ⁵ Td. 43, ll. 1. ⁶ Coll Gwynfa, Rhagfynegiad td. x. pan lefarwyd gyntaf "yr wyf yn alluog i fyned," ei fod mor chwithig i glust y Cymro a phe dywedasid "yr wyf yn fedrus i fyned." Ni cheir mo'r fath bethau gan Elis Wyn; ni ddywed ef "yr wyf yn alluog i," eithr "mi fedraf," neu "nid yw yn alluog i" eithr "ni all."² Y mae amryw ddulliau ereill, yn ol y Saesneg, o chwyddo ymadroddion. Gellir troi berf yn dri gair trwy arfer enw yn -iad, megys dywedyd "gwneud ei ymddanghosiad " yn lle " ymddangos ;" gellir estyn arddodiad trwy ddywedyd "mewn trefn i " am er, neu "mewn canlyniad i" am gan; a rhagferf trwy ddywedyd " fel mater o ffaith " yn lle yn wir. Afraid crybwyll na wneir mo hynny gan Elis Wyn, ni ddywed efe "mewn trefn i wneud eich ymddanghosiad" ond "at ymddangos;"3 nac ychwaith "cymeryd ei ymadawiad," ond "ymadel"-"a mynd yn iach o'r Clwy ac ymadel;"4 nac "yn ganlynol" am "yna ;"5 na'r un o'r cyffelyb bethau.

O'r Saesneg hefyd, ac o'r Saesneg gwaelaf, y cafwyd y dull barbaraidd o ohirio gwrthrych arddodiad, megys pan ddywedir "ymwrthod â, ac anufuddhau i, 'r gwirionedd," yn lle "ymwrthod a'r gwirionedd ac anufuddhau iddo"—trychu brawddeg a thaflu 'r darnau yn eu gwaed o flaen y darllennydd.

¹Td. 26, ll. 18. ³Td. 44, ll. 18. ³Td. 29, ll. 23. Gweler hefyd td. 131, ll.2. ⁴Td. 25, ll. 26. ⁵Td. 59, ll. 6; td. 121, ll. 30. Diameu mai tyb y rhai sy'n euogo hyneto yw ei fod yn dangos gallu meddyliol dadansoddol a chryf, tra na ddengys ond na wyddant hwy ragor rhwng Saesneg salw a Chymraeg da. Nid yw Elis Wyn yn cigyddio ymadroddion yn y modd hwn; ni sonia efe am rai yn "rhoi pwys ei serch ar, ac yn gadel i, 'r Tobeccyn eu meistroli," eithr yn "rhoi pwys eu serch ar y Tobeccyn, a gadel iddo 'u meistroli."^r

Un o gyfeiliornadau hynaf y cyfieithwyr yw tybied fod yr hwn, y rhai, pa un, pa rai, yn "rhagenwau perthynol," a'u dodi yn eu cyfieithiadau lle bynnag y ceir who neu which yn Saesneg, neu qui yn Lladin. Ni wyddant mai'r geiriau bach *a* ac *y* (a eilw'r gramadegwyr yn "fanynau") yw'r rhag-enwau perthynol; am hynny dywedant "y gwr yr hwn a welais" yn lle "'r gwr a welais," a'r "gwr am yr hwn y soniais" yn lle'r "gwr y soniais am dano." Y mae Beibl Dr. Morgan yn dryfrith o'r cyfryw ymadroddion; fe chwynnwyd peth arnynt gan olygwyr Beibl 1620, ond erys gormod o honynt eto i wanychu Cymraeg yr Ysgrythur. Fe dâl "pa un " yn burion i ofyn cwestiwn, ac fe dâl " yr hwn " ar ddechreu brawddeg neu lle bo rhagflaenydd y rhagenw heb ei enwi; ond am eu harfer ym mhobman fel rhagenwau perthynol, nid yw amgen na thrais ar egwyddorion yr iaith.

¹ Td. 142, ll. 26.

xxxvii

Ni welir mo hynny mewn hen Gymraeg diledryw fel y Mabinogion, ac nis clywir ar lafar gwlad; nis canfyddir ychwaith yng ngweledigaethau Elis Wyn. Lle y dywedai naw ysgrifennydd o bob deg heddyw "ofer fuasai ei ymgais i gloi yr enaid yr hwn sydd yn alluog i fyw a theithio heb y corff," dau air sydd gan Elis Wyn, "a fedr," yn lle 'r chwech "yr hwn sydd yn alluog i "-" etto gwaith ofer," medd efe, "oedd iddo geisio cloi 'r enaid a fedr fyw a thrafaelio heb y A thrachefn lle sonnid yn awr am corff."¹ "wledydd pell, ar wastadedd tirion pa rai yr oeddwn wedi cael cip olwg," canys dyna gystrawen cyfansoddiadau eisteddfodol, sôn y mae Elis Wyn am "y gwledydd pell y gwelswn gip o olwg ar eu gwastadedd tirion."² Dyma ddwy engraifft o'r ddau dudalen cyntaf; ond felly yr ysgrifenna efe'r cyfryw frawddegau trwy gydol y llyfr. Yn lle bod yr hwn, neu pa un dair a phedair gwaith ar yr un tudalen, fel yn y rhan fwyaf o'r llyfrau a gynnyrchir heddyw, y maent gyn brinned ag ia Gorffennaf.

Sylwais gymaint a hyn ar rai o'r pethau nad ydynt yng Nghymraeg Elis Wyn, am mai un o brif ragoriaethau ei arddull yw ei bod yn bur; a phurdeb arddull, fel coethder aur, yw ei bod *heb* yr alcam. Ymwrthod â'r gau yw'r wers gyntaf mewn ysgrifennu, fel mewn bywyd; "peidiwch a gwneuthur

¹ Td. 6. ² Td. 5.

xxxviii

drwg," meddir, ac wedi hynny y dywedir "dysgwch wneuthur daioni." Yr oedd i Elis Wyn fantais arnom ni yn hyn o beth, gan fod llawer o'r pethau a enwyd heb ddyfod ar arfer yn ei adeg ef; ond y mae'n gryn syndod, ag ystyried gynefined oedd ef å'i Feibl, fod ei iaith mor lân oddiwrth y lleill. Am hyn ni dderbyniodd efe erioed mo'r glod a haeddai : ni welwyd mai ymgadw rhag y fath bethau oedd prif sail ei nerth. Yn wir nis gallai 'r rhinwedd hwn fod amgen na dirgelwch i rai nas gwyddant ragor rhwng drwg a da mewn cystrawen Gymraeg; a chanmolwyd arddull Elis Wyn lawer tro mewn iaith oedd yn euog o'r holl feiau anafus a ochelid mor gyson ganddo ef.

Y mae i gyfieithu effaith arall : heblaw derbyn elfennau dieithr, fe esgeulusir elfennau cynhenid yr iaith; a dylid crybwyll gair neu ddau am y pethau sydd yng Nghymraeg Elis Wyn, ac nad ydynt mor amlwg yng Nghymraeg awduron diweddar. Nid oes yn Saesneg ddim yn cyfateb i'r rhagenwau minnau, tithau, yntau; ac felly nid oes ar y cyfieithydd eu heisiau, ac y mae perygl i Gymraeg llyfr eu colli. Arfera Elis Wyn hwynt yn hollol fel y'u clywir fyth ar dafod y Cymro syml; ac ni raid dyfynnu engreifftiau, gan liosoced ydynt. Ond ceir ganddo ef hefyd hen ddulliau grymus o'u harfer, megys lle y buasem ni 'n dodi gair gwaelach fel befyd neu chwaith,---"'r oedd

y rhain hwythe 'n methu cael y ffordd i ddianc;"¹ neu fe 'u dyry megys colyn brathog ynghynffon brawddeg—"os da clywai 'rŷchwi yno ar fynd tan gwmmwl chwitheu."²

Nid oes nemor o amrywiaeth yn Saesneg ar ddull brawddeg amodol; ac y mae yn Gymraeg rai dulliau nad oes dim yn Saesneg i gyfateb iddynt, megys rhoi ac o flaen un o'r rhagenwau uchod, neu ragenw arall, "ac vntau 'n myned," "ac efe 'n dyfod." Anaml y gwelir y dull hwn yn awr, oddigerth wedi ei ddifetha trwy roi tra yn lle 'r ac-" tra efe yn myned." Pa le y cafodd ymgeiswyr eisteddfodol yr anfad gystrawen hon, nis gwn. Ond yn gyffredin ni cheir ond unffurfiaeth wastadol y dull agosaf i'r Saesneg, "gan ei fod," "er ei fod," since he, though Nid wyf yn honni fod y rhain yn he. anghywir, ond dywedyd yr wyf fod eu gwell, a'u bod i'w gweled yn fynych yn y Bardd Cwsc. Nid yw "Hwn yn addo mawredd i'w gariad er ei fod ar werthu ei dir" yn ymadrodd anghywir, ond gwell y dywed Elis Wyn-"Hwn yn addo mawredd i'w Gariad, ac ynteu ar werthu ei Dir."3

Nid oes dim yn Saesneg a gyfetyb yn hollol i'r radd gyfartal yn Gymraeg; ac felly nis gwelir mo honi 'n awr gyn amled a chynt. Fe 'i harferir yn helaeth gan Elis Wyn; nid "rhyfeddwn at ei huchdwr ei

¹ Td. 32, ll. 15. ² Td. 116, ll. 15. ³ Td. 31, ll. 8.

chryfdwr a'i harddwch," a ddywed ef, ond "mwyfwy y rhyfeddwn uched gryfed a hardded oedd pob rhan o honi;"^r felly hefyd nid "o herwydd eu hoffder o dywysoges stryd arall," eithr "gan ddäed ganddynt Dwysoges Stryd arall."² Y mae i'r berfenw Cymraeg, drachefn, lawer eangach grym na'r infinitive yn Saesneg; yn un peth, fe saif lle'r arferir yn Saesneg abstract noun. A rhy aml weithian y dynwaredir Saesneg trwy roi enw yn terfynu yn -iad neu -iaeth yn lle'r berfenw, megys "Ar ol ei symudiad i L----- er adgyfnerthiad ei iechyd, penderfynodd wedi dwys ystyriaeth o'r mater ---." Ni ddywed Elis Wyn "cyn ein symudiad," eithr "cyn i ni ymsymmud ;"3 nac "er adgyfnerthiad i mi," eithr "i'm nerthi;"4 nac vchwaith "wedi dwfn ystyriaeth" ond "ar ddwfn ystyried."5 Fel y gellir yn Lladin arfer y modd anherfynol yn lle'r modd mynegol wrth adrodd hanes, felly y gellir arfer y berfenw yn lle berf yn Gymraeg; ond nis gwneir yn awr am nas gwneir yn Saesneg. Lle y dywedasem ni "blinasom" ac "aethom," fe wna "blino" a "myned" y tro gan Elis Wyn—"Blino ar y ffloreg ddiflas honno, a myned i gell arall."6 Mor fyw y danghosir y peth trwy'r berfenwau hyn; eto, am fod yn rhaid cael berf bersonol

¹ Td. 45, ll. 9. ² Td. 13, ll. 9. ³ Td. 89, ll. 2. ⁴ Td. 89, ll. 20. Gwall am *northu.* ⁵ Td. 73, ll. 23. ⁶ Td. 26, ll. 12.

xli

yn Saesneg, diau y condemnid y frawddeg gan feirniad Eisteddfod fel "ymadrodd heb brifair."

Ond heblaw fod delw Gymreig ar y brawddegau, y mae yma hefyd lawer o hen ymadroddion Cymreigaidd na welir mo'u hwynebau erbyn hyn, megys "yn rhodd," "yn iach," "os tlawd bwdiwch bawb i'w sathru ;"" " os peidi, dyna di'n Anghrist ;"2 a thrachefn "ni cheisia i ond gwaetha ungwr ddangos ei glanach hi."3 Prin y rhaid crybwyll y cyfoeth o eiriau Cymraeg a geir yn y llyfr, a llawer o honynt yn gofyn eu hegluro 'n awr, am na ddeall y darllennydd cyffredin bellach ond rhyw gyfieithiadau trwsgl a diweddar o'r geiriau sydd ar arfer yn Saesneg. Fe ddeellir archadeiladydd, gair cymysgryw a wnaed ychydig flynyddoedd yn ol gan rywun nas gwyddai fod cyfieithiad cywir a Chymreig O apxitextur, sef pensaer, ar arfer dros bum can mlynedd yn ol; ond y mae'r hen air erbyn hyn yn gofyn ei egluro.

Ónd nid cystrawen Gymreig a chref, a chyfoeth geiriau yw unig ragoriaethau arddull Elis Wyn. Y mae efe 'n fwy na chrefftwr a fedr drin ei arfau 'n iawn; y mae iddo athrylith i'w trin yn odidog. Gall gyfansoddi geiriau grymus fel y "fallgyrch" a'r "gollborth," ac ymadroddion nas anghofir, megys y "Llynclyn Diphwys" a'r "Wal

¹ Td. 38, 11. 9. ² Td. 38, 11. 15. ³ Td. 30. 11. 6.

Ddiadlam." Y mae'n feistr ar ffigyrau ymadrodd ; pwy 'n well all lunio argyfen-wad,¹ sef amrywio synnwyr mewn cyffelyb sain ?--- " cewch weled y llafurwr diwyd yn troi 'n llefarwr diofal ysmala,"² neu "o ymdaeru i ymdaro, o eiriau i arfau."3 Ond fe all amrywio 'i ddull gyda'i fater pan fyn; sylwch ar goeg-foesgarwch Lucifer wrth ofyn ffafr gan Angeu, ac yna pan dry i fygwth, mor ebrwydd yr a'r chwi barchus yn di-" Oblegid myn y Goron Uffernol, os bwri hwy yma."4 Nid pwnc o ramadeg yw hyn, eithr celfyddyd gain. Ychydig hefyd sydd o gymheiriaid i Elis Wyn ar y gamp o ddethol ansoddeiriau; megys pan sonia am yr "awyr deneu eglur,"5 neu am y druan weddw "yn dyfod tan leisio 'n wann ac och'neidio 'n llesc rhwng llesmeiriau;"6 dyna ddwy engraifft o ugeiniau, ac mor wymp y traetha pob ansoddair ei neges. Nid llawer ychwaith all bortreadu fel efe mewn cyn lleied o linellau,-y "paladr o wr a fasei 'n Alderman,"⁷ y "swbach henllwyd bach,"8 y "Scweir o hanner gwaed ;"9 onid adwaenom hwynt? Yn wir, gall Elis Wyn dvnnu pictiwr ag un gair,-" yn llaes i foes i bawb a'i cyrfyddei,"10 gwelir ystum y dyn yn fyw yn y gair; "cyntedd a gwg ei redfa

¹H. Perri Egluryn Phraethineb, xxx. ² Td. 147, ll. 2. ³ Td. 115, ll. 15. ⁴ Td. 72. ⁵ Td. 5, ll. ⁶ Td. 28, ll. 12. ⁷ Td. 15, ll. 10. ⁸ Td. 63, ll. 4. ⁹ Td. 97, ll. 19. ¹⁰ Td. 15, ll. 21. at ryw gongl ddugoch ;"' a sylwch ar air Lucifer wrth Angeu,-"a'ch bod chwi ar fedr eu byscwyd tros y Geulan i'm Tevrnas i."² Gall hefyd roi mewn un gair gynnwys pregeth o watwor a cherydd,---"y gêst a'r Gowt ac amryw glefydon bonheddigaidd eraill,"3 neu "ymbell dyngwr thws;"4 a thrachefn, "Mae gennym bump o betheu a elwid echdoe 'n frenhinoedd,"5 erbyn heddyw y mae petheu yn enw digon da arnynt. Fe ŵyr Elis Wyn hefyd werth tawedogrwydd; mewn dwy linell fe deflir y brenhinoedd i'w lle dan draed Lucifer, ac ni sonnir mwy am danynt. Nis gallesid rhoi mewn geiriau hanner y dirmyg sydd yn y distawrwydd hwn. Fe all hefyd helaethu, os hynny a fyn, megys pan ymddengys y tafarnwr ger bron Lucifer; deil y Fall ef fel bwystfil rheibus ei ysglyfaeth, a dyry iddo aml i ergyd yn ei chware chwerw cyn taro 'r ddyrnod farwol olaf, "Ai dieithr gennit ti uffern, a thithe'n cadw uffern gartre ? dos fflamgi at dy benyd."6

Y mae nerth gyn amlyced yn arddull Elis Wyn na raid codi esiamplau penodol i'w ddangos; yn wir, y mae rhai o'i eiriau yn gryfach nag a gyfrifir yn weddus yn awr. Er ys talm fe'u harferid yn ddiniwed a didramgwydd—i'r pur popeth sy bur; ond bellach aethant o'r ffasiwn, canys rheolir

¹Td. 104, ll. 29. ²Td. 71, ll. olaf. ³Td. 15, ll. 15. ⁴Td. 119, ll. 2. ⁵Td. 120, ll. 10. ⁶Td. 120, ll. 6.

geiriau, fel gwisgoedd, ganddi hi; ac y mae gair na thynnai sylw ddoe erbyn heddyw 'n Nid barn vw barnu Elis Wyn. aflednais. mwy na hen awduron ereill, wrth ffasiwn vr oes hon. Fe sonnir weithiau am "chwaeth" fel pe na bai ond deddf i ochel siarad plaen, ac i ddewis geiriau neis. Nid deddf mo hono, eithr cynneddf; y gynneddf a adnebydd y peth sydd gymwys a chymesur mewn gair a gweithred, yn addas i'r lle a'r pwrpas, ac mewn cywair â'r achlysur. Yng ngenau cythreuliaid y dyry Elis Wyn y geiriau cryfaf, ac nid oes neb na chlybu eu cyffelyb o enau dynion. Y gwir, er ei arwed, a saif; ac y mae Shakespeare wedi goroesi Bowdler. "Oni ddeall taflod fy ngenau gam flas ?" medd Job. Nid cam flas yw pob blas cryf; ond am chŵydd, annaturioldeb, mursendod, dyma gam flas, neu ddrwg chwaeth; a dyma bethau y mae Elis Wyn yn rhydd oddiwrthynt. Ond sôn yr oeddwn am nerth ei arddull. Heblaw iaith gref, fe all hefyd ysgrifennu ymadroddion prvdferth, llawn o fiwsig, "Yma mae tai teg a gerddi tra hyfryd, perllannau llownion, llwyni cyscodol, cymmwys i bob dirgel ymgyfarfod, i ddal adar ac ymbell gwningen wen : afonydd gloew tirion i'w pyscotta. meusydd maith cwmpasog hawddgar i erlid ceunach a chadno."¹

Ond fe ddywed rhywrai, os yw ei gys-¹Td. 22, 23. trawen bob amser yn Gymreig a phur, fod ei eiriau 'n fynych yn Seisnig ac amhur. Y mae'r gri am burdeb geiriau yn llawer hŷn na Dr. Pughe; chware teg i'r Dr., nid efe oedd awdwr gwreiddiol nemor un o'i syniadau. Achwynai Gronwy ar Ddafydd ap Gwilym,¹ a beiai Edmwnd Prys cyn hynny ar Wiliam Cynwal² am ddwyn geiriau Saesneg i'w gwaith. Y mae ysgrifenwyr rheolau barddoniaeth ym Morgannwg a Gwynedd yn un ar y pwnc; yng Nghyfrinach y Beirdd gwaherddir arfer "geiriau o'r Saes'neg nag o'r Ffrangeg nag o un wagiaith ag oferiaith arall;"³ ac yn y Pum Llyfr Cerddwriaeth gelwir y fath air yn "avieithair," a " bolysothach."+ Nid yw'r gri nemor hŷn na'r unfed ganrif ar bymtheg; ac yr oedd, hyd yn oed yn y ganrif honno, rai a welai ei chyfeiliorn. Fe ganfu Dr. Gr. Roberts yn 1567 mai benthyca geiriau oedd un o ddulliau naturiol a chyfreithlon pob iaith o ymhelaethu ;⁵ ac yn 1594 llefarai Morus Cyffin yn bur hallt am y "coeg ddynion," chwedl yntau, "a ddoedant, wele, geiriau seisnigaidd a geiriau lladingaidd yw rhain, yn dwyno'r gymraec. . . Druain gwerin, ychydig a wyddant, llai a welsant, ag nid gwiw sôn am ddyscu iddynt."6 Α phan eir yn ol, y mae digon o eiriau benthyg ¹ Llythyrau, arg. Lerpwl, td. 69. ² Y Greal, td. 11. ³ Cyfr B. Y.P., td. 15. ⁴ Dosp. Edeyrn, 1856, td. cxix. 5 Dosp. Byrr, arg. Paris, td. 105. 6 Deff. Ffydd, at y Darlleydd.

o'r Saesneg a'r Ffrangeg, heb sôn am hen eiriau o'r Lladin, i'w canfod yn y Mabinogion a'r Brutiau a'r Cyfreithiau, ac yng ngweithiau 'r holl hen feirdd : ysgrifenna 'r awduron yn naturiol, nid yn "wreiddeiriol." Wrth gwrs, y mae gronyn o wir yn naliadau 'r purdebwyr; nis gellir cymryd pob gair Saesneg a'i alw'n air Cymraeg. Dyma wirionedd bach a wêl plentyn, a methu a gweled mwy na hyn yw eu coll hwy. Nis gwelant fod gair o hir drigo mewn iaith yn dyfod yn rhan o honi o ba le bynnag y daeth. O'r Groeg drwy'r Lladin, ac nid o wreiddeiriau Cymraeg fel yr honnai Pughe y tardd eglwys ac efengyl, eto pwy a wad nad yw 'r rhain yn eiriau Cymraeg? Felly hefyd, gellir derbyn help a cheisbwl yn eiriau Cymraeg heb dderbyn ei haeriad ysmala ef fod y naill yn tarddu o bel a'r llall o cais a pŵl. "gwreiddeiriau" sy'n penderfynu Nid Cymreigrwydd gair; y mae perygl yn well gair Cymraeg na danjer, nid am ei fod yn tarddu o wraidd Cymreig, canys nid yw amgen na'r gair Lladin periculum, ond am ei fod wedi hen gartrefu yn yr iaith, a'r llall heb ei freinio, ac yn wir heb golli eto mo'i wedd estronol; o'r ochr arall, er mai o'r Saesneg (ac nid o by ac ed fel y dywedai Pughe) y tardd het, eto y mae 'n well gair Cymraeg na diddosben am ei fod bedwar can mlynedd yn hŷn, ac wedi ei freinio gan Ddafydd ap Gwilym. Ni ddyd Elis

Wyn, fel yr ysgrifenwyr musgrell diweddar, air Saesneg rhwng cromfachau ac weithiau ynghorff brawddeg, am nas gall adrodd ei feddyliau yn Gymraeg. Nid oes ganddo ef eiriau Saesneg, namyn geiriau Cymraeg yn tarddu o'r Saesneg; yr oedd pob un o honynt ar arfer yn Gymraeg, a'r rhan fwyaf, megys *siop*, *ceisbwl*, *lifrai*, *help*, wedi eu trwyddedu iddi er dyddiau Dafydd ap Gwilym.

Rhaid addef mai da y gwnaeth y purdebwyr geiriol yn cadw o'r iaith eiriau llediaith o'r tafodieithoedd fel y rhai a welir mor lliosog yn Llyfr y Vicar; ond anghymwynas â hi oedd ceisio 'i hyspeilio o hen eiriau da a arferir drwy'r holl wlad ac a welir yng ngweithiau'r awduron goreu. Ond y gŵyn fwyaf yn erbyn y purdebwyr diweddar ydyw 'r cam a wnaethant â chystrawen yr iaith. Y maent fel pe meddyliech am bensaer yn trafferthu cymaint ynghylch defnydd y priddfeini, nes anghofio fod y fath beth a chynllun i'r adeilad. Nis gallant roi dau briddfaen yn gywir wrth ei gilydd ond ar ddamwain : y mae'r gair darlun mor anghywir a phe dywedasid darlen neu berlan am ddarllen neu berllan. A sylwch ar y gair diddosben; ni ddywedai 'r hen bobl gynt lieinben am benlliain, na gwisgben am benwisg, ac os oes rhyw ystyr i ddiddosben, "pen heb ollwng dŵr" ydyw, peth nas gellir ei ddywedyd am ben y dyn a

,

wnaeth y gair. Fel y syllasant gymaint ar wreiddeiriau nes methu a chanfod egwyddorion eu cyfansoddi 'n eiriau, felly y syllasant ar eiriau nes methu a chanfod fod i'r iaith y fath beth a phriod-ddull, a gwthiasant arni bob cystrawen ond yr eiddi ei hun—andwyo enaid yr iaith wrth geisio gofalu am ei chorff. Dyma baragraff o Ragymadrodd Gwallter Mechain i waith Huw Morus:

Mae y geiriau anghyfiaith a gynnwysir yn y gwaith, megis *ffurwel, perl, aliwns, ysgweier, camrig, galwyn, dart, part, ffrins, Grc., Grc.* gwedi eu argraffu mewn llythyrenau amrywiol er mwyn dynodiant; ac fel yr ymwrthodont y beirdd ieuainc â'r fath gymmysgedd yn eu cyfansoddiadau.²

Ni wyddai Gwallter ei fod yn gwneuthur mwy o gam â'r iaith wrth ysgrifennu brawddeg fel yr olaf hon, na Huw Morus wrth arfer yr holl eiriau a enwa. Nid oes dim tebyg i'r bombast hwn yn ysgrifau Elis Wyn. Dyma eto baragraff cyntaf Rhagfynegiad Pughe i'w Goll Gwynfa, ac y mae hwn yn frenin wrth ddim sydd yn y cyfieithiad ei hun: cymharer ef â'r darn a fynner o'r Bardd Cwsc a ysgrifennwyd dros gan mlynedd o'i flaen:

Y ganiad Seisonig o Goll Gwynfa gan Iohn Milton, o hon y mae y cyfieithiad canlynawl, á gyfrifir un o ben gorchestion beirdd y byd ; ac am hŷny ya wiw o ei chyflwynaw i gyfnabod y Cymry, os galluadwy yw yr ymgais heb beri iddi warth ac anfri, o amcanu ei gwisgaw yn ein hiaith ni

" Eos Ceiriog, i. td. xx.

Rhagymadrodd.

mor delediw ag y byddo iddi gael ei derbyniaw mewn hoffder dyledus iddei theilyngdawd ansoddawl.

Heb aros i ymholi ai "galluadwy yw yr ymgais o amcanu," neu, mewn un gair, ai posibl, cael rhyw synnwyr o'r cruglwyth geiriau hyn, heb sôn gair ychwaith am arddull na chystrawen, ystyrier chwaeth y neb a'u hysgrifennodd : a oes yn holl waith Elis Wyn ddim ag ynddo 'r fath "gam flas?" Nis gellir llai na theimlo, wrth ddarllen y Bardd Cwsc, fod ysgrifennu Cymraeg erbyn hyn yn gelfyddyd goll; ac eto, wrth ystyried mai baldordd Pughe a rhodres Gwallter oedd prif batrymau ysgrifenwyr traean cyntaf y ganrif, y mae'n ddigon rhyfedd ar ei diwedd fod Cymraeg llên cystal ag ydyw.

Fe deilynga orgraff Elis Wyn sylw yn gystal a'i gystrawen, canys dyma'r hen orgraff draddodiadol cyn i'r geirdarddwyr ei dyrysu. Fe ymdrinir â sillebiaeth geiriau neilltuol yn y Nodiadau a'r Eirfa; a cheir nodiad ar ei orgraff yn gyffredinol ar ddiwedd y Rhagymadrodd hwn.

Cyhoeddwyd yr argraffiad cyntaf o'r gwaith yn Llundain yn 1703, yn llyfr bychan 24plyg. Dyma argraffiad yr awdwr ei hun; a dyma 'r "goreu a'r cywiraf" o honynt oll, fel y dywed y Canghellor Silvan Evans; a gellir ychwanegu, heb eithrio 'i argraffiadau ef. Y mae'r argraffiadau ereill hyd y gwn i, fel y canlyn :¹

2. Mwythig, R. Lathrop. Diamseriad. [O 1740 i 1745].2

3, 4, 5. Mwythig, T. Durston, 1748, 1755, 1759.

6. Caerfyrddin, J. Ross, 1767. 7. Mwythig, J. Eddowes, 1768.

8. Mwythig, Stafford Prys, 1774. Y mae hwn fel yr argraffiad presennol yn dilyn y cyntaf dudalen am dudalen.

9. Merthyr Tydfil, 1806.

10. Caerfyrddin, J. Evans, 1811.

11. Dolgellau, 1825.

12. Caerfyrddin, 1828.

13. Llanrwst, Hugh Jones, Diamseriad.

14. Caernarfon, Peter Evans, 15. Caerfyrddin, Spurrell, 1853; gol. Silvan Evans.

16. Llanidloes, J. Pryse, 1854.

17, 18, Caerfyrddin, Spurrell, 1865 a 1878 ; gol. Silvan Evans.

19, 20. Liverpool, I. Foulkes, 1886, 1894.

21. Caernarfon, y Wasg Gen., 1898; gol. O. M. Edwards.

22. Liverpool, I. Foulkes, 1898; gol. Emrys ap Iwan.

Ymddanghosodd dau gyfieithiad Saesneg o'r gwaith; y naill gan George Borrow yn 1860, a'r llall gan Mr. R. Gwyneddon

"Gweler "Hysbysiad," arg. Silvan Evans ; a Han. Lien. Gymr. Ashton, td. 116.

²Yn y blynyddoedd hynny yr argraffai Lathrop. Gwneir camgymeriad am dano yn Llyfryddiaeth hollol fel yr un a wneir am Stafford Prys. (Gweler uchod, td. xii.) Amserir llyfr o'i argraffwaith yn 1687 am fod llythyr yr awdwr wedi ei arwyddo y flwyddyn honno ; a rhoddir llyfr arall yn 1699 heb ddim rheswm.

Davies yn 1897. Fel y buasid yn disgwyl, y mae cyfieithiad Borrow yn pefrio gan aml i fflach o athrylith, ac yn llawn o gamddealltwriaeth dybryd. Y mae cyfieithiad Mr. Davies yn llawer iawn cywirach, ac yn y rhagymadrodd iddo fe deflir peth goleu newydd ar hanes Elis Wyn.

Dywed Mr. Foulkes fod argraffiad 1886 o leiaf yr ugeinfed, a dichon ei fod yn ei le. Yn argraffiad 1767 y gwnaed cyfnewidiadau bwriadol gyntaf, a dilynwyd hwn gan argraffiad 1806, a hwnnw drachefn gan y rhai diweddarach hyd argraffiad Silvan Evans. Ei amcan ef yn "ei gyhoeddi o newydd" vn 1853 oedd "ei adferu i'w burdeb cyssefin heb na chwanegu ato, na thynu oddiwrtho, na chyfnewid arno." Ni thybiech wrth y geiriau cryfion hyn fod yr orgraff wedi ei doctora a'i phuweiddio hyd nad adwaenai Elis Wyn mo'i waith ei hun. Y mae argraffiadau 1886 a 1894 yn orgraff swyddfa Mr. Foulkes; a'r argraffiadau rhad diweddar wedi eu chwynnu.

Amcan yr argraffiad presennol yw adfer y gwaith yn llythrennol i'w burdeb cysefin; dangos y bardd yn ei wisg ei hun, nid yn nillad y golygydd. Dilynir argraffiad yr awdwr lythyren am lythyren, llinell am linell a thudalen am dudalen. Argraffwyd yr wyneb ddalen o adluniad photograffol ar zinc o'r ddalen wreiddiol; a chysodwyd y dalennau ereill yn y llythrennau a dorrwyd gan William Caslon yn 1722.¹ Nid yw'r llythrennau hyn felly gyn hyned a'r rhai gwreiddiol; ond y maent yn llawer agosach atynt o ran ffurf na'r dulliau a ddaeth yn gyffredin ar ol i Bodoni lygru chwaeth argraffwyr.² Yn y gyfres italaidd y mae'r gwahaniaeth mwyaf rhwng yr hen lythrennau a rhai Caslon; y mae'r hen brif-lythrennau italig yn llai yn ol yr herwydd na'r mân-lythrennau, ac felly nid yw llinell fel yr ail ar dudalen 39 mor wasgedig yn yr argraffiad gwreiddiol ag yn ein cyfargraff ni. Y mae T yr argraffiad cyntaf o'r ffurf hon, nid fel T Caslon, er fod y ffurf honno hefyd lawn mor hen ; ac y mae'r hen w yn ymrestru'n well â'r llythrennau ereill nag w Caslon. Y mae 'n llythyren ni hefyd beth yn fwy-y tudalen hwn yn 5 modfedd wrth 21, a'r gwreiddiol yn 41 wrth 21. Ond y mae'r llythyren wreiddiol yn amrywio, canys y mae ronyn brasach yn y tudalennau 86-89 a 110-113; ac felly y mae 'r tudalennau hynny 'n fyrrach yn y cyfargraff hwn.

Fe geisiwyd, felly, gyfleu'r argraffiad cyntaf mor gywir ag oedd bosibl, gyda'i holl neilltuolion a'i holl wallau. Os gofynnir paham y cadwyd y gwallau mor ofalus, yr ateb yw nas gellir bod yn berffaith sicr o ddim ond y peth sydd ar lawr. Cywirodd Silvan Evans grau y Bardd Cwsc i grai yn ei argraffiadau; ond yn ei Eiriadur (1893)

¹ E. F. Strange, *Alphabets*, p. 168. ² Eto, p. 181.

fe ddengys mai *crau* sydd gywir. Ped anturiwn innau gywiro gwallau, odid na welid rywbryd am lawer o honynt mai 'r gwreiddiol oedd yn iawn. Y mae 'n anhepgorol i'r ieithydd gael y gwaith *fel y mae*; ac ni wna 'r camargraffiadau anhwylusdod i neb arall.

Wedi argraffu'r holl destun fe ganfuwyd ynddo, wrth fyn'd drosto 'n fanwl i sgrifennu 'r Nodiadau, saith o feiau llythrennol anfwriadol. Yn lle rhoi rhestr o honynt ar y dechreu, fe adargraffwyd ugain tudalen i gywiro 'r beiau hynny. Hyderaf felly fod y testun yn awr yn gywir; ond y mae yn y Nodiadau a'r Eirfa rai gwallau na thybiwyd yn werth adargraffu 'r dalennau i'w cywiro, megys "*Fraine*" am "*Frainc*" (td. 157, ll. 16); "can-" am "cam-" (ll. 36); "149" am "1491" (td. 166, ll. 2).

Yn y Nodiadau fe sylwir ar gamargraffiadau'r gwreiddiol, oddigerth y rhai amlycaf oll fel "adfeidrol" (td. 59), "gagoniant" (td. 86), a'r cyffelyb; ac fe eglurir enwau priod, brawddegau, hen arferion, a phopeth nad edrychid yn fwy naturiol am dano yn yr Eirfa. Wedi argraffu'r Nodiadau cefais gan Mr. L. D. Jones (Llew Tegid) y nodyn a ganlyn ar "droi 'r cryseu." Gresynwn na buasai mewn pryd i'w ddodi yn ei le, td. 169.

Dodid crys ar le neilltuol yn un cwr i'r ystafell, ac eid trwy ddefosiwn mewn cwr arall, a deuai 'r darpar ŵr i mewn, a throai 'r crys a'r ochr arall i fyny. Gwn am ffermdy lle'r aed trwy'r seremoni hon ers llai na deugain mlynedd, ac y mae rhai oedd yn bresennol yn fyw heddyw, ac yn credu iddynt weled un yn troi 'r crys oedd ar y pryd o leiaf 20 milltir o'r lle.

Yn yr Eirfa fe eglurir ystyr geiriau sy bellach yn ansathredig. Y mae'r rhestr yn gyflawnach na'r un a ymddanghosodd o'r blaen, er na chynnwys y fath eiriau a siop gyda'r eglurhad mai "maelfa" a olygir. Os teimlir fy mod yn rhoi gormod o ieithyddiaeth yn yr Eirfa, fe allai y maddeuir hynny pan ddywedir fod yr argraffiad wedi ei fwriadu ar gyfer yr efrydydd yn gystal a'r darllennwr cyffredin.

Dymunaf gyflwyno fy niolch cynnes i Mr. W. Prichard Williams, Cae'r Onnen, Bangor, am ei garedigrwydd yn rhoi benthyg ei gopi gwerthfawr o'r argraffiad cyntaf i argraffu a chywiro'r gwaith. Dymunaf hefyd dalu fy niolch goreu i Mr. W. A. Foster, am y gofal manwl a gymerth ynglŷn â'r argraffu, ac am ei awydd i wneuthur popeth yn y dull goreu a chywiraf a harddaf heb arbed na thrafferth na chost.

J. MORRIS JONES.

Calan Medi, 1898.

COFNODION

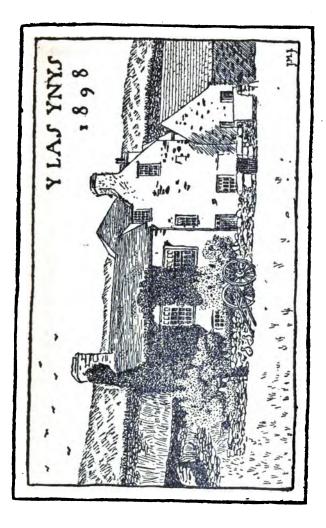
PLWYFI ELLIS WYNNE.

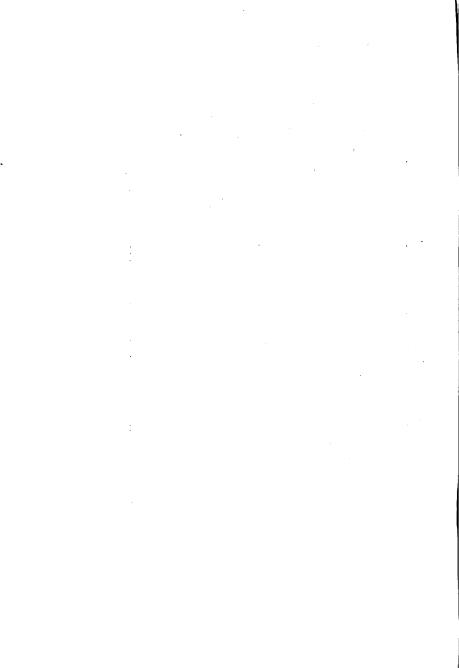
M EWN adolygiad yn Nhaliesin Chwefror, 1861, ar gyfieithiad Roman Chwefror, 1861, ar gyfieithiad Borrow ac argraffiad cyntaf Canon Silvan Evans o'r Bardd Cwsc, fe ddywedwyd am briodas Elis Wyn â Lowri Wyn o Foel y Glo; ond gan fod yn yr erthygl liaws o bethau disail, nid rhyfedd na chredwyd mo honiad moel ei hawdwr am hyn chwaith. Ni chrybwyllir gair am y peth yn argraffiadau diweddarach Silvan Evans, nac yn rhagymadrodd Mr. R. Gwyneddon Davies, na Hanes Llenyddiaeth Mr. Ashton. Fe'i hadroddir gan Mr. Foulkes, yn argraffiad 1886, gyda'r rhagair petrus "Dywed un awdwr,"¹ ac nis gellir gwell na hyn lle na bo modd cael sicrwydd ; ond dyma hanes y gellid ei wirio ar unwaith trwy edrych cofrestr Llanfihangel y Traethau neu Landanwg, os oedd un o honynt ar gael. Ni feddyliais i na chwiliesid yn drwyadl eisoes bopeth cyrhaeddadwy; ond tybiwn y dylwn weled y profion er barnu trosof fy hun. Yng Nghofrestrfa Bangor cefais edrych y copïau a yrrid yno o flwyddyn i flwyddyn o restri plwyfi'r esgobaeth; ond methais a chael copi Llanfihangel yn rhôl 1698 na chopi Llandanwg yn rhôl 1699. Felly nid oeddwn fawr nes, ond gwelais yn eglur wrth edrych copïau blynyddoedd diweddarach, nad aethai neb i drafferth i chwilio hyd yn oed gofrestr Llanfair, er fod cofnod neu ddau o'r rhestr honno wedi eu cyhoeddi fwy nag unwaith. Cefais, ar ol ymholi ychydig, fod hen gofrestri Llanfihangel a Llandanwg

¹Dyfynna Mr. Foulkes o ail-adroddiad o'r hanes yn y Brython v. 130. yn gystal a chofrestr Llanfair eto ar gael, ond nad oedd yn Llanbedr ddim hŷn na 1745.

Fe allai y bydd yr hanes a geir yn yr hen gofrestri yn eglurach, os dywedir gair yn gyntaf am safiad y lleoedd a enwir ynddynt. Tu a chanol Morfa Harlech, rhwng y ffordd haearn a'r bryniau, ymgyfyd bryncyn o'r gwastadedd; hwn ydyw'r Las Ynys. Gwelir wrth ei droed o'r trên ffermdy newydd, taclus yr olwg; ond wrth droed y bryncyn yr ochr arall y mae 'r hen dy, a'i wyneb at y mynyddoedd. Pan safwn yn y cae o'i flaen, gwelwn gastell Harlech tua'r de orllewin fel silhouette yn erbyn haul y prynhawn. Saif Glyn Cywarch ac Eglwys Llanfihangel yng ngogledd y Morfa, yr Eglwys ar godiad tir i'r gorllewin o'r ffordd haearn, tua milltir a hanner o'r Las Ynys fel yr hed y frân, a Glyn Cywarch i'r dwyrain wrth odre'r bryniau filltir a chwarter o'r Las Ynys; a thua milltir ymhellach i'r dwyrain yn yr ucheldir saif Moel y Glo. Y mae'r Las Ynys ym mhlwyf Llandanwg; ymestyn y plwyf ymhell i'r mynydd-dir, cynnwysa dref Harlech a rhimyn gyda'r môr i'r de iddi; ac ymhen isaf y strip hwnnw y mae'r eglwys, tua milltir a hanner o'r dref ac yn agos i dair o'r Las Ynys. Nid oes wasanaeth yn yr hen eglwys yn awr, nac un sêt na phulpud ynddi; tywod y môr yw ei llawr, ac o'r tu allan y mae'r tywod yn prysur gladdu'r beddau; cynhelir gwasanaeth y plwyf bellach yng nghapel y garsiwn yn Harlech. Gyferbyn bron a'r hen eglwys tua hanner milltir i fyny ar ochr y bryn, a rhywfaint agosach i Harlech ac i'r Las Ynys, saif pentref ac eglwys Llanfair; ac o fewn milltir a hanner i'r de drachefn y mae pentref ac eglwys Llanbedr. Y mae darn o blwyf Llanfair i'r de wedyn o Lanbedr, ac yn y darn hwnnw y mae Tal y Treiddyn.

Yr oedd Llandanwg a Llanbedr fel yn awr yn un fywioliaeth, er fod plwyf Llanfair yn dyfod i lawr o'r mynydd rhwng y ddeublwy, ac yn eu gwahanu. Fel y gwelwyd wrth y nodyn ar dudalen ix, y fywioliaeth hon a gafodd Elis Wyn gyntaf, a hynny yn 1705; ond gallesid meddwl wrth y gair "both" yn y nodyn, iddo gael Llanfair ati yn 1711. Eithr nid gwir hynny, canys ni ddaliodd efe mo'r gyntaf pan gafas yr ail, fel

y dengys y nodyn a ganlyn sydd ar dudalen cyntaf cofrestr Llandanwg :

Olim hæc meminifse juvabit :

Landanwg:

Humphredus Thomas Rector	1680
Elizæus Wynne Rector	1705
Robertus Wynne Rector	1711
Johannes Hughes Rector	1730
Robertus Nanney Rector	1774

A derfydd llawysgrif Elis Wyn yng nghofrestr Llandanwg ar y 29ain o Ebrill, 1711, a dechreua yn Llanfair ddiwedd Mai. Nid gwr i gydio maes wrth faes oedd efe, hyd yn oed pan oedd hynny 'n beth digon cyffredin yn yr Eglwys. Yn hytrach, am fod Llanbedr yn rhy bell iddo 'i gwasanaethu 'n effeithiol o'i gartref, newidiodd ei fywioliaeth am un lai ei gwerth.

Bellach am ei helyntion teuluaidd. Ni welais mo gofrestr Llanfhangel y Traethau; ond bu'r Rheithior, y Parch. James Evans, mor garedig ag anfon imi 'r copi a ganlyn o'r cofnod am briodas Elis Wyn. Y mae ymyl y ddalen wedi torri fel nas gellir darllen mo'i enw bedydd ef, na'r dydd o'r mis:

[]Wynne Gent of Laefynys in ye Parish of ILandanwg
 [&] M¹⁵ Lowry Wynne of Moelygloe were mariet the
 [] September Anno Dom. 1698.⁹

Yn ol ysgrifennydd yr erthygl a grybwyllwyd, claddwyd Lowri Wyn a'i chyntafanedig yr un dydd: prudd yn wir fuasai hyn, ond os yw bosibl y mae'r gwir yn bruddach—bedyddio'r mab ar arch ei fam. Dyma'r cofnodion o gofrestr Llandanwg:

Louria Wynne uxor Elifæi Wynne d Lâs ynys fepulta fuit decimo die Julij 1699 Edvardus filius Elizæi Wynne et uxoris ejus prædic. baptizatus fuit eodem die.

Ni bu'r baban fyw ond blwydd a deng mis:

Edwardus Wynn infans sepultus fuit ultimo Die Aprilis

^x Y llinell hon mewn llaw ddiweddarach.

² Tua dechreu'r ddeunawfed ganrif y daeth Miss yn gyffredin fel teitl i ferched ieuainc. Rhag bod camgymeriad, chwanegodd rhywun cyn pen llawer o flynyddoedd wedyn ar ol y gair "infans" uwchben y llinell "filius Elizei Wynn de Lâs ynus," a thrachefn ar ol y gair "Wynn" uwchben y llinell hon, "et Lowi."

Y mae'n ddigon hysbys ddarfod i Elis Wyn briodi Lowri Llwyd yn eglwys Llanfair, Chwefror 14, 1702. Dyma'r cofnod :

Elizeus Wynne (Generosus) de Lâs ynis et Lowria | ILoyd (*de Havod lwyfog in agro Arvonensi*) in matrimonio conjuncti | fuere decimo quarto die Feb. 1702

Wedi eu hychwanegu uwchben y llinell y mae 'r geiriau sydd rhwng cromfachau; y mae "Generosus " yn yr un llaw a'r cofnod, ond llaw ddiweddarach a ychwanegodd "de Havod lwyfog;" y mae'n debyg i law William Wynn. Yn y cofnod yng Nghofrestrfa Bangor dyma a ddywedir :

Elizeus Wynn de Lâs ynus et | Lowria ILoyd de Talytreiddun in | matrimonio conjuncti fuere decimo | quarto die Februarij

Gwelir mai Tal y Treiddun a enwir yma fel cartref Lowri Llwyd; ac y mae 'r cofnod yn bwysig am mai ei dystiolaeth ef yw'r hynaf. Yn union ar ol y 24ain o Fawrth yr oedd y copïau i'w gyrru i Fangor ; a rhaid felly yr ysgrifennwyd hwn ymhen rhyw ddeufis ar ol y briodas, tra nad oes wybod pa bryd yr ychwanegwyd "Havod lwyfog" yn y gofrestr. Ac eto y mae chwanegiad yn bur hen; y mae 'r traddodiad o'i blaid; a dengys y gofrestr mai Wynne, ac nid Llwyd oedd cyfenw teulu Tal y Treiddun. Ond gall nad yw 'r ddau adroddiad yn anghyson. Tebyg mai gwir y traddodiad mai o'r Hafod Lwyfog yr hanoedd Lowri, ond ei bod wedi cartrefu gyda Wynniaid Tal y Treiddun. Eglurai hyn pa fodd y daethai Elis Wyn i gydnabyddiaeth a hi, a'r rheswm iddynt briodi yn Llanfair. Yn y plwyf hwn y mae Tal y Treiddun, a phaham yr elai efe o'i blwyf ei hun i'r plwyf nesaf i briodi gwraig o lan Llyn Gwynain?

Dywed y golygyddion a'r cofianwyr mai pump o blant a fu iddynt, ac mai William oedd y mab hynaf. Y gwir yw, bu iddynt naw, ac Ellis oedd yr hynaf. Dyma'u henwau gyda'r dydd y bedyddiwyd ac y claddwyd pob un, hyd y maent i'w cael yng nghofrestri Llandanwg a Llanfair ; a dodir y cofnodion eu hunain ar ddiwedd y bennod :

-		
	Bedyddiwyd.	Claddwyd.
Ellis	28 Rhag. 1702	10 Hyd. 1732
William	15 Gorff. 1704	14 Gorff. 1761
Elen	19 Awst 1705	
Edward	8 Medi 1706	27 Medi 1706
Anne	18 Medi 1709	8 Mai 1721
Laurella	29 Ebr. 1711	•
Catherine	19 Hyd. 1712	31 Ion. 1716
Mary	2 Chwef. 1714	26 Rhag. 1715
		20 xung/.j
Edward	25 Maw. 1715	

Y mae i draddodiad yn gyffredin ryw sail; a gwelir yn yr uchod sail y traddodiad mai pump o blant a fu i Elis Wyn, tri mab a dwy ferch. Dyna'r nifer a dyfodd i oed, ac felly a lynodd yng nghof gwlad. Bu tri farw o flaen eu mam, ac un ychydig fisoedd ar ei hol.

Yn yr hen restri cofnodir pob digwyddiad yn ddigon sych, mewn geiriau ffurfiol, heb arwydd ynddynt o'r llawenydd neu'r galar a berid ganddo. Ond daeth i ran Elis Wyn groniclo a'i law ei hun y pethau a aeth agosaf at ei galon, a gellir darllen llawer mwy na'r geiriau yn ei gofnodion ef. Claddodd ei wraig yn 1720, ar ol cydfyw â hi am ddeunaw mlynedd; ac yn nydd ei brofedigaeth rhaid oedd cofnodi hynny yn y llyfr. Amlwg yw na wyddai yn ei drallod pa beth yr oedd yn ei wneuthur; dyma'r hyn a ysgrifennodd:

Louria Uxor Elizei Wynne Cler. decimo sept-

imo die Angti Año Dom. 1720.

sef "Lowri gwraig Elis Wyn offeiriad yr ail ddydd ar bymtheg o Awst, A.D. 1720." Anghofiodd ddywedyd "a gladdwyd," a methodd yn y dydd o'r mis. Gweler dros y ddalen lun y copi a anfonodd efe i Fangor ymhen rhyw saith mis; yn hwn dywedir mai ar y 23ain y'i claddwyd hi. Ai 'r ail ar bymtheg oedd dydd ei marw, ac yntau fel petai amser wedi sefyll iddo ar y dydd hwnnw? Beth bynnag, fe gollodd gyfrif y dyddiau, ac nid arhosodd ond amcan am dano yn ei gof. Canys pan aeth efe, ymhen hir amser fe allai, i gywiro'r gwall yn y gofrestr, tybiai mai ar y 24ain y'i claddesid. Dyma fel yr edrych y cofnod yn awr, mor debyg ag y gellid trwy rathu llythrennau ei ddangos mewn argraff:

ds Lasynys vigesimo Louria Uxor Elizei Wynne Cler. [decimo sept].

<u>quarto</u> <u>≡-imo</u>] die Aug^{ti} fepulta eft Año Dom.

1720

Rhywun arall a ychwanegodd *de Lasymys*, ond yn ei law ef y mae'r cyfan oddieithr hynny. Ni ddilëodd mo'r "decimo septimo" (yr 17eg), ond amgaeodd y geiriau a llinell ysgafn, fel petai rhywbeth yn gysegredig ynddynt iddo ef; ac ysgrifennodd "vigesimo quarto" (y 24ain) uwch eu pen. Yna dododd "sepulta est" (a gladdwyd) yn nechreu'r ail linell, ond gwelai eu bod yn sefyll yng nghanol y rhif, rhwng y "vigesimo" a'r "quarto;" dilëodd hwynt fel mai prin y gellir eu darllen, a gwasgodd hwynt i'r lle gwag yng nghanol y llinell; ac hyd yn oed yn awr safant rhwng y mis a'r fhwyddyn. Druan o'r hen fardd. Ymhen ychydig fisoedd cyfarfu â phrofedigaeth

Ymhen ychydig fisoedd cyfarfu â phrofedigaeth arall; claddodd ei ail ferch Ann yn eneth un ar ddeg a hanner oed. Ond nid tywyll yw popeth sydd yn yr hen gofrestr chwaith; fe welodd yntau ambell ddiwrnod teg. Ar y 23ain o Awst, 1724, bedair blynedd i'r diwrnod du y claddwyd Lowri, priododd ei ferch hynaf, Elen, â Robert Owen o'r Ty Gwyn:

de Tyrwyn Robertus Owen & Elēna Wynne in Matrimonio conjuncti fuerunt vicefimo tertio die Menfis Augufti, Año Dom. 1724

Ysgrifen benigamp yw hon; y mae rhyw hoewder yng nghwafriad pob llythyren a bair i'r cofnod sefyll allan o blith cofnodion y tudalen. Y mae'r arddull hefyd yn fwy blodeuog nag arfer; nid "vicesimo tertio die Augti." ond "vicesimo tertio die Mensis Augusti."

Ni fu achos i Elis Wyn groniclo rhagor o'i helynt yn y gofrestr hyd ymhen yr wyth mlynedd, pan fu farw ei fab hynaf Ellis, yn wr ieuanc deg ar hugain oed :

Homme Bagligator Gogulton) in melaini vonjugates infre just So Canvain Soanlogh 1720 Margaretta filia Elizoi Evan Sepulta est undecimo die Maij Ano Dami 1720 Margaretta filia Elizei pdi Fri baphiz ata est quindecimo die Aug tr'A.D. 1720 Louria Uzor Elizei Wynne Cler sepulia effuicefimo tertio die Augti A. D. 1720 Joanetta Ellis Exoris Evani Morris segultu eft decimo quarte die Septembris A. P. 1720 Ivanus Loyd & Anna Prys in Matrimonio conjugati fuere vicesimo sexto OEtobris - 1720 Johanes Lenvis sepultus est vicesimo dic Dec- 1720 Margaretta 2ta hujus nominus filia Elirci ; Evan polici & Uxoris ejus sepulta ef vi 1720 cefino 2.ª die Gonuary A.D Johanes Evan Or Joanetta William m Unir 1 conjuncti fuere quarto die Decembusi720 M. Griffinus Owen sepultus est primo are Martij Ano Dem: 1720 Sibyla filia Edwards Gorfith & Vxms eyes Sepulta eft Ostavo die Marty 1720 David filius Samuelis John Lowis at Usons . ejus sepultus est vicesimo lerlio Marry 1720

Elizeus Wynne junr de Lafynys sepultus eft decimo die Octobris A.D. 1732

Nid oes yma ddim tebyg i gwafrio; y mae tro'r E gyntaf braidd yn ansicr, yna fel pe mewn ymdrech â'i deimlad, ysgrifennodd y rhelyw dipyn yn wasgedig, bron yn grebachlyd. A'r peth rhyfeddaf yw, nid ymddengys y cofnod yn y copi a anfonodd efe i Fangor ym Mawrth 1733. Ai rhy drom i'w chario oedd y groes? Nis gwn; ond credaf mai hyn a fyrhaodd ei ddyddiau. Yn Nhachwedd, 1733, aeth yn rhy wael i ddilyn ei waith; ysgrifennodd ei gofnod olaf Tach. 4, ac ymddengys llaw newydd Tach. 18. Ychydig yn is i lawr y mae 'r cofnod adnabyddus am ei gladdedigaeth ef:

mus

Elisæus Wynne Cler. nuper Rector dignifsi hujus Ecclesiæ sepultus est 17mo die Julij 1734

Y mae'r ysgrifen yn llawer brasach na dim arall ar y tudalen, a'r llaw fel rhyw gysgod aflerw o law Elis Wyn. Ysgrifen ei fab William ydyw hi. Bu hoff gennyf gynt y cofnod hwn, o achos y modd y dywed am Elis Wyn; Rector *dignissimus*—nid hawdd ei gyfieithu, prin y mae "teilyngaf" neu "most worthy" yn llanw 'r ystyr. Nid llai fy meddwl o'r geiriau 'n awr, wedi gweled mai offrwm y mab ar fedd ei dad oeddynt. Y maent yn gwbl anrhydeddus i'r naill a'r llall.

Gan i'r mab hynaf Ellis farw oflaen ei dad, i William y disgynnodd yr etifeddiaeth; efe hefyd a gafodd fywioliaeth Llanfair ar ol ei dad. Yn y gofrestr, ar waelod y tudalen a ddechreua "A copy of Llanvair Terrier," y mae cofnod am £5 a adawodd Richd. Lloyd Cwmbychan yn 1736 i dlodion y plwyf. Llofnodir y cofnod "William Wynn Rect?" Felly yr ysgrifennai William ei gyfenw, ac felly y'i hysgrifennodd gyntaf yn enw 'i dad yng nghofnod ei gladdedigaeth, canys y mae 'r e mewn inc gwahanol. Y mae'r ddau gofnod hyn yn yr un llaw fras, llaw seremonïol William Wynn. Ar y tudalen nesaf cofnodir "William Wynne of Lasynys Rector of this Parish bequeathed Ten pounds to the poor of the said parish. . . The said Mr Wynne Dyed in July 1761." Cafodd hefyd fywioliaeth Llanaber. Bu'r Parch. E. Hughes mor garedig ag edrych y gofrestr, a dywed mai yn 1749 y daeth William yn rheithior ac mai Wynn yr ysgrifennai ei enw ar y dechreu, er ei fod yn newid i Wynne yn ddiweddarach. Yn 1754, llofnoda Edward Wynne. Tebyg mai brawd y rheithior oedd hwn; a gwelaf yng nghofnodion Bangor ei fod yn gurad iddo o'r dechreu. Dywedir i William briodi merch y Trallwyn; bu iddynt ferch a briododd Robert Pugh o'r Garth Maelan; a mab iddynt hwy, John Wynn Pugh a

Bu Edward, mab ieuengaf Elis Wyn, yn berson Penmorfa o 1759 hyd 1767, a'i fab yntau, Ellis, yn berson Llanferras. Mab i'r Ellis hwn, John Wynne, person Llandrillo, a osodes y ffenestr liwiedig yn eglwys Llanfair er cof am Elis Wyn.

Honnai O. W. Jones (Glasynys) ei fod yn disgyn o Elis Wyn drwy ei ferch Anne.^{*} Gwelwyd uchod fod Anne wedi ei chladdu cyn bod yn ddeuddeg oed. Nis gallai ychwaith fod wedi deillio o'r un o'r merched ereill ; bu Catherine a Mary feirw yn fabanod ; gwelwyd ddarfod i Elen briodi Robert Owen o'r Ty Gwyn, nid "Owen ab Sion Wynn o Lecheiddior ;" yna nid oes yn aros ond Laurella. Tebyg mai Lowri y'i gelwid yn gyffredin, a dywedir iddi briodi John Hughes, a fu'n berson Llanbedr o 1730 hyd 1774. Y mae'n sicr mai Lowri oedd enw gwraig John Hughes, a cheir rhestr o'u plant yng nghofrestr Llandanwg. Ganwyd eu merch Anne yn 1750 ; priododd hon John Hartley o Ynys Gyffylog, ac adroddai eu mab Lewis Hartley ei linach ar gân :

> Lowri Wyn heini oedd ferch yr hen fardd, Priododd y Person yn Llanbed, wr hardd; Fy mam ddaeth o'r rheiny, a minnau ger bron Yn byw yn Llanegryn a'm pwys ar fy ffon.²

Wyr i'r Lewis Hartley hwn ydyw Mr. Lewis Hartley, Bangor.

¹ Taliesin ii. 277. ² Idris Fychan, Hanes Dolgellan, td. 66.

B) Jana filia Leolini ap Lywelyn paup & uxoria equi bra prizata fuit umbe uxoria equi bra prizata fuit umbe cimo die Novembris. A. D. 1705. M Gulielmus Jarry & Beherine Ver Evan paupin Matrimonio conjuncti fuère ducimo detavo die Nover A. D. 1705. & uxoris ejus baptizata fuct decimo nono die Augusti A.D. 1705. Sadwaladerus Owen paup Sepultus huit 7 vießermo qui n'to die OFTobris - 1705 decimo quanto die OFRobris A.D. 1705 Elena filia Elizai Nyme Cler. (agat SErranus Loyd paus. Sepulous fuit

A ganlyn yw'r cofnodion am blant Elis Wyn a Lowri Llwyd. O gofrestr Llandanwg :

Ellizeus Wynn filius Ellizzei Wynn (gener.) | et Lowrize IL oyd axoris ejus | baptizatus fuit vicessimo | octavo die Decem bris A.D. 1702.

Gulielmus filius Eliszei Wynne gener. & Lowrize | uxoris ejus baptizatus fuit decimo quinto die Julij A.D 1704

O hyn allan y maent yn llaw-ysgrifen Elis Wyn. Tynnais lun darn o'r tudalen cyntaf hwn, i gael y bloc gyferbyn, am mai dyma'r ysgrifen agosaf a gefais o ran amser i'r pryd yr ysgrifennwyd y Bardd Cwsc.

Elena filia Elizzei Wynne Cler. | & uxoris ejus baptizata fuit

decimo nono die Augufti A.D. 1705. Edvardus filius (huj. nominis adus) Elizei Wynne Cler. | & uxoris ejus baptizatus fuit apd. Lanfair | octavo die Septhris. Ao Dia 1706

Ond nid oes gofnod i'r perwyl yn Llanfair; gall mai gwall am Lanbedr yw. Y mae'r cofnod nesaf ato wedi ei ddryllio yngwaelod y ddalen. Dodaf ef yma o gopi Bangor o gofrestr Llanbedr :

Idem Edvard9 fepultus fuit vicesimo feptimo Septbris. Ao Dii 1706.

O gofrestr Llandanwg eto :

4 1

ì ٤

ń

Anna filia Elizzei Wynne & Laurize uxorisi ejus baptizata eft decimo octavo die Septembris Año Dhi 1700. Laurella filia Elizzi Wynne Clri. & ejus Uxoris | baptizata est vicesimo nono Aprilis 1711.

Dyma'r cofnod olaf yn llaw Elis Wyn. Y mae bedydd Catherine ac Edward yn rhestr Llandanwg hefyd, ond dodaf hwynt yma o restr Llanfair, sy bellach hyd 1733 yn ei law-ysgrifen ef:

Catherina filia Elizzei Wynne Clri. & ejus Uxoris | baptizata

Catoerna ana Suzzei wynne Ciri. se eius Oxoris i papizata eft codem die [i.e. decimo nono die Octobris] 7712. Maria filia Elizzei Wynne Cire. [s:c] & Laurze i eius Uxoris baptizata eft fecundo Febrij A.D. 7713. Edvardus filius Elizzei Wynne & eius Uxoris baptilzatus eft vicefimo quinto die Martii A.D. 1715.

Maria filia Elizzi Wynne Rector. se pulta eft vicefimo sexto

die Decbris. 1715. Catherina filia praedicti Elizzi Wynne & Lowrize ejus Uxoris sepulta eft tri/celimo primo die Januarij A.D. 17[15-16]. Anna filia Elizei Wynne Cler. sepulta eft Octa/vo die Malj

1721. ay61. July 14. The Rev Mr Wynne (late) Rect. of this Parish | was buried.

d,

Yn y cofnodion ar dudalennau lx a lxix danghosit diwedd llinell yr ysgrif â'r arwydd |; argreffir y lleill oll linell am linell.

Y mae vsgrifen Elis Wyn, fel ei iaith, yn glir a chref. Amlwg yw mai'r hen ffurfiau italig oedd ei gynllun; a hynny a achosai 'r duedd i sgrifennu 'r llythrennau Braidd na welid wrth ei law ei fod yn ar wahân. rhywun arbennig; nid oes yn y cofrestri ddim cyffelyb iddi. Er fod rhyw atgof o honi yn llaw fras William (gwelswn hyn cyn gwybod mai eiddo William oedd), eto y mae'r annhebygrwydd yn llawer mwy. Diafael yw tro llythyren William, a chyfetyb i'w lacrwydd yn cadw'r gofrestr. Hyn a bair i mi dybied mai 'r mab hynaf Ellis, y mab a fu farw, oedd gobaith ei dad. Cadwodd Elis Wyn ei gofrestri 'n fanwl ; yn ei law ef y mae pob cofnod o ddechreu i ddiwedd ei dymor. Felly, hyd ei waeledd olaf, cafodd iechyd i ddilyn ei orchwyl, ac fe'i cyflawnodd yn ddiesgeulus ei hun.

Y mae llofnod Elis Wyn yn un nodedig. Cymer-

wyd yr esiampl hwn o gopi Bangor o gofnodion Llandanwg am 1706. Y mae llun y llofnod hwn a'r darn dalen o gofrestr Llan-

danwg yn eu hunion faint, ond tynnodd Mr. Wickens lun copi 1720 yn llai, er mwyn iddo fynd yn hwylus i'r tudalen.

Y mae fy niolchgarwch goreu 'n ddyledus i'r Cofrestrydd, Mr. R. Hughes Pritchard, am ganiatad rhydd a phob hyrwyddiant i chwilio cofnodion y Gofrestrfa ; i Mr. D. A Jones, Cadeirydd Cyngor Plwyf Harlech, am roddi i mi bob mantais i edrych cofrestr Llandanwg a chymryd llun ei hysgrifen ; ac i'r Parch. Jenkin Davies, Person Llanfair, a'm cares Mrs. Davies, am gyfleusterau i edrych cofrestr Llanfair, ac am lawer o garedigrwydd imi ar fy mhererindod yng ngwlad y Bardd Cwsc.

ORGRAFF Y BARDD CWSC.

C YN y ddeunawfed ganrif ni bu ond un ysgrifennydd o bwys yn ymyrraeth a'r orgraff o herwydd syniadau geirdarddol; hwnnw oedd Wm. Salesbury. Gwelsai Salesbury fod amryw eiriau Cymraeg yn tarddu o'r Lladin, a thybiai mai po debycaf i'r Lladin yr ysgrifennid hwynt, goreu oll a fyddai'r orgraff; am hynny, ysgrifennai *popul, scripthur, eccles,* am *bobl, ysgrythur, eglwys.* Ni pharhaodd effaith ei sillebiaeth, ond yn y gair ei yn lle i (*his,* Llad. eins), ac yn y rhagddodiad de-, a ysgrifennid yn lle di- mewn geiriau fel destryw, dessyn. Gwelir y rhai hyn gan Elis Wyn, ac wrth gwrs ysgrifennir ei gan bawb hyd heddyw.

Fe sylwyd uchod mai 'r hen orgraff draddodiadol oedd orgraff y Bardd Cwsc; nid yw'n amrywio nemor oddiwrth orgraff gyffredin yr oesoedd hynny, oddigerth ei bod yn cynnwys mwy o ffurfiau llafar nag sydd, dyweder, ym Meibl 1620. Dyblid cydsain pan ddisgynnai 'r acen yn drom arni, fel yn cannu, to whiten; a phan ddisgynnai 'n ysgafn gadewid hi'n sengl fel yn canu, to sing. Ond ceisiodd Pughe a'i ysgol benderfynu wrth y tarddiad pa bryd i ddyblu; sylwais mai ychydig o'i syniadau ef oedd yn wreiddiol; gan Oronwy y cafodd hwn.¹ Ond gan fod eu damcaniaeth am y tarddiad yn gyffredin yn anghywir, y mae eu sillebiaeth yn anghywir hefyd. Gwyddys yn awr mai tarddiad dwbl ydyw 'r rheswm am yr acen drom; ac felly yr oedd orgraff yr hen bobl a sillebai yn ol yr acen yn gywir bob amser, a dyna lle mae gwerth eu tystiolaeth hwy. Wrth natur yr ysgrifennent, a threch natur na dysgeidiaeth. Mewn gair ansathredig fel

¹ Llythyrau. arg. Lerpwl, td. 116.

tarennydd, fe welir wrth orgraff Elis Wyn pa fodd i'w seinio ac i olrhain ei darddiad ; ond ni welir yn y ffurf tarenydd a roes Silvan Evans arno yn ei argraffiad ef na'r sain priodol, nac ond syniad anghywir y golygydd am ei darddiad. Deil Silvan Evans fyth at gyfundrefn eirdarddol Pughe, ond yr wyf yn methu a chanfod ei Ysgrifenna hyny ag un egwyddor o'i chymhwyso. # am nas gwyr ei darddiad, dyry ddwy yn cannu (gair o'r un gwraidd a'r Llad. candeo), ond ni ddyry ond un yn disgynu, er ei fod yn gwybod mai o descendo y tardd. Pa gysondeb sydd yn hyn? Yr oedd Pughe o leiaf yn gyson yn ei anghywirdeb. Fe ddylid eto ddyblu'r llythrennau petrus # ac r i ddangos rhagor rhwng acen drom ac ysgafn, a tharddiad dwbl a sengl (canys y mae'r ddau beth yn cyd-fyned); ond y mae t, p, c, s, m yn wastad yn ddwbl eu tarddiad, a'r acen arnynt yn drom, ac felly gan nad oes dim i'w wahaniaethu, a chan fod y llythyren ynddi ei hun, megys, yn ddwbl, ni raid ei dyblu. Yn unig bydder yn gyson. Dybla Silvan Evans yr m yn ammharch a gedy hi 'n sengl cymhar—paham? O mp y tardd y ddwy.

Hyd amser Elis Wyn ysgrifennid y cydseiniaid yn galed ar ol s, megys cyscu, cospi; ysgrifennir t yn galed fyth,—nid eisdedd ond eistedd. Nid mater o darddiad yw hwn, ond o gyfleu'r sain. Y mae llawer gradd o galedwch rhwng g ac c; a rhwng y ddwy y mae'r sain ar ol s. Gall fod y t, er nad mor galed a t gyffredin, rywfaint caletach na'r c neu 'r p; a theimlad y genedl, nid eu hymresymiad, a barodd iddynt gytuno i adael y t yn galed, ac ysgrifennu 'r ddwy arall yn feddal; ac nid oes dim i'w ennill drwy fyned yn ol i'r hen ddull.

Nid ar y cydseiniaid yn unig yr effeithiodd geirdarddaeth Pughe. Gwyr pawb am ei gyfundrefn wreiddeiriol ef; holltai air i'w wreiddiau, a holltai wreiddiau syml wedyn hyd oni chaffai o'r diwedd elfennau dychmygol o ddwy lythyren; gan Rowland Jones o'r Weirglodd Fawr y cafodd y syniad hwn.^z Y cam cyntaf i hollti gwraidd syml fel *craidd* (Groeg *spaðly*) oedd tynu 'r *dd*, yna ceid *crai*; ac felly, newidiodd sillebiaeth y gair *crau* i'w wneud yn un a

¹Y Brython, i. 35.

hwn. (Gweler vr Eirfa d.g. crau). Bryd arall gadewid i'r gwraidd lonydd, a newidid y gair cyfansawdd tybiedig; felly trowyd cogiwr yn coegiwr, er cael coeg yn wreiddyn iddo. Danghosodd Silvan Evans yn ei Eiriadur eudeb y ddamcaniaeth am crau; ond ysgrifenna coegio fyth, a dyfynna coegiwr o'i argraffiad ei hun o'r Bardd Cwsc er mwyn cael awdurdod Elis Wyn dros air na ysgrifennodd efe erioed mo hono. Y mae'r Bardd Cwsc, os ceir ef fel y mae, yn gywir yn y fath ffurfiau a hyn. Cymerer un engraifft eto. Newidiwyd disglair i dysglaer,' er mwyn ei darddu 'n rhwyddach o'r ffurf gyfochrog claer; ond disglair ydyw'r hen ffurf yn wastad, ac nid anodd profi ei gywirdeb. Os ae fydd yn y gwreiddyn arferir u i wneuthur berfenw, megys taeru, gwaelu, saethu ; os ai arferir io, megys cyweirio, seilio, teithio, a disgleirio nid disglaeru. Ni welir fyth mo'r hen feirdd yn odli 'r gair â taer, saer, ond â gwair, tair, Mair :

> Coed osglog caeau disglair Wyth ryw yd, a thri o wair. D. ap Gwilym, Chwan. xiv.

Y mae 'r rhagddodiaid di- a dy- hefyd yn gywir gan Elis Wyn, oddigerth lle dyry de- Salesbury yn lle di-. Ond tybiodd Dr. Pughe mai manyn negyddol oedd dia dy- yn gadarnhaol. Gan Dr. Davies y cafodd y syniad hwn ; * ond ni chamsillebodd Dr. Davies eiriau 'r iaith ar sail ei gamgymeriad. Newidiodd Silvan Evans orgraff Elis Wyn i orgraff Pughe yn y geiriau hyn ac ysgrifennodd dyben, dystaw, &c.; ond yn ei Eiriadur silleba'r rhan fwyaf o honynt yn gywir. Eto deil at yr hen syniad mai manyn negyddol ydyw di-, a dywed rywbeth i'r perwyl yma-" oni bai mai diben sy'n iawn, buasai dyben Pughe yn well." Nid amheua gywirdeb hen ddamcaniaeth ei oes, er ei bod yn gwrthod ffitio â'r gwir; pob parch iddo'n awr am roi'r blaen i'r gwir. Ond fe *ddylai* 'r iaith a'r ddamcan-iaeth am dani gytuno; os na wnânt, y mae rhywbeth o'i le. Wrth gwrs nid yr iaith ond y ddamcaniaeth sy'n anghywir. Nid manyn nacaol ydyw di,

"Gwnaed hyn gyntaf yn Salesbury; ond dengys orgraff y B. Cwsc na ddilynwyd mo'r ymyrrwr hwnnw. * Ast. Ling. Brit. Dict. s.v. diben.

ond arddodiad fel y Lladin de, a chymer le hwn yn y geiriau a dardd o'r Lladin fel y gwelodd W. Salesbury. Nid yw manyn nacaol yn newid rhan ymadrodd; enw ydyw parch, ac enw ydyw amharch: ond nid enw ydyw di barch. Nis gellir rhoi nid yn lle 'r di- hwn ; y mae 'n arddodiad mor wirioneddol a heb ; di barch, heb barch. Nid cyfansoddair priodol a ffurfir pan fo di yn gyfystyr a heb : eithr pan fo'n wir gyfansawdd ystyr di- ydyw de-, out, allan. Pen end, diben outer end ; dilyn, follow out ; disgwyl, edrych allan ; didoli, cut off. O'r ochr arall y mae dy- yr un peth a'r Wyddeleg do- a'i ystyr yw at, ynghyd; fel yn dygynnull, cynnull ynghyd, dyfynnu, mynnu at, summon to; dygyfor, gather together. Yn y gair dybryd gellid meddwl mai gwall am di- ydyw'r dy-; ond nid gwir hyn canys do-chruth ydyw'r gair yng Ngwyddeleg; tybia Brugmann mai 'r Ariaidd dus- ydyw hwn, Gr. Sug., o'r ystyr mis-; dybryd, mis-shapen. Y mae rhai o'r geiriau hyn eto 'n anghywir yng ngeiriadur Silvan Evans; dyry dynoethi yn lle dinoethi, strip off (nid strip to) Llad. de-nudo; a dyry dy-fetha ar y dyb fwy nag amheus mai o'r gair methu y tardd. Nid oes eisiau damcaniaethu er ysgrifennu'r rhagddodiaid hyn yn gywir. Ni ddamcaniaethodd Elis Wyn; ni threuliodd funud i ymholi pa un ai sych ai gwlyb oedd y gwraidd -od i wybod pa un ai dyod ai diod a ysgrifennai; eithr dododd ar lawr sain naturiol y gair, ac felly ysgrifennodd yn gan cywirach na geirdarddwyr y ganrif hon.

Fe sylwir ar un peth go hynod yn y llyfr ; petrusder yr awdwr ynglŷn a'r cyfnewidiad cydsain gyda'r arddodiad yn. Nid oes anhawster pan fo'r gydsain gyfnewidiedig yn n neu m; gellir dywedyd yn Ninbych, ym Mangor; ond nid mor hawdd trin yr ng, am nad oes gennym lythyren unig i gyfleu ei sain. Ysgrifennai'r hen awduron ygkaer, neu yngkaer, heb gyfnewid y gydsain ; ysgrifennai Dr. Morgan yng-Hrist, a cheisiwyd llawer dull yn yr ail ganrif ar bymtheg yngHrist, ynGhrist, yNghrist; ysgrifennai Dr. J. D. Rhys ynn-gwydd 1 a Dr. Davies yng-nghanol, " ac yn Ysgrifenna Élis Wyn yn Ghaer fyr ynghanol."2

¹ Gram. td. 114. ²Gram. (arg. 1621) td. 202.

(td. 84), gan feddwl i'r n a'r G wneuthur un ng; ond teimla y dylai'r ail air ddechreu ag ng, ac ysgrifenna unwaith neu ddwy yn ngraddeu (td. 68), gan feddwl i'r ddwy n a'r g wneuthur un ng. Y drwg ar y dull hwn ydyw ei fod yn awgrymu fod yr n i'w seinio ar wahân, ac ni raid dywedyd erbyn hyn fod hynny 'n anghywir. Fe allai mai'r dull goreu wedi 'r cyfan yw ysgrifennu'r ddeuair yn un pan fo 'r arddodiad yn ddi acen, megys *ymlaen, ynghyd*, a dyblu 'r ng, fel yr m, pan fo rhywfaint o acen arno, megys ym Mhentir, yng Nghaer. Nid yw'r dull hwn, fel yr honnai Iolo Morgannwg, yn bedair mil oed ; ond fe geir ym Mon, ym Meirionnydd yn fynych yn Llyfr Coch Hergest; ac yr oedd ym mhob, ym mhen yn ddigon cyffredin mewn oesoedd diweddarach.² Buasai yn Uhymru yn hollol yr un fath a'r ffurfiau yma petai gennym lythyren sengl fel hyn am ng, ond gan nad oes gennym, nid oes i ni ond ysgrifennu yng Nghymru.

Pwnc o ramadeg yn hytrach nag orgraff ydyw pa bryd i newid cydsain flaen; er hyn, fe all nad amhriodol sylwi yma ar un cyfnewidiad a wneir yn gyson gan Elis Wyn, ac na wneir yn awr. Arferid cydsain feddal gynt ar ol amryw ffurfiau o'r ferf *wyf*, megys *bu, oedd*; "Ar a'th gâr ni fu *far* fwy," medd Hywel ab Einion; "a bliant oedd *lieineu* y bwrdd." medd y Llyfr Coch 3³ a dywed Elis Wyn, "oedd gael" (td. 5, 49), "oedd lys" (td. 16), "oedd wrando" (td. 29). Yr oedd yn rheol ddieithriad hefyd arfer cydsain feddal yn y gweithredydd ar ol y terfyniad berfol -*ai*; fe 'i ceir yn y Beibl, "pe bwriai *ddyn* had," Marc iv. 26; "pe rhoddai *wr*," Can. viii. 7. Felly 'n wastad gan Elis Wyn, "Mynnei Loegr" (td. 27), "a dalei Falchder" (td. 144); ond gwell oedd gan amryw o'i olygwyr diweddar galedu 'r gydsain a difetha 'i hen gystrawen dlos a chywir ef.

Fe grybwyllwyd uchod fod gan Elis Wyn amryw ffurfiau llafar; nis gallaf sylwi ond ar un dosbarth o honynt. Yr oedd *eu ac -ei* yn y sill ddi-acen olaf yn *-* ar lafar gan mlynedd a hanner cyn amser Elis Wyn; a

² Cyfrinach B. Y. P., td. 237. ² Gram. J.D.R., td. 273: Gram. Dr. D., td. 202. 3 *Mabinogion*, td. 165.

cheir ganddo ef y ffurf lafar chwithe, cyfell yn gystal a'r ffurf hynaf petheu gwelei, a'r ffurf lenyddol ddiweddar pethau, gwelai. Yn y gair bore dyry eu (boreu) lle dylai - fod ; gwnaed hyn gan Dr. Morgan o'i flaen, ond cywirwyd y gair ym Meibl 1620, ac y mae 'n gywir yn y rhan fwyaf o'r Beiblau diweddarach. Nid oedd sicrwydd am y seiniau hyn gan na chedwid hwynt yn yr iaith lafar; ac nid yw Elis Wyn yn awdurdod arnynt, am nad yw'n dyst o'r gwahaniaeth rhyngddynt. A dyna yn y diwedd ydyw awdurdod hen ysgrifenwyr. Yn y bedwaredd ganrif ar bymtheg hon, nid ysgrifen nai neb peuth yn lle peth; yn y bedwaredd ganrif ar ddeg yr oedd y gwahaniaeth yr un mor eglur yn y sill ddi-acen, ac nid oedd berygl i neb ysgrifennu boreu yn lle bore. Nid am eu bod yn ysgolheigion ieithyddol dyfnddysg y cymerir yr hen ysgrifenwyr yn awdurdod, ond am eu bod yn dystion byw o'r gwahaniaeth y ceisir ei gadw eto yn yr iaith lenyddol. Y duedd yn amser Elis Wyn oedd ysgrifennu 'r seiniau yr ydym ein hunain yn dystion o honynt; ond drwy ddysg Lewis Morris a Goronwy aethpwyd yn ol at yr hen ffurfiau llenyddol; ac os yw'r rhain yn werth eu cadw y maent yn werth eu cadw 'n gywir. Y mae dau air cyffredin arall lle rhoddir eu neu au erbyn hyn yn lle e, sef camre a godre.

Un fantais bwysig o gyhoeddi gweithiau hen awduron yn eu sillebiaeth hwy eu hunain ydyw cynefino darllenwyr â'r dulliau gynt o ysgrifennu Cymraeg, rhag iddynt dybied nad oes ond mympwyon di-sail yn y cais a wneir i adfer yr iaith i'w hen burdeb.

: . !

GWELEDIGAETHEU Y BARDD CWSC

. ٠ • .

AT Y

DARLLENYDD.

A Ddarllenno, yftyried; A yftyrio, cofied; A gofio, gwnaed; A wnêl, parbaed.

A barhao'n ffyrdd Rhinwedd, Gan ymryddhau di gamwedd, Fwyfwy fyth hyd ei ddiwedd, Ni fedd a bortho'r fflammffiedd, Na phwys a'i fawdd i'r Sugnedd, Nid â byth i Wlad y Dialedd Penydfan pob Anwiredd.

Ond y difraw gwael a geulo* Ar ei forod, a suro, A 2 (Nid

At y Darllenydd.

(Nid byw y Ffydd na weithio) A hirddrwg hir-ddilyno, Heb Gred a Chariad effro; Gwae, gwae tragwyddol iddo! Fe geiff weled a theimlo, Fwy mewn munud llym yno, Nac a fedr Oes ddyfeifio.

I. Gwe-

I.

Gweledigaeth y BYD.

R ryw brydnhawngwaith têg o hâ hir felyn telog, cymme-rais hynt i ben un o Fynyddoedd Cymru, a chydami Spienddrych i helpu 'n golwg egwan, i weled pell yn agos, a phetheu bychain yn fawr ; trwy 'r awyr deneu eglur ar tês yfplenydd tawel canfyddwn ymhell bell tros Fôr y Werddon. lawer golygiad hyfryd. O'r diwedd wedi porthi fy Llygaid ar bôb rhyw hyfrydwch o'm hamgylch, onid oedd yr Haul ar gyrraedd ei gaereu 'n y Gorllewin; gorweddais ar y gwelltglas, tan fyn-fyfyrio decced a hawddgared (wrth fy ngwlâd fy hun) oedd y Gwledydd pell y gwelfwn gip o olwg ar eu gwastadedd tirion; a gwyched oedd gael arnynt lawn olwg, a dedwydded y rhai a welfeint gwrs y byd wrthifi a'm bâth : Felly o hir drafaelio . A 3 â'm '

â'm Llygad, ac wedi â'm Meddwl daeth blinder, ac ynghyfcod Blinder daeth fy Meiftr Cw/c yn lledradaidd i'm rhwymo; ac â'i goriadeu plwm fe gloes ffenestri fy Llygaid a'm holl Synhwyreu eraill yn dynn ddiogel. Etto gwaith ofer oedd iddo geifio cloi 'r Enaid a fedr fyw a thrafaelio heb y Corph: Canys diangodd fy Yfpryd ar efcill Phanfi allan o'r corpws cloiedig : A chynta peth a welwn i, yn f'ymyl dwmpath chwareu, â'r fàth gâd-gamlan mewn Peisieu gleifion a Chapieu cochion, yn dawnfio 'n hoew-bryfur. Sefais ennyd ar fy nghyfyng gyngor, awn i attynt ai peidio, oblegid ofnais yn fy ffwdan mai haid oeddynt o Siplimn newynllyd, ac na wnaent âs lai na'm lladd i iw fwpper, a'm llyncu yn ddihalen : Ond o hir graffu, mi a'u gwelwn hwy,'n well, a theccach eu gwedd na'r giwed[†] felynddu gelwyddog honno. Felly anturiais nefau attynt, yn ara' dêg fel iâr yn sengi ar farwor, i gael gwybod beth oeddynt; ac or diwedd gofynnais eu cennad fel hyn o hyd y nhîn; Attolwg lan gyn'lleidfa, 'r wy 'n deall mai rhai o bell ydych a gymmerech i Fardd i'ch plith fy 'n chwennych trafaelio? ar y gair distawodd y trŵst, a phawb a'i lygad arnai; a than wichian, Bardd, ebr un, trafaelio eb un arall, in plith ni ebr y trydydd; erbyn hyn mi adwaenwn rai oedd yn edrych arnai

۰.

6

n

7

arnai ffyrnicca o'r cwbl : Yna dechreuafant fibrwd o gluft i gluft ryw ddirgel fwynion ac edrych arnai; a chyda hynny torrodd yr hwndrwd, a phawb a'i afel yno'i, codafant fi ar eu 'scwyddeu, fel codi Marchog Sîr; ac yna ymaith â ni fel y Gwynt tros Dai a Thiroedd, Dinafoedd a Thyrnafoedd, a Moroedd a Mynyddoedd, heb allu dal fulw ar ddim gan gyflymed yr oeddynt yn hedeg. A phe' fy waeth, dechreuais ammeu nghymdeithion wrth eu gwaith yn gwrthuno ac yn cuchio arnai eisieu canu dychan i'm Brenin fy hun. Wel', ebr fi wrthi fy hun, yn iach weithian i'm hoedl; f' â'r carn-witfiaid[×]melltigedig hyn â mi i fwytty neu seler rhyw Bendefig, ac yno i'm gadawant i dalu iawn gerfydd fy nghêg am eu lledrad hwy : Neu gadawant fi yn noeth lumman i fferri ar Forfa Caer neu ryw Oerle anghysbell' arall. Ond wrth feddwl fod y wynebeu a adwaenwn i wedi eu claddu, â rheini 'n fy mwrw ac eraill yn fy nghadw uwchben pob Ceunant, deellais nad Witfiaid oeddynt, ond mai rhai a elwir y Tylwyth têg. Ni chawn i attreg* nad dyma fi 'n ymyl yr anferth Gaftell tecca 'r a welais i 'rioed, a **R**ynn tro mawh o'i amgylch: yma dechreuafant roi barn arnai; awn âg e 'n anrheg i'r Caftell, ebr un; nage crogyn* ystyfnig, taflwn ef i'r Llynn, ni thâl mo'i ddangos i'n Twyfog mawr

M

mawr ni, meddei 'r llall; a ddywed e' ei Weddi cyn cyfcu ? ebr y trydydd. Wrth iddynt fôn am Weddi, mi a riddfenais ryw ochenaid tuac i fynu am faddeuant a help; a chynted y meddyliais, gwelwn ryw Oleuni o hirbell yn torri allan, oh mor brydferth ! fel yr oedd hwn yn nefau, 'r oedd fy nghymdeithion i 'n tywyllu ac yn diflannu; a chwippyn dyma 'r Difclair yn cyfeirio tros y Castell attom yn union; ar hyn gollyngafant eu gafel, ac ar eu hymadawiad troefant attai guwch uffernol; ac oni bafei i'r Angel fy nghynnal, bafwn digon mân er gwneud pastai cyn cael daiar. Beth, eb yr Angel, yw dy neges di yma? Yn wîr, f' arglwydd ebr finneu, nis gwn i p'le yw yma, na pheth yw fy neges, na pheth wy fy hun, na pheth aeth a'm rhan arall i, yr oedd genni bedwar aelod a phen, a pha un ai gartre y gadewais, ai i ryw geubwll, canys cô 'genni dramwy tros lawer o geunentydd geirwon, y bwriodd y Tylwyth-têg fi, ýs têg eu gwaith, nis gwn i Syr, pe crogid fi. Têg eb ef y gwnaethent â thi oni bai 'nyfod i mewn pryd ith achub o gigweinieur Plant Annwfn. Gan fod cymmaint dy awydd i weled cwrs y Byd bach, cês orchymyn i roi i ti olwg arno, fel y gwelit dy wallco 'n anfodloni i'th stad a'th wlad dy hunan. Tyrd gyda mi, neu dro, eb ef, a chyda 'r gair.

gair, a hi 'n dechreu torri 'r wawr, f' a'm cippiodd i 'mhell bell tu ucha 'r Caftell, ac ar scafell o gwmmwl gwyn gorphwyfafom yn yr entrych, i edrych ar yr Haul vn codi, ac ar fy nghydymaith nefol oedd lawer discleiriach na'r Haul, ond bod ei lewyrch ef ar i fynu gan y llen-gêl⁴oedd rhyngddo ac i wared. Pan gryfhaodd yr Haul rhwng y ddau ddifclair, gwelwn y Ddaiar fawr gwmpafog megis pellen fechan gron ymhell odditanom : Edrych yrwan, eb yr Angel, ac a roes i mi ddrychyfpio amgen nac oedd genni fi ar y mynydd. Pan yípíais trwy hwn, gwelwn betheu mewn modd arall, eglurach nac erioed or blaen. Gwelwn un Ddinas anferthol o faintioli, a miloedd o Ddinafoedd a Theyrnafoedd ynddi ; a'r Eigion mawr fell Llynntro o'i chwmpas, a moroedd eraill fel afonydd yn ei gwahanu hi 'n rhanneu. O hir graffu, gwelwn Hi yn dair Stryd fawr tros ben; a Phorth mawr discleirwych ymhen ifa pob Stryd, a Thwr teg ar bob Porth, ac ar bob Tŵr yr oedd Merch landeg aruthr yn fefyll yngolwg yr holl Stryd; a'r tri Thwr o'r tu cefn i'r Caereu 'n cyrraedd at odre 'r Caftell mawr hwnnw. Ar ohvd i'r tair anferthol hyn, gwelwn Stryd groes arall, a honno nid oedd ond bechan a gwael wrth y lleill, ond ei bod hi 'n lanwaith, ac ar godiad uwch-law 'r Strydoedd eraill,

9

5

eraill, yn mynd rhagddi uwch uwch tu a'r Dwyrein, ar tair eraill ar i wared tu ar Gogledd at y Pyrth mawr. Ni fedrais i ymattal ddim hwy heb ofyn i'm cyfell a gawn gennad i fiarad. Beth ynteu, eb yr Angel, ond fiarad ti gwrando 'n yftyriol, na orffo dywedyd yr un peth i ti ond unwaith. Gwna' f' arglwydd, ac ertolwg, ebr fi, ple yw'r Castell draw yn y Gogledd ? Y Castell frŷ yn yr awyr, ebr ef, a pieu Belial, Tywyfog llywodraeth yr Awyr, a Llywodraethwr yr holl Ddinas fawr obry, fe 'i gelwir Castell Hudol, canys hudol mawr yw Belial, a thrwy hudoliaeth y mae e'n cadw tan ei faner y cwbl oll a weli; oddieithr y Stryd fechan groes accw. Twyfog mawr yw hwn, a miloedd o dwyfogion dano; Beth oedd Cæsar neu Alecsander fawr wrth hwn? beth yw'r Twrc a'r hên Lewis o Frainc ond gweifion i hwn ? Mawr, a mawr tros ben yw gallu, a chyfrwyfdra, a diwydrydd y t'wyfog Belial a'i luoedd hefyd fy ganddo heb rifedi 'n y Wlâd ifa. I ba beth y mae 'r Merched yna 'n sefyll, ebr fi, a phwy ydynt? Yn ara, eb yr Angel, un cwestiwn ar unwaith; iw caru a'u haddoli y maent yna. Nid rhyfedd yn wir ebr fi, a hawddgared ydynt, pettwn perchen traed a dwylo fel y bûm, minneu awn i garu neu addoli y rhain. Taw, taw, ebr ynte, os hynny a wneit â'th aelodeu, da dy fôd hebddynt :

Ŵ

hebddynt : gwybydd ditheu yfpryd angall, nad yw'r tair Twyfoges hyn ond tair hudoles ddinistriol. Merched y Twyfog Belial, a'u holl degwch a'u mwynder fy 'n ferenni 'r Strydoedd, nid yw ond wynebiad ar wrthuni a chreulonder; mae 'r Tair oddimewn fel eu Tâd, yn llawn o wenwyn marwol. Och fi, ai poffibl ebr fi 'n athrift iawn, ar glwyfo o'u cariad? Rhy wir yfywaeth, ebr ef. Gwŷch gennit y pelydru y mae'r tair ar eu haddolwyr; wel', ebr ef, mae yn y Pelydr accw lawer fwyn ryfeddol, mae e'n eu dallu rhag gweled bâch, mae e'n eu synnu rhag ymwrando a'u perygl, ac yn eu llosci âthrachwant diwala am ychwaneg o hono, ac ynte 'n wenwyn marwol, yn magu ynddynt glefydon anefcorol," na ddichon un meddyg, iè, nac angeu byth bythodd ei hiachâu, na dim oni cheir phyfygwriaeth nefol a elwir edifeirwch, i gyfog y drwg mewn pryd cyn y greddfd 'n rhybell, wrth dremio gormod arnynt. Pam, ebr fi, na fynn Belial yr addoliant iddo 'i hunan ? Ond yr un peth yw, eb ef: mae'r hên Gadno yn cael ei addoli yn ezi ferched, oblegid tra bo dyn ynglŷn wrth y rhain neu wrth un o'r tair, mae e'n ficcr tan nôd Belial, ac yn gwifco'i lifrai^{*} ef. Beth, ebr fi, y gelwch i'r tair Hudoles yna ? Y bella draw, eb ef, a elwir Balchder, Merch hyna Belial; yr ail, yw Pleser;

e_

٢

Pleser; ac Elwydy'r nefa yma; y Tair hyn yw'r Drindod y mae'r Byd yn ei addoli. Atlygaf henw 'r Ddinas fawr wallwfus' hon, ebr fi, os oes arni well henw na Bedlam" fawr? Oes ebr ef, he a elwir y Ddinas ddihenydd.⁺ Och fi, ai Dynion dihenydd, ebr fi, yw 'r cwbl fy ynddi? Y cwbl oll, ebr ynte, oddieithr ymbell un a' ddiango allan i'r Ddinas ycha frŷ, fy tan y Brenin IMMANUELX Gwae finneu a'm heiddo pa fodd y diangant, a hwythe 'n llygadrythu fyth ar y peth fy 'n eu dallu fwyfwy, ac yn eu hanreithio yn eu dallineb? Llwyr amhoffibl, ebr ynte, fyddei i undyn ddianc oddiyma, oni bai fod IMMANUEL oddifrý yn danfon ei Gennadon hwyr a boreu iw perfwadio i droi atto Ef ei hunion Frenhin oddiwrth y Gwrthryfelwr, ac yn gyrru hefyd i ymbell un anrheg o ennaint gwerthfawr a elwir ffydd, i iro 'u llygaid; a'r fawl a gaffo 'r gwir ennaint hwnnw, canys mae *rhith* o hwn fel o bob peth arall yn y Ddinas ddibenydd, ond pwy bynnac a ymiro â'r iawn ennaint, fe wêl ei friwieu ai wallco, ac nid erys yma funud hwy pe rhoe Belial iddo 'i dair Merch, iè, neu 'r bedwaredd, fy fwya' oll, am aros. Beth y gelwir y Strydoedd mawr hyn, ebr fi? Gelwir, ebr ynte, bob un wrth henw 'r Dwyfoges fy 'n rheoli ynddi ; Stryd Balchder yw'r bella, y ganol Stryd Pleser, y nefa Stryd

Stryd yr Elw. Pwy ertolwg, ebr fi, fy 'n aros yn y Strydoedd yma? pa Iaith? pa Ffordd? pa Genedl? Llawer, ebr ef, o bob Iaith, a Grefydd, a Chelledl tan yr Haul hwn, fy 'n byw ymhôb un o'r Strydoedd mawr obry; a llawer un yn byw ymhôb un o'r tair Stryd ar gyrfieu, a phawb nefa 'r y gallo at y Porth : a mynych iawn y mudant heb fedru fawr aros yn y naill, gan ddäed ganddynt Dwyfoges Stryd arall: A'r hên Gadno tan ei scafell yn gado i bawb garu ei ddewis, neu 'r tair os mynn, ficcra' Tyrd yn nês attynt, oll yw ef o hono. eb yr Angel, ac a'm cippiodd i wared yn y llen-gêl, trwy lawer o fwrllwch diffaith oedd yn codi o'r Ddinas, ac yn Stryd Balchder descynnasom ar ben 'hangle'o Blasdy penegored mawr, wedi i'r Cŵn a'r Brain dynnu ei Lygaid, a'i berchenogion wedi mynd i Loegr, neu Frainc, i chwilio yno am beth a fasei can haws ei gael gartre, felly yn lle 'r hên Dylwyth lusengar daionus gwladaidd gynt, nid oes rwan yn cadw meddiant ond y modryb Dylluan hurt, neu Frain rheibus, neu Biod brithfeilchion, neu'r cyffelyb i ddadcan campeu y perchenogion prefennol. Yr oedd yno fyrdd o'r fâth blafau gwrthodedig, a allasei oni bai Falchder, fod fel cynt yn gyrchfa goreugwyr, yn Noddfa i'r gweiniaid, yn Yscol Heddwch a phob Daioni, ac yn fendith i fil o Dai × R bâch

 $\boldsymbol{\gamma}$

bâch o'u hamgylch. O ben y Murddyn⁺ yma'r oeddem yn cael digon o le, a llonydd i weled yr holl Stryd o'n deu-ty. Tai têg iawn, rhyfeddol o uchder, ac o wychder, ac achos da, o ran bod yno Ymerodron, Brenhinoedd a Thwyfogion 'gantoedd, Gwŷr mawr a Bonheddigion fyrdd, a llawer iawn o Ferched o bob gradd; Gwelwn aml Goegen gorniog fel Llong ar lawn hŵyl, yn rhodio megis mewn Ffrâm, a chryn Siop Pedler oi chwmpas, ac wrth eu chlustiau werth, Tyddyn da o berlau: a rhai oedd yn canu i gael canmol eu llais, rhai 'n dawnfio i ddangos eu llun, eraill oedd yn paentio i wellau eu lliw; eraill wrth y Drych er's teir-awr yn ymbincio, yn dyfcu gwenu, yn fymmud pinneu, yn gwneud munudie 'ac ystumieu. Llawer murfen oedd yno, na wyddei pa futt i agor ei gwefuseu i siarad, chwaethach i fwytta, na pha fodd o Wir ddyfofiwn i edrych tan ei thraed; a llawer Yfcowl* garpiog a fynnei daeru ei bod hi cyftal Merch fonheddig a'r oreu 'n y Strŷd; a llawer yfcogyn rhygyngog a allei ridyllio Ffâ wrth wynt ei gynffon. A mi 'n edrych o bell ar y rhain a chant o'r fâth, dyma 'n dyfod heibio i ni globen o baunes fraith ucheldrem ac o'i lledol gant yn spio, rhain 'n ymgrymmu megis iw haddoli, ymbell un a roe beth yn ei llaw hi. Pan fethodd

fethodd genni ddyfeifio beth oedd hi, gofynnais; O ebr 'ynghyfaill, un yw hon fy â'i chynnyscaeth oll yn y golwg, etto gweli faint fy o rai ffolion yn ei cheifio, a'r gwaela'n abl, et fy arni hi o gaffaeliad; hitheu ni fynn a gaffo ni cheiff a ddymuno, ac ni fieryd ond a'i gwell am ddywedyd o'i Mamm wrthi nad oes un gamp waeth ar Ferch ieuanc na bod yn *ddifalch* wrth garu. × Ar hyn dyma baladr o ŵr a fafei 'n Alderman ac mewn llawer o fwyddeu yn dyfod allan odditanom, yn lledu ei efcill, megis i hedeg, ac ynteu prin y gallei ymlwybran o glun i glun fel ceffyl a phwn, o achos y gêlt a'r Gowt ac amryw glefydon bonheddigaidd eraill; er hynny ni cheiti ganddo ond trwy ffafr fawr un cibedrychiad, a chofio er dim ei alw wrth ei holl ditlau a'i fwyddau. Oddi ar hwn troisfyngolwg tu arall i'r Stryd lle gwelwn glamp o bendefig ieuanc a lliaws o'i ôl yn dêg ei wên, a llaes ei foes i bawb a'i cyrfyddei. Rhyfedd, ---ebr fi, fod hwn a hwn accw 'n perthyn i'r un Stryd. O, yr un Dwyfoges Balchder fy'n rheoli 'r ddau, ebr ynteu: Nid yw hwn ond dywedyd yn dêg am ei neges, hèlclôd y mae e 'r awron, ac ar fedr wrth hynny ymgodi i'r Swydd ucha 'n y Deyrnas; hawdd ganddo wylo ŵrth y bobl, faint yw eu cam gan ddrwg fwyddogion yn eu gorthrymmu; etto ei fawrbad ei bun, nid B 2 llesâd

llesâd y Deyrnas yw corph y gainc." O hir dremio canfûm wrth Borth y Balchder, Ddinas dêg ar faith fryn, ac ar ben y Llys tra ardderchog 'r oedd y Goron driphlyg a'r Cleddyfeu a'r Goriadeu 'n groefion : wel'dyma Rufain, ebr fi, ac yn hon y mae 'r Pâp yn byw? ie fynycha' eb yr Angel, ond mae ganddo Lŷs ymhob un o'r Strydoedd eraill. Gyfeiryd â Rhufain, gwelwn Ddinas a Llys teg iawn, ac arno wedi derchafu 'n uchel hanner lleuad ar Faner aur, wrth hyn gwybûm mai'r Twrc oedd yno. Nefa at y Porth ond y rhain, oedd lŷs Lewis XIV. o Ffrainc, fel y deellais with ei arfau ef, y tair Flour-de-lis ar Faner arian ynghrôg uchel. Wrth felu ar uchder a mawredd y Llyfoedd hyn; gwelwn lawer o dramwy o'r naill Lŷs i'r llall, a gofynnais beth oedd yr achos; oh! llawer achos tywyll, eb yr Angel, fy rhwng y tri Phen cyfrwyfgry hyn a'u gilydd: Ond er eu bod hwy 'n eu tybio 'u hunain yn addas ddyweddi i'r tair Twyfoges frý, etto nid yw eu gallu a'u dichell ddim wrth y rheini. Ie ni thybia Belial fawr mor holl Ddinas (er amled ei Brenhinoedd) yn addas iw Ferched ef. Er ' ei fod e 'n eu cynnyg hwy 'n briod i bawb, etto ni roes e'r un yn hollawl i neb erioed. Bu ymorcheftu rhwng y Tri hyn am danynt; y Twrc a'i geilw ei hun Duw 'r ddaiar, a fynnei'r hyna 'n briod fef Balchder :

der : Nagè, meddei Frenin Ffrainc, myfi pieu honno fy'n cadw fy holl ddeiliaid yn ei Stryd hi, ac hefyd yn dwyn atti lawer o Loegr a Theyrnafoedd eraill. Mynnei 'r Spaen y Dwyloges Elw heb waetha i Holland, a'r holl Iddewon ; Mynnei Loegr y Dwyfoges Pleser, heb waetha i'r Paganiaid. Ond mynnei 'r Pap y Tair, ar well rhefymmeu na 'r lleill i god: ac mae Belial yn ei gynnws e 'n nefa attynt yn y tair Stryd. Ai am hynny y mae'r tramwy rwan, ebr fi ? nagè ebr ef, cyttunodd Belial rhyngddynt yn y matter hwnnw er 's talm. Ond yr awron fe roes y tri i wascu i penneu 'ngh\$d, pa fodd nefa y gallent ddifa y Stryd groes accw, fef Dinas IMMANUEL, ac yn enwedig un Llys mawr fy yno; o wir wenwyn ei weled e'n deccach Adeilad nac fy yn y Ddinas ddihenydd oll. Ac mae Belial yn addo i 'r fawl a wnêl hynny, hanner ei Frenhiniaeth tra fo ef byw, a'r cwbl pan fo marw. Ond er maint ei allu a dyfned ei ddichellion, er maint o Emprwyr Brenhinoedd a Llywiadwyr cyfrwyfgall fy tan ei Faner ef yn yr anferth Ddinas ddihenydd, ac er glewed ei fyddinoedd aneirif ef tu draw i'r Pyrth yn y Wlâd ifa, etto, eb yr Angel, cânt weled hynny 'n ormod o dâfc iddynt : Er maint, er cryfed, ac er dichlined yw 'r Mawr hwn, etto mae yn y Stryd fâch accw Un fy Fwy nac ynteu. Nid oe-Βą ddwn

ddwn i'n cael gwrando mo 'i refymmau angylaidd ef yn iawn, gan y pendwmpian yr oeddynt hyd y Stryd lithrig yma bob yn awr; a gwelwn rai âg yfcolion yn dringo 'r Twr, ac wedi mynd i'r ffon ucha, fyrthient bendramwnwgl i'r gwaelod : i ba le y mae 'r ynfydion accw 'n ceifio mynd, ebr fi? i rywle digon uchel, eb ef, ceifio y maent dorri tryfordy 'r Dwyfoges. Mi wrantaf yno le llawn, ebr fi. Oes, eb ef, bob peth a berthyn i'r Stryd yma, i'w rhannu rhwng y trigolion : Pob mâth o arfeu rbyfel i orefcyn ac ymledu; pob mâth o arfeu bonedd, banerau, scwtsiwn, llyfreu acheu, gwerfi 'r hynafiaid, cywyddeu; pob mâth o wiscoedd gwychion, storiau gorcheftol, drychau ffeilfion; pob lliwieu a dyfroedd i deccâu 'r wynebpryd; pob uchel-swyddau a thitlau : ac ar fyrr iti, mae yno bob peth a bair i ddyn dybio 'n well o hono 'i hun, ac yn waeth o eraill nac y dylei. Prif Swyddogion y Tryfordy, hwn yw Meistred y Ceremoniau, Herwyr, Achwyr, Beirdd, Areithwyr, Gwenieithwyr, Dawnfwyr, Taelwriaid, Pelwyr, Gwniadyddelau a'r cyffelyb. O'r Stryd fawr hon, ni aethom i'r nefa lle mae 'r dwyfoges Elw yn rheoli, Stryd lawn a chyfoethog aruthr oedd bon, etto nid hanner mor wych a glanwaith a Stryd Balchder, na'i phobl hanner mor ehud wyneb-uchel, canys dynion

dynion llechwrus ifelgraff oedd yma gan mwyaf. Yr oedd yn y Stryd hon fyrdd o Hi/paengyr, Hollandwyr, Venetiaid, ac Iddewon yma a thraw; a llawer iawn o hên bobl oedrannus. Attolwg Syr, ebr fi, pa ryw o ddynion yw y rhain? Rhyw Siôn Tygad y geiniog, eb ynte, yw'r cwbl. Yn y pen ifa, cei weled y Pâp etto, Gorefcynnwyr Teyrna-foedd a'i Sawdwyr, Gorthrymwyr Fforeft-wyr, Cauwyr y Drosta gyffredin, Uftufiaid a'u Breibwyr, a'u holl Sil o'r cyfarthwyr hyd at y ceisbwl: O'r tu arall, ebr ef, mae 'r Phyfygwyr, Potecariaid, Meddygon; Cybyddion, Marfiandwyr, Ceibddeilwyr Llogwyr; Attalwyr degymeu, neu gyflogeu, neu renti, neu lusenau^{*} a adawsid at Yscolion, Lufendai a'r cyfryw: Porthmyn, Maelwyr a fydd yn cadw ac yn codi'r Farchnad at eu llaw eu hunain : Siopwyr (neu Siarpwyr) a elwant ar angen, neu anwybodaeth y prynwr, Stiwardiaid bob gradd, Clipwyr, Tafarnwyr fy'n yfpeilio Teuluoedd yr oferwyr o'u dâ, a'r Wlâd oi Tafarnwyr fy'n ylpeilio Haidd at fara i'r tlodion. Hyn oll o Garnlladron, ebr ef; a mân-ladron yw'r lleill, gan mwya fy ymhen ucha 'r Stryd, fef Yípeilwyr-ffyrdd, Taelwriaid, Gwehyddion, Melinyddion, Mefurwyr gwlŷb a fŷch a'r cyffelyb X. Ynghanol hyn, clywn ryw anfad rydwft tu a phen ifa 'r Stryd, a thyrfa fawr o bobl yn ymdyrru tu a'r Porth, a'r fath

fath ymwthio ac ymdaeru, a wnaeth i mi feddwl fod rhyw ffrae gyffredin ar droed, nes gofyn i'm cyfaill beth oedd y matter; Tryfor mawr tros ben fy'n y Tŵr yna, eb yr Angel, a'r holl ymgyrch fy i ddewis Tryforwr i'r Dwyfoges yn lle 'r Pap a drowyd allan o'r Swydd. Felly nineu aethom i weled y 'Lecfiwn!' Y Gwŷr oedd yn fefyll am y Swydd oedd y Stiwardiad, y Llogwyr, y Cyfreithwyr a'r Maerfiandwyr, a'r cyfoethocca o'r cwbl a'i cai : (oblegid pa mwya fy gennit, mwya gei ac y geifi, rhyw ddolur diwala (fy'n perthyn i'r Stryd.) Gwrthodwyd y Stiwardiaid y cynnyg cynta, rhag iddynt dlodi 'r holl Stryd, ac fel y codafeint eu Plasau ar furddynnod⁺ ei Meistred, felly rhag iddynt o'r diwedd droi 'r Dwyfoges ei hun allan o feddiant. X Yna rhwng y tri eraill yr aeth y ddadl; mwy o Sidaneu oedd gan y Marfiandwyr, mwy o Weithredoedd ar Diroedd gan y Cyfreithwyr, a mwy o Godeu llownion, a Bilieu a Bandieu gan y Llogwyr. Hai, ni chyttunir heno, eb yr Angel, tyrd ymaith, cyfoethoccach yw'r Cyfreithwyr na'r Marsiandwyr, a chyfoethoccach yw'r Llogwr na'r Cyfreithwyr, a'r Stiwardiaid na'r Llogwyr, a Belial na'r cwbl, canys ef a'u pieu hwy oll a'u petheu hefyd. I ba beth y mae 'r Dwyfoges yn cadw 'r Lladron hyn o'i chylch, ebr Beth gymmwyfach, eb ynte, a hi'n fi ? BenBen-lladrones ei hun. Synnais ei glywed e'n galw'r Dwyfoges felly, a'r Bon'ddigion mwya yno, yn Garn-lladron; Attolwg f'arglwydd, ebr fi, pa fodd y gelwch y Pendefigion urddafol yna yn fwy Lladron na 'Speilwyr-ffyrdd ? Nid wyti ond ehud, ebr ef: Ónid yw'r cnâ⁺êl â'i gleddy 'n ei law a'i reibwyr o'i ôl, hyd y byd tan ladd, a llofci, a lladratta Teyrnafoedd oddi ar eu hiawn berch'nogion, ac a ddifgwyl wedi ei addoli yn Gyncwerwr, yn waeth na Lleidryn a gymer bwrs ary Ffordd-fawr? Beth yw Taeliwr a ddŵg ddarn o frethyn, wrth Wr mawr a ddŵg allan o'r Mynydd ddarn o Blwy ? Oni haeddei hwn ei alw'n Garnlleidr wrth y llall? ni ddûg hwnnw ond cynhinion oddiarno ef, eithr efe a ddûg oddiar y tland fywioliaeth ei anifail, ac wrth hynny, ei fywioliaeth ynteu a'i weiniaid. Beth yw dwyn dyrneid o flawd yn y Felin, wrth ddwyn cant o hobeidieu i bydru, i gael gwedi werthi un ymhrîs pedwar? Beth yw Sawdwr lledlwm addycco dy ddillad wrth ei gleddyf, wrth y Cyfreithwyr a ddwg dy holl ftat oddiarnat, a chwil gŵydd, heb nac iawn na rhwymedi'i gael arno ? A pheth yw Pigwr-pocced, a ddygo bumpynt, wrth gogiwr dis, a'th yspeilia o gantpunt mewn traean nôs? A pheth yw Hwndliwr ath fiommei mewn rhyw hên geffyl, methiant, wrth y Potecari a'th dwylla o'th arian

arian a'th hoedl hefyd am ryw hên phyfygwriaeth fethedig? Ac etto, beth yw 'r holl Ladron hyn wrth y Pen-lladrones fawr yna fy'n dwyn oddiar y cwbl yr holl betheu hyn, a'u calonneu, a'u heneidieu yn niwedd y ffair O'r Stryd fawaidd anrhefnus hon, ni aethom i Stryd y Dwyfoges Pleser, yn hon gwelwn lawer o Fritaniaid, Ffrancod, Italiaid, Paganiaid, &c. Twyfoges lân iawn yr olwg oedd hon, â gwîn cymmyfc yn y naill law, a chrŵth⁺a the-lyn yn y llall: ac yn ei Thryforfa aneirif o blefereu a theganeu i gael cwfmeriaeth pawb, a'u cadw yn gwafanaeth ei Thâd, Iè, 'r oedd llawer yn dianc i'r Stryd fwyn hon, i fwrw triftwch eu colledion a'u dyledion yn y Strydoedd eraill. Stryd lawn aruthr oedd hon, o bobl ieuanc yn enwedig; a'r Dwyfoges yn ofalus, am foddio pawb a chadw faeth i bôb nôd." Os fychedig wyt, mae i ti yma dy ddewis ddiod: Os ceri ganu a dawnfio, cei yma dy wala. Os denodd glendid hon, di i chwantio corph Merch, nid rhaid iddi ond codi bys ar un o Swyddogion ei Thâd (fy o'i hamgylch bôb amfer er nas gwelir) a hwy a drofglwyddant iti fenyw yn ddiattreg; ж 🤻 neu gorph putten newydd gladdu, a hwytheu ânt i mewn iddo yn lle enaid, rhag i ti "golli pwrpas mor ddaionus. Yma mae tai têg a gerddi tra hyfryd, perllannau llownion, llwyni

llwyni cyfcodol, cymmwys i bob dirgel ymgyfarfod i ddal adar, ac ymbell gwnningen wen: afonydd gloew tirion iw pyfcotta, meufydd maith cwmpafog, hawddgar i erlid ceunach a chadno. Hyd y Strød allan gwelit chwareuon Interlud, Tiwglaeth a phob caftieu hûg, pob rhyw gerdd faswedd dafod a thant, canu baledeu, a phôb digrifwch; a phob rhyw lendid o Feibion a Merched yn canu ac yn dawnfio, a llawer o Stryd Balchder yn dyfod yma i gael eu moli a'u haddoli. Yn y tai, gwelem rai ar welâu fidanblu yn ymdrobaeddu mewn trythyllwch": rhai 'n tyngu ac yn rhegu uwchben y Dabler, eraill yn fiffrwd y Difien a'r Cardieu. Rhai o Stryd Elw a chanddynt ystafell yn hon, a redeint yma a'u harian iw cyfry, ond ni arhoent fawr rhag i rai o'r aneirif deganeu fy yma eu hudo i ymadel â pheth o'u harian yn ddi-lôg. Gwelwn eraill yn fyrddeidieu yn gwledda, a pheth o bob creadur o'u blaen, a chwedi i bob un o faig^{*}i faig folera cymmaint o'r dainteithion, ac a wnaethei wledd i ddyn cymmedrol tros wythnos, yna bytheirid oedd y grâs bwyd, yna moeiwch iechyd y brenin, yna iechyd pob cydymaith da, ac felly ymlaen i foddi archfa"'r bwydydd, a gofalon hefyd : yna Tobacco, yna pawb a'i Stori ar ei gymydog, os gwir, os celwydd, nis gwaeth, am y bo hi 'n ddigrif, neu 'n ddiweddar.

weddar, neu 'n ficcr, os bydd hi rhwybeth gwradwyddus. O'r diwedd rhwng ymbell fytheiriad trwm, a bod pawb â'i bistol pridd yn chwythu mŵg a thân, ac absen iw gymydog, a'r llawr yn fudr eufys rhwng colli diod a phoeri, mi ofnais y gallei gaftie' butrach na rheini fod yn agos, ac a ddeifyfiais gael fymmud. Oddi yno ni aethom lle clywem drŵft mawr, a churge a dwndrio, a chrio a chwerthin, a bloeddio a Wel'dyma Fedlam yn ddiddadl, chanu. ebz fi. Erbyn i ni fyned i mewn, darfalei'r ymddugwd, ac un ar y llawr yn glwtt, un arall yn bwrw i fynu, un arall yn pendwmpian uwchbed aelwyded o fflagenni tolciog, a darneu pibelli a godardeu; a pheth erbyn ymorol, ydoedd ond cyfeddach rhwng faith o gymdogion fychedig, Eurych, a Llinydd, a Gof, Mwyngloddiwr, 'Scubwr-fimneiau, a Phrydydd, ac Offeiriad a ddaethei i bregethu fobrwydd, ac i ddangos ynddo 'i hun wrthuned o beth yw meddwdod; a dechreu 'r ffrwgwd diweddar oedd dadleu ac ymdaeru fasei rhyngddynt, p'run oreu o'r seithryw a garei bot a phibell; a'r Prydydd aethei â'r maes ar bawb ond yr Offeiriad, a hwnnw, o barch iw fiacced, a gawfei 'r gair trecha, o fod yn ben y cymdeithion dâ, ac felly cloes y Bardd y cwbl ar gân :

0'r

m

O'r dynion p'le'r adwaenych, A'r ddaiar faith faith mor fych, A'r goreu o'r rhain am gwrw rhudd, Offeiriedyn a Phrydydd.

Wedi llwyrflino ar y môch abrwyfc hyn, ni aethom yn nês i'r Porth i spio gwallieu i ardderchog Lŷs Cariad y Brenhin cibddall, lle hawdd mynd i mewn, ac anhawdd mynd allan, ac ynddo aneirif o Stafelloedd. Yn y Neuadd gyfeiryd a'r drŵs, yr oedd Cumpid benfyfrdan â'i ddwy faeth ar ei fŵa, yn ergydio gwenwyn nychlyd a elwir blys. Hyd y llawr gwelwn lawer o Ferched glân trwfiadus yn rhodio wrth yfcwîr," ac o'u lledol drueiniaid o Lancieu yn tremio ar eu tegwch, ac yn erbyn bob un am gael gan ei baunes un cil-edrychiad, gan ofni Cuwch yn waeth nac Angeu; ymbell un tan blygu at lawr, a roe Lythyr yn llaw ei Dduwies, un arall Gerdd, a difgwyl yn ofnus fel 'Scolheigion yn dangos eu Tâsc iw Meistr; a hwytheu a roent ymbell gip o Wên gynffonnog i gadw eu haddolwyr mewn awch, ond nid dim ychwaneg, rhag iddynt dorri eu blŷs, a mynd yn iach o'r Clwy ac ymadel. Mynd ymlaen i'r Parlwr, gwelwn ddyfcu dawnfio, a chanu, â llais ac â llaw i yrru eu Cariadeu yn faith ynfyttach nac oeddynt eufys: Mynd i'r

hereno of i'r Bwytty, dyfcu 'r oeddid yno werfi o'gym-""hendod mindlws wrth fwytta : Mynd i'r Seler, yno cymyfcu Diodydd cryfion o fwyn-ferch o greifion ewinedd a'r cyffelyb : Mynd i fyny i'r Llofftydd, gwelem un mewn 'stafell ddirgel yn gwneud pob ystumieut arno 'i hun i ddyfcu moes boneddigaidd iw Gariad; un arall mewn Drých yn dyfcu chwerthin yn gymmwys heb ddangos iw Gariad ormod o'i ddannedd; un arall yn tacclufo"'i chwedl erbyn mynd atti hi, ac yn dywedyd yr un wers ganwaith trofti. Blino ar y ffloreg⁺ddiflas honno, a myned i gell arall, yno 'r oedd Pendefig wedi cyrchu Bardd o Strod Balchder, i wneud Cerdd fawl iw angyles, a chywydd moliant iddo 'i hun; â'r Bardd yn dadcan ei gelfyddyd, mi fedraf, ebr ef, ei chyffelybu hi i bob côch a gwyn tan yr Haul, a'i gwâllt hi i gan peth melvnach na 'r aur; ac am eich Cywydd chwitheu, medraf ddwyn eich Acheu trwy berfedd llawer o Farchogion, a Thywyfogion, a thrwy 'r dw'r Diluw, a'r cwbl yn glîr hyd at Adda. Wel' dyma Fardd, ebr fi, fy well olrheiniwr na mi: Tyrd, tyrd, eb yr Angel, mae rhain ar fedr twyllo 'r fenyw, ond pan elont atti, bid ficcr y cant atteb caft am gaft. Wrth yma-2 del à rhain, gwelfom gip ar gelloedd lle 'r oeddid yn gwneud caftieu bryntach nac y gåd gwylder eu henwi, a wnaeth i'm Cydymaith

dymaith fy nghippio i 'n ddigllon o'r Llŷs penchwiban yma, i Dryfordy 'r Dwyfoges (oblegid ni aem lle chwenychem er na doreu na chloieu.) Yno gwelem fyrdd o Ferched glân, pôb diodydd, ffrwythydd, dainteithion, pob rhyw offer a llyfreu cerdd dafod a thant, telyneu, pibeu, cywyddeu, caroleu, &c. pôb mâth o chwareuon tawlbut abwirdd ffriftial difieu, cardieu, Gene pôb Hunieu gwledydd, a thren, a dynion, a dyfeifieu, a chastieu digrif : pôb dyfroedd, pêr-arogleu, a lliwieu, a smottieu i wneud yr wrthun yn lân, a'r hên i edrych yn ieuanc, ac i fawyr y buttain a'i hefcyrn pwdr fod yn beraidd tros y tro. Ar fyrr, vr oedd yno bôb mâth o gy/godion plefer, a rhith hyfrydwch : ac o ddywedyd y gwir, ni choelia 'i na walliasei''r fan yma finneu, oni basei i'm Cyfeill yn ddiymannerch, fy nghipio i ymhell oddiwrth y tri Thŵr hudol i ben ucha 'r Strydoedd, a'm defcyn i wrth gastell o Lys anferthol o faint, a thirion iawn yr olwg cynta, ond gwael a gwrthun arfwydus o'r tu pella, etto ni welid ond yn anhawdd iawn môr tu gwrthun; a myrdd o ddryfeu oedd arno a'r holl ddoreu 'n wŷch y tu allan, ond yn bwdr y tu mewn. Attolwg, f' Arglwydd, ebr fi, os rhyngai'ch bodd p'le yw'r fan ryfeddol hon? Hwn, ebr ef, yw Llŷs ail Ferch Belial, a elwir Rhagrith: Yma mae hi'n cadw C 2 ei

۱

ei Hyscol, ac nid oes na Mâb na Merch o fewn yr holl Ddinas, na fu 'n 'Scolheigion iddi hi, a rhan fwya'n yfed eu Dyfc yn odiaeth, fel y gwelir ei gwerfi hi wedi mynd yn ail natur yn gyfrodedd trwy eu holl feddylieu, geirieu a gweithredoedd agos er ein blant. Wedi i mi spio ennyd ar ffalsder pob cwrr o'r Adeilad, dyma Ganhebrung yn mynd heibio, a myrdd o wylo ac ochain, a llawer o ddynion a cheffyleu wedi eu hulio mewn galarwiscoedd duon; ymheng en- m. nyd, dyma 'r druan Weddw, wedi ei mwgydu rhag edrych mwy ar y byd brwnt yma, yn dyfod tan leifio 'n wann, ac och'neidio 'n llêsc rhwng llesmeirieu : Yn wîr, ni fedrais inneu nad wylais beth o dofturi : Iè, iè, eb yr Angel, cedwch eich dagreu at rywbeth rheitiach : Nid yw 'r lleifieu hyn ond dŷsc Rhagrith, ac yn ei Hyscol fawr whi, y lluniwyd y gwifcoedd duon yna. Nid oes un o rhain yn wylo o ddifri: Mae'r Widw, cyn mind corph hwn o'i thŷ, wedi gollwng Gwr arall eufys at ei chalon; pe cai hi ymadel â'r gôst fy wrth y corph, ni waeth ganddi o frwynen pettei ei enaid ef yn ngwaelod Uffern, na'i geraint ef mwy na hitheu; oblegid pan oedd gletta arno, yn lle ei gynghori 'n ofalus, a gweddio 'n daerddwys am drugaredd iddo, fôn yr oeddid am ei Betheu, ac am ei Lythyr-cymmun, neu am ei Acheu, neu laned, gryfed Gŵr vdoedd

vdoedd ef, a'r cyffelyb: Ac felly rwan nid yw'r wylo yma, ond rhai o ran defod ac arfer, eraill o gwmnbi, eraill am eu cyflog. Prin yr aethei rhai'n heibio, dyma Dyrfa arall yn dyfod i'r golwg, rhyw Arglwydd gwŷch aruthr, a'i Arglwyddes wrth ei glun, yn mynd yn araf mewn stât, a llawer o Wyr cyfrifol yn eu gapio a myrdd hefyd ar eu traed yn dangos iddo bôb ufudd-dod a pharch; ac wrth y Ffafreu, deellais mai * Priodas ydoedd. Dyma Arglwydd ardderchog, ebr fi, fy 'n haeddu cymmaint parch gan y rhai'n oll. Ped yftyrid y cwbl, ti a ddywedit rywbeth arall, eb ef : Un o Stryd Plefer yw'r Arglwydd yma, a Merch yw hitheu o Stryd Balchder; a'r henddyn accw fy 'n fiarad âg ef, un ydyw o Stryd yr Elw, fy ganddo arian ar hôll dîr yr Arglwydd agos, a heddyw'n dyfod i orphen taledigaeth : ni aethom i glywed yr ymddiddan. Yn wîr, Syr, meddei'r Codog, ni fynnafwn i er a feddai, fod arnoch eifieu dim a'r a allwn i at ym ddangos heddyw 'n debyg i chwi 'ch hunan, ac yn ficcr gan 'ddarfod i chwi daro wrth Arglwyddes mor hawddgar odidog a hong; (a'r Cottyn hên-graff yn gwybod o'r goreu beth oedd hi.) Myn, myn, myn, eb yr Arglwydd, nefa plefer at edrych ar degwch hon, oedd wrando 'ch mwynion refymmeu chwi; gwell genni dalu i chwi lôg, na chael arian yn rhâd gan C 3 neb

neb arall. Yn ddiau, f' Arglwydd, ebr un o'r pen-cymdeithion a elwid Gwenieithiwr, nid yw f'ewythr yn dangos dim ond a haeddechi o barch, ond trwy 'ch cennad, ni roes ef hanner a haeddei f' Arglwyddes o glôd. Ni cheifiai, ebr ef, ond gwaetha ungwr ddangos ei glanach hi 'n hôll Stryd Balchder, na 'ch gwychach chwithe 'n hôll Stryd Pleser, na 'ch mwynach witheu f' ewythr yn Stryd yr Elw. O'ch tŷb dda chwi, eb yr Arglwydd, yw hynny, ond ni choeliai fynd o ddau ynghŷd erioed trwy fwy o gariad na ninneu. Fel yr oeddynt yn mynd ymlaen, yr oedd y dyrfa 'n cynnyddu, a phawb yn deg ei wên, ac yn llaes ei foes i'r llall, ac yn rhedeg i ymgyfwrdd a'u trwyneu gan lawr, fel dau Geiliog a fyddei 'n mynd i daro. Gwybydd weithian, eb yr Angel, na welaisti etto foes, ac na chlywaist yma air, ond o werfi, Rhagrith. Nid oes yma un wedi'r holl fwynder, a chanddo ffyrlingwerth o gariad i'r llall, iè, gelynion yw llawer o honynt iw gilydd. Nid yw 'r Arglwydd yma, ond megis *cyffeler* rhyngthynt, a phawb a'i grab^{*}arno. Mae 'r Feinir a'i bryd ar ei fawredd a'i fonedd ef, modd y caffo hi 'r blaen ar lawer o'i chymdogefau. Y Cott fy a'i olwg ar ei Dîr ef iw Fab ei hun, y lleill i gyd ar Arian ei gynnyscaeth ef, oblegid ei ddeiliaid ef ydynt oll, sef ei Far-

Coulders

Farfiandwyr, ei Daelwriaid, ei Gryddion, a'i Grefftwyr eraill ef, au huliodd ac a'i maentumiodd e'n yr holl wychder mawr hwn, ac heb gael ffyrling etto, nac yn debyg i gael, ond geirieu têg, ac weithieu fygythion ondodid. Bellach, pa fawl to, pa fawl plŷg a roes *Rhagrith* yma ar wyneb y Gwirionedd! Hwn yn addo mawredd iw Gariad, ac ynteu ar werthu ei Dir; hithe'n addo cynnyscaeth a glendid heb feddu, ond glendid gofod, a'r hên gancr yn ei Chynnyscaeth ai Chorph hefyd. Wel'dyma arwydd, ebr fi, na ddylid fyth farnu wrth y golwg. Iè, tyrd ymlaen, ebr ef, a dangolaf i ti beth ychwaneg; ar y gair f' a'm trofglwyddodd i fynu, lle'r oedd Eglwyfi 'r Ddinas ddihenydd, canys yr oedd rhith o Grefydd gan bawb ynddi hyd yn oed y digrêd. Ac i Deml yr anghred yr aethom gynta, gwelwn yno rai yn addoli llun Dyn, eraill yr Haul, eraill y Lleuad, felly aneirif o'r fath Dduwieu eraill, hyd at y Winwyn a'r Garlleg; a Duwies fawr a elwid Twyll, yn cael addoliant cyffredinol; er hynny gwelit beth ôl y Grefydd Gry/tianogol ymŷfc y rhann fwya o'r rhain. Oddi yno ni aethom i gynulleidfa o rai Mudion, lle nid oedd ond ochneidio, a chrynu, a churo'r Dyma, eb gr Angel, rith o ddwyfron. edifeirwch a goftyngeiddrwydd mawr, ond nid oes yma ond 'piniwn, a chyndynrhwydd,

rhwydd, a balchder, a thywyllwch dudew; er maint y soniant am eu Goleuni oddimewn. nid oes ganddynt gymaint a Spectol natur pe fy gan y digrêd y welaift gynneu. X Oddiwrth y cŵn mudion digwyddodd i ni droi i Eglwys fawr benegored, a myrdd o efcidieu yn y porth, wrth y rhain deellais mai teml y Tyrciaid ydoedd; nid oedd gan y rhain ond Spectol dywyll a chymyfclyd iawn a elwid Alcoran; etto trwy hon 'r oeddynt fyth yn fpio 'mhen yr Eglwys am eu Prophwyd a addawfei ar ei air celwydd, ddychwel i ymweled â hwynt er's talm, ac etto heb gywiro. Oddiyno 'r aethom i Eglwys yr Iddewon, 'r oedd y rhain hwythe 'n methu cael y ffordd i ddianc o'r Ddinas ddihenydd, er bod Spectol lwydoleu ganddynt, am fôd rhyw huchen wrth fpio 'n dyfod tros eu llygaid eifieu i hiro a'r gwerthfawr ennaint, ffydd. Yn nefa'r aethom at v Papi/fiaid; dyma, eb yr Angel, yr Eglwys fy 'n twyllo'r Cenhedloedd! Rhagrith a adeiladodd yr Eglwys yma ar ei chôft ei hun. Canys mae 'r Papistiaid yn cynnws, ie 'n gorchymyn na chadwer llw â Heretic, er darfod ei gymmeryd ar y Cymmun: O'r Ganghell ni aethom trwy dylleu cloieu i ben rhyw gell neilltuol, 'llawn o ganhwylleu ganol dydd goleu, lle gwelem Offeiriad wedi eillio 'i goryn yn rhodio, ac megis yn difgwil rhai atto; yn y

y man, dyma globen o Wraig a Llances lân o'i hôl, yn mynd ar ei glinieu o'i flaen ef, i gyfadde'i phechodeu: Fy nhâd yfprydol ebr y Wreigdda, mae arna 'i faich rhydrwm ei oddef, oni châf eich trugaredd iw yscafnhau; mi briodais un o Eglwys Loegr; ac, pa beth, ebr y Corynfoel, priodi Heretic ! priodi Gelyn ! nid oes fyth faddeuant iw gael; ar y gair hwnnw hi a lefmeiriodd, ac ynte 'n bugunad melltithion arni, och a phe fy waeth, ebr hi, pan ddadebrodd, mi a'i lleddais ef! O, ho! a leddaisti ef, wel'dyma rywbeth at cael cymmod yr Eglwys, 'r wyfi 'n dywedyd itti, oni bai ladd o honot ef, ni chawfit fyth ollyngdon, na phurdan, ond mynd yn union i Ddiawl wrth blwm. 'Ond p'le mae 'ch Offrwm chwi 'r Faeden ebr ef, tan 'scyrnygu' Dyma, ebr hi, ac estynnodd gryn-god o arian ; wel, 'ebr ynte, 'bellach mi wnâ 'ch cymmod, eich Penyd yw bôd bŷth yn weddw, rhag i chwi wneud drwg-Fargen arall. Pon aeth hi ymaith, dyma'r Forwyn yn dyfod ymlaen i draethu ei chyffes hitheu : Eich pardwn y Nhâd-cyffefwr ebr hi, mi a feichiogais, ac a leddais fy Mhlentyn. Têg iawn yn wîr, ebr y Cyffefwr, a phwy oedd y Tâd? Yn wîr, un o'ch Monachod chwi, ebr hi; ift, ift, eb ef, dim anair i Wyr yr Eglwys: Ple mae 'r iawn i'r Eglwys fy gennych? Dyma, ebr hitheu.

hitheu, ac a estynnodd iddo euryn. Rhaid i chwi edifarhau, a'ch Penyd yw gwilied wrth fy ngwelu i heno, ebr ef, tan gîlwenu arni hi. Yn hyn, dyma bedwar o rai moelion eraill yn lluíco dynan at y Cyffeswr, ac ynte'n dyfod mor 'wllyscar ac at grogpren. Dyma i chwi geneu, ebr un o'r pedwar, i ddwyn ei benyd am ddadcuddio dirgelion yr Eglwys Gatholic. Pa beth, ebr y Cyffeswr, tan edrych ar ryw fiêl ddu oedd yno gerllaw? Ond cyffefa, filein, beth a ddywedafti? Yn wîr, eb y truan, cymydog a ofynnodd i mi, a welfwy i'r Eneidieu 'n griddfan tan yr Allor Daygwyl y Meirw, minneu ddywedais, glywed y llais, ond na welfwar i ddim. Aiè, Svre⁴dywedwch y cwbl, ebr un o'r lleill. Ond mi attebais, ebr ef, glywed o hono 'i mai gwneud caftieu 'r ŷ chwig â ni 'r anllythrennog, nad oes yn lle Eneidieu ond Crancod y Môr yn 'fcyrlwgaich' tan y carbed. O Fab y Fall, o Wyneb y Felltith ! ebr y Cyffeswr, ond ewch ymlaen Fastiff; ac mai weir oedd yn troi delw St. Pedr, ac mai wrth weir yr oedd yr Ykipryd Glân yn descyn o lofft y grôg ar yr Offeiriad. O etifedd Uffern ! eb y Cyffeiwr, hai, hai, cymrwch ef Boenwyr, a theflwch of T Simnei fyglyd yna, am ddywedyd chwedleu. Welflyma i ti'r Eglwys a fyn Rhagrith ei galw'n Eglwys Gatholic, ac mai rhain yw'r unic

in

n

unic rai cadwedig, eb yr Angel: Bu gan y rhain yr iawn Spectol, eithr torrafant hyd y gwydr fyrdd o lunieu; a bu ganddynt wir ffydd, ond hwy a gymyscafant yr ennaint hwnnw a'u defnyddieu newyddion eu hunain, fel na welant mwy na 'r anghred. Oddiyno ni aethom i 'Scubor, lle 'r oedd un yn dynwared Pregethu ar ei dafod-leferydd, weithieu 'r un peth deirgwaith olynol. Wel, 'eb yr Angel, mae gan y rhain yr iawn Spectol i weled y petheu a berthyn iw heddwch," ond bod yn fyrr yn eu hennaint un o'r defnyddieu anghenrheitia, a elwir cariad perffaith. Mae amryw achofion yn gyrru rhai yma; rhai o ran parch iw hynafiaid, rhai o anwybodaeth, a llawer er manteifieu bydol. Gwnaent iti dybio 'u bôd yn tagu ar wyneb, ond hwy a fedrant lyncu Llyffaint rhag angen : Ac felly mae 'r Dwyloges Rhagrith yn dyfcu rhai mewn Scuboriau. Ertolwg, ebr fi, p'le weithian y mae Eglwys Loegr? O, ebr ynteu, mae honno yn y Ddinas ucha 'frŷ yn rhann fawr o'r Eglwys Gatholic. Ond, ebr ef, mae 'n y Ddinas yma rai Eglwyfi Prawf, yn perthyn i Eglwys Loegr, lle mae'r Cymru a'r Saefon tan brawf tros dro, iw cymmwyfo at gael eu henweu 'n Llyfr yr Eglwys Gatholic, a'r fawl a'i caffo, gwyn ei fyd fyth! Eithr nid oes fywaeth ond ychydig yn ymgymmwyfo i gael braint yn honno. ()

O blegid yn lle edrych tuac yno, mae gormod yn ymddallu wrth y tair Twyfoges obry, ac mae Rhagrith yn cadw llawer, ac un llygad ar y Ddinas ucha, a'r llall a'r yr ila; iè, mae Rhagrith cyn lewed a thwyllo llawer o'u ffordd, wedi iddynt orfod y tair Hudoles eraill. Tyrd i mewn yma, cei weled ychwaneg, ebr ef, ac a'm cipiodd i lofft y grôg, un o Eglwyfi Cymru, a'r bobl ar ganol y Gwafanaeth, yno gwelem rai 'n fifial fiarad, rhai 'n chwerthin rhai 'n tremio ar Ferched glân, eraill yn darllen gwisciad eu Cymydog o'r coryn i'r fowdl, rhai 'n ymwthio ac yn ymddanheddu" am eu braint, rhai 'n heppian, eraill yn ddyfal ar eu dyfofiwn, a llawer o rheini hefyd yn rhagrithio. Ni welaisti etto, eb yr Angel, na ddo 'myfc yr anghred, ddigywilydd-dra oleu-gyhoedd a mor hwn; ond felly mae fywaeth llygrad y peth goreu yw'r llygriad gwaetha' oll. Yna hwy a aethant i'r Cymmun, a phob un yn ymddangos yn fyrn barchus i'r Allor. Er hynny (trwy ddrŷch fy nghyfeill) gwelwn ymbell un gyda 'r bara yn derbyn iw fol megis llun Mastiff, un arall Dwrchdaiar, un arall megis Eryr, un arall Fochyn, un arall megis Sarph hedegog; ac ychydig, o mor ychydig yn derbyn pelydryn o oleuni difclair gyda 'r bara a'r gwin. Dyna, ebr ef, Rowndiad fy 'n mynd yn Siri' ac o ran, bod

bod y Gyfraith yn gofyn cymmuno 'n yr Eglwys cyn cael Swydd, ynte' ddaeth yma rhag ei cholli: ac er bod yma rai'n llawenu ei weled ef, ni bu etto yn ein plith ni ddim llawenydd o'i droedigaeth ef; wrth hynny ni throes ef fywaeth ond tros y tro : ac felly ti weli fôd Rhagrith yn dra hŷ ddyfod at yr Allor o flaen IMMANUEL ddifiommedig. Ond er maint yw hi yn y Ddinas ddihenydd, ni all hithe ddim yn Ninas IMMA-NUEL tu ucha 'r Gaer accw.* Ar y gair, ni a droefom ein hwynebeu oddiwrth y Ddinas fawr ddihenydd, ac aethom ar i fynu, tu a'r Ddinas fach arall; wrth fyned gwelem ymhen ucha'r Strydoedd lawer wedi lled-troi oddiwrth hudoliaeth y Pyrth dihenydd, ac yn ymorol am Borth y bywyd, ond naill ai methent ei gael, ai blinent ar y ffordd, nid oedd fawr iawn yn mynd trwodd, oddieithr un dyn wynebdrift oedd yn rhedeg oddifri a myrdd o'i ddeutu 'n ei ffoli, rhai'n ei watwar, rhai'n ei fygwth, a'i geraint yn ei ddàl ac yn ei greut i beidio ai daflu ei hun i golli'r holl fŷd ar unwaith. Nid wyfi, ebr ynte 'n colli ond rhan fechan o hono, a phe collwn i'r cwbl; Ertolwg pa'r golled yw? O blegid be' fy vn v Byd mor ddymunol, oni ddymunei ddyn dwyll a thrais, a thruchi, a drygioni, a phéndro, a gwallco? Bodlonrbwydd a Llonyddwch, ebr ef, yw happufrwydd dyn, ond

.and nid oes yn eich Dinas chwi ddim o'r fâth betheu iw cael. Oblegid pwy fy yma'n fodlon iw stat? uwch, uwch y cais pawb o Stryd Balchder; moes, moes ychwaneg, medd pawb yn Stryd yr Elw; melus, moes etto yw llais pawb yn Stryd Pleser. Ac am Lonyddwch, p'le mae ? a phwy fy 'n ei gael? Os Gŵr mawr, dyna weniaith a chynfigen ar ei ladd; os tlawd, hwdiwch bawb iw fathru a'i ddiyftyru. Os mynni godi, dyro dy fryd ar fynd yn Ddyfeifiwr, os mynni barch bydd Ffro-ftiwr neu Rodrefwr. Os byddi Duwiol yn cyrchu i'r Eglwys a'r Allor, gelwir di 'n Rhagrithiwr, os peidi, dyna di 'n Anghrift ne' 'n Heretic :r Os llawen fyddi, gelwir di 'n wawdiwr: os diftaw, gelwir di 'n goftog gwenwynllyd; os dilyni oneftrwydd, nid wyti ond ffŵl di-ddeunydd; os trwfiadus, balch; os nadè, mochyn; os llyfn dyleferydd, dyna di 'n ffals, neu ddihiryn anhawdd dyddirnad; os garw, cythrel trahaus anghydfod. / Dyma'r BYD yr ŷch i 'n ei fawrhau, ebr ef, ac ertolwg cymrwch i chwi fy rhann i o hono, ac ar y gair fe a ymefcydwodd oddiwrthynt oll ac ymaith âg e'n ddihafarch at y Porth cyfyng, ac heb waetha i'r cwbl tan ymwthio f' aeth drwodd a ninne' o'i ledol; a llawer o Wŷr duon ar y caereu o ddeutu 'r Porth yn gwadd y Dyn ac yn ei ganmol. Pwy, ebr ebr fi, yw'r duon frŷ? Gwiliwyr y Brenin IMMANUEL, ebr ynte, fy'n enw eu Meiftr yn gwadd ac yn helpu rhai trwy 'r Porth yma. Erbyn hyn 'roeddym ni wrth y Porth ; ifel a chyfyng iawn oedd hwn, a gwael wrth y Pyrth ifa; O ddeutu 'r drws 'roedd y Deg Gorchymyn, y Llêch gynta o'r tu deheu; ac uwch ei phen, Ceri DDUW arth holl Galon, &c. ac uwch ben, yr ail Lêch; o'r tu arall, Câr dy Gymydog fel ti dy bun; ac uwch ben y cwbl, Na cherwch y Byd, na'r petheu sy 'n y byd, &c. Ni edrvchafwn i fawr nad dyma'r Gwilwyr yn dechreu gwaeddi ar y Dynion dihenydd, flowch, flowch am eich einioes ! ond ychydig a droe unwaith attynt, etto rhai a ofynnent, ffoi rhag pa beth? Rhag Twyfog y byd hwn, fy 'n llywodraethu ymhlant yr anufudd-dod meddei 'r gwiliwr; rhag y llygredigaeth fy 'n y byd trwy chwant y cnawd, chwant y llygad a balchder y bywyd; rhag y digofaint fy ar ddyfod arnoch. Beth, ebr gwiliwr arall yw 'ch anwvl Ddinas chwi ond Taflod fawr o boethfel uwch ben Uffern, a phettei chwi yma, caech weled y tân tu draw i'ch caereu ar ymgymeryd i'ch lofci hyd Annwfn: Rhai a'u gwatwarei, rhai a fygythiei oni thawent ai lol anfoefol, etto ymbell un a ofynnei i ba le y ffown? Yma, meddei'r Gwilwyr, ffowch yma at eich union Frenin sy etto D 2 trwom

trwom ni'n cynnyg i chwi gymmod, os trowch i'ch ufudd-dod oddiwrth y Gwrthryfelwr Belial a'i hudol-ferched. Er gwyched yr olwg arnynt nid yw ond ffûg; nid yw Belial ond Tywyfog tlawd iawn gartre; nid oes ganddo yno ond chwi 'n gynnud ar v tân, a chwi 'n rhôft ac yn ferw i'ch cnoi, ac byth nid ewch i'n ddigon, byth ni ddaw torr ar ei newyn ef na'ch poen chwitheu. A phwy a wafanaethei 'r fâth Gigydd maleisddrwg mewn gwallco ennyd, ac mewn dirboeneu byth wedi, ac a allei gael byd dâ tan Frenin tosturiol a charedig iw ddeiliaid, heb wneud iddynt erioed ond y Daioni bwygilydd, a'u cadw rhag Belial i roi teyrnas i bob un o'r diwedd yn ngwlâd y Goleuni ! Oh, ynfydion ! a gymerwch i'r Gelyn echryllawn yna fy â'i gêg yn llofci o fyched am eich gwaed, yn lle'r Twyfog trugarog a roes ei waed ei hun i'ch achub? Etto ni wyddit fod y rhefymmeu hyn a feddalhae graig, yn llefio fawr iddynt hwy, a'r achos fwya oedd, nad oedd fawr yn cael hamdden iw gwrando, gan edrych ar y Pyrth, ac o'r gwrandawyr nid oedd fawr yn yftyried, ac o'r rheini nid oedd fawr yn eu cofio chwaith hir, rhai ni choelient mai Belial yr oeddynt yn ei wafanaethu, eraill fynnent mai'r twll bach di-fathr hwnnw oedd Borth y Bywyd, ac ni choelient mai hudoliaeth oedd y Pyrth difclair eraill a'r Caftell

Caftell i rwyftro iddynt weled eu Deftryw nes mynd iddo. Yn hyn dyma drwp o bobl o Stryd Balchder yn ddigon hŷ'n curo wrth y Porth, ond yr oeddynt oll mor wariyth nad aent byth i le mor ifel heb ddiwyno 'u perwigeu a'u cyrn, felly hwy a rodiafant yn eu hol yn o furllyd. Ynghynffon y rhai'n daeth attom ni fagad o Strod Elw; ac, ebr un, ai dyma Borth y bywyd? iè, ebr y Gwiliwr oedd uwch ben. Be' iv iw wneud, ebr ef, at ddyfod trwodd? darllenwch o ddeutu'r drws, cewch wybod; darllennodd y Cybydd y Dêg-Gorchymmyn i gyd troftynt; pwy, ebr ef, a ddyweid dorri o honofi un o'r rhain? ond pan edrychodd e'n uwch a gweled, Na cherwch y Byd, na'r petheu (y'n y Byd, fe fynnodd, ac ni fedrei lyncu mo'r Gair caled hwnnw; 'r oedd yno un piglas cenfigennus a droes yn ôl wrth ddarllen, Câr dy Gymydog fel ti dy hun; yr oedd yno Gwelfiwr ac Athrodwr a chwidr-droifant wrth ddarllen, Na ddwg gam Dyftioliaeth; pan ddarllenwyd, Na Lâdd, nid yma i ni, eb y Phyfygwyr. I fod yn fyrr, gwel ei bawb rywbeth yn ei flino, ac felly cyd-ddychwelafant oll i 'studio 'r pwynt; ni welais i 'r un etto yn dyfod wedi dyfcu ei wers, ond yr oedd ganddynt gymaint o Godeu a Scrif'nadeu 'n dynn o'u cwmpas nad aethent fyth trwy grau mor gyfyng pe ceifiafent. Y'n D 3

2

Yn y fan, dyma yrr o Stryd Plefer yn rhodio tu a'r Porth. Yn rhodd, ebr un wrth y gwilwyr, i ba le mae'r ffordd yma'n mynd? Dyma, ebr gwiliwr, y ffordd fy 'n arwain i lawenydd a hyfrydwch tragywyddol, ar hyn ymegniodd pawb i ddyfod trwodd, ond methafant; canys yr oedd rhai 'n rhŷ foliog i le mor gyfyng, eraill yn rhy egwan i ymwthio wedi i Ferched ei dihoeni, a rheini 'n eu hattal gerfydd eu gwendid afiach. O, ebr gwiliwr oedd yn edrych arnynt, ni wiw i chwi gynnyg mynd trwodd â'ch teganeu gyda chwi, rhaid i chwi adel eich Pottieu, a'ch Dyscleu, a'ch Putteinied, a'ch hôll Gêr eraill o'ch ol, ac yna bryffiwch. Ebr Ffidler, a fafei trwodd er's ennyd, oni bai rhagofn torri 'r Ffidil, pa fodd y byddwn ni byw? O, ebr y gwiliwr, rhaid i chwi gymmeryd gair y Brenin am yrru ar eich ol gynnifer o'r petheu yna a'r a fo da er eich llês. Rhoes hynny'r cwbl i ymwrando, Hai, bai, ebr un, gwell aderyn mewn llaw na dau mewn llwyn, ac ar hynny troefant oll yn unfryd vn eu holl. Tyrd trwodd weithian, eb yr Angel, ac a'm tynnodd i mewn lle gwelwn yn y Porth yn gynta Fedyddfaen mawr, ac yn ei ymyl, Ffynnon o ddw'r hâllt ; beth a wnâ hon ar lygad y ffordd, ebr fi? Am fod yn rhaid i bawb ymolchi ynddi cyn cael braint yn Llŷs IMMANUEL; hi a elwir

elwir Ffynnon Edifeirwch ; uwch ben gwelwn yn scrifennedig, Dyma Borth yr Arglwydd, &c. Yr oedd y Porth a'r Stryd hefyd yn lledu ac yn yfcafnhau fel yr elid ymlaen; pan aethom ronyn uwch i'r Strŷd, clywn lais ara 'n dywedyd om hôl, Dyna'r Ffordd, rhodia ynddi. Yr oedd y Stryd ar orufynu, etto 'n bur lân ac union, ac er nad oedd y tai ond îs yma nac yn y Ddinas ddihenydd, etto 'r oeddynt yn dirionach, os oes yma lai o feddianneu mae 'ma hefyd lai o ymryfon a gofalon; os oes llai o feigieu, mae llai o ddolurieu; os oes llai o drŵft, mae hefyd lai o driftwch, a mwy 'n ficcr o wir lawenydd. Bu ryfedd genni'r Diftawrwydd a'r Tawelwch hawddgar oedd yma wrth i wared. Yn lle'r tyngu a'r rhegu, a'r gwawdio, a phutteinio, a meddwi; yn lle balchder ac oferedd, y fyrthin? n y naill cwrr, a thrawi-"" ni 'n y cwrr arall; ie, 'n lle 'r holl ffrio ffair, a'r ffrôst, a'r ffrwit, a'r ffrwgwd oedd yno'n pendifadu dynion yn ddibaid, ac yn lle'r aneirif ddrygeu gwaftadol oedd ifod; Ni weliti yma ond fobrwydd mwynder a firioldeb, heddwch a diolchgarwch; Tofturi, diniweidrwydd a bodlonrhwydd yn eglur yn wyneb pôb Dyn ; oddieithr vmbell un a wylei 'n ddiftaw o frynti fod cŷd yn Ninas y Gelyn. Nid oedd yma na châs, na llid, ond i bechod, ac yn ficcr o orchfygu hwnnw, dim ofn ond rhag digio'u

gio'u Brenin, a hwnnw 'n barottach i gymmodi nac i ddigio wrth ei ddeiliaid, na dim fŵn ond Pfalmau mawl i'w ceidwad. Erbyn hyn ni aethem i olwg Adeilad deg tros ben, o mor ogoneddus ydoedd ! ni fedd neb yn y Ddinas ddihenydd na'r Twrc, na'r Mogul, na'r un o'r lleill ddim elfydd i hon. Wel' dyma 'r Eglwys Gatholic, eb yr Angel. Ai yma mae IMMANUEL yn cadw'i Lys. ebr fi ? Iè, ebr ef, dyma 'i unig Frenhinllys daiarol ef. Oes yma nemor tano ef o benneu coronog, ebr fi ? ychydig, eb ynte; mae dy Frenhines di a rhai Twyfogion Llychlyn a'r Ellmyn, ac ychydig o fân Dwyfogion eraill. Beth yw hynny, ebr finneu, wrth fy dan Belial fawr, wele Ymerodron a Brenhinoedd heb rifedi? Er hynny i gyd eb yr Angel, ni all un o honynt oll fymmud bŷs llaw heb gynnwyfiad IMMA-NUEL ; na Belial ei hunan chwaith. Oblegid IMMANUEL yw ei union Frenin ynte, ond darfod iddo wrthryfela, a chael ei gadwyno am hynny 'n Garcharor tragwyddol; eithr mae e'n cael cennad etto tros ennyd fâch i ymweled â'r Ddinas ddhienyd, ac yn tynnu pawb a'r a allo i'r un Gwrthryfel ac i gael rhan o'r gôfp; er ygŵyr ef na wnâ hynny ond chwanegu ei gôsp ei hun, etto ni âd malis a chynfigen iddo beidio pan gaffo yftlys cennad; A chan ddaed ganddo ddrygioni, fe gais ddifa 'r 1.65

fa 'r ddinas a'r Adeilad hon, er y gŵyr e'n hên iawn, fod ei Cheidwad hi 'n anorchfygol. Ertolwg, ebr fi, f'Arglwydd a gawn i nefau i gael manylach golwg ar y Brenhinlle godidog hwn? canys cynnefafei nghalon i wrth y lle (er y golwg cynta,) Cei 'n hawdd, eb yr Angel, oblegid yna mae fy lle a'm flais a'm gorchwyl inneu. Pa nela yr awn atti, mwyfwy y rhyfeddwn uched, gryfed a hardded, laned a hawddgared oedd pob rhan o honi, gywreinied y gwaith a chariadufed y defnyddieu, Craig ddirfawr, o waith a chadernid anrhaethawl oedd y Sylfaen, a Meini bywiol ar hynny wedi eu golod a'u cyffylltu mewn trefn mor odidog nad oedd boffibl i un maen fod cyn hardded mewn unlle arall ac ydoedd e'n ei le ei hun. Gwelwn un rhan o'r Eglwys yn tâflu allan yn Groes glandeg a hynod iawn, a chanfu 'r Angel fi 'n spio arno, a adwaenosti y Rhan yna, ebr ef? ni wyddwn i beth i atteb. Dyna Eglwys Loegr, ebr ef, mi gyffrois beth, ac wedi edrych i fynu, mi welwn y Frenhines Ann ar ben yr Églwys, a Chleddy 'mhôb llaw, un yn yr affwy a elwid Cyfiawnder i gadw ei deiliaid rhag Dynion y Ddinas ddihenydd, a'r llall yn ei llaw ddeheu iw cadw rhag Belial a'i Ddrygau Ysprydol, hwn a elwid Cleddy'r Y/pryd, neu Air Duw, o tan y Cleddyf affwy 'r oedd Llyfr Statut Loegr, tan y llall 'r oedd

oedd Beibl mawr. Cleddy 'r Yfpryd oedd danllyd ac anferthol o hŷd, fe laddei 'mhellach nac y cyffyrddei 'r llall. Gwelwn y Twyfogion eraill â'r un rhyw arfeu 'n amddeffyn ei rhan hwytheu o'r Eglwys: Eithr tecca gwelwn i Rann fy Mrenhines fy hun a gloewa 'i harfeu. Wrth ei deheulaw hi, gwelwn fyrdd o rai duon, Archescobion, Escobion a Dyscawdwyr yn cynnal gydâ hi yn Nghleddy'r Yfpryd : A rhai Sawdwyr, a Swyddogion ond ychydig o'r Cyfreithwyr oedd yn cyd-gynnal yn y Cleddyf arall. Cês gennad i orphwyfo peth wrth un o'r dryfeu gogoneddus, lle 'r oedd rhai 'n dyfod i gael braint yn yr Eglwys Gyffredin, ac Angel tàl yn cadw 'r drws a'r Eglwys oddi mewn mor oleu dambaid, nad oedd wiw i Ragrith ddangos yno mo'i hwyneb, etto hi ymddangofei weithiau wrth y drŵs er nad aeth hi 'rioed i mewn. Fel y gwelais i o fewn chwarter awr, dyma Bapist oedd yn tybio mai 'r Pâp a pioedd yr Eglwys Gatholig, yn cleimio fod iddo ynte fraint. Be fy gennych i brofi 'ch braint, ebr y Porthor? Mae genni ddigon, ebr hwnnwo Draddodiadeu'r Tadau ac Eisteddfodau'r Eglwys, ond pam y rhaid i mi fwy o ficcrwydd, ebr ef na gair y Pâp fy 'n eiste 'n y Gadair ddifiomedig ? Yna 'r egorodd y Portholwyth o feibl dirfawr o faint; Dyma, ebr ef, ein hunic Lyfr Statut ni

ni yma, profwch eich hawl o hwn, neu ymadewch; ar hyn fe 'madawodd. Yn hyn, dyma yrr o *Gwaceriaid* a fynei fynd i mewn a'u hettieu am eu penneu, eithr trowyd hwy ymaith am fod cynddrwg eu moes, Wedi hynny, dechreuodd rhai o dylwyth y 'Scubor a fafafei yno er's ennyd, lefaru. Nid oes gennym ni, meddent, ond yr un Statut a chwitheu, am hynny dangofwch i ni'n braint. Arhowch, ebr y Porthor discleirwyn gan graffu ar eu talcennau hwy, mi a ddangofa i chwi rywbeth; D'accw, ebr ef, a welwch i ôl y rhwyg a wnaethoch i 'n yr Eglwys i fynd allan o honi heb nac achos nac yftyr? ac y rwan a fynnech chwi le yma? Ewch yn ôl i'r Porth cyfyng ac ymolchwch yno 'n ddwys yn Ffynnon Edifeirwch i edrych a gyfogoch i beth gwaed Brenhinol a lyncafoch gynt, a dygwch beth o'r dwfr hwnnw i dymmeru'r clai at ail- uno y rhwyg accw, ac yna croefo wrthych. Ond cyn i ni fynd rŵd ymlaen tu a'r Gorllewin, mi glywn fi oddi fynu ymyfc y Pennaethiaid, a phawb o fawr i fâch yn hèl ei arfeu, ac yn ymharneifio, megis at Ryfel: a chyn i mi gael ennyd i spio am le i ffoi, dyma 'r Awyr oll wedi duo, a'r Ddinas wedi tywyllu'n waeth nac ar Ecclips, a Taraneu'n rhuo a'r Mêllt yn gwau 'n dryfrith, a Chafodydd di-dorr o faetheu marwol yn cyfeirio

rio o'r Pyrth ifa at yr Eglwys Gatholic; ac oni bai fod yn llaw pawb darian i dderbyn y piccellau tanllyd, a bod y Graig fylfaen yn rhygadarn i ddim fannu arni gwnelfid ni oll yn un goelceth. Ond och! nid oedd hyn ond Prolog neu dammeid prawf wrth oedd i galyn : Oblegid ar fyrr, dyma 'r tywyllwch yn mynd yn faith dduach a Belial ei hun yn y cwmmwl tewa, a'i benmilwyr daiarol ac uffernol o'i ddeutu, i dderbyn ac i wneud ei wllys ef, bawb o'r neilltu. Fe roefei ar y Pâp a'i Fab arall o Ffraine ddinistrio Eglwys Loegr a'i Brenhines, ar y Twrc a'r Moscoviaid daro y rhanneu eraill o'r Eglwys a lladd y bobl, yn enwedig y Frenhines a'r Twyfogion eraill, a llosci 'r Bibl yn anad dim. Cynta gwaith a wnaeth y Frenhines a'r Seinctieu eraill oedd droi ar eu glinieu, ac achwyn eu cam wrth Frenin y Brenhinoedd yn y geirieu yma, Mae effyniad ei adenydd ef yn lloneid lled dy dir di ob IMMANŬEL! 1/. 8. 8. yn ebrwydd dyma lais yn atteb, Gwrth'nebwcb Ddiawl ac fe ffy oddi, wrthych; ac yna dechrueodd y maes galluocca a chynddeiriocca' fu' rioed ar y ddaiar; pan ddechreuwyd gwyntio Cleddy'r Yfpryd, dechruodd Belial a'i luoedd uffernol wrthgilio, yn y man dechreuodd y Pap lwfrhau, a Branin Ffrainc yn dàl allan, ond yr oedd ynte ymron digallonni, wrth weled y Frenhines a'i deiliaid

liaid mor gyttunol, ac wedi colli ei Longeu a'i Wŷr o'r naill tu, a llawer oi ddeiliaid yn gwrthryfela o'r tu arall; a'r Twrc ynte 'n dechreu llaryeiddio : yn hyn, och ! mi welwn f' anwyl gydymaith yn faethu oddiwrthifi i'r entrych, at fyrdd o Dwyfogion gwynion eraill, a dyna 'r pryd y dechreuodd y, Pâp a'r Swyddogion daiarol eraill lechu allewygu, a'r Penaethiaid uffernol fyrthio b fefur y myrddiwn, a phob un cymaint ei fŵn yn cwympo (i'm tŷb i) a phe fyrthiasei fynydd anferth i eigion y môr. A rhwng y fŵn hwnnw a chyffro goll fy nghyfeill mineu a ddeffrois om cŵfc; a dychwelais o'm llwyr anfodd i'm tywarchen drymluog, a gwyched hyfryded oedd gael bod yn Yfpryd *rhydd*, ac yn ficcr yn y fath gwmnhi er maint y perygl. Ond erbyn hyn, nid oedd genni nêb i'm cyffuro ond yr Awen, a honno 'n lled-ffrom, prin y cês ganddi frefu i mi y hyn o Rigymmeu fy 'n canlyn.

Ε

Ar

Ar fesur Gwêl yr Adeilad. I. WEL ddyn, Adeilad hyfryd O'r Llawr i'r Nenn yn unud Daiarfyd dirfawr, Ei Phensaer a'i Pherchennog Yn 'r Brenin hollalluog A'i Llywydd tramawr; Ý Byd Ei Gaer a'i gyrreu i gyd; O Dô'r Sêr cannaid Hyd Farth, y 'Scrubliaid, Pysc ac ymlusciaid, A'r hediaid fwy na rhi, A roed, o Ddyn ! yn Ddeilied, Er teyrnged fach, i ti: I Ddyn Ac ynte' iddo 'i hun, Y gwnaeth Jehofa, Yr Adail yma, Fel ail-Nef leia Tan lawen Heulwen hâ, A'r cwbl, eitha terfyn A wyddei Ddyn oedd dda.

II.

II. Ond cynta bly/fiodd wybod Y drŵg, a chael o Bechod Gynnwysiad bychan, Hi aeth yn anferth Gawres, Gwae ddynion faint Gwyddanes I ddiw'no'r cyfan: Pob rhann O'r Adail aeth yn wann, Mae 'r ail a'r Seler, Trwy frâd y Dyfnder, Yn crynu 'n sceler Mewn llawer llesmer llesc; A'r Barth perllannog llownwyn Heb ddwyn ond chwyn a hêsc. Mae'r Gaer A'r Murieu Cleimieu claer, A'r Tô, ar ddadmer, Er maint eu cryfder Anfeidrol uchder, A'u gwychder frithder fry ; Mae'r Dreigieu yn darogan Fod peryg' tân yn Ty.

III.

Gwel ddyn, Adeilad fawrwych, O'r Eigion mawr i'r Entrych Ar untroed embyd, Maer 'r Llawr i gyd ar d' ollwng Maluriwyd hwn hyd Annwn Yn donnen ddybryd : E 2

Ο

O ddyn, Dy Bechod ti dy hun, A boerodd Ddiluw. Chwyth etto Ddeftryw O wreichion hyllfyw A'r Hollfyd eiff yn fanc, Ei dithe 'n waeth, Fyd bychan Byth, byth ar druan dranc. Ond mae Un lle i ochel gwae, Un Llys trugaredd, Ac yn dy gyrredd, Cais yno annedd, Rhag mynd i'r Sugnedd fyth, Ac onid ei di yno Gwae di deni fyth.

IV.

Gwêl di 'r Adeilad honno, Gadarnach nac y gallo Fyth golli 'r diwrnod ; Un well na'r Holl-fyd cyfrdo, Ddiogel i ddiwygio A ddygodd Pechod. Caer gronn Ar wafcar Daiar donn, Yn Noddfa nefol Craig anorchfygol, A meini bywiol, Gôr breiniol ger ein bron ; Yr Eglwys lân Gatholic A'i Thylwyth ydyw bon :

Er

Er maint Ein pechod hynod haint, Cawn yno bardwn, Os ufudd-gredwn, Yn hon ymdynnwn A bryffiwn i gael braint, A hyn a'n gwnâ 'n ddaiarol A nefol firiel Saint.

Amen.

E 3

II.

II.

Gweledigaeth Angeu yn ei Frenbinllys ifa.

AN oedd Phæbus un-llygeidiog ar gyrraedd ei eithaf bennod yn y deheu, ac yn dàl gŵg o hirbell ar Brydain fawr a'r holl Ogledd-dir ; ryw hirnos Gaia dduoer, pan oedd hi'n llawer twymnach yn nghegin Glynn-cywarch nac ar ben Cadair Idris, ac yn well mewn stafell glŷd gydâ chywely cynnes, nac mewn amdo ymhorth y fonwent; myfyrio 'r oeddwn i ar ryw ymddiddanion a fafei wrth y tân rhyngo'i a Chymydog, am fyrdra hoedl Dyn, a ficcred yw i bawb farw, ac anficcred yr amfer; a hyn newydd roi 'mhen i lawr ac yn llêd-effro, mi glywn bwys mawr yn dyfod arnai 'n lledradaidd o'm coryn i'm fowdl, fel na allwn fymmud bŷs llaw, ond y tafod yn unic, a gwelwn megis Mâb ar fy nwyfron, a Merch ar

ar gefn hynny. Erbyn craffu, mi adwaenwn y Mâb wrth ei arogleu trwm a'i gudynneu gwlithog a'i lygaid môl-glafaidd mai fy Meistr Cw/c ydoedd. Ertolwg, Syr, ebr fi, tan wichian, beth a wneuthum i'ch erbyn pan ddygech y wyddan yna i'm nychu? Ift, ebr ynte, nid oes yma ond fy chwaer Hunlle, mynd yr ŷm ni 'n dau i 'mweled a'n brawd Angeu : eifieu trydydd fy arnom, a rhag i ti wyrth'nebu daethom arnat (fel y bydd ynte') 'n ddirybudd. Am hynny dyfod fy raid i ti, un ai oth fodd ai oth anfold. Och, ebr finneu, ai rhaid i mi farw ? Na raid, eb yr Hunlle, ni a'ch arbedwn hyn o dro. Ond trwy'ch cennad, ebr fi, nid arbedodd eich brawd Angeu nêb erioed etto, a ddygid iw ergyd ef, y gwr a aeth i ymaflyd cwymp âg Arglwydd y Bywyd ei hun, ond ychydig a 'nillodd ynte' ar yr orcheft honno. Cododd Hunlle ar y gair yma 'n ddigllon ac a 'madawodd. Hai, ebr Cw/c, tyrd ymaith, ni bydd i ti ddim edifeirwch o'th fiwrnai. Wel', ebr fi, na ddêl byth nôs i Lan-gw/c, ac na chaffo'r Hunlle byth orphws ond ar flaen mynawyd oni ddygwch fi 'n ôl lle i'm cawfoch. Yna i ffordd yr aeth â mi tros elltydd a thrwy goedydd, tros foroedd a dyffrynoedd tros Geftyll a Thyrau, a Fonydd a Chreigiau, a ph'le y descynnem ond wrth un o Byrth Merched Belial, o'r tu cefn i 'r Ddinas ddihenydd.

56 Gweledigaeth Angeu

henydd, lle gwelwn fod y tri Phorth dihenydd yn cyfyngu 'n un o'r tu cefn, ac yn agor i'r un lle: lle mwrllwch oerddu gwenwynig, llawn niwl o fiach a chwmylau cuwchdrwm ofnadwy. Attolw, Syr, ebr fi, p'le yw 'r fangre hon ? Stafelloedd Angeu, ebr Cw/c. Ni chês i ond gofyn, na chlywn i rai 'n crio, rhai 'n griddfan, rhai 'n ochain, rhai 'n ymleferydd, rhai 'n dàl i duchan yn llêfc, eraill mewn llafur mawr, a phôb arwyddion ymadawiad dyn, ac ymbell un ar eu ebwch mawr yn tewi, a chwapp ar hynny, clywn droi agoriad mewn clo, minneu a drois wrth y fŵn i ípio am y drŵs, ac o hir graffu, gwelwn fyrdd fyrddiwn o ddryfau 'n edrych ymhell, ac er hynny yn f'ymyl. Yn rhodd, Meistr Gw/c, ebr fi, i ba le mae'r dryfau vna 'n egor ? Maent yn agor, ebr ynte, i Dir Ango, Gwlâd fawr tan lywodraeth fy mrawd yr Angeu, a'r Gaer fawr yma, yw Terfyn yr anferth Dragwyddoldeb. Erbyn hyn, gwelwn Angeu bâch wrth bôb drŵs, heb un 'r un arfeu, na 'r un henw a'i gilydd, etto, gwyddid arnynt mai Swyddogion yr un Brenin oeddynt oll : Er y byddei aml ymryfon rhyngddynt am y cleifion ; mynnei 'r naill gipio 'r clâ 'n anrheg trwy ei ddrŵs ei hun, a'r llall a'i mynnei trwy ei ddrŵs ynte. Wrth nesâu canfûm vn scrifennedig uwchben pôb drŵs henw'r Angeu

Angeu oedd yn ei gadw, ac hefyd wrth bôb drŵs ryw gant o amryw betheu wedi eu gadel yn llanaftr, arwydd fod brŷs ar y rhai a aetheint trwodd. Uwchben un drŵs gwelwn *Newyn*, ac etto ar lawr yn ei ymyl byrfeu a chodeu llownion, a thryncieu wedi eu hoelio. Dyma, ebr ef, borth y Cybyddion. Pwy, ebr fi pioedd y carpieu yna? Cybyddion, eb ef, gan mwyaf: Ond mae yna rai'n perthyn i Segurwyr a Hw/myntafod, ac i eraill tlawd ymhôb peth ond yr Yfpryd, oedd well ganddynt newynu na gofyn. Yn y drŵs nefa'r oedd Angeu anwyd, gyfeiryd â hwn clywn lawer bydyd-ydyd-eian; wrth y drŵs yma 'r oedd llawer o lyfreu, rhai pottieu a fflagenni, ymbell ffon a phastwn, rhai cwmpaseu, a chyrt, a chêr Llongeu. F'aeth ffordd yma 'Scolheigion, ebr fi, do, ebr ynte, rai unic a dihelp a phell oddiwrth ymgeledd a'u carei; wedi dwyn hyd yn oed y dillad oddiarnynt. Dyna, ebr ef, (am y pottieu) weddillion y cymdeithion da, a fydd a'u traed yn fferri tan feincieu, tra bo eu penne 'n berwi gan ddiod a dwndwr: a'r petheu draw fy'n perthyn i drafaelwyr mynyddoedd eiryog, ac i Farfiandwyr y Gogleddfor. Y nefa oedd fcerbwd teneu a elwid Angeu Ofn, gellid gweled trwy hwn nas medde'r un Galon; ac wrth ddrŵs hwn hefyd godeu a chiftieu, a chloieu, a cheftyll.

cheftyll. I hwn yr ai'r Llogwyr, a Drwgwladwyr, a Gorthrymwyr, a rhai o'r Mwrdrwyr, ond 'r oedd llawer o'r rheini yn galw heibio i'r drŵs nefa lle 'r oedd Angeu a elwid Crôg, a'i gortyn parod am ei wddf. Nefa i hynny oedd Angeu Cariad, ac wrth ei draed fyrdd o bob offer a llyfreu muwfic, a cherdd, a llythyreu mwynion ac yfmottieu a lliwieu i harddu 'r wyneb, a mîl o ryw fciabas deganeu ir pwrpas hwnnw, a rhai cleddyfeu; â rhain, ebr ef, y bu'r herwyr yn ymladd am y feinwen, a rhai 'n eu llad eu hunain : mi a welwn nad oedd yr Angeu yma ond cibddall. Y drŵs nefa 'r oedd yr Angeu gwaetha 'i liw o'r cwbl a'i a fu wedi diflannu, fo'i gelwid Augeu Cynfigen ; hwn, ebr Owfc, a fydd yn cyrchu colledwyr, athrodwyr, ac ymbell farchoges a fydd yn ymwenwyno wrth y Gyfraith, a barodd i Wraig ymddaroftwng iw Gŵr. Attolwg Syr, ebr fi, beth yw marchoges? Marchoges, ebr ef, y gelwir yma, y Ferch a fynn farchogaeth ei gwr, a'i chymdogaeth, a'i gwlâd os geill, ac o hir farchogaeth, hi a ferchyg ddiawl o'r diwedd o'r drŵs yna hyd yn Annw'n. Yn nefa'r oedd drŵs Angeu Uchel-gais, i'r fawl fy 'n ffroenio 'n uchel, ac yn torri eu gyddfau eifieu edrych tan eu traed, wrth hwn 'r oedd coronau, teyrnwaiail, banerau a phob papureu am fwvddeu.

fwyddeu, pob arfeu bonedd a rhyfel. Ond cyn i mi edrych ychwaneg o'r aneirif ddryfeu hynny, clywn lais yn peri i minneu wrth fy henw ymddattod, ar y gair mi'm clywn yn dechreu toddi fel cafeg-eira yn gwrês yr Haul, yna rhoes fy Meistr i mi ryw ddiod-gŵfc fel yr hunais, ond erbyn i mi ddeffro f'am dygafei i ryw ffordd allan o belider y tu arall i'r Gaer; mi'm gwelwn mewn Dyffryn pygddu adfeidrol o gwmpas ac i'm tŷb i nid oedd diben arno: ac ymhen ennyd wrth ymbell oleuni glâs fel canwyll ar ddiffodd, mi welwn aneirif oh ! aneirif o gyfcodion Dynion, rhai ar draed, a rhai ar feirch yn gwau trwy eu gilydd fel y gwynt, yn ddiftaw ac yn ddifrifol aruthr. A gwlâd ddiffrwyth lom adwythig, neb na gwêllt na gwair, na choed nac anifail, oddieithr gwylltfilod marwol a phryfed gwenwynig o bôb mâth; feirph, nadroedd, llau, llyffaint, llyngyr, locuftiaid, prŷ 'r bendro, a'r cyffelyb oll fy 'n byw ar lygredigaeth Dyn. Trwy fyrddiwn o gyfcodion ac ymlufciaid, a beddi, a Monwentau, a Beddrodau, ni aethom ymlaen i weled y Wlâd yn ddirwyftr; tan na welwn i rai 'n troi ac yn edrych arnai; a chwippyn er maint oedd y diftawrwydd o'r blaen, dyma fi o'r naill i'r llall fod yno Ddyn bydol; Dyn bydol, ebr un, Dyn bydol, eb y llall ! tan ymdyrru attai fel y lindys

lindys o bob cwrr. Pa fodd y daethoch, Syre, eb rhyw furgyn o Angeu bâch oedd yno? Yn wîr, Syr, ebr fi, nis gwn i mwy Beth y gelwir chwi, ebr na chwitheu. vnte? Gelwch fi yma fel y fynnoch yn eich gwlâd eich hun, ond fe 'm gelwid i gartre, Bardd Cwsc. Ar y gair, gwelwn gnap o henddyn gwargam a'i ddeupen fel miaren gen lawr, yn ymfythu ac yn edrych arnai 'n waeth na 'r Dieflyn côch, a chyn dywedyd gair,dyma fe'n taflu penglog fawr heibio i'm pen i diolch i'r Garreg fedd a'm cyscododd. Llonydd, Syr, ertolwg, ebr fi, i Ddyn dieithr na fu yma 'rioed o'r blaen, ac ni ddaw byth pe cawn unwaith ben y ffordd adre. Mi wnâ 'i chwi gofio 'ch bod yma, eb ef, ac eilwaith âg afcwrn morddwyd gofododd arna 'i 'n gythreulig, a mineu 'n ofcoi 'ngoreu. Beth, ebr fi, dyma wlâd anfoefol iawn i ddieithriaid. Oes yma un Uftus o heddwch? Heddwch! ebr ynte, pa heddwch a haedditi na adewit lonydd i rai yn eu beddi? Attolwg, Syr, ebr fi, a gawn ni wybod eich henw chwi, oblegid nis gwn i flino a neb o'r Wlâd yma 'rioed. Syre, ebr ynte, gwybyddwch mai Fi, ac nid chwi, yw'r Bardd Cw/c, ac a gês lonydd yma er's naw cant o flynyddoedd, gan bawb ond chychwi, ac a aeth i'm cynnyg i drachefn. Peidiwch ymrawd, ebr Merddyn oedd yn agos, na fyddwch ryboeth;

boeth ; diolchwch iddo 'n hytrach am gadw coffadwriaeth parchus o'ch henw ar y Ddaiar. Yn wir, parch mawr, eb ynte, oddiwrth y fâth bembwl a hwn ; A fedrwch wi, Syre, ganu ar y pedwar mefur ar hugain, a fedrwch wi ddwyn acheu Gog a Magog, ac acheu Brutus ap Sylvius hyd ganmlwydd cyn difa Caer-Troia ? A fedrwch wi frutio pa bryd, a pheth a fydd diwedd y rhyfeloedd rhwng y Llew a'r Eryr, ac rhwng y Ddraig a'r Carw coch ? ha ! Hai, gadewch i minneu ofyn iddo gweftiwn, ebr un arall, oedd wrth fyddan fawr yn berwi, foc, foc, dygloc, dy-gloc. Tyrd yn nês, ebr ef, beth yw meddwl hyn ?

> Mi fyddaf hyd Ddyddbrawd, Ar wyneb daiarbrawd, Ac ni wyddis beth yw nghnawd, Ai Cig ai Pyfcawd.

Dymunaf eich henw, Syr, ebr fi, fel i'ch attebwy 'n gymwyfach. Myfi, ebr ef, yw *Talieffin* ben-beirdd y gorllewin, a dyna beth a'm difregwawd i. Nis gwn i, ebr finneu, beth a allei 'ch meddwl fod, o nid allei 'r *Fâd-felen* a ddifethodd *Faelgwn* Gwynedd, eich lladd chwitheu ar y feifdon a'ch rhannu rhwng y Brain a'r Pyfcod. Taw ffŵl, ebr ef, brutio 'r oeddwn i am fy nwy *alwedigaeth*, Gwr o Gyfraith a Phrydydd : A F ph'run

ph'run meddi di rwan debycca ai Cyfreithiwr i Gigfran reibus, ai Prydydd i Forfil? Pa fawl un a ddi-giga un Cyfreithiwr i godi ei grombil ei hun, ac oh ! mor ddifatter v gollwng e'r gwaed, a gadel Dyn yn lledfarw ! A'r Prydydd, ynte, p'le mae 'r Pyfcodyn fy 'r un lwnc ag ef, ac mae hi 'n fôr arno bob amser, etto ni thyrr y Môr-heli moi fyched ef. Ac erbyn y bai Ddyn yn Brydydd ac yn Gyfreithiwr, pwy a ŵyr p'run ai Cig ai Pyscod fyddei: ac yn ficer, os byddei 'n un o Wŷr Llŷs fel y bum i, ac yn gorfod iddo newid ei flas at bob geneu. Ond dywed i mi, ebr ef, a oes y rwan nemor o'r rheiny ar y Ddaiar ? Oes, ebr fineu, ddigon, os medr un glyttio rhyw fâth ar ddyri, dyna fe 'n Gadeir-fardd. Ond o'r lleill, ebr fi, mae 'r fâth blâ yn gyfarthwyr, vn fân-Dwrneiod a Chlarcod nad oedd locuftiaid yr Aipht ddim pwys ar y Wlâd wrth y rhain. Nid oedd yn eich amfer chwi, Syr, ond bargeinion bol clawdd, a llêd llaw o fcrifen am dyddyn canpunt, a chodi carnedd neu goeten Arthur yn goffadwriaeth o'r pryniant a'r terfyneu: Nid oes mo'r nerth i hynny rwan, ond mae chwaneg o ddichell ddyfeifddrwg, a chyfled, a chromlech o femrwn scrifennedig i ficcrhau 'r fargen ; ac er hynny odid na fydd neu fe fynnir ryw wendid ynddi. Wel', wel', ebr Talieffin, ni thalwn i yno ddraen, ni

ni waeth genni lle 'r wyf: ni cheir byth Wir lle bo llawer o Feirdd, na Thegwch lle bo llawer o Gyfreithwyr, nês y caffer Iechyd lle bo llawer o Phyfygwyr. Yn hyn, dyma ryw fwbach henllwyd bâch a glywfei fod yno Ddyn bydol yn fyrthio wrth fy nhraed, ac yn wylo 'n hidl. Och o druan. ebr fi, beth wyti? Un fy 'n cael gormod o gam yn y byd beunydd, ebr ynte, fe gai 'ch enaid chwi fynny i mi uniondeb. Beth, ebr fi, y gelwir di ? F' a'm gelwir i Rhywun, ebr ef, ac nid oes na llutteiaeth nac athrod, na chelwyddeu na chwedleu, i vrru rhai benben, nad arna 'i y bwrir y rhan fwya o honynt. Yn wir, medd un, mae hi 'n Ferch odiaeth, ac hi fu 'n eich canmol chwi wrth rywun, er bod rhywun mawr yn ei cheifio hi. Mi a glywais rywun, medd y llall, yn cyfri naw cant o bunneu o ddlêd ar y stât honno. Gwelais rywun ddoe, medd y Cardottyn, a chadach brith fel moriwr a ddaethei â llong fawr o yd i'r borth nefa; ac felly pob cerpyn am llurgunia i iw ddrŵg ei hun. Rhai a'm geilw i 'n Ffrind; mi gês wybod gan Ffriend, medd un, nad oes ymryd hwn a hwn adel ffyrling iw Wraig, ac nad oes dim di-ddigrwydd rhyngthynt; rhai eraill a'm divftyrant i mhellach gan yn galw 'n Frân, fe ddywed Brân i mi fod yno gastieu drŵg meddant. Iè, rhai a'm geilw ar Fo henw

64 Gweledigaeth Angeu.

henw parchediccach yn Henwr, etto nid eiddo fi hanner y coelion, a'r brutieu, a'r cynghorion a roir ar yr Henwr; ni pherais i erioed ddilyn yr henffordd, os byddei 'r newydd yn well, ac ni feddyliais i erioed warafun cyrchu i'r Eglwys wrth beri, Na fynych dramwy lle bo mwya dy groefo, na chant o'r fath. Ond Rhywun yw fy henw cyffredina i, ebr ef, hwnnw a gewchwi glywed fynychaf ymhob mawrddrwg; oblegid gofynnwch i un lle y dywedpwyd y mawr gelwydd gw'radwyddus, pwy a'i dyweid; yn wir, medd ynte, nis gwn i pwy, ond fo 'i dyweid Rhywun yn y cwmnhi, holi pawb o'r cwmpeini am y chwedl, fe'i clybu pawb gan rywun, ond nis gŵyr nêb gan bwy. Onid yw hyn yn gamm cywilyddus, ebr ef ? Ertolwg, a hyfpyfwchwi i bawb a glywoch yn fy henwi, na ddywedais i ddim o'r petheu hyn, ni ddyfeifiais ac ni adroddais i gelwydd erioed i wradwyddo nêb, nac un chwedl i yrru ceraint bendramwnwgl ai gilydd; nid wy 'n dyfod ar eu cyfyl, nis gwn i ddim o'u storiâu, na'u masnach, na'u cyfrinach felltigedig hwy, na wiw iddynt fwrw mo'u drygeu arna 'i, ond ar eu 'menyddieu llygredig eu hunain. Ar hyn, dyma Angeu bâch, un o scrifenyddion y Brenhin, yn gofyn i mi fy henw, ac yn peri i Meistr Cw/c fy nwyn i 'n ebrwydd ger bron y Brenin. Gorfod

Gorfod mynd o'm llwyr anfodd gan y nerth a'm cippiodd fel corwynt, rhwng uchel ac isel, filoedd o filltiroedd yn ein hôl ar y llaw affwy, oni ddaethom eilwaith i olwg y Wal derfyn, ac mewn congl gaeth ni welem glogwyn o Lŷs candryll penegored dirfawr, yn cyrraedd hyd at y Wàl lle 'r oedd y dryfau aneirif, a rheiny oll yn arwain i'r anferth Lys arfwydus hwn: â phenglogeu Dynion y gwnelfid y murieu, a rheini 'n 'scyrnygu dannedd yn erchyll; du oedd y clai wedi ei gyweirio trwy ddagreu a chwŷs, a'r calch oddi allan yn frith o phlêm a chrawn, ac oddifewn o waed dugoch. Ar ben pôb twr, gwelit Angeu bach â chanddo galon dwymn ar flaen ei faeth. O amgylch y Llŷs 'r oedd rhai coed, ymbell Ywen wenwynig, a Cypres-wydden farwol, ac yn y rheini 'roedd yn nythu ddylluanod, Cigfrain ac Adar y Cyrph a'r cyfryw, yn creu am Gig fŷth, er nad oedd y fangre oll ond un Gigfa fawr ddrewedig. O efcyrn morddwydydd Dynion y gwnelfid holl bilereu 'r Neuadd, a Philereu'r Parlwr o efcyrn y coefeu, a'r llorieu 'n un walfa o bôb cigyddiaeth. Ond ni chês i fawn aros nad dyma fi yngolwg Allor fawr arfwydus lle gwelwn y Brenin. Dychrynadwy yn traflyncu cîg a gwaed Dynion, a mil o fân angheuod o bob twll yn ei borthi fyth, â chîg îr twymn : Dyma, Fγ eb

eb yr Angeu, a'm dygafei i yno walch a gês i ynghanol Tir Ango, a ddaeth mor vscafn-droed, na phrofodd eich mawrhydi dammeid o hono 'rioed. Pa fodd y gall hynny fod, ebr y Brenin, ac a ledodd ei hopran cyfled a daiargryn i'm llyncu. Ar hyn, mi a drois tan grynu at Gw/c; Myfi, ebr Cw/c, a'i dygais ef yma. Wel', ebr y Brenin cul ofnadwy er mwyn fy mrawd Cw/c, chwi ellwch fynd i droi 'ch traed am y tro yma; ond gwiliwch fi 'r tro nefa. Wedi iddo fod ennyd yn bwrw celanedd iw geubal ddiwala, parodd roi dyfyn iw ddeiliaid, ac a fymudodd o'r Allor i Orfeddfainc echryflawn dra-uchel, i fwrw'r carcharorion newydd ddyfod. Mewn munyd, dyma'r meirw fwy na rhi o finteioedd yn gwneud eu moes i'r Brenin, ac yn cymryd eu lle mewn trefn odiaeth. A'r Brenhin Angeu yn ei frenhinwifc o Scarlad gloewgoch, ac hyd-ddi lunieu Gwragedd a Phlant yn wylo, a Gwŷr yn ochneidio; ac am ei ben gap dugoch trichonglog (a yrrafei ei gâr Lucifer yn anrheg iddo) ar ei gonglau fcrif'nafid Galar a griddfan a gwae uwch ei ben 'r oedd myrdd o lunieu rhyfeloedd ar fôr a thîr, trefi'n llosci, y ddaiar yn ymagor, a'r Dw'rdiluw; a than ei draed nid oedd ond coroneu a theyrnwiail yr holl Frenhinoedd a orchfygafei fe 'riod. Ar ei law ddeheu 'r oedd

'r oedd Tynged yn eifte, ac â golwg ddu ddèl yn darllen anferth Lyfr oedd o'i flaen: Ac ar y llaw affwy 'r oedd henddyn a elwid Amfer, yn dylifo aneirif o edafedd aur. ac edafedd arian, a chopr, a haiarn lawer iawn, ac ymbell edy 'n prifio 'n well at ei diwedd a myrddiwn yn prifio 'n waeth; hyd yr edafedd yr oedd orieu, diwrnodiau, a blynyddoedd; a Thynged wrth ei Lyfr yn torri 'r edafedd einioes, ac yn egor dryfeu 'r Wàl derfyn rhwng y ddau Fyd. Ni chawfwn i fawr edrych na chlywn alw at y barr bedwar o ffidleriaid oedd newydd farw. Pa fodd, ebr Brenin y Dychryn, a daed gennych lawenydd na ddaliafechwi o'r tu draw i'r Agendor, canys ni fu o'r tu yma i'r Cyfwng lawenydd erioed? Ni wnaethom ni, ebr un Cerddor, ddrwg i nêb erioed, ond eu gwneud yn llawen, a chymeryd yn diftaw a gaem am ein poen. A gadwasoch i nêb, ebr Angeu, i golli eu hamfer oddiwrth eu gorchwyl, neu o fynd i'r Eglwys, ha? Na ddo, ebr un arall, oddieithr bod ymbell Sul wedi gwafanaeth yn y tafarn-dy tan dranoeth, neu amfer hâ mewn twmpath chwarae, ac yn wîr, yr oeddym ni'n gariadufach, ac yn lwccufach am gyn'lleidfa na'r Perfon. Ffwrdd, ffwrdd â'r rhain i Wlâd yr Anobaith, ebr y Brenin ofnadwy, rhwymwch y pedwar gefn-gefn, a theflwch hwy at eu cymeiriaid, i ddawnfio fio 'n droednoeth hyd aelwydydd gwynias, ac i rygnu fyth heb na chlod na chlera. nefa a ddaeth at y barr, oedd rhyw Frenin agos i Rufein : Cyfod dy law garcharor, ebr un o'r Swyddogion: gobeithio, ebr hwnnw, fôd gennych beth gwell moes a ffafr i Frenin. Syre, ebr Angeu chwitheu ddylafech ddàl y tu arall i'r Agendorr lle mae pawb yn Frenhinoedd; ond gwybyddwch nad oes o'r tu yma'r un ond fy Hunan, ac un Brenin arall fydd i wared obry, a chewch weled na phrifia hwnnw na minneu yn ngraddeu 'ch mawrhydi eithr yngraddeu 'ch drygioni, i gael cymmwyfo ch côsp at eich beieu, am hynny attebwch i'r holion. Syr, ebr ynte, gwybyddwch nad oes gennych ddim awdurdod i'm dàl, nac i'm holi: Mae genni faddeuant o'm hôll bechodeu tan law 'r Pâp ei hun, am i mi ei wafanaethu e'n ffyddlon, ynte roes i mi gynnwyfiad i fynd yn union i Baradwys, heb aros funud yn y purdan : Wrth hyn, dyma'r Brenin a'r holl gegeu culion yn rhoi oer-yfcyrnygfa i geifio dynwared chwerthin; a'r llall yn ddigllon wrth y chwerthin yn eu gorchymyn i ddangos iddo 'i ffordd. Taw ffŵl colledig, ebr Angeu, tu draw i'r Wàl o'th ôl y mae 'r purdan, canys yn dy fywyd y dylafit ymburo: Ac ar y llaw ddeheu tu hwnt i'r Agendor yna, y mae Paradwys. Ac nid oes dim

dim ffordd boffibl i ti ddianc weithian, na thros yr Agendor i Baradwys, na thrwy 'r Wàl-derfyn yn d'ôl i'r Byd: Canys, pe rhoit dy frenhiniaeth (lle ni feddi ddimmeu i roi) ni cheit gan borthor y dryfau yna, fpio unwaith trwy dwll y clo. Ÿ Walddiadlam y gelwir hon, canys pan ddeler unwaith trwyddi, yn iâch fyth ddychwelyd. Ond gan eich bod cymmaint yn llyfreu 'r Pâp, cewch fynd i gyweirio 'i wely ef at y Pâp oedd o'i flaen, ac yno cewch gufanu 'i fawd ef byth, ac ynte fawd Lucifer. Ar y gair, dyma bedwar o'r mân angheuod yn ei godi, ag ynte erbyn hyn yn crynu fel dail yr aethnen, ac ai cippiafant fel y mêllt allan o'r golwg. Yn nefa at hwn daeth Mâb a Merch : Ef a fafei 'n gydymaith da, a hithe 'n Ferch fwyn, ne 'n rhwydd o'i chorph: Eithr galwyd hwy yno wrth eu henwau noethion, Meddwyn a Phuttain. Gobeithio, ebr y Meddwn, y câfi gennych beth ffafr, mi yrrais i chwi lawer ysclyfaeth dew mewn llifeiriant o gwrw da; a phan fethais yn lladd eraill, daethum fy hun yn 'wyllyfcar i'ch porthi. Trwy gennad y Cwrt, nid hanner a yrrais i iddo, ebr y Butten, wedi eu hoffrwm yn ebyrth llôfc, yn Gîg rhôft parod iw fwrdd. Hai, hai, ebr Angeu, er eich trachwanteu melltigedig eich hunain, ac nid i'm porthi i y gwnaed hyn oll: Rhwymwch y ddau, wyneb

wyneb yn wyneb, gan eu bod yn hên gyfeillion, a bwriwch hwy i Wlâd y tywyllwch, a chwyded ef iw chêg hi, pised hitheu dân iw berfedd ynte hyd Ddyddfarn; yna cippiwyd hwytheu allan a'u penne 'n ifa. Yn nefa i'r rhain, daeth faith Recordor : peri iddynt godi eu dwylo a y barr, ni chlywid mo hynny, canys 'r oedd y cledreu 'n ireiddlyd; ond dechreuodd un ddadleu'n hyfach, ni ddylafem gael dyfyn teg i barotoi 'n hatteb, yn lle 'n rhuthro 'n lledradaidd. O nid ŷm ni rwymedig i roi i chwi'r un dyfyn pennodol, ebr Angeu, am eich bod yn cael ymhôb lle, bôb amfer o'ch einioes rybudd o'm dyfodiad i. Pa fawl pregeth a glywfoch am farwoldeb dyn? Pa fawl llyfr, pa fawl bedd, pa fawl clul, pa fawl clefyd, pa fawl cennad ac arwydd a welfoch? Beth yw 'ch Cŵic ond fy mrawd i? Beth yw 'ch penglogeu ond fy llun i? Beth yw 'ch bwyd beunyddiol ond creaduriaid meirwon? Na cheifiwch fwrw mo'ch aflwydd arna fi, chwi ni fynnech fôn am y dyfyn er ei gael ganwaith. Ertolwg, ebr un Recordor coch. be fy gennych i'n herbyn ? Beth, ebr Angeu? Yfed chwŷs a gwaed y tlodion, a chodi dwbl eich cyflog. Dyma wr goneft, eb ef, gan ddangos Cecryn oedd o'u hôl, a wyr na wnaethum i 'rioed ond tegwch : ac nid têg i chwi 'n dàl ni yma heb gennych un

un bai pennodol iw brofi i 'n herbyn. Hai, hai, ebr Angeu, cewch brofi 'n eich erbyn eich hunain : Gosodwch, ebr ef, y rhain ar fin y Dibyn ger bron Gorfedd Cyfiawnder, hwy a gânt yno uniondeb er nas gwnaethant. Yr oedd yn ôl etto faith o Garcharorion eraill, a rheiny 'n cadw 'r fâth drafferth a thrŵst, rhai 'n gwenieithio, rhai 'n ymrincian, rhai 'n bygwth, rhai 'n cynghori, &c. Prin y galwasid hwy at y barr, nad dyma'r Llŷs oll wedi duo 'n faith hyllach nac or blaen, a grydwst, a chyffro mawr o gylch yr Orfeddfainc a'r Angeu 'n lafach nac erioed. Erbyn ymorol un o gennadon Lucifer a ddaethei â Llythyr at Angeu, ynghylch y faith garcharor hyn ac ymhen ennyd parodd Tynged ddarllen y Llythyr ar ofteg, ac hyd yr wy 'n cofio dyma 'r geirieu:

Lucifer Brenin Brenhinoedd y Byd, Twyfog Annw'n a Phrif-Reolwr y Dyfnder at Ein naturiol Fâb, y galluoccaf Ddychrynadwy Frenin Angeu, cyfarch a goruchafiaeth ac yfpleddach dragwyddol.

Yn gymaint a darfod i rai o'n cennadon cyflym fy 'n waftad allan ar Yfpî, yfpyfu i ni ddyfod gynneu i'ch Brenhinllys, faith Garcharor o'r faith rywogaeth ddihira 'n y Byd, a pherycla, a'ch bod chwi ar fedr eu hyfcwyd

72 Gweledigaeth Angeu

hyfcwyd tros y Geulan i'm Teyrnas i: Eich cynghori 'r wyfi i brofi pôb ffordd boffibl iw gollwng hwy 'n eu hôl i'r Byd: gwnânt yno fwy o wafanaeth i chwi am ymborth ac i mineu am well cwmnhi: Canys, gwell gennym eu lle na'u cwmpeini, cawfom ormod o heldrin gyda 'u cymmeiriaid hwy er's talm, a'm Llywodraeth i'n cythryblus eufys. Am hynny trowch hwy 'n ei hôl, neu gedwch gyda chwi hwyn. Oblegid myn y Goron Uffernoi os bwri hwy yma, mi a faluriaf tan Seiliau dy Deyrnas di hyd oni fyrthio 'n un a'm Teyrnas fawr fy hun.

O'n Brenhinllys ar fugnedd yn y Fall-gyrch eirias yn y Flwyddyn o'n Teyrnafiad 5425.

Safodd y Brenin Angeu a'i wep yn wyrdd ac yn lâs ennyd ar ei gyfyng-gyngor. Ond tra bu e'n myfyrio, dyma Dynged yn troi atto 'r fath guwch haiarn-ddu a wnaeth iddo grynu. Syre, ebr ef, edrychwch beth a wneloch: Ni feiddia fi ollwng neb yn ol trwy Derfyn glawdd Tragwyddoldeb y *Wàl ddiadlam*, na chwitheu eu llochi hwy yma; am hynny, gyrrwch hwynt ymlaen iw deftryw heb waetha i'r Fall fawr; Fe fedrodd drefnu llawer dalfa o fil neu ddengmil o eneidieu bôb un iw le mewn munud,

munud, a pha 'r gledi fydd arno rwan gyda faith er eu perycled ? Pa ddelw bynnac, pe troent y llywodraeth uffernol tros ei cholyn, gyrr di hwynt yno 'n fydyn, rhag ofn i mi gael gorchymyn i'th daro di 'n ddim cyn d'amfer. Am ei fygythion ef, nid ŷnt ond celwyddog : Canys er bod dy ddiben di a'r henddyn draw (gan edrych ar Amfer) yn nefau o fewn ychydig ddalenneu'n fy Llyfr difommiant i; Etto nid rhaid i ti un o'n foddi at Lucifer, er daed fyddei gan bawb yno dy gael di, etto byth nis cânt : Oblegid mae'r Creigieu dûr a a diemwnt tragwyddol fy 'n toi Annwn yn rhy gedyrn o beth iw malurio. Ar hynny galwodd Angeu 'n gyffrous am un i sgrifennu 'r atteb fel hyn:

Angeu, Frenin y Dychryniadau, Cwncwerwr y Cwncwerwyr at ein Parchediccaf Gâr a'n Cymydog Lucifer Brenin Hirnos, Penllywodraethwr y Llynclyn Diphwys annerch.

Ar ddwfn yftyried eich brenhinol ddymuniant hwn, gwelfom yn fuddiolach nid yn unic i'n Llywodraeth ni, eithr hefyd ich' Teyrnas helaeth chwitheu, yrru 'r carcharorion hyn bella, bai boffibl, oddiwrth ddryfeu 'r Wal ddiadlam, rhag iw Sawyr drewedig ddychrynu 'r holl Ddinas ddibe-G nydd,

74 Gweledigaeth Angeu

nydd, fel na ddêl dyn byth i Dragwyddoldeb o'r tu yma i'r Agendor, ac felly ni chawn i fyth oeri ngholyn, na chwitheu ddim cwfmeriaeth rhwng Daiar ac Uffern. Eithr gadawaf i chwi eu barnu a'u bwrw i'r celloedd a welochwi gymmwyfaf a ficcraf iddynt.

O'm Brenhinllys ifa yn y Goll-borth fawr ar Ddiftryw. Er blwyddyn adnewyddiad fy Nheyrnas, 1670.

Erbyn clywed hyn oll, 'r oeddwn inne 'n yfu am gael gwybod pa ryw bobl allei'r Seithnyn hynny fod, a'r Diawliaid eu hunain yn eu harfwydo cymmaint. Ond cyn pen nemor, dyma Glarc y Goron yn eu galw hwy wrth eu henwau fel y canlyn. Meistr Medleiwir, alias Bys ym hob brywes, 'roedd hwn mor chwidr a phryfur yn fforddio'r lleill nad oedd e'n cael mor ennyd i atteb trofto 'i hun nes i Angeu fygwth ei hollti a'i faeth. Yna Meistr Enllibiwr, aliàs Gelyn y geirda, dim atteb: mae e'n orchwylus glywed ei ditlau, eb y trydydd, nis gall aros mo'r llyfenwau. Ai tybied, eb yr Enllibiwr, nad oes ditlau i chwitheu? Gelwch, ebr ef, Meistr Rhodre/wr mel-dafod, aliàs, Llyfn y llwnc, aliàs, Gwên y gwenwyn. Redi ! ebr Merch oedd yno tan ddangos y Rhodreswr. O, ebr ynte, Madam

Madam Marchoges ! eich gwafanaethwr tlawd, da genni'ch gweled yn iâch ni weles i 'rioed ferch harddach mewn clôs; ond o'ch feddwl druaned yw 'r Wlâd ar eich ôl am lywodraethwraig odiaeth, etto 'ch cwmnhi hyfryd chwi a wnâ Uffern ei hun yn beth gwell. O Fâb y Fall fawr, ebr hi, nid rhaid i nêb gyda thi'r un Uffern arall, 'r wyti 'n ddigon. Yna galwodd y Criwr Marchoges, alias, Meistres y Clos! Redi, eb, rhywun arall, ond hi ni ddywedodd air, eifieu ei galw hi Madam. Yn nefa, galwyd Bwriadwr Dyfeisieu, aliàs, Siôn o bob Creft. Ond ni attebei hwnnw chwaith, 'r oedd e'n pryfur ddyfeifio 'r ffordd i ddianc rhag Gwlâd yr Anobaith. Redi, redi, ebr un oi ôl, dyma fo 'n spio lle i dorri 'ch brenhinllys, ac oni wiliwch, mae ganddo gryn ddyfais i'ch erbyn. Ebr v Bwriadwr, gelwch ynte 'n rhodd, Meistr Cybuddwr, ei frodyr, alias, Gwiliwr y gwallieu, alias, Lluniwr Achwynion. Redi, redi, dyma fo, ebr Ceccryn cyfreithgar, canys gwyddei bob un henw'r llall, ond ni addefei neb mo'i henw ei hunan. Gelw chwitheu, ebr Cyhuddwr, Meistr Ceccryn cyfreithgar, alias, Combrus y cyrtieu: Tyftion, tyftion o honoch, fel y galwodd y cnâ fi, ebr Cecryn. Hai, hai, ebr Angeu, nid wrth y Bedyddfaen, ond wrth y Beieu 'r henwir pawb yn y Wlad yma, a thrwy 'ch G 2 cennad.

76 Gweledigaeth Angeu

cennad, Meistr Ceccryn, dyna 'ch henweu a fai arnoch o hyn allan byth. Aie, ebr Ceccryn, myn Diawl, mi wnâ'n hâllt i chwitheu, er y galleich fy lladd, nid oes gennych ddim awdurdod i'm llyfenwi. Mi rôf gydcwyn am hynny, ac am gamgarchariad arnoch wi ach car Lucifer ynghwrt Cyfiawnder. Erbyn hyn, gwelwn fyddinoedd Angeu wedi ymdrefnu, ac ymarfogi, a'u golwg ar y Brenin am roi 'r gair. Yn, ebr y Brenin, wedi ymfythu ar ei frenhinfainc, Fy lluoedd ofnadwy anorchfygol na arbedwch ofal a phryfurdeb i hebrwng y Carcharorion hyn allan o'm Terfyneu i rhag diwyno Ngwlâd; a bwriwch hwy 'n rhwym tros y Dibyn diobaith, au penne 'n ifa. Ond yrwythfed y gwr cwmbrus yna fy 'n fy mygwth i, gedwch ef yn rhŷdd uwchben y Geulan tan Gwrt Cyfiawnder, i brofi, gwneud ei gwyn yn ddâ i'm herbyn i, os geill. A chyda 'i fod e 'n eistedd, dyma'r holl Fyddinoedd marwol wedi amgylchu a rhwymo'r Carcharorion, ac yn eu cychwyn tu a'u lletty. A minneu wedi mynd allan, ac yn lled-fpio ar eu hôl, Tyrd yma, ebr Cw/c, ac a'm cippiodd i ben y Tŵr ucha ar y Llŷs. **O**ddiyno, gwelwn y Carcharorion yn mynd rhagddynt iw dihenydd tragwyddol: A chyn pen nemor, cododd pwff o gorwynt, ac a chwalodd y Niwl pygdew cyffredin oedd

yn ei Frenbinllys ifa. 77

oedd ar wyneb Tir Ango, o nid aeth hi 'n llwyd oleu, lle gwelwn i fyrdd fyrddiwn o ganhwylleu gleision, ac wrth y rheiny, cês olwg o hirbell ar fin y Geulan ddiwaelod: Ond os golwg dra echryflawn oedd honno, 'roedd yno uwchben olwg erchyllach na hitheu, sef, Cyfiawnder ar ei Gorfeddfainc yn cadw drws Uffern, ar Frawdle neilltuol uwchben y fafn i roi barn ar y Colledigion fel y delont. Gwelwn daflu 'r lleill bendramwnwgl, a Checcryn ynteu yn rhuthro 'i daflu ei hun tros yr ymyl ofnadwy, rhag edrych unwaith ar Gwrt Cyfiawnder, canys och ! 'r oedd yno olwg rydoft i wyneb euog. Nid oeddwn i ond yspio o hirbell, etto mi a welais fwy o erchylldod arfwydus, nac a fedrai rwan ei draethu, nac a fedrais i'r pryd hynny ei oddef; canys, ymdrechodd a dychlammodd f' yfpryd gan y dirfawr ddychryn, ac ymorcheftodd mor egniol, oni thorrodd holl gloieu Cŵsc, a dychwelodd f' enaid iw chynnefin fwyddeu: A bu lawen iawn genni 'ngweled fy hun etto yn ymŷfc y rhai byw; a bwriedais fyw well-well, gan fod yn efmwythach genni gan mlynedd o gyftudd yn llwybreu fancteiddrwydd, na gorfod gweled cip arall ar erchylldod y Nofon honno.

G 3

Ar

Ar y Dôn a elwir Leaveland, neu Gadel y Tîr.

I.

Gadel tîr, a gadel tai, (Byrr yw'r rhwysc i Ddyn barhau) Gadel Pleser mwynder mêl, A gadel uchel achau.

2.

Gadel Nerth, a Thegwch pryd, Gadel Prawf a Synwyr ddrud, Gadel Dysc a Cheraint da, A phôb anwyldra 'r Hollfyd.

3.

Oes dim help rhag Angeu Gawr, Y Carnlleidr Mwrdriwr mawr, Sy'n dwyn a feddom ddrwg a dâ, A ninneu iw Gigfa gegfawr!

4. Gwŷr

X

Gwŷr yr Aur, ond gwych y faï Gael fyth fwynhau'ch meddianneu: Mae'l y gwnewch'i rhyngoch Rodd A ryngo fodd i'r Angeu.

5.

Chwi rai glân o bryd a gwedd, Sy'n gwallio Corfedd-feincieu ! Mae'l y trwfiwch chwithe 'ch mîn I ddallu 'r Brenin Angeu.

6.

Chwi'r yfcafna ar eich troed, Yn ngrymmus Oed eich blodeu; Ymwnewch i ffoi, a chwi gewch glôd O diengwch rhag nôd Angeu.

7.

Mae clod i Ddawns a pheraidd Gân, Am warrio aflan Ddrygeu : Ond mawr na fedrei Sioncrwydd Ffrainc, Rygyngu cainc rhag Angeu.

8. Chychwi

Chychwi Drafaelwyr Môr a Thud, A'r Byd i gyd a'i gyrreu : Yn rhodd a welfoch mewn un lle, Ryw gongol grê rhag Angeu ?

9.

Chwi 'Scolheigion a Gwyr-Llys, Sy 'n deall megys duwieu ! A rowch 'i mysc eich dysc a'ch dawn, Ryw gyngor iawn rhag Angeu ?

10.

Y Byd y Cnawd a'r Cythrael yw, Prif-Elynion pob dyn byw : Ac etto gwiliwch Angeu Gawr, O'r Gollborth fawr ar Ddeftryw.

II.

Són am Angeu nid oes brîs, Ai Gollborth, a'i Ddiangborth Lys; Ond beth pan elech di dy bun, Oes fatter p'r un o'r ddeu-lys?

12. Nid

Nid oes yma ronyn prîs, Fynd tros y strlp yn wwch ne'n îs ; Nid yw 'r bythol betheu mawr, I'th dyb di nawr ond bribis.

13.

Ond pan fo'r Ange 'mron dy ddàl, Wrth odre 'r Wàl ddiadlam, Gwybydd y bydd i ti brîs Os cemmi rîs yn lledcam.

14.

Pan fo d' Enaid am y clô, A mynd i'r fawr Dragwyddol Frô, Oes bris wrth egor âl y Ddôr, Pa dy i'r Agendor fyddo?

15.

Credu ac Edifarhâu, A Buchedd Sanctaidd y gwellâu, Y rhain yw'r unig help i Ddyn, Rhag ing a cholyn Angeu.

16. Gwael

Gwael y gweli rhain yn awr, Ond wrth fudo i'r Byd mawr, Tydi a'u prifi'n fwy na hyn, Ar fin dy Derfyn dirfawr.

17.

Pan fo'r Byd i gyd ar goll, A'i fwynder oll ar d' ollwng, Anfeidrol fydd eu pris au gwerth, Wrth Gae yr anferth Gyfwng.

III.

:

j

III.

Gweledigaeth UFFERN.

R foreu têg o Ebrill rywiog â'r Ddaiar yn lâs feichiog a Phrydain baradwyfedd yn gwifco lifrai gwychion, arwyddion Heulwen Hâ; rhodio'r oeddwn ynglann Hafren, ynghanol melyfbyncieu cerddorion bâch y Goedwig, oedd yn ymryfon torri pob mefureu mawl hyfrydlais i'r Creawdwr; a minne 'n llawer rhwymediccach, weithieu mi gyd-bynciwn â'r Côr afcellog mwynion, ac weithieu darllenwn rann o Lyfr Ymarfer Duwioldeb. Er hynny yn y myw nid ai o'm cô fy ngweledigaetheu o'r blaen, na redent fyth a hefyd i'm rhwyftro ar draws pôb meddyliau eraill. A daliafant im blino, nes imi wrth fanwl ymrefymmu yftyried nad oes un weledigaeth ond oddiuchod er rhybudd i ymgroefi, ac wrth hynny fod arnai ddlêd iw scrifennu hwy i lawr er rhybudd i eraill hefyd.

hefyd. Ac ar ganol hynny o waith, â mi 'n bendrift yn ceifio cafclu rhai o'r cofion ofnadwy, daeth arnai heppian uchben fy mhapur, a hynny a roes le i'm Meistr Cw/c lithro ar fy ngwartha. Braidd y cloifei Gw/c fy fynhwyreu, nad dyma 'n cyfeirio atta'i ryw ddrychiolaeth ogoneddus, ar wedd gŵr ieuanc tàl a glandeg iawn, a'i wîsc yn faith wynnach na 'r eira, a'i wyneb yn tywyllu 'r Haul o ddifcleirdeb, ai felyngrych aurgudynnau yn ymrannu 'n ddwybleth loewdeg oddiarnodd ar lûn Coron. Tyrd gyda mi ddyn marwol! ebr ef, pan ddaeth hyd attaf : Pwy wyti f' Arglwydd? ebr finneu. Myfi, ebr ef, yw Angel Teyrnafoedd y Gogledd, gwarcheidwad Prydain a'i Brenhines. Myfi yw un o'r Tywyfogion fy tan Orfeddfainc yr Oen yn derbyn gorch'mynion ymhlaid yr EfengyL iw chadw rhag ei holl elynion fy yn Uffern ac yn Rhufain, yn Ffrainc ac yn Ghaer Custenyn, yn Affrica a'r India, a pha le bynnac arall y maent yn dyfeifio dichellion iw difa. Myfi yw 'r Angel a'th waredodd tu ifa i Gastell Beliak ac a ddangofais i ti oferedd a gwallco'r holl Fyd, y Ddinas ddihenydd, a godidowgrwydd Dinas Emmanuel, a daethum etto trwy ei orchymyn Ef i ddangos i ti betheu mwy, am dy fod yn ceifio gwneud deunydd o'r hyn a welaift eufys. Pa fodd f' Arglwydd, ebr fi,

fi, y mae 'ch anrhydedd gogoneddus fy 'n goruwchwilio Teyrnafoedd a Brenhinoedd yn ymoftwng at gymdeithas burgyn o'm bâth i? O! ebr yntef, mwy gennym ni rinwedd Cardottyn na mawredd brenin. Beth os wyf fwy na holl Frenhinoedd y Ddaiar, ac uwch na llawer o'r aneirif Bennaethiaid Nefol, etto gan deilyngu o'n hanfeidrol Feiftr, ni oftyngiad mor anrhaethol arno 'i Hun, a gwisco un o'ch cyrph chwi, a byw 'n eich mŷfc, a marw i'ch achub : Pa fodd v meiddiwn i amgen na thybio 'n rhydda fy fwydd dy wafanaethu di a'r gwaelaf o'r Dynion fy cyfuwch yn ffafer fy Meistr? Tyrd allan yfpryd a dibridda I ebr ef, a'i olwg ar ei fynu; a chyda'r gair, mi'm clywn yn ymryddhau oddiwrth bob rhann o'r corph, ac ynte 'n fy nghipio i fynu i entrych nefoedd, trwy fro 'r Mêllt a'r Taraneu a holl Arfdai gwynias yr Wybr, aneirif o raddeu 'n uwch nac y bafwn gydag ef o'r blaen, lle prin y gwelwn y Ddaiar Wedi gadel i mi orcyfled a chadlais. phwys ychydig fe'm cododd eilchwyl fyrddiwn o filltiroedd, oni welwn yr Haul ymhell odditanom, a thrwy Gaer gwydion ac heibio i'r Twr-tendws, a llawer o Sêr tramawr eraill i gael golwg o hirbell ar Fydoedd eraill. Ac o hîr ymdaith, dyma ni ar derfyneu 'r anferth Dragwyddoldeb; yngolwg dau Lŷs y gorchestol Frenin Angeu. н un

un o'r tu deheu a'r llall o'r tu affwy ymhell bell oddiwrth eu gilydd, gan fod rhyw ddirfawr Wâg rhyngddynt. Gofynnais a gawn fynd i weled y Brenhinllys deheu, oblegid ni welfwn mo hwnnw'n debyg i'r *llall* a welfwn i o'r blaen. Cei ondodid, ebr ynte, weled ychwaneg o'r rhagor fy rhwng y naill Lŷs a'r llall rywbryd : Eithr rhaid i ni rwan hwylio ffordd arall. Ar hyn troefom oddiwrth y byd bâch, a thros y Cyfwng ymollyngafom i'r Wlâd tragwyddol, rhwng y ddau Lŷs i'r Gwagle hyll; anferth Wlâd, ddofn iawn a thywyll, di-drefn a di-drigolion, weithie'n oer ac weithie'n boeth, weithie'n ddistaw, ac weithieu yn synio gan y rhaiadvdd dvfroedd yn defcyn ar y Taneu ac yn ei diffodd; ac yn y man gwelit damchwa o dân yn torri allan, ac a loscei'r dwr yn fŷch: Felly nid oedd yno ddim cwrs, na dim cyfa, dim byw, na dim lluniaidd; ond yr angbysfondeb syfrdan, a syndod tywyll a'm dallasei i fyth, o ni basei i'm cyfaill noethi eilwaith ei nefol ddifcleirwifc. Wrth ei oleu ef gwelwn Dir Ango, a minion Gwylltoedd Destryw ymlaen o'r tu affwy; ac o'r tu deheu megis godreuon ifa caereu'r Gagoniant. Wel'dyma'r Agendor fawr fy rhwng Abraham a Difes, ebr

ebr ef, a elwir y Gymy/cfa ddidrefn, hon yw gwlâd y defnyddieu, a greodd y Creawdr gynta, dyma lle mae hadau pob peth byw, ac o'r rhain y gwnaeth y Gair Hollalluog eich Byd chwi ac oll fy ynddo, Dw'r Tân, Awyr, Tîr, anifeiliaid, pŷfc a phryfed, adar afcellog, a chyrph dynion, ond mae eich eneidieu o ddechreuad ac acheu uwch ac ardderchoccach. Trwv'r Gymmy/cfa fawr arfwydus, ni a dorrafom o'r diwedd allan i'r llaw chwîth; a chyn trafaelio neppell yno, lle'r oedd pob peth yn dechreu mynd hyllach hyllach, clywn y galon ynghorn yngwddf, a'm gwâllt yn fefyll fel gwrŷch draenog cyn gweled; ond pan welais och ormod golwg i dafod ddatcan, nac i yfpryd dyn marwol ei edrych! mi a lewygais. Oh! aruthrol anferthol Gyfwng tra erchyll yn ymagor i Fyd arall! Och ar cleccian fyth yr oedd y fflameu echryflawn wrth ymluchio tros ymyleu'r Geulan felltigedig, a'r dreigieu mêllt yfcethrin yn rhwygo'r mŵg dudew'r oedd y Safn anferth yn ei fwrw i fynu. Pan ddadebrodd f'anwyl gydymmaith fi, rhoes i mi ryw ddw'r yfprydel iw yfed; o odidocced oedd ei flâs ai liw ! pan yfais y dwr nefol clywn nerth rhyfeddol yn dyfod imi, a synwyr, a chalon, a ffydd ac amryw H 2 rinweddeu

rinweddeu nefol eraill. Ac erbyn hyn neffeais gydage 'n ddiarfwyd at fin y Dibyn, yn y Llenn, â'r fflammeu'n ymrannu o'n deutu ac yn ein gochel, heb feiddio cyffwrdd â Thrigolion Gylâd Ucbelder. Yna o ben y Geulan anaelef ymollyngafom fel y gweliti ddwy Seren yn fyrthio o entrych nêf, i lawr â ni fil filiwn o filltiroedd, tros lawer o greigieu brwmstan, a llawr anfad raiadr gwrthun, a chlogwyn eirias a phôb peth â gŵg crogedig ar i wared fyth, etto'r oeddynt oll yn ein gochel ni; oddieithr unwaith yr estynnais fy nhrwyn allan o'r llen-gêl, tarawodd y fâth archfa fi o fygfeydd a thagfeydd ac a'm gorphenasei oni basei iddo'n ddifymwth f'achub a'r dw'r bywiol. Erbyn imi ddadebru gwelwn ein bod wedi dyfod i ryw fefyllfod; canys yn yr holl Gêg anferthol honno nid oedd boffibl ddim cynt gae attreg, gan ferthed a llithricced ydoedd. Yno gaddawodd fy nhwyfog i mi orphwys peth drachefn; ac yn hynny o feibiant digwyddodd i'r Taraneu a'rCorwyntoedd crôch ddiftewi gronyn, ac heb waetha i fŵn y rhaiadydd geirwon, mi a glywn o hirbell fŵn arall mwy na'r cwbl, o grochleifieu echrys, bonllefain, gwaeddi, ac ochain crŷf, a thyngu a rhegu a chablu, oni

oni roefwn i newid ar fy nghluftieu rhag gwrando. A chyn i ni ymfymmud fodfedd clywem oddifynu'r fâth drwp-hwlrwp-rap dy-dwmp dy-damp, ac oni basei i ni ofcoi'n fydyn fyrthiafei arnom ganto edd o ddynion anhappus oedd yn dyfod ar eu penneu mewn gormod brŷs i ddrwgfargen, a llu o Ellyllon yn ei gyrru. Ο Sir, ebr un Diawl, cymrwch yn araf rhag dyryfu'ch cudyn crŷch. Madam, a fynnwchwi gluftog efmwyth? mae arnai ofn na fydd arnoch ddim trefn erbyn yr cloch i'ch lletty, meddei ef wrth y llall. Gwrthyfig aruthr oedd y dieieithriaid i fynd ymlaen, gan daeru eu bod allan o'r ffordd, ac er hynny mynd yr oeddid a ninneu o'u lledol, hyd at Weilgi ddu ddirfawr o faint, a thrwodd yr aethant hwy, a throfodd ninneu, â'm cydymaith yn dàl y dw'r wrth fy nhrwyn i'm nerthi rhag archfa'r affon, ac erbyn y gwelwn rai o'r trigolion, canys hyd yn hyn nis gwelfwn gymmaint ac un Diand, ond clywed eu llais. Beth, ertolwg fy nhwyfog, y gelwir yr Afon farwedd hon, ebr fi? Afon y Fall, ebr ynte, lle trochir ei holl ddeiliaid ef iw cymwyfo at y Wlâd : Mae'r dw'r melltigedig hwn, ebr ef, yn newid eu gwedd, yn golchi ymaith bob gweddillion daioni, pôb rhith ·H 3 gobaith

gobaith a chyfur. Ac erbyn gweled y llu yn dyfod trwodd, nis gwyddwn i ddim rhagor gwrthuni rhwng y Diawliaid a'r Damniaid. Chwenychei rai o honynt lechu yngwaelod yr Afon, a bod yno fyth fythoedd yn tagu, rhag cael ymlaen waeth lletty : Ond fel y mae 'r ddihareb, Rhaid i bwnnw redeg y bo Diawl yn ei yrru, felly gan v Diawliaid oedd o'u hôl 'r oedd yn gorfod i'r damniaid hyn fynd ymlaen hyd y Feifdon ddinistriol iw dihenydd tragywyddol; lle gwelais inneu ar y golwg cynta fwy nac a all calon Dyn ei ddychymyg, chwaethach tafod ei draethu o arteithieu a dirboeneu; a digon oedd weled un o honynt er gwneud i'r gwâllt fefyll, i'r gwaed fferri, i'r cnawd doddi, i'r efcyrn ymollwng, iè, i'r yfpryd lewygu. Beth yw polioni, neu lifio Dynion yn fyw? tynnu 'r cnawd yn dammeidieu, â gwrthrimmynnod heirn, neu friwlio cîg â chanwylleu o fesur golwyth, neu wascu penglogeu 'n lledfennau mewn gwasc, a'r holl ddirmyg erchylla fu 'rioed ar y ddaiar ? nid ydynt oll ond megis dyfyrrwch wrth un o'r rhain. Yma fîl can mîl o floeddiadau ac ebychiau hyllgryg ac ochneidieu cryfion ; draw wylofain crôch, ac aruthrol gri 'n eu hatteb, ac mae udfa cŵn yn bêr fuwfic flafus wrth y lleifieu yma. Pan aethom ronyn ymlaen o'r Feifdon felltigedig i wŷllt Deftryw, wrth wrth eu tân eu hunain canfûm aneirif o Feibion a Merched yma a thraw; a Diawliaid heb rifedi ac heb orphwys â'u holl egni'n dàl byth iw harteithio; ac fel y gwaeddei 'r Diawliaid gan eu poen eu hunain, gwnaent i'r Damniaid eu hatteb hyd adre. Deliais fanylach Sulw ar y cwrr oedd nefa atta 'i : Gwelwn y Diawliaid â phigffyrch yn eu taflu i ddefcyn ar eu penneu ar hislanod gwenwynig o biccellau geirwon gwrth fachog, i wingo gerfydd eu menyddieu, ymhen ennyd lluchient hwy ar eu gilydd yn hunfeydd, i ben un o'r Creigieu llôfc i roftio fel poethfel. Oddiyno cippid hwy 'mhell i ben un o fylcheu y rhew a'r Eira tragwyddol : yna 'n ôl i anferth lifeiriant o frwmstan berwedig, iw trochi mewn lloscfeydd, a mygfeydd, a thagfeydd o ddrewi anaelef; oddiyno i Siglen y pryfed ei gofleidio ymlusciaid uffernol, llawer gwaeth na Seirph a Gwiberod; yna cymmerei 'r Cythreuliaid wiail clymmog o ddur tanllyd o'r ffwrnes, ac ai cureint oni udent tros yr hôll Fagddu fawr, gan yr anrhaethawl boen echryflawn; yna cymereint heirn poethion i ferio 'r archollion gwaedlyd. Dim llewygu na llesmeirio nid oes yno, i fommi munyd o feibiant, ond nerth gwastadol i ddiodde ac i deimlo; er y tebygiti ar ôl un echryflef, nad oedd boffibl fod fŷth rym i roi un waedd arall mor hyllgref,

hyllgref, etto byth ni oftwng eu cyweir, a'r Diawliaid yn eu hatteb, dyma 'ch croefo byth bythoedd. A phettei poffibl, gwaeth na'r boen oedd goegni a chwerwder y diawliaid yn eu gwawdio, ac yn eu gwatwar : A pheth oedd waethaf oll, oedd eu Cydwybod y rwan wedi cwbl ddeffro, ac yn eu llarpio hwy 'n waeth na mîl o'r Llewod Ond wrth fynd rhagom ar i uffernol. wared bellbell, a phan bella gwaetha'r gwerth, yr olwg cynta, gwelwn Garchar ofnadwy, a Dynion lawer iawn tan scwrs y Diawliaid yn griddfan yn felltigedig. Pwy yw rhain oll, ebr fi ? Dyma, eb yr Angel, letty 'r Gwae fi na bafwn / Gwae fi na bafwn yn vmlanhau oddiwrth bob rhyw bechod mewn pryd! medd un; Gwae fi na bafwn yn credu ac yn edifarhau cyn dyfod yma, medd y llall. Nefa i gell yr edifeirwch rhywyr a'r dadl wedi barn, oedd Garchar yr Oedwyr, a fyddei bôb amfer yn addo gwellâu, heb fyth gwplâu. Pan ddarffo hyn o drafferth, medd un, mi a drô ddalen arall: Pan êl hyn o rwyftr heibio, mi â 'n Ddyn newydd etto, medd y llall. Ond pan ddarffo hynny, nid ydys nês, ceir rhyw rwystr arall fyth, a hefyd rhag cychwyn tu a Phorth Sancteiddrwydd, ac os cychwynid weithieu, ychydig a'u troe 'n ôl. Nefa i'r rhain, oedd Carchar y Cam-byder, llawn o rai pan berid iddynt gynt ymadel a'u

a'u hanlladrwydd, neu feddwdod, neu gybydddod, a ddywedeint, Mae Duw'n drugarog, ac yn well nai air, ac ni ddamnia 'i greadur fyth am fatter cyn lleied. Ond yma cyfarth cabledd yr oeddynt, a gofyn p'le mae 'r Drugaredd honno a fostid ei bod yn an-Tewch gorgwn, ebr cimmwch o feidrol. Gythraul mawr oedd yn eu clywed, tewch, ai trugaredd a fynnechwi, heb wneud dim at ei chael? A fynnech i'r Gwirionedd wneud ei Air yn Gelwydd, dim ond er cael cwmnhi fothach mor ffiaidd a chwi? Ai gormod o drugaredd a wnaed â chwi? Rhoi i chwi Achubwr, Diddanwr, a'r Angylion, a Llyfreu, a Phregetheu, a Siampleu dâ, ac oni thewch chwi a'n crugo ni bellach wrth ymleferydd am Drugaredd lle ni bu *bi* 'rioed! Wrth fynd allan o'r ceubwll tra thambaid hwn, clywn un yn erthwch ac yn bloeddio 'n greulon, Nis gwyddwn i ddim gwell; ni choftiwyd dim wrthifi 'rioed i ddyfcu darllen fy nyledfwydd; ac nid oeddwn i 'n cael mor ennyd chwaith gan ennill bara i mi ac i'm tylwyth tlawd i ddarllen nac i weddio. Aiè, eb rhyw ddieflyn gwergam oedd gerllaw, a gaed dim ennyd i ddywedyd chwedlau 'smala? Dim segur ymrostio hirnos Gaia, pan oeddwn i ynghorn y Simnai, na allefid rhoi peth o'r amfer hwnnw at ddyfcu darllen neu weddio? Beth am y Sulieu? Pwy fu

fu'n dyfod gyda mi i'r Dafarn, yn lle mynd gyda 'r Perfon i'r Eglwys? Pa fawl prydnhawn Sulgwaith a roed i oferddadwrdd am betheu 'r Byd, neu gyfcu, yn lle dyscu myfyrio a gweddio? ac a wnaethochwi yn ôl a wyddech? Tewch, Syre, a'ch dwndwr celwyddog. O waed Ci cynddeiriog, ebr y coll-ddyn, nid oes fawr er pan oeddit yn fifial peth arall yn fy mhen i ! pe dywedafit hyn y dydd arall, odid a ddaethwn i yma. O, ebr y Diawl, nid oes gennym fatter er dywedyd i chwi 'r cafwir yma, oblegid nid rhaid uno'n yr cwch i 'n ôl bellach i ddywedyd chwedleu. Tu ifa i'r gell yma, gwelwn ryw gwm mawr, ac ynddo megis myrdd o Domennydd anferth yn gwrddlofci, ac erbyn nefau, gwybûm wrth eu hudfa, mai Dynion oeddynt oll, yn frynieu ar eu gilydd, a'r fflammeu cethin yn cleccian trwyddynt. Y Pantle yna, eb yr Angel, yw lletty'r Gwŷr a ddywedeint wedi gwneud rhyw fowrddrwg, haro ! nid fi yw'r cynta, mae i mi ddigon o gymmeiriaid, ac felly gweli eu bod yn cael digon o gymmeiriad, i wirio 'u geirieu, ac i 'chwannegu eu gofid. Gyfeiryd a hyn 'r oedd Seler fawr lle gwelwn nyddu Dynion fel nyddu gwdyn, neu ficcio cynfaleu. Attolwg, ebr fi, pwy ydyw y rhain ? Dyma 'r Gwawdwyr, ebr ef, ac o Wîr wawd arnynt, mae'r Diawliaid yn

yn profi a ellid eu nyddu bwy cyn yftwythed a'u chwedlau. Is law hyn ronyn, prin gwelfom ryw garcharbwll arall trathywyll, ac yno'r oedd petheu a fafei 'n Ddynion, â wynebeu fel penneu bleiddgwn, hyd at eu cegeu mewn Siglen; ac yn cyfarth cabledd a chelwydd yn gynddeiriog tra caent y colyn allan o'r baw. Yn hyn dyma gadfa o Gythreuliaid yn dyfod heibio, a chyrhaeddodd rhai frathu deg neu ddeuddeg o'r Diawliaid a'u dygafai hwynt yno yn eu fodleu. Gwae, Deftryw, ufferngwn ! ebr un o'r Diawliaid a frathefid, ac a d'rawodd ar y Siglen onid oeddynt yn foddi yn eigion y drewi: Pwy a haeddei Uffern well na chwi, y fyddei 'n hèl ac yn dyfeifio chwedleu ac yn fibrwd celwydd o dy i dy i gael chwerthin wedi y gyrrech yr holl fro benben a'u gilydd ? Beth ychwaneg a wnae un o honom ninneu! Dyma, eb yr Angel, letty 'r Athrodwyr, yr Enllibwyr a'r Huftingwyr, a phôb llyfrgwn cenfigennus a anafant fyth o'r tu cefn â dyrnod neu a thafod. Oddiyno ni aethom heibio i walfa fawr, ffieiddia'r a welfwn i etto, a llawna o bryfed, a hiddigl a drewi. Dyma, ebr ef, le'r gwŷr a ddifgwilient Nêf am fôd yn ddi-falis sef, yn ddiddrwg ddidda. Nefa i'r drewbwll yma, gwelwn dyrfa fawr yn eu heiste 'n ochain yn greulonach na dim a glywfwn i hyd yn hyn o Uffern.

Uffern. Ymgroes dda i bawb, ebr fi, be' fy 'n peri i'r rhain achwyn mwy na nêb, heb na phoen na chythreul ar eu cyfyl? O ! eb yr Angel, mae ychwaneg o boen oddimewn os oes llai o'r tu allan : Hereticiaid gwrthnyfig, a rhai annuw, a llawer o rai anghrift, ac o'r bydol-ddoethion, Gwadwyr y ffydd, erlidwyr yr Eglwys, a myrdd o'r cyfryw fy yma, wedi eu gadel yn hollawl i chwerwddycnach gôfp y Gydwybod, fy 'n cael ei chyflawn rŵyfc arnynt yn ddibaid ddirwyftr. Ni chymrai bellach, medd bi, mo'm boddi mewn cwrw, na'm dallu â gwobrau, na'm byddaru â cherdd ac â chwmnhi, na'm fuo, na'm fynnu â fyrthni anystyriol; eithr mynnaf fy nghlywed bellach, ac bŷth ni thyrr clep y cafwir yn eich clustieu. Mae 'r Willys yn codi blŷs y Gwynfyd a gollwyd, a'r Co'n edliw hawfed fasei ei gael, a'r Dealltwriaeth yn dangos faint y golled, a ficcred yw na cheir bellach ddim ond yr anrhaethawl gnofa byth bythoedd : Ac felly â'r tri hyn y mae'r Gydwybod yn eu rhwygo 'n waeth nac y gallei holl Ddiawliaid Uffern. A mi 'n dyfod allan o'r gilfach ryfeddol honno, mi glywn gryn fiarad, ac am bôb gair y fâth hyll grechwen a phedfasei yno bumcant o'r Cythreuliaid ar fwrw eu cyrn gan chwerthin : Ond erbyn i mi gael nefau i weled yr amheuthun mawr o wenn yn Uffern, beth y doedd

doedd ond dau o bendefigion newydd ddyfod yn dadleu am gael parch dyledus iw bonedd, ac nid oedd y llawenydd ond digio 'r gwyr boneddigion. Palff o 'Scweir a chanddo drolyn mawr o femrwn fef ei gart acheu ac yno 'n datcan o ba fawl un o'r pymthegllwyth Gwynedd y tarddafei ef: Pa fawl Ustus o hedd wch, a pha fawl Siri a fasei o'i dy ef. Hai, hai, ebr un o'r Diawliaid, ni wyddom haeddiant y rhan fwya o'ch hynafiaid chwi : pedfafechwi tebyg i'ch Tâd neu i'ch Gorhendaid, ni feiddiafem ni mo'ch cyffwrdd. Ond nid ŷchwi ond aer y Fagddu, fflamgi brwnt, prin y teli roi i ti letty nofwaith, ebr ef, ac etto ti a gei ryw gilfach i aros dydd; a chyda'r gair, dyma 'r Ellyll yfcethrin â'i bigfforch vn rhoi iddo wedi deg tro ar hugain yn yr Wybr danbaid, onid oedd e'n defcyn i geudwll allan o'r golwg. Mae hynny 'n abl, ebr y llall, i Scweir o hanner gwaed; ond gobeithio y byddwch well eich moes wrth Farchog, a fu'n gwalanethu'r Brenin fy hun, a deuddeg o Ieirll, a deg a deugain o Farchogion a fedra 'i henwi om hên Stent fy hun. Os eich hynafiaid a'ch hên Stent yw'r cwbl fy gennych iw ddadleu gellwch witheu gychwyn yr un ffordd, ebr un o'r Diawliaid. Oblegid nid ym ni 'n cofio odid o hên Stât fawr, nad rhyw Orthrymmwr, neu Fwrdriwr, neu Garnlleidr a'i dechreuodd :

97

chreuodd; a'i gadel i rai cyn drawfed a hwytheu, neu i bembyliaid fegurllyd, neu fôch meddwon. Ac i faentumio'r mawredd afradlon, rhaid gwascu'r Deiliaid a'r Tenantiaid; os bydd yno nac Ebol tlŵs, na Buwch foddgar, rhaid i Meistres eu cael rhag blys: A da os dianc y Merched, iè, a'r Gwragedd rhag blŷs y Meistr. A'r mân uchelwyr o'u hamgylch, rhaid i'r rheiny naill ai eu hofer-ganlyn, ai mechnio trostynt iw hanrheithio 'u hunain a'u heiddo, ai gwerthu eu treftadaeth, neu ddifgwyl câs a chilwg, a'u llurgynio i bôb oferfwydd yn eu byw. O! fon'ddigeiddied y tyngant i gael eu coelio gan eu Cariadeu, neu gan eu Siopwyr! a chwedi ymwychu, oh goegced yr edrychant ar lawer o gryn Swyddogion gwledig ac Eglwyfig, chwaethach ar y bobl gyffredin ! fel pettei rheiny ryw bryfed wrthynt hwy. Gwae finneu ! ai nid unlliw pob gwaed? Ai nid yr un ffordd rhwng y trwnc a'r baw y daethochwi i gyd allan? Er hyn oll trwy'ch cennad, ebr y Marchog, mae ymbell enedigaeth yn llawer purach na'r llall. I'r Deftryw mawr oes bliscyn o honoch oll well na'u gilydd, ebr y dieflyn : 'rŷch i gyd oll wedi 'ch diwyno a phechod gwreiddiol oddiwrth Adda. Ond Syr, ebr ef, os yw'ch gwaed chwi 'n well na gwaed arall, bydd ynddo lai o fcum wrth ferwi, trwochwi 'n y man, ac os oes rbagor,

98

rhagor, mynnwn chwilio pôb rhann o honoch trwy ddw'r a thân. Ar y gair, dyma Ddiawl ar lun cerbyd tanllyd yn ei dderbyn, a'r llall o wawd yn ei godi ef iddo, ac ymaith ac ynte fel mellten. Ymhen ennyd, parodd yr Angel i mi edrych, a gwelwn y Marchog druan yn cael ei drwytho 'n erchvll mewn anferthol ffwrnes ferwedig, gyda Chain, Nimrod, Efau, Tarquin, Nero, Caligula, a'r lleill a ddechreuodd ddwyn acheu, a chodi arfeu bonedd. Encyd ymlaen parodd fy nhwyfog i mi fpio trwy dollgraig, ac yno gwelwn dyrfa o Fursennod yn ymfionci, yn gwneud ac yn dad-wneud eu holl ffoledd ar y ddaiar gynt; rhai'n min-grynny, rhai à heirn yn tynnu eu haelieu, rhai 'n ymiro, rhai 'n clyttio 'u hwynebeu ac yfmottieu duon i wneud i'r melyn edrych yn wynnach; rhai 'n ceifio torri'r drŷch, a chwedi'r holl boen, yn ymliwio ac yn ymfritho wrth weled eu hwynebe 'n wrthunach na'r cythreuliaid, a rwygent â'u 'winedd a'u dannedd yr holl wrîd golod, a'r ylmottieu, a'r crwyn, a'r cîg tan un; ac a oerleifient allan o fâth. Y felltith fawr, meddei un, i Nhâd a wnaeth i mi briodi hên gelffaint yn eneth, gwaith hwnnw'n codi blŷs heb allu mo'i dorri a'm gyrrodd i yma. Mîl o felltithion ar fy Rhieni, meddei 'r llall, am fy ngyrru i'r Fonachlog i ddyfcu diweirdeb; ni fafei I 2 waeth

waeth iddynt fy ngyrru at Roundiad i ddyfcu bod yn hael, neu at Gwacer i ddyfcu bod yn foefol, na'm gyrru at Bapift i ddyfcu oneftrwydd. Y Deftryw gwyllt, ebr un arall, a ddycco fy Mamm am ei balchder cybyddus yn rhwystro i mi gael gŵr wrth fy rhaid, ac felly gwneud i mi ledratta 'r peth a allaswn ei gael yn onest. Uffern, a dwbl Uffern i'r Tarw cynddeiriog o Wr bonheddig a ddechreuodd gynta fy hudo i, meddei 'r drydedd, oni balei i hwnnw rhwng têg a hagr dorri'r cae, nid aethwn i'n gell egored i bawb, ac ni ddaethwn i'r gell gythreulig yma ! ac yna ymrwygo eilwaith. Ond eraill wedi ymbobi aent o dwll i dwll tan gynheigca, a thynnent y Diawliaid rhwng eu traed, weithieu ffoe rheiny rhagddynt, ac weithieu rhoent iddynt dân at dân, cynnient hwy ag ebillion o ddur gwynias oni chaent ddigon o ymrygnu a'u perfedd yn sîo ac yn ffrîo. Yr oedd yn rhyhwyr genni ymadel a ffiaidd ganel y geist cynhaig. Ond cyn mynd nemor ymlaen, bu ryfedd genni weled carcharlwyth arall o Ferched dau ffieiddiach na hwytheu. Rhai wedi mvnd vn llyffaint, rhai 'n Ddreigieu, rhai 'n Seirph yn nofio ac yn chwibianu, yn glafoerio ac yn ymdolcio mewn merbwll drewllyd, mwy o llawer na Llynn-Tegid. Attolwg, ebr fi, beth boffibl i'r rhain fod? Mae yma, ebr ynte, bedair rhywogaeth benigam\$

gamp o Ferched, heb law eu cynffonion : 1. Carn-butteiniaid, a fu'n cadw mân fudrogod tanynt, i gael gwerthu'r un morwyndod ganwaith; a rhai o'r Putteiniaid pennaf yma o'u hamgylch. 2. Meistresod y chwedleu, ac o'u cwmpas fyrdd o wrachod y newyddion. 3. Marchogefau, a phace o lyfrgwn llechwrus o'u deutu, canys nid âi ddyn erioed ar eu cyfyl ond rhag eu hofn. 4. Y/cowliaid, wedi mynd yn gan erchyllach na Nadroedd yn cnoi fyth dy-rinc, dy-rinc au colyn gwenwynig. Tygafwn fod Lucifer yn weddeiddiach Brenin, na rhoi Gwraig fonheddig o'm gradd i gyda 'r mân ddiawlefod hyn, ebr un, fyrn debyg, ond ei bod hi 'n llawer gerwinach na Sarph bedegog. Oh ! na yrrei fo yma feithgant o'r Diawliaid dihira 'n Uffern yn gyfnewid am danati uffernbry g'wenwynig, meddei ryw Wiber wrthun arall! O, diolch i chwi 'n fawr, ebr un Cawr o Gythreul oedd yn clywed, 'rŷm ni 'n cyfri 'n lle a'n haeddiant yn beth gwell: Er y poenech chwi bawb cynddrwg a ninneu er hynny ni chollwn i etto mo'n Swydd i chwi. Ac hefyd, eb yr Angel yn ddiftaw, mae achos arall i Lucifer roi cadwraeth ddichlin ar y rhain, rhag iddynt os torrant allan yrru holl Uffern bendramwnwgl. Oddiyma, ni aethom ar i wared fyth, lle gwelais Ogo anferthol, ac ynddi 'r fath ddrygnad echrys na chlyw-I 3 ſwn

fwn i etto mo'i gyffelyb, gan dyngu, a rhegu, a chablu, ac ymddanheddu, ac ochain, a gwaeddi. Pwy fy yma, ebr fi? Dyma, ebr ef, Ogo 'r Lladron; yma mae myrdd o Fforeftwyr, Cyfreithwyr, Stiwardiaid, a'r hên Suddas yn eu myfc; a blin iawn oedd arnynt weled y ffardial Daelwriaid a'r Gwebyddion uwch eu llaw ar scafell esmwythach. Prin y cawiwn ymdroi, nad dyma Geffyl o Ddiawl yn dwyn Phyfygwr a Photecari, ac yn eu taflu ymŷfc y Pedleriaid a'r Hwndlwyr ceffyleu am werthu war ddrŵg fetbedig: Ond dechreuafant rwgnach eu golod mewn cwmpeini mor wael. Arhowch, arhowch, ebr un o'r Diawliaid, chwi haeddech le amgenach, ac a'u taflodd hwy i wared i blith y Cwncwerwyr a'r Mwrdrwyr. Yr oedd yma fyrdd i mewn am chwareu Disieu ffeilfion, a chuddio Cardieu : ond cyn i mi gael dàl fawr fulw, clywn yn ymyl y drws anferth drwp a thrwst, a gyrru hai, hai, haiptru-how, bo, ho-o-o-bwp. Trois i edrych beth oedd; methu canfod dim ond yr Ellyllon corniog. Gofynnais i'm Twyfog ai Conconaldiaid oedd gyda 'r Diawliaid ? Nage, ebr ef, mae y rheiny mewn cell arall, Porthmyn yw y rhain, a fynnei ddianc i le Torrwyr y Sabbath, ac a yrrir yma o'u hanfodd ; gyda 'r gair, edrychais a gwelwn eu penglogeu 'n llawn o gyrn Defed a Gwartheg, a dyma'r Gyrrwyr yn eu taflu hwv

hwy i lawr tan draed yr Yfpeilwyr gwaedlyd; llechwch yna, ebr un, er maint yr ofnech i ladron ar ffordd Llundain gynt, etto nid oeddechwi ond y fâth waetha o ladron ffordd-fawr eich hunain, yn byw ar y ffordd ac ar ledra, iè, ac ar lâdd Teuluoedd tlodion, wrth ddàl llawer o gegeu newynllyd yn egored i ddifgwyl eu heiddo 'u hunain iw porthi, a chwithe 'n y Werddon neu yn y King's-Bench yn chwerthin am eu penneu, neu ar y ffordd yn eich Gwîn a'ch Putteiniaid. Wrth ymadel a'r Ogo greifionboeth, cês olwg ar y Walfa benna, ond un a welais i yn Uffern am echryflawn ffieidd-dra drewedig, lle 'r oedd cenfaint o fôch meddwon melltigedig yn chwydu ac yn llyncu, yn llyncu ac yn chwydy llyfnafedd erchyll Y twyll nefa oedd fyth heb orphwys. letty 'r Glothineb, lle 'r oedd Difes ai gymmeiriaid ar eu torreu 'n bwytta baw a thân bob yn ail fyth heb ddim gwlybwr. Ddant neu ddau 'n îs, yr oedd Cegin rôft helaeth iawn, a rhai 'n rhôft ac yn ferw, eraill yn ffrio ac yn fflammio mewn Simnai fyrn dambaid : Dyma le'r Anrhugarog a'r Anheimladwy, eb yr Angel; a throes dippyn ar y llaw affwy, lle'r oedd cell oleuach nac a welfwn i etto yn Uffern : Gofynnais p'le ydoedd ? Trigfu'r Dreigieu uffernol, eb yr Angel, fy 'n chwyrnu ac yn ymchwerwi, yn rhuthro ac yn anrheithio 'u gilydd bob

bob munyd. Mi neffeais, ac och a'r olwg anrhaethadwy oedd arnynt, y tân byw yn eu llygaid oedd y goleuni oll: Hil Adda yw rhain, ebr fy nhwylog, yn Y/cowliaid, a Gwyr digllon cynddeiriog : Ond d'accw, ebr ef, rai o hen fil y Ddraig fawr Lucifer : ac yn wîr, ni wyddwn i ddim rhagor hawddgarwch rhwng y naill a'r llall. Y Seler nefa'r oedd y Cybyddion mewn dirboen echrys, gerfydd eu calonne 'nglŷn wrth giftieu o arian tanllyd, a rhŵd y rheiny'n eu hyfu fyth heb ddiwedd, megis na feddyliafent hwytheu am ddiwedd fyth yn eu cafclu: ac yrwan ymddryllio 'r oeddid yn waeth na chynddeiriog, gan ofid ac edifeirwch. Is law hyn, yr oedd bachell fwrth lle 'r oedd rhai o'r Potecariaid wedu eu malu a'u gwthio i bottieu priddion mewn album Græcum, a baw Gwyddeu a Môch, a llawer ennaint hendrwm. Ymlaen ar i wared fyth yr oeddem ni'n teithio hyd y Gwŷllt dinistriol, trwy aneirif o arteithiau anrhaethol a thragwyddol, o Gell i Gell, o Seler i Seler, a'r ola fyth yn rhagori ar y lleill o erchylldod anferth : o'r diwedd i olwg Cyntedd dirfawr anhirionach fyth na dim o'r blaen. Cyntedd trahelaeth ydoedd a hyllferth, a gŵg ei redfa at ryw gongl ddugoch anghredadwy o wrthuni ac erchyllcod, yno 'r oedd y Brenbinllys. Ymhen ucha'r brenhingwrt

hinghwrt melltigedig, ymysc miloedd o erchyllion eraill wrth lewyrch fy nghydymaith, gwelwn yn y fagddu ddau droed anferthol o anferthol o faint ! yn cyrraedd i doi 'r holl Ffurfafen uffernol. Gofynnais i'm Twyfog beth allei 'r anferth hwnnw fod. Wel', ebr yntef, ti a gei helaethach golygiad ar yr Anghenfil yna wrth ddychwelyd: Ond tyred ymlaen yrwan i weled y Brenhinllys. À ni 'n mynd i wared hyd y cyntedd ofnadwy, clywem drŵft o'n hôl, megis llawer iawn o bobl; wedi i ni ofcoi iw gollwng hwy ymlaen, gwelwn bedwar llu neilltuol, ac erbyn vmorol pedair Twyfoges y Ddinas ddyhenydd oedd yn dwyn eu deiliaid yn anrheg iw Tâd. Mi adnabûm lû y Dwyfoges Balchder, nid yn unic am eu bôd yn mynnu 'r blaen ar y lleill, ond hefyd wrth eu gwaith yn pendwmpian bob yn awr eifieu edrych tan eu traed : Yr oedd gan hon fyrdd o Frenhinoedd, Pennaethiaid, Gwŷr llŷs, Bonheddigion a Ffroftwyr, a llawer o Gwaceriaid, a Merched aneirif o bôb gradd. Y nefa oedd y Dwyfoges Elw, a'i llu henffel iselgraff, a llawer iawn o hîl Sion lygad arian, Llogwyr, Cyfreithwyr, Cribddeilwyr Goruwchwilwyr, Fforestwyr, Putteiniaid a rhai Eglwy/wyr. Nefa i hynny oedd y Dwyfoges fwyn, Plefer a'i Merch Ffolineb, yn arwain ei deiliaid, yn chwareyddion

reyddion Difieu, Cardieu, towlbwrdd Caftieu hûg, yn brydyddion, cerddorion, benchwedleiwyr, meddwon, Merched mwynion, masweddwyr, teganwyr, a mil fyrddiwn o bôb rhyw deganeu, i fod weithian yn beirianneu penyd i'r ynfydion colledig. Wedi i'r tair hyn fyned a'u carcharorion i'r Llŷs i dderbyn eu barn, dyma *Ragrith* yn olaf oll, yn arwain cadfa luofoccach na'r un o'r lleill, o bob cenedl ac oed, o Dre a Gwlâd, Bonheddig a Gwrêng, Meibion a Merched, ynghynffon y llu dau-wynebog, ninneu aethom i olwg y Llŷs trwy lawer o Ddreigieu, ac Ellyllon corniog, ac o Gawri Annwn, Porthorion duon y Fall-gyrch eirias, a minne 'n llechu 'n ofalus iawn yn fy llen-gêl, ni aethom i mewn i'r Adail erchyll, aruthrol a thra aruthrol o erwindeb oedd bob cwrr, y murieu oedd anfad Greigieu o Ddiemwnt eirias, y llawr yn un galleftr gyllellog anoddef, y pen o Ddur tanllyd yn ymgyfwrdd fel bwa maen o fflammau gwyrddlas a dugoch, yn debyg ond ei faint ai boethder i ryw anferth Bobty cwmpafog erchyll. Gyferbyn a'r drŵs, ar Orfeddfainc fflamllyd, yr oedd y Fall fawr a'i brif angylion colledig o'u ddeutu, ar feincieu o dân tra echryslawn yn eifte 'n ôl eu graddeu gynt yn Gwlâd y goleuni, yn genawon bawddgar, ni wnaeth i ti hynny nac ofer-bregeth i geifio

fio datcan mor ysceler yscethrin oeddynt; a pha hwya yr edrychwn ar un o honynt, faith erchyllach fyth. Yn y canol, uwchben Lucifer, yr oedd Dwrn mawr yn dàl bôllt tra ofnadwy. Y Tywyfogefau wedi gwneud eu moes a ddychwelafant i'r Byd at eu Siars yn ddiymaros. A phan gynta'r ymadawfant dyma Gawr o Ddiawl ceghir ar amniaid y Brenhin yn rhoi bonllef uwch na chan ergyd o Ganon, cufuwch pe poffibl, a'r Udcorn ddiweddaf, i gyhoeddi'r Parliament uffernol; ac yn ebrwydd, dyma giwed Annwn wedi llenwi 'r Llys ar cyntedd ymhob llun, yn ol delw a chyffelybiaeth y pechod penna 'r y garei pob un i wthio ar ddynion. Wedi gorchymmyn gofteg, dechreuodd Lucifer, a'i olwg ar y Pennaethiaid nefa atto, lefaru 'n rafufol fel hyn : chychwi Bennaethiaid Annwn, Twfogion Fagddu Anobaith ! Os collafom y meddiant lle buom gynt yn discleirio hyd Teyrnafoedd gwynion Uchelder, er maint, etto gwŷch oedd ein cwympni, nid oeddem ni 'n bwrw am ddim llai na'r cybl; ac ni chollafom mo'r cwbl chwaith, canys wele Wledydd helaeth a dyfnion hyd eitha Gwylltoedd Deftryw fawr, tan ein rheolaeth ni etto. Gwyr yw, mewn dirboen anaelef yr ŷm ni 'n teyrnafu, etto gwell gan yfprydion o'n uchder ni deyrnafu mewn penyd na gwasanaethu mewn efmwythyd.

thyd. Ac heblaw hwn, dyma ni agos ac ennill Byd arall, mae mwy na phum rhann o'r Ddaiar tan fy maner i er's talm. Ac er darfod i'r Gelyn hollalluog yrru ei Fab ei hun i farw troftynt, etto'r wyfi wrth fy nheganeu yn mynnu dêg enaid am un a gaffo fo gyda'i Fâb croefhoeliedig. Ac er na chyrraeddwn i gyffwrdd Ef yn y Goruchafon, fy 'n ergydio 'r taraneu anorchfygol; etto melys yw dial rywffordd: Gorphenwn inneu ddifa 'r gweddill fy o Ddynion yn ffafr ein Destrywiwr ni. Mae'n gôf genni 'r amfer y parasoch iddynt losci yn fyddinoedd, ac yn ddinasoedd, ie, i Ddaiarlwyth cyfan ddefcyn trwy 'r Dw'r, attom ni i'r tân. Ond yrwan er nad yw'ch nerth a'ch creulonder naturiol ronyn llai etto, rýchwi wedi rhyw ddiogi: Ac oni bai hynny gallasem fod er's talm wedi difa'r ychydig rai duwiol, ac wedi ynnill y Ddaiar i fod yn un â'r Llywodraeth fawr yma. Ond gwybyddwch hyn, weinidogion duon fy nigofaint, oni byddwch glewach a phryfurach weithian a byrred yw 'n amfer ni, myn Annwn a Destryw, ac myn y Fagddu fawr dragwyddol, cewch brofi pwys fy llid arnoch eich hunain yn gyntaf, mewn poeneu newyddion a dieithrol i'r hyna o honoch, ac ar hyn fe guchiodd oni chwmylodd y Llŷs yn faith dduach nac o'r blaen. Yn hyn cododd Moloc un o'r Pennaethiaid cythreulig,

cythreulig, ac wedi gwneud i foes i'r Brenin, ebr ef, O Empriwr yr Awyr, Rheolwr mawr y Tywyllwch, nid amheuodd neb erioed fy 'wllys i at eitha malis a chreulonder, canys dyna mhlefer i 'rioed : Odiaeth oedd genni glywed plant yn trengu yn y tân, megis gynt pan aberthid hwy i mi tu allan i Gaersalem. Hefyd wedi i'r Gelyn croefhoeliedig ddychwel i'r Uchelder, mi a fûm yn amfer dêg o Ymerodron yn lladd ac yn llofci ei ddilynwyr ef, i geifio difa 'r Crist'nogion oddiar wyneb y ddaiar, tra thycciodd i mi. Gwneuthum vm Mharis ac yn Lloegr ac amryw fanneu eraill lawer lladdfa fawr o honynt wedi hynny: Ond beth ydys nês? tyfu a wnai'r Pren pan dorrid ei geincieu: Nid yw hyn oll ond dangos dannedd heb allu mor brathu. Pshaw, ebr Lucifer, baw i'r fâth luoedd digalon a chwi, ni hydera 'i arnochwi mwy. Mi wna 'r gwaith fy hun, ac a fynna'r orcheft yn ddi-rann: Af i'r Ddaiar yn fy mherfon brenhinol fy hun, ac a lyncaf y cwbl oll, ni cheir dyn ar y ddaiar i addoli 'r Goruchaf mwy: ac ar hyn fe roes hedlam cynddeiriog i gychwyn, yn un ffurfafen o dân byw. Ond dyma 'r Dwrn uwch ei ben yn gwyntio 'r fôllt ofnadwy onid oedd e'n crynu 'nghanol ei gynddaredd, a chyn i fynd e'neppell lufcodd K llaw

ć

llaw anweledig y Cadno yn ei ôl heb waetha 'i ên gerfydd ei gadwyn : ac ynte'n ym gynddeiriogi 'n faith pellach, a 'u lygaid yn waeth na dreigieu, mŵg dudew oi ffroeneu, tân gwyrddlas oi gêg a'i berfeddeu, gan gnoi ei gadwyn yn ei ofid, a fibrwd cabledd echryflawn, a rhegfeydd tra arfwydus. Ond wrth weled ofered oedd geifio'i thorri neu ymdynnu a'r Hollalluog, fe aeth iw le, ac ymlaen yn ei ymadrodd beth gwareiddiach, etto 'n ddau mileiniach. Er na threchei neb ond y Taranwr Hollalluog fy nerth i am dichell; etto gan fod yngorfod ymostwng i hwnnw heb y gwaetha; Nid oes gennif mo'r help, ond mi a gâ fwrw fy llid yn is ac yn nês attaf, ai dywallt yn gafodydd ar y rhai fy eufys tanfy maner i, ac ynghyrraedd fynghadwyn. Codwchwitheu Swyddogion Deftryw, Rheolwyr y tân anniffoddadwy, ac fel y bo fy llîd a'm gwenwym i yn llenwi, a'm malis yn berwi allan tenwch chwitheu'r cwbl oll yn ddichlin rhwng y Damniaid, ac yn benna'r Cry/tnogion; cymmellwch y peirianneu penyd hyd yr eithaf, dyfeifiwch, dyblwch y tân a'r berw oni bo'r peirie 'n codi'n damchweydd tros eu penneu, a phan fônt mewn eitha poen anrhaethawl ethawl yna gwawdiwch, gwatwerwch hwynt, ac edliwiwch, a phan ddarffo i chwi'r cwbl a fedroch o ddirmyg a chwerwder bryfliwch attafi a chewch ychwaneg. Basei gryn ddistawrwydd yn Uffern er's ennyd, a'r poene 'n hyder creulonach wrth eu cadw i mewn. Ond yrwan torrodd yr Ofteg a barafei Lucifer, pan redodd y Cigyddion erchyll fel Eirth newynllyd cynddeiriog ar eu carcharorion, yna cododd y fâth och, och, och ! a 'r fâth wae ac udfa gyffredin, mwy na sŵn lifddyfroedd neu dwrw daiargryn, onid aeth Uffern yn faith erchyllach. Minneu a lewygafwn oni bafei i'm hanwyl Gyfaill fy achub, cymmer ebr ef, lawer yrawron i'th nerthu i weled petheu garwach etto na rhain. Ond prin y daethei'r gair o'i eneu ef, pan wele'r Nefol Gyfiawnder fy uwch ben y Geulan yn cadw drŵs Uffern, yn dyfod tan scwrfio tri o ddynion â gwiail o scorpionau tanllyd. Ha, ha ! ebr Lucifer, dyma drywyr parchedig, y teilyngodd Cyfiawnder ei hun eu hebrwng i'm Teyrnas i; Och fi fyth, ebr un o'r tri, pwy oedd yn ceifio ganddo ymboeni? Ni waeth er hynny ebr ynte, (â golwg a wnaeth i'r Diawliaid ddelwi a chrynu onid oeddynt yn curo'n eu gilydd) wllys y K 2 Creawdr

Creawdr mawr oedd i mi fy hun ddanfon v fâth Fwrdrwyr melltigedig iw car-Syre, ebr ef, wrth un o'r Cythreutre. liaid, egorwch i mi ffollt y Mwrdwr lle mae Cain, Nero, Bradshaw, Boner ac Ignatius ac aneirif eraill o'r cyffelyb. Och, och ! ni laddafom ni neb, ebr un ; Diolch i chwi, eisieu cael amser, am ddarfod eich rhwystro, ebr Cyfiawnder. Pan egorwyd yr Ógo, daeth allan y fâth damchwa echrys o fflammeu gwaedlyd, a'r fâth waedd a phettei fil o Ddreigieu 'n rhoi 'r ebwch ola wrth drengu. Ac wrth i Gyfiawnder fynd heibio 'n ôl, a'r hanner tro fe chwythodd y fâth dymmestl o Gorwyntoedd tanllvd ar y Fall fawr ai holl Bennaethiaid, oni chippiwyd ymaith Lucifer, yna Belzebub, Satan, Moloc, Abadon, Afmodai, Dagon, Apollyon, Belphegor, Mephoftophiles a'r holl brif-gythreuliaid eraill, ac a'u pendifadwyd oll i ryw Sugn-dwll can ffeiddiach ac erchyllach ei olwg a'i archfa ofnadwy na dim oll a'r a welfwn i, a hwnnw'n cau ac yn egoryd ynghanol y Llŷs. Ond cyn i mi gael gofyn; Dyma, eb yr angel, Dwll fy'n defcyn i Fyd mawr arall. Beth ebr fi ertolwg y gelwir y Byd hwnnw? Fo'i gelwir ebr ef Annw'n neu Ufferneitha, cartre 'r Cythreuliaid, ac

ac lle 'r aethant yr awron : A'r holl Wylltoedd mawrion y daethofti tros beth o honynt, a elwir Gwlâd yr Anobaith, lle a Ddynion damnedig drefnwyd i hvd Ddyddfarn, ac yna fe fyrth hon yn un a'r Offern eitha ddiwaelod. Yna daw un o honom ninneu ac a gau ar y Diawliaid a'r Damniaid ynghŷd, ac byth yn dragywydd ni egorir arnynt mwy. Ond yn y cyfamfer maent yn cael cynnwyfiad i ddyfod i'r Wlad oerach yma i boeni'r eneidieu colledig. Ie maent yn fynych yn cael cennad i fynd i'r Awyr ac o gwmpas y ddaiar i demtio dynion i'r ffyrdd dinistriol fy 'n tywys i'r diadlam Garchar tra fcethrin hwn. Ynghanol hyn o hanes, â mi 'n fynnu fod Geg Annwn yn rhagori cymmaint ar Safn Uffern ucha, mi glywn dramawr drŵft arfeu ac ergydion geirwon o un cwrr, ac megis taraneu crôch yn eu hatteb o'r cwrr arall, a'r Creigieu angheuol yn diasbedan. Dyma sŵn rhyfel, ebr fi, os bydd rhyfel yn Uffern. Bydd ebr ef, ac nid poffibl fod yma ond rhyfel gwastadol. A ni'n cychwyn allan i edrych beth oedd ymatter, gwelwn Gêg Anw'n yn ymagor, ac yn bwrw fynu filoedd o ganhwylleu gwyrdd-hyllion y rhain oedd Lucifer a'i Bennaethiaid wedi gorfod K 3 dymmeftl.

dymmeftl. Ond pan glybu e'r trŵft Rhyfel, fe aeth yn lafach nac Angeu, ac a ddechreuodd alw a hèl byddinoedd o'i hên Sawdwyr profedig i oftegu'r cythryfwl; yn hynny dyma fe'n taro wrth gorgi o ddieflyn bâch, a ddianghafei rhwng traed y rhyfelwyr: Beth yw'r matter, ebr y Brenin ? Y fâth fatter ac a berygla eich coron, oni edrychwch attoch eich hunvnghynffon hwn dyma redegwas cythreulig arall yn crugleisio, 'r ŷchwi 'n dyfeifio aflonyddwch i eraill, edrych weithian at eich llonydd eich hun; daccw'r Tyrciaid, y Papistiaid a'r Roundieid llofruddiog, yn dair byddin yn llenwi holl wastadedd y Fagddu, ac yn gwneud y mawrddrygeu 'n gyrru pôb pêth dinbenstrellach. Pa fodd y daethant allan, ebr y Fall fawr, tan edrych yn waeth na Demigorgon? Y Papistiaid ebr y gennad ni wn i pa fodd, a dorrafant allan o'u Purdan, ac yna o achos hen lîd aethant i ddifachio ceuddrws Paradwys Mahomet, a gollyngafant y Tyrciaid allan o'u carchar, ac wedi yn y Cythryfwl caed rhyw ffael i hîl Cromwel dorri allan o'u celloedd. Yna troes Lucifer ac a edrychodd tan ei Orfeddfainc lle 'r oedd yr holl Frenhinoedd colledig, ac a barodd gadw Cromwel ei hun yn ei ganel, a hefyd holl Ymerodron y Tyrciaid yn ddiogel. Felly hyd wylltoedd duon y Tywyllwch

wyllwch pryfurodd Luctfer a'i luoedd, a phawb yn cael goleu a gwrês ar ei gôft ei hun, wrth yr anferth drŵst cyfeiriodd yn lew tu ac attynt; yna gorchmynwyd gofteg yn enw 'r Brenin, a gofynnodd Lucifer, beth yw achos y Cythryfwl yma yn fy Nheyrnas i? Rhyngai fodd i'ch Mawrhydi uffernol, ebr Mahomet, dadl a ddechreuodd rhyngofi a'r Pâp Leo p'run a wnaethei i chwi fwya o wafanaeth ai f' Alcoran i, ai crefydd Rufein : ac yn hynny, ebr ef dyma yrr o Rowndieid wedi torri eu carchar yn y trŵft, ac yn taro i mewn hwytheu, gan daeru'r haeddei eu Lêg a'u Cofenant fwy parch ar eich llaw nac yr un : felly o ymdaeru i ymdaro o eirieu i arfeu. Ond weithian gan i'ch Mawrhydi ddychwelyd o Annwn, Mi a rôf y matter arnochwich Hunan. Arhowch, ni ddarfu i ni â chwi felly ebr Pâp Julius, ac atti hi winedd a dannedd eilwaith yn gynddeiriog, onid oedd yr ergydion megis daiargryn, a'r tair byddin Damniaid hyn yn darnio'u gilydd, ac yn affio eilwaith fel nadroedd, ar draws y tarennydd eirias danheddog, nes peri o Lucifer iw hên Sawdwyr, Cawri Annwn eu tynnu oddiwrth eu gilydd, ac ni bu hawdd. Pan ddiftawodd y derfyfc dechruodd y Pâp Clement lefaru, O Empriwr yr Erchyllion, ni wnaeth un gadair erioed ffyddlonach a chyffredinach gwafanaeth i'r Goron uffernol

uffernol, nac a wnaeth Escobion Rufain, tros lawer o'r Byd er's uncant o'r ddeg o flynyddoedd, Gobeithio na oddefwch i neb ymgyftadlu â ni am eich ffafr. Wel', ebr Scotyn o lwyth Cromwel, er maint gwafanaeth yr Alcoran er's wythcant o flynyddoedd, ac ofer-goelion y Pâp er cyn hynny, etto gwnaeth y Cofenant fwy er pan ddaeth allan. Ac mae pawb yn dechreu ammeu a diflasu ar y lleill, ond yr ŷm *ni* etto ar gynnydd hyd y byd, ac mewn grym yn Ynys eich Gelynion, fef Prydain, ac yn Llundain y Ddinas ddedwydda fy tan Haul. Hai, hai, ebr Lucifer, os da clywai 'rŷchwi yno ar fynd tan gwmmwl chwitheu. Ond beth bynnac a wnaethoch mewn teyrnafoedd eraill, ni fynnai mo'ch gwaith yn cythryblio Nheyrnas i. Am hynny gwaftattewch yn frau tan eich perygl o fwy o boeneu corphorol ac ysprydol. Ar y gair, gwelwn lawer o'r Diawliaid, a'r hôll Ddamniaid yn taro 'u cynffonneu rhwng eu carneu, ac yn lladratta bawb iw dwll rhag ofn cyfnewid waeth. Yna wedi peri cloi'r cwbl yn eu llochefau, a chofpi a newid y Swyddogion diofal a'u gollyngafei hwynt i dorri allan, dychwelodd Lucifer a'i Gynghoriaid i'r Brenhinllys, ac eifteddafant eilwaith yn ol eu graddeu ar y gorfeddfeincieu llôfe: Ac wedi peri gofteg, a chlirio 'r lle, dyma glamp o Ddiawl yfcwyddgam

wyddgam yn gofod cefn llwyth o garcharorion n'wyddion o flaen y Barr. Ai dyma'r ffordd i Baradwys, ebr un? Canys ni wyddeint amcan ple 'r oeddynt. Neu os y Purdan yw yma, ebr un arall, mae gennym ni gynnwyfiad tan law 'r Pâp i fynd i Baradwys yn union, heb aros yn un lle funyd : am hynny dangofwch i ni 'n ffordd, onide myn bawd y Pâp ni a wnawn iddo 'ch cospi. Ha, ha, ha, he-ebr wythgant o Ddiawliaid, a Lucifer ei hun a wahanodd ei scithredd hannerllath i ryw chwerw chwerthin. Synnodd y lleill wrth hyn; ond, ebr un, wele, os collasom y ffordd yn y tywyll, ni a dalwn am ein cyfarwyddo. Ha, ha, ebr Lucifer, cewch dalu 'r ffyrling eitha cyn yr eloch; (ond erbyn chwilio, yr oedd pob un wedi gadel ei glôs ar ei ôl.) Gadawfoch Baradwys ar y llaw chwîth tu ucha i'r Mynyddoedd frŷ, ebr y Fall, ac er hawfed dyfod i wared yma, etto nefa i amhoffibl yw myned yn ôl, gan dywylled a dryfed yw 'r Wlâd, a maint fy oElltydd heirn tanllyd ar y ffordd, a Chreigieu dirfawr yn crogi trofodd, a splentydd dibyn o rew anhygyrch, ac ymbell raiadr ferthgry, fy 'n rhydoft oll i 'mgribinio troftynt oni byddei gennych ewinedd diawledig o hŷd. Hai, hai, ebr ef, ewch a'r pembyliaid hyn i 'n Paradwys ni at eu cymeiriaid. Ar hyn, clywn lais rai'n

rai 'n dyfod tan dyngu a rhegu 'n greulon, O Diawl ! gwaed Diawl ! mil canmil o Ddiawl! mil myrddiwn o Ddiawl êl a mi os âf ! ac er hynny dyma 'u taflu chwapp ger bron. Dyma, ebr y Ceffyl, i chwi bwn o gyftal tanwydd a'r gore 'n uffern. Beth ydynt, ebr Lucifer, Meistr y gelfyddyd fonheddigaidd o dyngu a rhegu, ebr yntef, Gwŷr a fedr iaith Uffern cystal a ninneu. Celwydd yn eich gên myn Diawl, ebr un o honynt. Syre, a gymerwchwi f' enw i 'n ofer, ebr y Fall fawr ? Hai, ewch a bechiwch hwy ynghrôg gerfydd eu tafodeu wrth y clogwyn eirias accw, a byddwch parod iw gwafanaethu, os Diawl a alwant, neu os mîl o Ddiawl, hwy a gânt eu gwala. Pan aeth y rhain, dyma Gawr o Gythreul yn gwaeddu am glirio'r Barr, ac yn taflu yno lwyth o Wr. Be'fy yna, ebr Lucifer? Tafarnwr, ebr ynteu. Pa beth, ebr y Brenin, un Tafarnwr? Lle byddeint yn dyfod o fefur chwemil a feithmil. Onid ýchwi allan er's dêg mhlynedd, Syre, ac heb ddwyn i ni ond un? a hwnnw'n un a wnaethei i ni chwaneg o wafanaeth yn y byd na chwi ddrewgi diog. 'Rŷch chwi 'n rhŷ dêg i'm bwrw cyn fy ngwrando, ebr ynteu. Ni roefid ond hwn yn fy fiars i, ac wel'dyma fi 'n rhydd oddiwrth hwn. Ond etto mi yrrais i chwi o Dy hwn lawer oferwr wedi yfed cynhaliaeth

cynhaliaeth ei dylwyth, ymbell ddifiwr a chardiwr, ymbell dyngwr tlŵs, ymbell folerwr mwyn di-falis, ymbell was diofal, ymbell forwyn grôch yn y gegin, a mwynach na dim yn y Seler neu'r gwely. Wel, ebr y Fall fawr, er yr haeddei 'r Tafarnwr fod ymŷsc y Gwenieithwyr odditanom ni, etto âg e'r awron at ei gymeiriaid i gell y Murdur gulyb, at lawer o Botecariaid a Gwennynnyr, am wneud diod i ladd ei cwfmeiriaid, berwch ynte 'n dda, eifieu iddo ef ferwi ei gwrw 'n well. Trwy 'ch cennad, ebr y tafarnwr, tan grynu, ni haeddwn ni ddim o'r fâth beth; ond rhaid i tråd fyw? Ai ni allechwi fyw, ebr y Fall, heb gynnwys oferedd a chwareuon, putteindra meddwdod, llyfon, cwerylon enllib a chelwydd ? ac a fynnech chwi hên ufferngi, fyw bellach yn well na ninneu ? Ertolwg, pa ddrwg fy gennym ni yma, nad oedd gennit titheu gartre, ond y $g\partial/p$ yn unig ? Ac o ddywedyd i chwi 'r cafwir yma, nid oedd y gwrês a'r oerfel uffernol ddieithr i chwi chwaith. Oni welfoch wreichionen o'n tân ni yn nhafodeu 'r Tyngwyr, a'r Yscowliaid wrth geifio 'u Gwŷr Onid oedd llawer o'r tân aniadre. ffoddadwy ynghêg y meddwyn, yn llygad v llidiog, ac yngaflach y buttein? Ac oni allasech weled peth o'r oerfel uffernol yngharedigrwydd yr Oferwr, ac yn ficcr yn eich mwynder

mwynder eich hun tu ac attynt tra pharhae ddim ganddynt, yn yfmal'dod y gwawdwyr, ynghlôd y cenfigennus a'r athrodwr, yn addewidion yr anllad, neu ynghoefeu 'r Cymdeithion dâ' fferri tan eich byrddau. Ai dieithr genniti uffern, a thithe'n cadw uffern gartre? dôs fflamgi at dy benyd. Yn hyn dyma ddêg o Gythreuliaid yn bwrw eu beichieu ar y llawr tanbaid tan erthwch yn aruthr. Be fy gennych yna, ebr Lucifer ? Mae gennym ebr un o'r ceffyleu cythreulig, bump o betheu a elwid echdoe yn frenhinoedd. (Edrychais lawer a welwn i Lewis o Ffrainc yn un) Teflwch hwy yma, ebr y brenin ; yna taflwyd hwy at y penneu coronog eraill tan draed Lucifer. Nefa i'r brenhinoedd daeth y gwyr llys a'r gwenieithwyr lawer. Bwriwyd y rhain bob un tan dîn ei frenin ei hun, fel yr oedd y breninoedd tan dineu'r diawliaid, ynghachty Lucifer. Ond yr oedd rhann o'r bawdy o tan y Diawliaid gwaela, lle'r oedd y Witfiaid, fel gynt ar nôs Iau, felly fyth yn cufanu tineu 'r Ellyllon. Ni chês i fawr ymoroll na chlywn i ganu cyrn prês a gwaeddi lle ! lle ! lle ! Erbyn aros ychydig beth oedd ond gyrr o wŷr y Seffiwn, a diawliaid yn cario cynffonneu chwêch o Uftufiaid a myrdd o'u fil yn Gyfarthwyr, Twrneiod, Clarcod, Recordwyr, Bailîaid, Ceisbyliaid a Checcryn y Cyrtieu. Bu rvfedd

ryfedd genni na holwyd un o honynt; ond deallodd y rhain fynd o'r matter yn eu herbyn yn rhybell, ac felly ni agorodd un o'r dadleuwyr dyfcedig mo'i fafn; ond Cecryn y cyrtieu a ddyweid y rhoe gŵyn cam-garchariad yn erbyn Lucifer, cewch gwyno trwy achos weithian, ebr y Fall, a bod fyth heb weled Cwrt a'ch llygaid. Yn a gwiscodd Lucifer ei gap côch yntef, ac â golwg drahausfalch anoddef, ewch ebr ef, a'r Ustusiaid i stafell Pontius Pilate at Meistr Bradshaw a fwriodd y Brenhin Charls. Sechwch y Cyfarthwyr gyda mwrdrwyr Sir Edmant Buari-Godffri a'u cymmeiriaid dau eiriog eraill, a gymmeraint arnynt ymrafaelio a'u gilydd dim ond i gael lladd y fawl a ddêl rhyngddynt; ewch ac annerchwch y Cyfreithiwr darbodus hwnnw, a gynnygiodd wrth farw fil o bunneu am gydwybod dda, gofynnwch a roe e'r awron ddim ychwaneg. Rhoftiwch y Cyfreithwyr wrth eu parsmant a'u papureu eu hunain oni ddêl eu perfedd dyfcedig allan, ac i dderbyn y mygdarth hwnnw, crogwch y Cyrtwyr ceccrys uwch ei ben, a'u ffroeneu 'n ifa yn y Simneiau rhôft, i edrych a gaffont fyth lond eu bol o Gyfraith. Y Recordwyr, teflwch hwy rwan i fysc y Maelwyr, a fydd yn attal neu 'n rhagbrynnu 'r ŷd, ac yn ei gymmyscu, yna gwerthu 'r ammur yn nwbl brîs y puryd : felly hwytheu, mynnant

nant am gamm ddwbl y ffîs a roid gynt am uniondeb. Am y Ceisbyliaid, gedwch hwy 'n rhyddion i bryfetta, ac iw gyrru i'r byd i geunentydd a pherthi, i ddàl dyledwyr y Goron uffernol; oblegid pa'r ddiawl fy o honoch a wna 'r gwaith well na hwy? Yn y man dyma ugain o ddiawliaid fel Scot/myn a phaccieu traws ar eu hyfcwyddeu, yn eu descyn oflaen yr Orsedd ddiobaith, a pheth oedd ganddynt erbyn gofyn ond Sipfinn, ho! ebr Lucifer, pa fodd y gwyddeich chwi Ffortun rhai eraill cystal, ac heb wybod fod eich Ffortun eich hunain yn eich tywys i'r fangre hon? Nid oedd atteb gair, wedi fynnu weled yma betheu gwrthunach na hwy eu hunain. Teflwch hwy, ebr y Brenin, at y Witfiaid i'r cachty ucha, am fod eu hwynebeu mor debyg i liw'r baw. Nid oes yma na Chathod na Chanswylleu-brwyn iddynt, ond gedwch iddynt gael llyffant rhyngddynt unwaith bôb dengmil o flynyddoedd os byddant distaw, heb ein byddaru â'u gibris dy-glibir dy-glabar. Yn nefa i'r rhain daeth debygwni ddêg ar hugain o Lafurwyr. Synnodd ar bawb weled cynnifer o'r alwedigaeth onest honno, ac anamled y byddeint yn dyfod : ond nid oeddynt o'r un fro, nac am yr Rhai am godi 'r Farchnad. llawer un beieu. am attal degymmeu a thwyllo 'r Eglwyfwr o'i gyfiawnder, eraill am adael eu gwaith i ddilyn ddilyn bon'ddigion, ac wrth geifio cydgammu â rheiny torri eu ffwrch; rhai am weithio ar y Sul, rhai am ddwyn eu Defaid a'u Gwartheg yn eu penneu i'r Eglwys yn lle yftyried y Gair, eraill am *ddrwg fargenion*. Pan aeth Lucifer iw holi, oh ! 'roeddynt oll cyn laned a'r aur, ni wyddei neb arno 'i hun ddim a haeddei'r fâth letty. Ni choeliti rhawg dacclufed efcus oedd gan bôb un i guddio 'i fai, er eu bod eufys yn Uffern o'i herwydd, a hynny dim ond o ddrygnaws i groefi Lucifer, ac i geifio bwrw anghyfiawnder ar y Barnwr cyfion a'u damniafei. Etto basei rhyfeddach gennit ddeheued yr oedd y Fall fawr yn dinoethi 'r briwieu, ac yn atteb eu coeg-escusion hyd adref. Ond pan oedd y rhain ar dderbyn y farn uffernol oll, dyma ddeugain o 'Scholheigion yn dyfod ger bron ar lamhedyddion o ddiawliaid gwrthunach pettei boffibl na Lucifer ei hun. A phan glybu 'r Scolheigion y llafurwyr yn ymrefymmu, hwy ddechreuafant yn hyfach ymefcufodi. Ond, oh! barotted yr oedd yr hên Sarph yn eu hatteb hwytheu, er maint eu dichell a'u dysceidiaeth. Eithr gan ddigwydd i mi weled y cyffelyb ddadleuon mewn Brawdle arall, mi rôf yno hanes y cwbl tan un; ac a fynegaf y rwan it beth a welais nefa 'n y cyfamser. Prin y traethasei Lucifer y farn ar y rhain, a'u gyrru am oered eu rhefym-L 2 meu

meu i'r Splent fawr yn Gwlâd yr Iâ tragwyddol, a hwythe 'n dechreu rhincian eu dannedd eufys cyn gweled eu carchar, dyma Uffern eilwaith yn dechreu dadfeinio 'n aruthrol, gan ergydion ofnadwy a tharaneu crôch rhuadwy, a phob fŵn rhyfel; gwelwn Lucifer yn duo ac yn delwi; yn y munyd daeth fcithell o ddieflyn carngam i mewn tan ddyhead a chrynu. Beth yw'r matter, ebr Lucifer? Y matter perycla i chwi er pan yw Uffern yn Uffern, ebr y bach; mae holl eithafoedd Teyrnas y tywyllwch wedi torri allan i'ch erbyn, a phawb yn erbyn eu gilydd, yn enwedig y fawl oedd â hên 'lanafdra rhyngddynt, ddant yn nant nad yw boffibl eu tynnu oddiwrth eu gilydd. Mae 'r Sawdwyr benben a'r Phyfygwyr am ddwyn eu trâd llâdd; Mae myrdd o Logwyr benben a'r Cyfreithwyr am fynnu rhann o'r trâd 'speilio. Mae'r Cweftwyr a'r Hwndlwyr ar falu y bon'ddigion, am dyngu a rhegu heb raid, lle 'r oeddynt hwy 'n byw wrth y trâd. Mae 'r Putteiniaid a'i Cymdeithion, a myrddiwn eraill o hên Geraint a Chyfeillion gynt wedi fyrthio allan yn chwilfriw. Ond gwaeth na dim yw'r gâd fy rhwng yr hên Gybyddion a'u Plant eu hunain am afradloni 'r da a'r arian a gostiodd i ni (medd y Cottiaid) gryn boen ar y ddaiar, ac anfeidrol ing yma dros byth: A'r Meibion o'r tu arall yn rhegu rhegu ac yn rhwygo 'r cribinwyr yn felltigedig, gan roi eu galanaídra tragwyddol ar eu Tadau, am adel iddynt ugain gormod iw gwallcofi o falchder ac oferedd, lle gallafei ychydig bâch gyda bendith eu gwneud yn happus yn eu dau fyd; wel', ebr Lucifer, digon, digon ! rheitiach arfeu na gei-Ewch yn ôl, ebr ef, Syre, ac yspirieu. wch ymhôb gwiliadwriaeth p'le bu 'r efceuluídra mawr hwn, a pheth yw 'r achos: canys mae rhyw ddrygeu allan na wyddys etto. Ymaith â hwnnw ar y gair, ac yn y cyfamfer cododd Lucifer a'i Bennaethiaid mewn braw ac arfwyd mawr, a pharodd gafclu 'r byddinoedd dewra o'r Angylion duon, ac wedi eu trefnu cychwynodd ei hun allan ymlaenaf i oftegu 'r gwrthryfel, a'r Pennaethiaid a'u lluoedd hwytheu ffrydd eraill. Cyn i'r fyddin frenhinol fyned yn neppell fel mêllt hŷd y Fagddu hyll (a ninneu o'u lledol) dyma 'r trwft vn dyfod iw chyfwrdd. Gofteg yn enw'r Brenin, ebr rhyw fonllefwr cythreulig ! Nid oedd dim clywed, haws tynnu 'r hên afanc o'i gafael nac un o'r rhain. Ond ran drawodd hên Sawdwyr profedig Lucifer yn ei plîth, dechreuodd y chwyrnu a'r ymdolcio a'r ergydion laryeiddio. Gofteg yn enw Lucifer, ebr y crochlefwr eilwaith. Beth ydy'r matter, ebr y Brenin, a phwy yw y rhain? Attebwyd, nid oes yma L 3 ddim

-

ddim ond darfod yn y cythryfwl cyffredin i'r Porthmyn daro wrth y Cwcwaldiaid, a mynd i ymhyrddio i brofi p'run oedd gletta 'i Cyrn: ac hi allasei fynd yn hên vmgornio oni bafei ich Cawri corniog chwitheu daro i mewn. Wel', ebr Lucifer, gan eich bod oll mor barod eich arfeu. trowch gyda mi i gyftwyo'r Terfyfcwyr eraill. Önd pan aeth y fi at y Gwrthryfelwyr eraill, fod Lucifer yn dyfod â thair byddin gorniog i'w herbyn, ceifiodd pawb iw wâl. Ac felly ymlaen yn ddiwrthwyneb yr aeth Lucifer hyd y Gwylltoedd dinistriol, tan holi a chwilio beth oedd ddechreu'r cynnwr, heb air fôn. Ond ymhen ennyd, dyma un o spiwyr y Brenhin wedi dychwelyd ac âi anadl yn ei wddf, O! ardderchoccaf Lucifer, ebr ef, mae 'r Twyfog Moloc wedi goftegu peth o'r Gogledd a darnio miloedd ar draws y Splentydd: Ond mae etto allan dri neu bedwar o Ddrygeu geirwon yn y gwynt. Pwy ydynt, ebr Lucifer? Mae, ebr ef, Atrodwr, a Medleiwr, a Checryn cyfreithgar, wedi torri'r carcharau a mynd yn rhyddion. Nid oes ynteu ddim rhyfedd, ebr y Fall fawr pedfalei 'chwaneg o gythryfwl. Yn hyn, dyma un arall a fasei ar yspî tuar Deheu, yn mynegu fod y drŵg yn dechreu torri allan yno, oni charcherid tri oedd eufys wedi gyrru pob peth bendramwnwgl mwnwgl yn y Gorllewin: a'r tri hynny oedd Marchoges, a Dyfeisiwr, a Rhodreswr. Wel', ebr Satan, oedd yn fefyll nefa ond un at Lucifer, er pan demtiais i Adda o'i ardd, ni welais etto o'i hîl ef gymmaint o ddrygeu allan ar unwaith erioed. Marchoges, Rhodreswr a Dyfeisiwr, ac o'r tu arall Athrodwr, Cyrtiwr a Medleiwr! dyna gymmysc a bair i fil o Ddiawliaid chwydu eu perfeddeu allan. Nid oes ryfedd, ebr Lucifer, eu bod mor atcas gan bawb ar y ddaiar, a hwythe 'n gallu gwneud cymmaint blinder i ni yma. Gronyn ymlaen, dyma 'r Farchoges fawr yn taro wrth y Brenin yn yngwrth ar ei hynt. Ho! modryb ar clôs, ebr rhyw Ddiawl crôch, nofda'wch: iè, 'ch modryb, o ba 'r dy, attolwg, ebr hithe 'n ddigllon ? eifieu 'i galw Madam. Brenin gwŷch ydychwi Lucifer, gadw'r fâth bembyliaid anfoefol, pechod fod cymmaint Teyrnas tan un mor anfedrus yn ei llywodraethu; Ona wneid fi, ebr hi, yn Rhaglaw arni- Yn hyn, dyma 'r Rhodrefwr tan bendwmpian yn y tywyll, Eich gwafanethwr, Syr, meddei fo wrth un, tros ei yscwydd- Ychwi'n iâch lawen, wrth y llall- Oes dim gwafanaeth a'r a allwn i ichwi, wrth y trydydd, tan gil-wenu 'n goegfall. Mae 'ch glendid yn fy hudo i, eb ef wrth y Farchoges. Och ! och ! ymaith a'r fflamgi yma, ebr honno, a

a phob un yn gwaeddi ymaith a'r poenwr newydd yma ! Uffern ar Uffern yw hwn. Rhwymwch ef a hitheu dinbren-drosben, ebr Lucifer. Ymhen ennyd, dyma Gwmbrys y Cyrtieu vn nàl rhwng dau Ddiawl. Ο ho! Angel tangneddyf, ebr Lucifer, a ddaethofti ! cedwch e'n ddiogel tan eich perygl, ebr ef, wrth y Swyddogion. Cyn i ni fynd nemor, dyma'r Dyfeiftwr a'r Atbrodwr yn rhwym rhwng deugain o ddiawliaid, ac yn fiffial ynghlustieu i gilydd. O ardderchoccaf Lucifer, ebr y Dyfeistwr, drwg iawn genni fod cymmaint cythryfwl yn eich Tevrnas, ond mia ddyfcaf i chwi ffordd well os câ'i ngwrando, nid rhaid i chwi ond yn escus Parliament ddyfyn y Damniaid oll i'r Fallgyrch-eirias, ac yna peri i'r Diawliaid eu pendifadu bendramwnwgl i Gêg Annw'n, a'u cloi yn y Sugnedd, ac yna cewch lonydd ganddynt. Wel', ebr Lucifer, tan guchio 'n dra-melltigedig, ar y Dyfeister, mae 'r Medleiwr cyffredin etto 'n ôl. Erbyn ein dyfod eilwaith i gyntedd y Llŷs cythreulig, pwy a ddaeth decca i gyfwrdd y Brenin ond y Medleiwr. O fy Mrenin, ebr ef, mae i mi air â chwi. Mae i mi un neu ddau â thitheu ondodid, ebr y Fall. Mi a fûm, ebr ynte, hyd hanner Deftryw yn edrych pa fodd yr oedd eich matterion chwi 'n fefyll. Mae gennych lawer o Swyddogion yn y Dwyrain heb wneud wneud affaith ond eiste 'n lle edrych at boeni ei carcharorion nau cadw chwaith, a hynny a barodd y cythryfwl mawr yma. Heb law hynny, ebr ef, mae llawer o'ch Diawliaid ac o'ch Damniaid hefyd a yrrafoch i'r byd i demtio, heb ddychwelyd er darfod eu amfer, ac eraill wedi dyfod yn llechu, yn lle rhoi cyfri o'u negeseu. Yna parodd Lucifer iw groch-lefwr gyhoeddi Parliament drachefn, ac ni bu'r holl Bennaethiaid a'u Swyddogion dro llaw 'n ymgyfwrdd i wneud yr eisteddfod gythreulig i fyny eilwaith. Cynta peth a wnaed oedd newid Swyddogion a pheri gwneud lle o amgylch Cêg Annwn i'r Rhodrefwr a'r Farchoges drwyndrwyn, ac i'r terfvscwyr eraill yn rhwym dinben drosben, a rhoi allan gyfraith pa ddieflyn neu gollddyn bynnac a drofeddei ei Swydd rhagllaw, y cai ei fwrw yno rhyngddynt hyd Ddyddfarn. Wrth y geirieu hyn gwelit yr holl Erchyllion, ie, Lucifer ei hun, yn crynu ac yn cythruddo. Nefa peth fu alw i gyfri rai Diawliaid a rhai Damniaid a yrrafid i'r byd i hèl Cymdeithion; a'r Diawliaid yn dywedyd eu hanes yn dêg: Ond 'r oedd rhai o'r Damniaid yn glôff yn eu cyfri, ac a yrrwyd i'r Yscol boeth, ac a scwrfiwyd â Seirph clymog tanllyd eifieu dyscu'n well. Dyma fenyw lân pan ymwisco hi, ebr Diawl bach, a yrrwyd i fyny fyny i'r byd, i hèl i chwi ddeiliaid gerfydd eu canoleu, ac i bwy'r ymgynnygiei hi ond i ryw weithiwr llafurus yn dyfod adre 'n hwyr oi orchwyl, a hwnnw 'n lle ymdrythyllu gyda hi aeth ar ei linieu i weddio rhag Diawl a'i Angylion : amfer arall, hi ai at wr afiachus. Hai, teflwch hi, ebr Lucifer, at y gollferch ddiles honno a fu'n caru Eignion ab Gwalchmai o Fôn gynt. Arhowch, nid yw hwn ond y bai cyntaf, ebr y feinir; nid oes etto oddiar flwyddyn er y diwrnod y darfu amdanai, pan i'm damniwyd i'ch llywodraeth felltigedig chwi, Frenin y poeneu! nac oes etto mor tair wythnos, ebr y Diawl ai dygafei hi yno. Am hynny ynteu, ebr hi, pa fodd y mynnech fi mor hyddyfc a'r Damniaid fy yma er's trychant neu bumcant o flynyddoedd allan yn fclyfaetha. Os mynnech gennifi well gwafanaeth, gollyngwch fi i'r byd etto i roi tro neu ddau 'n ddigerydd; ac oni ddygaf i chwi ugain putteinwr am bôb blwyddyn y bwy allan, rhowch arnai 'r gôlp a fynnoch. Ond f' aeth y ferdit yn ei herbyn, a barnwyd iddi fod ganmlynedd hirion tan gerydd y cofiei hi 'n well yr ail dro. Yn hyn, dyma Ddiawl arall yn gwthio mâb ger bron; dyma i chwi, ebr ef, ddarn o negefwr têg, oedd ar grwydr hyd ei hên gymdogaeth uchod y nôs arall, ac a welai leidr yn mynd i ddwyn

ddwyn Stalwyn, ac ni fedrei gymmaint a helpu hwnnw i ddàl yr Ebol heb ymddangos, a'r lleidryn pan ei gwelodd a ymgroeĩodd byth wedi. Trwy gennad y Cŵrt, ebr y Mâb, os cai blentyn y lleidr roddiad oddiuchod i'm gweled i, a allwn i wrth hynny? Ond nid yw hwn ond un, ebr ef; nid oes oddiar ganmlynedd er y dydd diefcor y darfu byth am danai! a pha fawl un o'm ceraint a'm cymydogion a hudais i yma ar fy ôl yn hynny o amfer? Yn Annwn y bwy onid oes gennif gyftall 'wllys i'r Trâd a'r goreu o honoch, ond fe geir gwall ar y callaf weithieu. Hai, ebr Lucifer, bwriwch ef i Yscol y Tylwyth-têg, fy etto tan y wialen am eu castieu diriaid gynt, yn llindagu a bygwth eu cyfnefeifiaid, a'u deffroi felly oi diofalwch, canys gweithie'r dychryn hwnnw'chwaneg ondodid arnynt na deugain o bregetheu. Yn hyn, dyma bedwar Ceisbwl a Chyhuddwr, a phymtheg o Ddamniaid yn llufco dau Gythraul ger bron. Wel, ebr y Cyhuddwr, rhag i chwi fwrw 'r holl gam-negefwriaeth ar hîl Adda, dyma, eb ef, ddau o'ch hên Angylion a gamdreuliodd eu hamfer uchod cynddrwg a'r ddau o'r blaen. Dyma, walch ail i hwnnw 'n y Mwythyg y dydd arall, ar ganol Interlud y Doctor Faultus, â rhai ('n ôl yr arfer) yn godinebu a'u llygaid, rhai a'u dwylo, eraill yn llunio cyfarfod

cyfarfod i'r un pwrpas a llawer o betheu eraill buddiol i'ch Teyrnas; pan oeddynt bryfura, ymddangofodd y Diawl ei hun i chwarae ei bart, ac wrth hynny gyrrodd bawb oi blefer iw weddieu: Felly hwn hefyd ar ei hynt hyd y byd, fe glywai rai 'n fôn am fynd i droi o gwmpas yr Eglwys i weled eu Cariadeu, a pheth a wnaeth y catffwl ond ymddangos i'r ynfydion yn ei lun ei hun gartre ; ac er maint fu eu dychryn, etto pan gawsant eu côf, rhoifant ddiofryd oferedd ond hynny: lle ni basei raid iddo ond ymrithio ar lun rhyw fudrogod diffaith, fo 'u tybiasent eu hunain yn rhwym i gymmeryd y rheiny, ac yna gallafei 'r ellyll brwnt fod yn ŵr y tŷ gyda'r ddwylyw, ac ynteu wedi gwneud y briodas. Ac dyma un arall, ebr ef, aeth Nôs-Yftwyll ddiweddaf i ymweled â dwy Ferch ieuanc yn Nghymru oedd yn troi'r Cry/eu, ac yn lle denu 'r Genethod i fafwedd yn rhîth Llanc glandeg, mynd âg Elor i sobreiddio un; a mynd â thrwft Rbyfel at y llall mewn corwynt uffernol iw gyrru o'i chô mhellach nac o'r blaen, ac ni basei raid. Ond nid hyn mo'r cwbl, eithr wedi iddo fynd i'r llances a'i thaflu ai phoeni 'n dôft, gyrrwyd am rai o'n Gelynion dyscedig, ni i weddio drofti hi, ac iw fwrw ef allan; yn lle ei themtio hi i anobeithio, a cheifio ennill rhai o'r Pregethwyr,

gethwyr, mynd i bregethu iddynt a dadcuddio dirgelion eich Teyrnas chwi, ac felly yn lle rhwyftro, help eu hiechydwriaeth : ar y gair iechydwriaeth, gwelwn rai 'n dychlammu 'n dân byw o gynddaredd. Têg pôb chwedl heb wrthyneb, ebr y dieflyn : Gobeithio na âd Lucifer i'r un o hîl domlyd Adda ymgyftadlu â mi fy'n Angel, llawer uwch fy rhyw a'm bonedd. Hai, ebr Lucifer, bid ficcr iddo ei gôfp; ond Syre, attebwch i'r achwynion yma 'n bryfur ac yn eglur; neu myn Deftryw diobaith mi wnā-- Mi ddygais yma, ebr ynte, lawer enaid er pan fu Satan yn Gardd Eden, ac a ddylwn ddeall fy nhrâd yn well na 'r Cyhuddwr newydd yma - Gwaed uffernol benlewyn, ebr Lucifer, oni pherais i chwi atteb yn bryfur, ac yn eglur? Trwy 'ch gorchymyn, ebr y dieflyn, bûm ganwaith yn pregethu, ac yn gwahardd i rai amryw o'r ffyrdd fy 'n arwain i'ch Terfynen chwi, ac etto 'n ddistaw â'r un anadl hyd ryw goeg-lwybr arall, yn eu dwyn yma 'n ddigon diogel. Fel y gwneuthum wrth bregethu'n ddiweddar yn yr Ellmyn, ac yn un o ynyfoedd Fferoe, ac amryw fanneu eraill. Felly drwy mrhegethiad i y daeth llawer o goelion y Papistiaid, a'r hên chwedleu gynta i'r bŷd, a'r cwbl tan rîth rhyw ddaioni. Canys pwy fyth a lwnc fâch heb ddim abwyd? pwy 'rioed M a

a gådd goel i stori oni byddei ryw fefur o Wir yn gymyfe a'r Celwydd, neu beth rhîth Daioni i gyscodi 'r Drwg? Felly os câfinneu wrth bregethu ymŷfc cant o gynghorion cywir a da wthio un o'm heiddo fy hun, mi wnâf â'r ûn hwnnw, trwy amryfusedd neu goel-grefydd, fwy llês i chwi nac a wnêl y lleill i gŷd fyth ich erbyn, Wel', ebr Lucifer, gan eich bôd cyftal yn eich Pulpyd, 'rwy 'n d' orchymmyn tros faith mlynedd i fafn un o bregethwyr y Scubor, a ddywed y peth a ddêl cynta iw focheu, yno cei ditheu le i roi gair i mewn weithieu at dy bwrpas dy hun. Yr oedd llawer o Ddiawliaid ac o Ddamniaid ychwaneg yn gwau fel mêllt trwy i gilydd o amgylch yr Orfedd echryflawn i gyfri ac i ail dderbyn Swyddeu. Ond yn fydyn ddiarwybod, dyma orchymyn i'r hôll negefyddion a'r carcharorion fynd allan o'r Llýs bawb iw dwll, a gado'r Brenin ai ben-cynghoriaid yno 'n unic. Ond goreu i ninne 'n ymadel, ebr fi, wrth fy nghyfell, rhag iddynt ein cael. Nid rhaid it uno'n, eb yr Angel, ni wêl un Yfpryd aflan byth trwy 'r llenn yma. Felly yno 'r arhofafom yn anweledig i weled beth oedd v matter. Yna dechreuodd Lucifer lefaru 'n raflawn wrth ei Gynghoriaid fel hyn. Chwi r Prîf-Ddrygau yîprydol, chwi ben Y/trywieu Annwfn, eitha 'ch dichellion maleifgar wrth

wrth raid yr wy 'n ei ofyn. Nid dieithr i nêb yma mai Prydain a'r Ynyfoedd oi hamgylch yw'r Deyrnas berycla i'm llywodraeth i, a llowna o'm Gelynion : A phe fy gan gwaeth, mae yno'r awron Frenhines beryclaf oll, heb offio troi unwaith tu ac yma, nac hyd hên ffordd Rufain o'r naill tu, na chwaith hyd ffordd Geneva o'r tu arall; a maint llês a wnaeth y Pâp i ni yno 'n hîr, ac Olfir hyd y rwan! Beth a wnawn weithian? Yr wy 'n ofni y collwn yr hên feddiant a'n marchnad yno 'n glîr, oni phalmantwn chwippyn ryw ffordd newydd yn dramwyfa iddynt, canys adwaenant yr hôll hên ffyrdd fy 'n tywys yma 'n rhŷ dda. A chan fod y Dwrn anorfod hwn yn byrrhau nghadwyn, ac yn fy rhwyftro i fy hun i'r Ddaiar, eich cyngor pwy a wnâ'i 'n Rhaglaw tanaf i wrthwynebu 'r Frenhines atcas accw, Rhaglam ein Gelyn ni? O Empriwr mawr y Tywyllwch, ebr Cerberus Diawl y Tybacco, Myfi fy 'n rhoi traean cynhaliaeth y Goron honno; Myfi a âf ac a yrraf i chwi ganmil o eneidieu 'ch Gelynion trwy dwll pibell. Wel', ebr Lucifer, ti a wnaethoft i mi wafanaeth digon da, rhwng peri lladd y perchenogion yn yr India, a lladd y cymerwyr â glafoerion, gyrru llawer iw fegur gludo o dŷ i dŷ, eraill i ledratta iw gael, a myrdd iw ferchi cymhelled nad allent fod ddiwrnod yn eu M 2 hiawn

hiawn bwyll hebddo. Er hyn oll, dôs di a gwna d'oreu, ond nid wyt ti ddim i'r pwrpas prefennol. Ar hyn eifteddodd hwnnw, a chododd Mammon Diawl yr Arian, ac â golwg dra-choftog lechwrus; Myfi, ebr ef, addangofodd y mwynglawdd cyntaf i gael Arian, ac byth er hynny 'r wy 'n cael fy moli a'm addoli 'n fwy na Duw, a Dynion yn rhoi eu poen au perygl, eu hôll fryd, ei hoffder a'u hyder arna'i : iè, nid oes nêb yn efmwyth eifieu cael ychwaneg o'm ffafr i, a pha mwya y gaffont pella fyth oddiwrth orphwystro nes dyfod o'r diwedd tan geifio elmwythyd, yma i Wlad y poeneu tragwyddol. Pa fawl Cybydd henffel a ddenais i yma hyd lwybrau toftach nac fy 'n arwain i Deyrnas yr Happufrwydd ! Os Ffair, os Marchnad, os Selliwn, os Lecliwn, os rhwy Ymgyfwrdd arall, pwy amlach ei ddeiliaid ? pwy fwy ei allu ai awdurdod na myfi? tyngu, rhegu, ymladd, ymgyfreithio, dyfeifio a thwyllo, ymgurio, ymgribinio, lladd a lledratta, torri 'r Sul, anudoniaeth, angharedigrwydd, a pha nôd du arall, heb law 'r rhain, fy 'n marcio Dynion at gorlan Lucifer, nad oes gennifi law 'n ei roi? am hynny y galwyd fi, Gwreiddyn pob drwg. Am hynny os gwêl eich Mawrhydi 'n dda. Myfi a âf, ebr ef, ac a eisteddodd. Yna cododd Apollyon. Nis gwn i, ebr hwnnw, beth

beth a'u dŵg hwy yma ficcrach na'r peth ach dûg chwitheu yma, fef Balchder; Os ceiff hon blannu ei phawl foth ynddynt a'u chwyddo nid rhaid uno 'n yr ymoftyngant i godi 'r groes nac i fynd trwy 'r porth cyfyng. Myfi a âf, ebr ef, gyda 'ch Merch Balchder, ac a yrraf y Cymru tan ucheldremio ar wychder y Saefon, a'r Saefon tan ddynwared fioncrwydd y Ffrancod, i fyrthio yma cyn y gwypont amcan p'le bônt. Yn nefa cododd Afmodai Diawl yr anlladrwydd, Nid anhyfpys i chwi Frenin galluoccaf y dyfnder, ebr ef, na chwitheu Dwyfogion Gwlad Anobaith, faint a lenwais i o gilfacheu Uffern trwy drythyllwch a mafwedd. Beth am yr amfer y cynneuais i'r fath fflamm o drachwant yn yr holl fyd, oni orfu gyrru 'r Diluw i lanhau 'r Ddaiar oddiwrthynt, ac iw 'fcubo hwy oll attom ni i'r Tân aniffoddadwy? Beth am Sodoma a Gomorra, dinafoedd têg a hyfryd a loscais i â thrythyllwch nês i gafod o Uffern ennyn yn eu trachwanteu uffernol, a'u curo hwy yma 'n fyw i lofci 'n oes oefoedd? A pheth am fyddin fawr yr Affyriaid a laddwyd oll mewn unnos o'm achos i? Sara a fiommais i am faith o Wŷr; a Solomon y doetha o Ddynion, a llawer mîl o Frenhinoedd eraill a welliais i â Mer-Am hynny, ebr ef, gollyngwch fi ched. a'r pechod melus yma, ac mi a 'nynnaf y Mз wrei-

wreichionen uffernol yno mor gyffredin hyd onid êl yn un a'r fflamm aniffodda dwy hon : Canys odid o un a ddychwel fyth oddiar fy ol i, i gymeryd gafael yn llwybreu bywyd; ar hyn fe eisteddodd. Yna cododd Belphegor, Pennaeth y Diogi ar Seguryd; Myfi, ebr ef, yw Twyfog mawr y Syrthni a'r Diogi, mawr fy ngallu ar fyrdd o bob oed a grâdd o ddynion; myfi yw'r merllyn mudd lle mâg fil pob drygeu, lle ceula forod pob pydredd a fnafedd dinistriol. Beth a deliti, Almodai, na chwithe'r Prif-Ddrygau colledig eraill hebofi fy'n cadw'r ffenestri'n agored i chwi, heb ddim gwiliadwriaeth, modd y gallochwi fynd i mewn i'r dyn, iw lygaid, iw gluft, iw fafn, ac i bôb twll arall arno pan fynnoch. Myfi a âf ac a'u treiglaf hwy oll i chwi tros y Dibyn trwy eu Cŵfc. Yna cododd Satan Diawl yr Hûg, oedd nefa i Lucifer ar ei law chwith, ac wedi troi gwep hyllgrech at y Brenin, Afraid i mi, ebr ef, yfpyfu fy ngweithre-doedd iti, Archangel colledig, nac i chwitheu Dwyfogion duon y Deftrw : oblegid v dyrnod cynta 'rioed ar ddyn myfi a'i tarawodd; a dyrnod nerthol ydoedd, i bara'n farwol o ddechreu'r byd iw ddiwedd. Ai tybed nad allwn i a anrheithiais thiais yr holl fyd, roi rwan gyngor a wafanaethei am un Ynyfig fechan? ac onid allwn i a fiommais Efa ym Mharadwys, orchfygu Ann ym Mhrydain ? Os tâl ddim ddichell naturiol a phrawf gwastadol er's pummil o flynnyddoedd, fy nghyngor i ichwi drwfio'ch Merch R hagrith i dwyllo Prydain a'i Brenhines; ni feddwch chwi ferch yn y bŷd mor wafanaethgar i chwi a honno : Mae bi 'n llettach ei hawdurdod ac yn amlach ei deiliaid na'ch holl ferched eraill. Ond trwyddi bi y fiommais i y Ferch gyntaf? ac byth er hynny hi arhofodd ac a gynnyddodd yn ddirfawr ar y Ddaiar. Ac yr awron nid yw'r Byd oll fawr ond un rhagrith i gyd trofto. Acc oni bai gywreindeb R hagrith pa fodd y cai'r un o honom ddim mainach mewn un cwrr o'r bŷd? O blegid pe gwelent bechod yn ei liw a than ei henw 'i hun, pa ddyn byth a'i cyffyrddei? byddei haws ganddo gofleidio Diawl yn ei lun ai wîfc uffernol. Oni bai ei bod hi R hagrith yn medru dieithro henw a natur pob drwg tan rîth rhyw ddâ, a llysenwi pôb daioni â rhyw enw drwg, ni chyffyrddei ac ni chwenychei neb ddrwg yn y byd. Rhodiwch yr hôll Ddinas ddihenydd, cewch weled faint yw bon ymhôb cwrr. Dôs i ftrŷd

ftrŷd y Balchder, ac ymorol am wr trahaus, neu am geinhiogwerth o fursendod wedi ei gymyscu trwy falchder, gwae finneu (medd Rhagrith) nid oes yno ddim o'r fâth beth; ac i Ddiawl ddim arall yn yr holl ftryd ond yr uchder, Neu gerdd i ftrŷd yr Elw, a gofyn am dŷ'r Cybydd, ffei nid oes nêb o'r fâth ynddi; neu am dŷ'r Mwrdriwr ymŷfc y Phyfygwyr, neu am dŷ'r carnlleidr ymŷfc y Porthmyn, byddei cynt it gael carchar am ofyn na chael gan nêb gyfadde 'i henw. Ie mae Rhagrith yn ymlusco rhwng dyn a'i galon ei hun, ac mor gelfydd yn cuddio pôb camwedd tan enw a rhîth rhyw rinwedd, oni wnaeth bi i bawb agos golli eu 'dnabod arnynt eu hunain. Cybydd-dod a eilw hi Cynnilwch; ac vn ei hiaith bi Llawenvdd diniweid vw Oferwch; Bon'ddigeiddrwydd yw balchder; gŵr ffest gwrol yw'r traws; Cydymaith da yw'r Meddwyn; ac nid yw godineb ond ceftyn ieuenctid : O'r tu arall os coelir hi ai fcolheigion nid yw'r duwiol ond rhagrithiwr neu benbwl; nid yw'r llaryaidd ond llyfrgi na'r fobr ond cerlyn; ac felly am bốb camp arall. Gyrrwch hon, ebr ef, yn ei llawn-drwfiad yno, mi a wrantaf y twylla hi bawb, ac y dalla hi 'r Cynghoriaid a'r Milwyr, a'r holl Swyddogion Gwledig Gwledig ac Eglwyfig, ac a'u tynn hwy yma 'n finteioedd chwapp a'r mwgwd fymmudliw ar eu llygaid; ac ar hyn yntef a eisteddodd. Yna cododd Belzebub Diawl yr anyftyriaeth, ac â llais garwgry rhuadwy, Myfi, ebr ef, yw Twylog mawr y Syndod, Myfi a pieu rhwystro i ddyn ystyried a chonfidrio'i stât. Myfi yw Pennaeth y gwybed taerddrwg uffernol fy 'n penfyfrdanu dynion, wrth eu cadw fyth a hefyd mewn rhyw ddwned gwastadol ynghylch eu meddianneu neu eu plesereu, heb adel iddynt om bodd fyth funyd o hamdden i feddwl am eu ffyrdd na'u diwedd. Ni wiw i'r un o honoch ymgystadlu â mi am orchestion buddiol i Devrnas y tywyllwch. Canys beth yw Tobacco ond un o'm harfeu gwaelaf i, i ddwyn /yndod i'r ymennydd ? A pheth yw Teyrnas Mammon, ond cainc o'm llywodraeth fawr i? Ie pe dattodwn i y rhwymau fy gennif ar ddeiliaid Mammon a Balchder, ie ac ar ddeiliaid Asmodai, Belphegor a R bagrith, nid arhoe ddyn funyd hwy tan reolaeth un o honnynt. Am hynny ebr ef, Myfi a wna'r gwaith neu na fonnied un o honochwi fyth. Yna cododd Lucifer fawr ei hun o'i Gadair eirias, ac wedi troi wyneb hygar (neu hagr) o'r ddeutu, Chwi brif Ysprydion Hirnos, Pennaethiaid y ddichell ddiobaith,

ddiobaith, ebr ef; Er nad yw 'r Fagddu fawr a Gwylltoedd Deftryw rwymediccach i nêb am ei thrigolion nac i'm brenhinol oruchelder fy hunan, canys myfi gynt, eifieu gallu tynnu 'r Hollalluog o'i feddiant, a dynnais fyrddiwn o honochwi f' Angylion duon gyda'm cynffon i'r Erchyllfa anescor hon; ac wedi a dynnais fyrddiwn o Ddynion attoch, i gael rhan o'r byd fy Etto nid oes wâd na wnaethoch yma. chwithe 'ch rhann oll at gynnal a chynnyddu 'r Ymerodraeth fawr uffernol hon. Yna dechreuodd Lucifer eu hatteb o un i Ac, ebr ef, o un o godiad diweddar, un. ni wada'i na ddygaifti, Cerberus, i ni lawer ysclyfaeth yn Ynys y Gelynion, o achos y Tobacco, rhwng fy o dwyll yn ei gludo, yn ei gymyscu, ac yn ei bwyso, ac y mae e'n ei ddenu i lymmeitian Cwrw, ac eraill i dyngu, rhegu a gwenieithio iw gael, eraill i ddywedyd Celwydd iw wadu, heb law 'r afiechyd fy ynddo i amryw gyrph, a gormodedd yn niweidiol i bob corph, heb fôn am yr enaid. A phe fy well, mae myrdd o dlodion, na chaem ni oni bai hynny mo'u cyffwrdd, yn foddi yma wrth roi pwys eu ferch ar y Tobeccyn, a gadel iddo 'u meistroli i dynnu 'r Bara o Safneu eu Plant. Ac yn nefa mrawd Mammon, mae 'ch gallu chwi mor gyffredin a hyfpys hefyd ar y Ddaiar, a'i mynd hi 'n ddihareb, ceir pob peth am Arian. Arian. A diammeu, ebr ef, gan droi at Apollyon, fod f'anwyl Ferch Balchder yn dra buddiol i ni, canys beth fy, nac a all ddrygu Dyn fwy yn ei stâd, ei gorph, ai enaid, na'r 'piniwn balch yftyfnig hwnnw a wnâ i Ddyn wastraffu canpunt yn hytrach na phlygu i roi Coron am heddwch. Mai bi 'n eu cadw hwy mor warfyth a'u golwg mor ddyfal ar uchelbetheu oni bo digrif eu gweled, wrth dremio ac ymgyrraedd a'r Awyr, yn fyrthio chwapp i eigion Uffern. Chwitheu Afmodai, mae 'n gôf gennym oll eich gwafanaeth mawr chwi gynt, nid oes neb lewach am gadw'i Garcharorion tan glô, na nêb mor ddigerydd a chwi; nid oes ond chwerthin tippyn am ben ceftyn anllad : Ond bu agos i ti a thrigo o newyn yno'r blynyddoedd drudion diweddar. Ond fv Mab Belphegor Pennaeth pryfedog y Diogi, ni wnaeth nêb i ni fwy plefer na chwi, mawr iawn yw 'ch awdurdod ymŷfc y bon'ddigion a'r Gwrêng hefyd, hyd at y cardottyn. Ac oni bai gywreindeb fy Merch Rhagrith yn lliwio ac yn amwifco, pwy fyth a lyncei un o'n bacheu ni? Ond wedi 'r cwbl oni bai ddyfal lewdid fy mrawd Belzebub yn cadw Dynion mewn fyndod anystyriol ni thaleich chwi oll ddraen. Weithian, ebr ef, ail-grynhown y cwbl. Beth a deliti Cerberus a'th fygyn tramor, oni bai fod Mammon yn d'achlefu. Pa Farfiandwr

dwr fyth a gyrchei dy ddeiliach trwy gymmaint perygl o'r India, oni bai o ran Mammon? ac ond oi achos ef, pa Frenin a'i derbyniei yn enwedig i Brydain? A phwy ond o rann Mammon a'i cludei i bob cwrr o'r Deyrnas? Er hynny beth a delititheu, Mammon heb Falchder i'th wastraffu ar Dai têg, Dillad gwychion, Cyfreithieu afraid, Gerddi a Meirch pherthynaseu drudfawr, Dyscleu aml, Bîr a Chwrw 'n genlli uwch law gallu a grâdd y perchennog; canys ped arferid Arian o fewn terfyneu angenrhaid, a gweddeidd-dra cymme/urol, pa les a wnai Mammon i ni ? felly ni theli ditheu ddim heb Falchder. Ac ychydig a dalei Falchder heb Anlladrwydd, oblegid Bastardiaid yw 'r deiliaid amla a ffyrnicca a fedd fy Merch Balchder yn y byd. Chwitheu, Almodai, Pennaeth Anlladrwydd, beth a dalech oni bai Ddiogi a Seguryd, p'le caech letty nofwaith? nid oedd wiw i chwi ddifgwyl gan un gweithiwr na studiwr llafurus. Titheu Belphegor y Diogi, pwy gan gywilydd a gwarth a'th groefawai fyth funud oni bai Ragrith, fy 'n cuddio dy wrthuni tan enw afiechyd oddimewn, neu fod yn bwrpa/wr da, neu tan rîth dibrisio golud a'r cyffelyb. Hitheu f' annwyl Ferch Rhagrith, beth a dal nac a dalafei hi 'rioed, er cywreinied gwniadyddes a glewed yw, oni bai 'ch help chwi fy mrawd hynaf Belzebub, Twylog

Twyfog mawr y Penfyfrdandod; pe gadawei hwn lonydd a hamdden i bobl i ddwysystyried natur petheu a'u gwahaniaeth, pa dro byddeint yn fpio tylleu yn nyblygion eurwisc Rhagrith, ac yn gweled y bacheu trwy'r abwyd? Pa ŵr yn ei gô a heliei deganeu a phlesereu darfodedig, swrffedig, ffol a gwradwyddus, a'u dewis o flaen heddwch Cydwybod, a hyfrydwch Tragywyddoldeb ogoneddus? Pwy a rufiei odde 'i ferthyru am ei ffydd tros awr neu ddiwrnod, neu ei gystuddio ddeugain neu driugain mlynedd, ped yftyriei fod ei Gym'dogion yma'n diodde mewn awr fwy nac all ef odde ar y Ddaiar fyth ? Nid yw Tobacco ynteu ddim heb Arian, nac Arian heb Falchder, na Balchder ond egwan heb Anlladrwydd, nac Anlladrwydd ddim heb Ddiogi, na Diogi heb Ragrith, na Rhagrith heb Anystyriaeth. Weithian, ebr Lucifer, ac a gododd ei garneu cythreulig ar y garnwinedd, i draethu fy meddwl inneu fy hunan; Er daed y rhain oll mae gennifi gyfeill fy well at yr Elynes Prydain na'r cwbl. Yma gwelwn yr holl brif-gythreuliaid a'u cegeu traerchyll yn egored ar Lucifer, i ddifgwyl beth boffibl a allei hwn fod, a minneu cyn rhywired genni glywed a hwytheu. Un. ebr Lucifer, y bûm i 'n rhŷ hîr heb yftyried ei haeddiant hi, fel dithe Satan gynt wrth demtio 70b yn troi 'r ty hagr fel ffŵl. Hon N fy

гy

fy Nghares yr wy'nawr yn ei hordeinio 'n Rhaglaw ar holl achofion fy llywodraeth ddaiarol yn nefa'attaf fy hun, hi a elwir Hawddfyd; Hon a ddamniodd fwy o Ddynion na chwi i gŷd, ac ychydig a dalechwi oll hebddi hi. Canys mewn Rhyfel, neu BerygL neu Newyn, neu Glefyd, pwy a brifia mewn na Thobacco, nac Arian na hoewdra Balchder, nac a feiddia feddwl am groefawu nac Anlladrwydd na Diogi? ac mae Dynion yn y cyfyngoedd hynny 'n rhŷ effro i gymryd eu pendifadu gan Ragrith nac Anyftyriaeth chwaith : ni lefys un o'r uffernol wybed y Syndod ddangos ei bîg ar un o'r Stormoedd hyn. Eithr Hawddfyd efmwythglyd yw'ch Mammaeth chwi oll : yn ei chvscod tawel ac yn ei monwes hoewal hi y megir chwi oll, a phob pryfed uffernol eraill yn y Gydwybod, a ddaw i gnoi eu perchen yma byth heb orphwys. Trabydder elmwyth, nid oes fôn ond am ryw ddigrifwch, gwleddoedd, bargeinion, acheu, storiau, newyddion a'r cyffelyb; ni fonir am Dduw oddieithr mewn ofer lyfon a rhegfeydd, lle mae'r tlawd a'r clâ, &c. â Duw 'n ei eneu ac yn ei galon bôb munyd. Ewch chwithe 'ch faith ynghynffon hon, a chedwch bawb yn ei hûn ai heddwch, mewn llwyddiant ac efmwythyd, a llawnder a diofalwch; ac yno cewch weled y tlawd goneft yn mynd yn garl trowffalch

falch anhyweth, pan gynta'r yfo o hudolgwppan Hawddfyd; cewch weled y llafurwr diwyd yn troi 'n llefarwr diofal yfmala; a phôb peth arall wrth eich bodd. Oblegid Hawddfyd hyfryd yw cais a chariad pawb; hitheu ni chlyw gyngor, nid ofna gerydd; os da nid edwyn, os drwg hi a'i meithrin. Hon yw'r brif-brofedigaeth, y Dyn a ymgadwo rhag ei Swynion mwynion bi, gellwch daflu 'ch Cap iddo, ffarwel i ni byth am gwmnhi hwnnw. Hawddfyd ynteu yw fy Rhaglaw ddaiarol i, dilynwch hon i Brydain, ac ufuddhewch iddi, megis i'n Brenhinol Oruchelder ni'n hunain. Ar hyn gwyntiwyd y fôllt fawr a thrawyd Lucifer ai Ben-cynghoriaid i Sugnedd Uffern eitha, ac och fyth erwined oedd weled Cêg Annwn yn ymagor iw derbyn. Wel', eb yr Angel, weithian ni a ddychwelwn : Ond ni welaifti etto ddim wrth y cwbl fydd o fewn cyffinieu Destryw, a phe gwelfit y cwbl, nid yw hynny etto ddim wrth fy o drueni anrhaethawl yn Annw'n, canys nid yw boffibl bwrw amcan ar y Byd fy'n Uffern-eitha. A chyda'r gair, f' a'm cippiodd yr Eryr nefol fi i entrych y Fagddu felltigedig ffordd na's gwelfwn, lle cês o'r Llŷs hyd holl ffurfafen y Deftryw duboeth, a holl Dir Ango hyd at gaereu 'r Ddinas ddihenydd lawn olwg ar yr anfad anghenfil o Gamres y gwelfwn ei thraed hi o'r blaen. N 2 Ac

Ac nis meddai mo'r geirieu i ddadcan ei moddion hi. Ond mi fedraf ddywedyd iti mai Cawres dri-wynebog oedd hi, un wyneb tra sceler at y Nefoedd, yn cyfarth, yn chwyrnu ac yn chwydu ffieidd-dra melltigedig tu ac at y Brenhin nefol, wyneb a-· rall têg tu a'r Ddaiar, i ddenu Dynion i aros yn ei chyfcod, a'r wyneb anaelef arall at Annwn iw poeni byth bythoedd. Mae hi 'n fwy na'r Ddaiar oll, ac yn cynnyddu etto beunydd, ac yn gan erchyllach na holl Uffern; Hi a barodd wneud Uffern, ac fy 'n ei llenwi hi â thrigolion. Pe ceid bon o Uffern f' ai Annwn yn Baradwys: A phe ceid hi o'r Ddaiar, fe a'i 'r Byd bâch yn Nêf; a phe cai hitheu fynd i'r Nef, hi a droe 'r Gwynfyd yn Uffern eitha. Nid oes dim yn y bydoedd oll (ond hon) nad Duw a'i gwnaeth. Hon yw Mamm y pedair Hudoles ddihenydd, hon yw Mamm Angeu, a hon yw Mamm pob drygioni a thrueni; a chanddi gràp ofnadwy ar bob Dyn byw. Hi a elwir PECHOD. r sawl a ddiango o'i bacheu hi gwyn ei fyd fyth, eb yr Angel. Ar hyn fe ymadawodd, a chlywn ei adlais e'n dywedyd, 'Scrifenna 'r hyn a welaist, a'r sawl ai darllenno'n ystyriol, ni sydd byth edifar ganddo.

<u>A</u>r

Ar y Dôn a elwir Heavy-Heart, neu Trom-Galon.

I.

T Rom yw'r Galon tramwy'r Gwaelod, A gweled peth o Fro'r Erchylldod, Gweled Diawliaid a Chollddynion Yn eu cartre tra echryflon; Gweled diwedd Llwybreu gwyrgam, Llynn echrysfflam, Twll diadlam ddryglam ddreigle: Yr ail olwg fi ni fynnwn Er bydoedd fyrddiwn, Er nad oeddwn yn eu diodde.

2.

Trom yw'r Galon tra mae'r golwg Etto yn fy nghô mor amlwg, Gweled lluoedd o'm cydnabod Yn foddi yno chwapp heb wybod;

N 3 Ddoe

Ddoe yn Ddyn a beddyw 'n fallgi, Yn pryfur ddenu Bawb i 'n ynnu bob yn enaid : Ac wedi mynd yn ddiawl uffernlith, O'r un byllrith Ac atbrylith a'r Cythreuliaid.

3.

Trom yw'r Galon tremio'r Gwely Lle'r eir o ddàl i wirfodd bechu; Pa ddirmyg fyth a gwarth yfcethrin, Sy yno ar Fonedd a chyffredin! Dadcan hylldod y coll-benneu, Neu un o'r poeneu Dir eu godde yn dragwyddawl, Nis medra i, ni choelit titheu, Ni cheir geirieu, Mae'r Lle a'r Rhithieu yn anrhaethawl.

4.

Trom yw'r Galon trwm y gwelir Golli Câr neu Gyfaill cywir; Colli Da, neu Dìr, neu Rydd dyd, Neu golli'r Geirda, och neu Iechyd;

Colli

Colli Llonydd a Diofalwch, Neu golli Heddwch, A phob dyfrrwch Daiar farwol; Colli Cô neu Râs tros encyd Sy Drymder embyd, Yn fwrn ennyd fawr anianol.

5.

Trom yŵ'r Galon (tramawr golyn !) A fo'n dechre 'mwrando â dychryn, Ac â baich ei gorthrwm bechod Gan daer-ofidus geisio cymmod; Cael blâs oer ar bôb plesereu, Gan ddolurieu Tyft y brycheu, tôst brawychus, Cydwybod glâ mewn gwewyr escawr Ar ddyn newyddfawr I lwyr ddinistriaw'r henddyn astrus.

6.

Trom yw'r Galon wraidd oreu Pan fo ar ei Gwely-Angeu; Tan arteithieu corph ac yfpryd Rhwng y Fuchedd a'r Afiechyd;

Dirfawr

Dirfawr ing, ac ofni chwaneg, Byth heb attreg, Trom yw'r adeg tramawr Odfa ! Teimlo eitha'r Bydan hudol; A'r Byd tragwyddol, Mawr dieithrol ar y wartha.

7.

Trom yŵ'r Galon tan un gowled, O'r hôll Drymdereu hyn a henwed; Ond pettynt oll yn un Torr-gwmmwl, Mae etto Drymder mwy na'r cwbwl: Mae gobaith efcor pob Trymdereu Tuyma i'r Caereu, A'r naill tu i Angeu hôllt diangol: Ond un Trymder tu'wnt ir Amdo, Gwae a'i caffo! Nis ceir obeithio efcor bythol.

8.

Trom yw'r Galon donn êl dano; (Och drymmed genni gip o'i atco!) Yfcafnderau dylid alw Pob trynderau oll wrth hwnnw:

r Trym-

۰.

1

Y Trymder hwn di-fwn yfywaeth Yw Damnedigaeth At Lu diffaeth i Wlâd Uffern, Pan wêl Dyn ddarfod fyth am dano, Ac eufys yno Yn drwg-ieithio gyda'r Gethern.

9.

Na chwyna dithe 'r dim a'th flino Ofwyt heb fynd i Uffern etto, Etto dyro drô 'n dy feddwl Yno 'n fynych ac yn fanwl: Dwys yflyrio'r Pwll echryflym, Ar Byth fy nghenglyn, A'th dry 'n fydyn dan arfwydo; Mynych gofio'r Fagddu danbaid, Trwy G R I S T unblaid A geidw d' Enaid rhag mynd yno. Amen.

Diwedd y Rhann Gyntaf.

NODIADAU.

D.S.—Gweler rhestr o'r talfyriadau ar ddiwedd y llyfr. D.S.—Pan grybwyllir c.a. (camargraffiadau) yn y Nodiadau hyn, dealler mai camargraffiadau yn yr arg. gwreiddiol a feddylir.

- Td. 11.
- Teitl I. GWELEDIGAETHEU. Yn y canol oesoedd eu a safai bob amser am y sain diweddar au, megis heul, petheu am haul, pethau. Yn llyfrau'r unfed ganrif ar bymtheg, megys Gramadeg Dr. Gr. Roberts, 1567, Beibl Dr. Morgan, 1588, ysgrifennid au fel yn awr. Er hyn, parhaodd eu i ymddangos yn awr ac eilwaith am amser maith, a cheir amryw engreifftiau o hono yn y Bardd Cwsg, megys yma. Gweler hefyd petheu, td. 5, wynebeu, td. 7, aelodeu, td. 10, briwieu, td. 12, &c.
 - 3. Bardd Cwsc, "sleeping bard." Cystrawen gyffredin yn Gymraeg yw rhoi gwreiddair syml, heb derfyniad, i sefyll fel ansoddair neu rangymeriad. Bara pryn, bara prynedig; helyg plan (Edm. Prys, Salm 137) helyg wedi eu plannu; creiglethr crog (Gro. Owen, C. y Farn) llethr crogedig, neu lethr yn crogi; marwor llosg, marwor yn llosgi. Felly yma, Bardd Cwsg, bardd yn cysgu. Dengys safle'r fannod nad "bard of sleep" a olygir.

Yr un gystrawen a geir, td. 117 splentydd dibyn, ysblentydd yn dibynnu, sblentydd crogedig.

- 5. RHANN GYNTAF. Ar ddiwedd y llyfr hefyd ceir "Diwedd y Rhann Gyntaf." Dengys hyn fod yr awdwr yn bwriadu parhau'r gwaith. Gweler y Rhagymadrodd.
- 3. 10. *fflamffield*, fflam ffiaidd, mae'n debyg, a olygir.

Td. 11

- 5. 6. helpu'n golwg. Newidiwyd hwn i "helpu 'm golwg" yn yr argraffiadau eraill; ond y tebyg yw mai "helpu 'ngolwg" a ysgrifennodd Elis Wyn, ac mai yn y gosodiad nid yn y llythyren y mac'r camargraff.
 - 19. welseint, h.y., welsent; eint oedd y terfyniad yn y canol oesoedd, ac ysgrifennir ei yr oesoedd hynny yn ai yn awr (fel yr ysgrifennir en yn au. Gweler uchod.) Ond ceidw Elis Wyn yn aml yr hen sillebiaeth yn gystal a'r hen ffurf. Am y ffurf cymharer a ganlyn:

Nest wengoeth winddoeth wenddaint—ac Ifor, A mwy na rhagor y'm anrhegaint. D. ap Gwilym, xiii.

20. wrthifi. Ysgrifennid wrthif, gennif, yn gyson o'r unfed ganrif ar bymtheg hyd y ddeunawfed am wrthyf, gennif. Gweler Llyfr Job Dr. Morgan, Llyfr y Tri Aderyn, &c. Effaith yr i yn y hagenw yn teneuo swn yr y ydyw hyn; megis yr ysgrifennid llinin am llinyn hyd yn oed yn y 14eg ganrif. (Mab. td. 56.) Unid y rhagenw â'r ferf neu'r arddodiad hefyd o'r amseroedd cynaraf.

> Ac o bai raid, cai heb rif Deganau a da gennif.

Dewi Wyn, Bl. Arf., td. 249.

- I. wedi. Arferid *wedi* yn aml gynt fel rhagferf, lle y dywedir yn awr wedyn. Gweler td. 21, llinellau 10, 22; &c.
 - 10. welwm. C.a. amlwg am welwn.
 - 11. gâd-gamlan; tyrfa anhrefnus. Yn wreiddiol Cad Gamlan oedd y frwydr chwedlonol a fu rhwng Arthur a Medrod ar lan afon Camlan. Dyma fel y dywed y Brut am dani (td. 232), "A chymeint fu yr aerfa yna o bob parth . . . megys ydd oedd blin a llafuryus i yscrifenu nae ddatcanu. Canys o bob parth y brethynt ac y brethid wynteu; wynt a leddynt ac wynteu a leddid."

156

- Td. ll.
 - 7. 14. wrthi; yn lle wrthif o herwydd yr f ddilyn-Cymharer wy am wyf td. 8. 11. 18. ol.
 - 19. Caer. Caerlleon Gawr, sef Chester.
 - 27. Lynn, c.a. am Llynn.
 - 8. 29. dy wallco. Dy wallgofrwydd. Ymddengys fod gwallgof yn enw gynt, megys gwall cof. Cymharer td. 12, 11. 25.
 - 8. i wared. Ceir y sillebiaeth hon yn fynych 9. wedi'r unfed ganrif ar bymtheg; ond i waered oedd yr hen ddull.
 - Godre, godreon ydyw'r hen ffurf, ac 27. odre. y mae'r sillebiad godrau mor anghywir a phe sillebid cyfle yn cyflau. Er hyn ceir godreuon gan y Bardd Cwsg, td. 86, ll. 27.
- 10. 19. Lewis o Fraine. Louis xiv. a deyrnasai y pryd hwnnw. Esgynnodd i'r orseddfainc pan nad oedd ond prin bum mlwydd oed, ac wedi teyrnasu am 72 o flynyddoedd bu farw yn 1715. Teyrn rhwysgfawr ac unbenaethol oedd; gelwid ef le Grand Monarque. Efe oedd y gwr a lefarodd y frawddeg enwog L'état c'est moi, "Myfi yw'r wladwriaeth." Cashâi ac erlidiai'r protestaniaid, am na thybiai eu bod yn ddigon ufuddion i'w awdurdod.
 - 22. diwydrydd, c.a. am diwydrwydd.
- 3. Twosog, c.a. am Twysog. 11.
 - 9. ar glwyfo; bron â chlwyfo. Buasai'r ystyr yn amlycach petai'r awdwr wedi rhoi'r gofynnod ar ol y gair posibl.
 - 19. bythodd, c.a. am bythoedd y lliosog o byth.
- 2. atlygaf. Tebyg nad c.a. yw. Cymharer 12. cyn'lleidfa td. 6.
- 13. 21. can haws, h.y. ganwaith haws.
- 14.
- 3. deu-ty; can-sillebiad am deu-tu. 18. Tebyg mai ar ddiwedd y gair munudie ac nid ar ddechreu'r gair ac y bwriadwyd i'r ' fod.
- 15. 22. cyrfyddei ; llygriad o cyfarfyddei.
 - 26. hè; c.a. am hèl.
- 3. ar saith fryn. Safai dinas hynafol Rhufain 16. ar saith fryn, sef ar dde a dwyrain y

.....

'e

Td. 11.

Capitolinus, ac hyd fryniau Palatinus, Aventinus, Caelius, Esquilinus, Viminalis a Quirinalis. Ond nid yw'r hen enw "dinas ar saith fryn" yn gymwys bellach ers canrifoedd. Saif y ddinas ddiweddar gan mwyaf o'r gogledd i'r Capitol.

- 16. 4. y Goron driphlyg a'i Cleddyfeu a'i Goriadeu 'n groesion. Y goron driphlyg ydyw tiara neu benwisg y pab. Math o gap uchel o frethyn aur ydyw, a thair coron yn ei amgylchu, y naill uwchben y llall. Y mae ei hanes yn dywyll. Meitr cyffredin oedd mae'n debyg ar y cychwyn, a dywedir mai Nicolas i. tua 860 a roddes y goron gyntaf arno fel arwydd o'r gallu tymhorol. Tybir mai Boniface viii. tua 1300 a chwanegodd yr ail, ac Urban v. tua 1365 y drydedd. Gwelir y syniad diweddar am arwyddocad y tair coron wrth y geiriau a arferir pan goronir y pab,-" Derbyn y tiara ag addurn y tair coron, a gwybydd mai tydi yw Tad brenhinoedd a thywysogion, Llywodraethwr y byd, a Vicar ein Hiachawdwr Iesu Grist." Wrth yr agoriadau y golygir y prif allu eglwysig, a elwir gallu'r agoriadau, a roddwyd gan Grist i Bedr (meddir ar sail Matt. xvi. 19,) ac a drosglwyddwyd i'w olyniaid. Wrth y cleddyfau y meddylir y gallu tymhorol. Pais arfau'r pab yw dau agoriad yn groesion, a chleddyf unionsyth ar eu traws.
 - 11. kanner lleuad. Yr arwydd ar faner Twrci. Hen arwydd Caer Cystennyn yw; a mabwysiadwyd ef gan y Tyrciaid pan orchfygasant y ddinas honno yn y flwyddyn 1453. Pan ddaeth Phillip o Facedon, tad Alexander Fawr, yn y fl. 340 cyn Crist, â byddin liw nos i ymosod yn ddirgel ar dref Byzantium, lle saif Caer Cystennyn yn awr, fe ddatguddiwyd y perygl i'r trefwyr gan oleu'r lleuad newydd; ac wedi hynny cymerasant ei llun yn arwydd i'w tref.

158

Td. 11.

- 16. 15. tair Flour-de-lis. Gweler yn yr Eirfa. Tair fleur-de-lis aur ar faes glas ydyw baner frenhinol Ffrainc. Nid yw dechreuad yr arwydd yn hysbys, na pha un ai blodeuyn y lili mewn gwirionedd, ai blaen rhyw erfyn (canys ymdebyga i hynny) oedd ar y cychwyn.
- 16. 19. "Y mae Dr. Puw yn ei ddyfyniad o'r lle hwn yn darllen 'llawer achaws twyll,' ac yn ei gyfieithu yn unol â hyny; ond nid oes neb o'r argraffiadau yn cyfreithloni'r fath ddarlleniad. Peth rhy gyffredin gan y Doethor oedd cyfnewid gwaith awdwyr y dyfynai o honynt."— Silvan Evans.
- 17. 5. heb waetha i; er gwaethaf, in spite of; td. 88, ll. 25; td. 110, ll. 2, 15.
 - 6. Iddewon. Wm. Salesbury oedd y cyntaf i roi u yn y gair hwn yn Gymraeg; ond ni ddilynwyd mo hono gan neb tan tua chanol y ganrif o'r blaen. Ysgrifenna Dr. Morgan, Edward James, Dr. Parry, Morgan Llwyd, Charles Edwards, Elis Wyn, oll Iddew yn ol dull cyson y canol oesoedd.
- 18. 15. cywyddeu. Mawl boneddigion, a chroniclau cynghaneddol o'u hachau oedd naw cywydd o bob deg yr adeg hon, ac am rai oesau cyn hyn.
 - 18. Meistred, h.y. meistriaid. Gweler hefyd td. 20, ll. 16.
- 21. 12. a. C.a. am ar, mae'n sicr.
 - 25. chwi. C.a. eto am chwil, Saes. quill.
- 22. 14. yn gwasanaeth. Golygir i'r n a'r g fynd gyda'u gilydd yngwasanaeth. Ni wyddai Elis Wyn yn iawn pa fodd i sillebu'r cyfuniad hwn, ac weithia fe ysgrifenna yn ng fel y gwneir yn gyffredin heddyw ar ol Dr. Pughe. Gweler y Rhagymadrodd.
- 23. 13. gwelâu; cynhaniad cyffredin y gair yng Ngwynedd yw hwn, neu yn hytrach gw'lâu. Y mae y yn niwedd gair weithiau yn newid ag â, megys eira, eiry; felly gwely, gwela, gwela-au, gwelau.

Td. 11.

160

- 23. 13. ymdrobaeddu, am ymdrybaeddu o ym,iry-, a baeddu.
 - 18. cyfry yn lle *cyfri* am *cyfrif*. Nid yw'n hawdd egluro'r sillebiad hwn.
 - 18. arhoent. Yn y canol oesoedd ni roddid yr s yn y gair hwn ond yn unig yn yr enw berfol aros. Ni ddywedid arhosaf ond arhoaf, nac erys ond ery.

A gwaew hir gwae a'i hery, O'i ffordd gwyn ei fyd a ffy.

Hywel Swrdwal.

Felly hefyd y dywedid arhowch, nid arhoswch, ac y dywedir hyd heddyw ymarho-us nid ymarhosus. Cymharer td. 102, ll. 14. Er hyn ceir yr s weithiau gan Elis Wyn; td. 134, ll. 27.

- 24. 15. uwchbed, c.a. am uwchben.
- 16. erbyn, c.a., mae'n debyg, am erfyn.
- 31. 27. rai Mudion, h.y., Crynwyr, Quakers.
- 32. 3. pe, h.y., peth.
 - Akoran, sef y Coran, Beibl y Mahometaniaid. Datguddiwyd ei gynnwys i Fahomet, ac ysgrifennwyd ef o'i enau gan ei ddilynwyr, ar ddail a chrwyn, gan nas gallai'r proffwyd ei hun ysgrifennu.
- 33. 16. ollyngdon, c.a. am ollyngdod.
- 34. 14. welswm, c.a. am welswn. Cymharer td. 6, ll. 10.
 - 28. ef'r, c.a. am ef i'r.
- 35. 11. rhain,—yr ymneilltuwyr neu'r puritaniaid a olygir.
- 36. 31. Roundiad, Piwritan. Roundheads, neu bengrymiaid oedd lysenw a roddwyd i'r Piwritaniaid yn ystod Rhyfel Gartrefol 1642, am eu bod yn torri eu gwallt yn fyr yn lle'i adael i ddisgyn ar eu hysgwyddau fel y Cavaliers.
- 38. 2. berheu, c.a. am betheu.
 - 21, 22. dyleferydd, dyddirnad. Yn y can. oes. arferid yn wastad uno geiriau bychain di-acen fel fy, dy, &c., a'r geiriau a'u canlynai.
- 39. 9. aeth, c.a. am a'th.

- Td. 11.
- 40. 29. fynnent. Y mae'n amlwg fod *ni* wedi ei adael allan o ddechreu'r llinell hon.
- 41. 25. gwel ei, c.a. am gwelei.
- 42. 2. yn rhodd, cyfarchiad cyfartal i "os gwelwch yn dda."
 - 25. holl, c.a. am hôl.
- 43. 8. orufynu, yn fwy cywir orifyny.
- 44. 6. Mogul. Yr enw cyffredin ar frenin y deyrnas a sefydlwyd yn Hindustan gan y Mongoliaid dan Baber yn 1525, a Delhi yn brif ddinas iddi. Y Mogul diweddaf â gallu brenhinol oedd Shah Alum a fu farw yn 1806. Ond parhaodd y teitl dan awdurdod Prydain hyd nes ymunodd y Mogul olaf, Mohammed Bahadûr, â'r gwrthryfelwyr yn 1857. Bu farw mewn caethiwed yn 1862.
- 46. 30. Portholwyth, c.a. am Porthor lwyth.
- 48. 14. Moscoviaid, hen enw ar y Rwsiaid.
- 52. 16. deni, c.a. am d' eni, h.y. dy eni.
- 55. 29. a Fonydd, c.a. am Afonydd.
- 56. 4. o fiach, c.a. am afiach.
- 58. 16. a'i a fu, c.a. am a'i afu.
- 31. teyrnwaiail, c.a. am teyrnwiail.
- 60. 25. a neb, c.a. am ar neb.
- 31. Merddyn, y bardd a'r dewin Myrddin.
- 61. 16. *Mi fyddaf*, &c. Llinellau o gerdd gymharol ddiweddar a briodolir i Daliesin. Gweler yr Eirfa, d.g. Difregwawd.
- 63. 29. yn galw, h.y., 'y ngalw, sef, fy ngalw.
- 65. 28. c.a. yw'r diweddnod ar ol Brenin.
- 66. Buasai'r synwyr yn eglurach pe rhoisai'r argraffydd gomma ar ol "yno" yn ll. 1, ac ar ol "ofnadwy" yn ll. 9.
 - 31. 'riod, c.a. am 'rioed.
- 69. 8. yn iach, h.y. ffarwel.
- 70. 7. a y, c.a. am at y, neu ar y.
- 72. II. hwyn, c.a. am hwynt.
 - 12. noi, c.a. am nol.
- 73. I. gledi, h.y. galedi, hardship.
- 11. un o'n, h.y. unon. Gweler yr Eirfa.
- 74. 9, 10. Er blwyddyn adnewyddiad fy Nheyrnas, 1670. Adnewyddiad teyrnas Angeu ar

Td. 11.

ol ei orchfygu drwy adgyfodiad Crist. Ychwaneger oed Crist pan groeshoeliwyd ef at y ffigyr uchod fe geir y flwyddyn yr ysgrifennwyd y llyfr, sef 1702 neu 1703.

- 17. Medleiwir, c.a. am Medleiwr.
- 75. 4. o'ch, h.y. och ! Seinid yr ô yn hir gynt, fel y dengys odlau'r hen feirdd yn fynych : Och ! och ! y Ddol Goch wedi gwyl.

D. ap Gwilym, ccxxxii.

- 20. 'n rhodd. Gweler nodyn ar td. 42, ll. 2.
- 76. 11. Yn, c.a. mae'n debyg am Yna.
- 77. 1. o nid, c.a. am onid.
 - 3, 7. Mue'l; yn yr argraffiadau diweddar, Mal; dyry Silvan Evans Mael, ond nid yw'n ei esbonio. Gall mai Mae fel? a olygid, h.y. pa fodd? Ond y mae diffyg gofynnod yn erbyn y dyb hon, canys fe geir y nod lle mae cwestiwn diamheuol yn y gerdd. Gweler td. 80. Fe allai wedi'r cyfan mai Mal yn syml a feddylid.
- 81. 2. ftrlp, c.a. am strip.
 - 12. dy, gwall Elis Wyn am du, sefochr. Gweler y nodyn ar td. 127, ll. 17.
- 83. 12. Ymarfer Duwioldeb. Cyfieithiad Rowland Fychan, Caer Gai, a ymddanghosodd gyntaf yn 1630, o'r Practice of Piely, gan Dr. Lewis Bayley, Esgob Bangor. Argraffwyd y cyfieithiad amryw weithiau, a dywed Silvan Evans i agos i gant o argraffiadau ymddangos yn Saesneg.
- 85. 26. Gaer gwydion, y llwybr Llaethog neu'r Galaeth, the Galaxy, the Milky Way. Enwir cydser arall yn Gaer Arianrod, ac un arall, Llys Don. Yn ol y Mabinogion, dewin oedd Gwydion ap Dôn, ei chwaer oedd Arianrod (h.y. rhod arian), a mab iddi oedd Llew, (camgymeriad am Lleu, goleu.) Y mae'n amlwg fod y traddodiadau am y bodau hyn yn tarddu ar y dechreu o hen chwedloniaeth baganaidd am y goleuadau nefol, er y cysylltir hwynt yn y Mabinogion ag Arfon. Dywedir fod Caer Aranrod ger Aber

162

Td. U.

- Menai, ac y mae enw Lleu hyd heddyw ar Nantlle(u) a Dinas Dinlle(u). Tybia'r Prifathro Rhys yn ei *Hibbert Lectures* fod Gwydion yr un a'r duw Teutonaidd *Woden*, (*Woden's day*, dydd Mercher.) Yn y trioedd diweddaraf (*Myv.* iii. gyfres, 89) gwneir Gwydion yr seryddwr.
- 27. Twr-tewdws, y Pleiades (Job xxxviii. 31) y Saith Seren. Ffurf gymharol ddiweddar ar yr enw Theodosius ydyw Tewdws; Twrr Tewdws, the Cluster of Theodosius. Yr oedd hen seryddwr o'r enw Theodosius o Tripolis yn byw yn y ganrif gyntaf cyn Crist; cyfieithwyd ei lyfr Σφαιρικά i'r Lladin yn y ddegfed ganrif a chyhoeddwyd ef yn 1518 a 1529. Ond ai efe yw'r Tewdws yma nis gwn.
- 86. 12. Wild tragwyddol. Tuedda dwy d i galedu i t, yn ol yr egwyddor a bair i ddwy d ateb i t mewn cynghanedd. Ysgrifenna Elis Wyn yn ol y sain. Cymharer hyd Teyrnasodd, td. 107, ll. 22.
- 88. 21. gae, c.a. am gael.
- 22. gaddawodd, c.a. am gadawodd.
- 89. 12. cloch, c.a. am eloch.
 - 13. Gwrthysig, c.a. am Gwrthnysig; gweler td. 96, ll. 6.
- 92. to. pan bella gwaetha 'r gwerth, yn hytrach "Po bellaf gwaethaf y gwerth." Guto'r Glyn yw awdwr y llinell.
- 93. 26. gwergam, c.a. am gwargam.
- 94. 14. cwch c.a. am ewch.
- 99. 9. Tarquin yr ail, brenin olaf Rhufain. Lladdodd ei dad ynghyfraith, y brenin Tullius, er mwyn esgyn i'r orseddfainc yn 534 cyn Crist; teyrnasodd trwy orthrwm hyd 509, pan ei halltudiwyd o Rufain, ac y sefydlwyd y weriniaeth. Bu farw tua 495, yn 90 mlwydd oed.

Nero, ymherawdr Rhufain o 54 hyd 68 oed Crist. Lladdodd fab yr ymherawdr o'i flaen, lladdodd ei fam er mwyn ei ordderch, ysgarodd a'i wraig i briodi honno, a lladdodd y ddwy. CyfTd. 11.

lawnodd yn gyhoeddus ffieidd-dra rhy anfad i'w enwi; poenydiodd y Cristionogion, a chanai ei grwth pan losgai Rhufain, wedi iddo ef ei hun, fel y tybid, ei rhoi ar dân. Pan luniodd Galba ei frâd, er dianc cyfiawn gosb, lladdodd ei hun yn y flwyddyn 68, yn 32ain oed.

- 99. 10. Caligula, ymherawdr Rhufain o 37 hyd 41 oed Crist. Adyn arall anniwair a chreulon. Mynnai wneud ei hun yn dduw, ac adeiladodd deml iddo'i hun; ei hoff waith oedd rhoi gwyr a gwragedd yn fwyd i fwystfilod rheibus; a dymunai na bai gan y Rhufeiniaid oll ond un pen er mwyn cael o hono ef y gwaith hyfryd o'i dorri. Lladdwyd ef gan filwr yn 29ain oed;—"Nid hir y ceidw'r diawl ei was." Dywedir mai gwallgof oedd y ddau hyn, Caligula a Nero; a mwy dymunol credu hynny, na meddwl y gall un perchen rheswm fod yn ellyll mor ddieflig.
 - mingrynny, yn hytrach, mingrynnu. Camgymeryd u am y. Gweler td. 103, ll. 17, a chymharer ll. 16 ar yr un td.
- 100. 1. Rowndiad; gweler y nodyn ar dud. 36, ll. 31.
 29. llawer, c.a. am lawer. Llynn-Tegid, Llyn y Bala.
- 101. 12. Tygaswn, am Tebygaswn. Gweler yr Eirfa, d.g. *tygaswn*.
- 102. 14. Arhowch. Gweler y nodyn ar arhoent td. 23, ll. 18.
- 103. 6. ledra, c.a. am ledrad neu'n fwy tebyg ledratia; gwall a achosid drwy i'r cysodydd neidio o un a i'r llall. Darllenna Silvan Evans ledrad.
- 106. 31. wnaeth, c.a. am waeth.
- 107. 9. amniaid, c.a. am amnaid.
 - 28. Gwyr, c.a. neu yn hytrach wallysgrif yr awdwr am Gwir.
- 109. I. gwneud i foes. Anghofiodd Elis Wyn ysgrifennu ei yma am y Saesneg his, ac ysgrifennodd i fel yr ysgrifennid ef gynt, ac fel y dylid ei ysgrifennu. Wm. Salesbury a ddechreuodd ei sillebu'n ei oher-

164

wydd mai *eius* yw'r gair cyfatebol yn Lladin. Ar waelod yr un tudalen y mae Elis Wyn drachefn yn sillebu'r gair yn *i*; —a chyn i fynd e.

110. 23. tenwch. Y ffurf reolaidd o tanu; nid oes angen ei droi'n taenwch fel y gwneir gan Silvan Evans. Dyblir yr n yn gyffredin yn y gair tannu. Cymharer Llad. tendo.
112. 5. Nero. Gweler y nodyn ar dud. 99, ll. 9.

Bradshaw, llywydd y llys a brofodd Siarl I. ac a'i condemniodd i farwolaeth. Gweler td. 121, ll. 12. Ganwyd John Bradshaw yn Sir Gaerlleon yn 1586; gwnaed ef yn Brif Ustus Caer yn 1647. Er bod yn bennaeth condemnwyr Siarl, gwrthwynebodd Oliver Cromwell pan gymerodd ef y llywodraeth, a chynlluniodd frad yn erbyn Oliver, er bod yn. aelod o'i Senedd. Bu farw Tach. 22, 1659. Claddwyd ef â rhwysg mawr yn Westminster Abbey, ond codwyd ei gorff ar adferiad y frenhiniaeth i'w hongian ar grocpren gyda chyrff Cromwell ac Ireton. Erbyn hyn y mae cymeriad Siarl yn ddigon hysbys; ond i'r sawl a'i hystyriai'n ferthyr, wrth gwrs yr oedd Bradshaw yn brif lofrudd i'w restru gyda Chain a Nero.

Boner. Edmund Bonner oedd esgob Llundain yn amser Harri'r VIII. Yr oedd yn selog fel diwygiwr eglwysig, ond pan fu Harri farw, nis gallai gydfyned yn llwyr a'r diwygiad trwyadl brotestanaidd dan Edward y VI.; a Adferwyd ef chollodd ei esgobaeth. iddi drachefn gan Fari, a llosgwyd 125 o bobl yn ei esgobaeth ef dan ei theyrnas-Ond cam mawr â Bonner yw ei iad. gyhuddo ef o'r anfadwaith; yn erbyn ei gyngor ef y cymerodd Mari y cwrs a barodd iddi gael ei chyfenwi'n Waedlyd; ac yr oedd Bonner mor anewyllysgar i ddienyddio'r trueiniaid hyn nes i'r Cyfrin Gyngor ei geryddu am ei lacrwydd.

Td. 11.

Td. 11.

Ignatius. Ganwyd Don Inigo Lopez de Recalde yn 149, yng Nghastell Loyola, yn Guipuscoa, Spaen; gelwid ef yn gyffredin Ignatius Loyola. Milwr oedd efe yn ei ieuenctid ; dyn anllad, didoriad; ond wrth amddiffyn Pampeluna yn erbyn y Ffrancwyr, maluriwyd ei goesau gan ergyd canon,--"gadael ei ben-saethu ei goesau'n unig, felly y mynnai ffawd," medd Carlyle. Yn ei gystudd edifarhaodd a throdd yn grefyddol iawn; sefydlodd y Gymdeithas a elwir Cymdeithas yr Íesu, neu y Jesuitiaid, i wrthsefvll "heresïau," sef protestaniaeth, ac anfon cenhadon at y digred. Diau mai fel cynrychiolydd yr erlidwyr pabaidd y gesyd Elis Wyn Ignatius ymysg y llofruddion.

- 114. 12. edrych, c.a. am edrychwch.
 - Demigorgon. Yn gywir Demogorgon, un o dduwiau diweddar y Groegiaid. O'r Gr. δαίμων ysbryd, a γοργόs, dychrynllyd, erchyll. Yr oedd hyd yn oed ei enw yn arswyd. Cymh. Milton P.L. ii. 965.
- 115. 8. Pâp Leo. Yr oedd un ar ddeg o babau o'r enw hwn wedi bod cyn amser Elis Wyn. Tebyg mai at y degfed y cyfeirir yma, Giovanni de' Medici wrth ei enw priodol. Hwn oedd y pab a enynnodd lid Luther trwy werthu maddeuant pechodau.
 - 14. eu Lig a'u Cofenant. Cyfamod oedd y Solemn League and Covenant rhwng Lloegr a'r Alban, a'i amcan i ddwyn unffurfiaeth grefyddol yn y ddwywlad, a sefydlu Presbyteriaeth yn Lloegr fel yn yr Alban. Ysgrifennwyd y Cyfamod gan y Parch. Alexander Henderson; derbyniwyd ef gan Gymanfa Gyffredinol yr Alban Awst 17, 1643, a chan Senedd Lloegr a Chymanfa Difinyddion Westminster Medi 25. Digwyddasai'r pethau hyn yn oes rhai oedd yn fyw yn amser Elis Wyn.
 - 28. y derfysg. Lled chwithig i'm clust i yw'r

166

Td. 11.

ymadrodd. Y mae terfysg fel rheol yn wrywaidd.

- 115. 28. dechruodd, c.a. neu wall ysgrif yr awdwr am dechreuodd.
 - 29. Pâp Clement. Clement yr XI. oedd yn bab y pryd hyn, sef o Dachwedd 1700 hyd Fawrth, 1720. Os dadleuir nas gallai'r Bardd Cwsg eto ganfod y Clement hwn tu hwnt i'r llen, gallwn dybied mai Clement y VII. a olygir—y gwr oedd bab yn amser Harri'r VIII., pan ddadgysylltwyd Eglwys Loegr oddiwrth Eglwys Rufain.
- 119. 8. âg e. Tybia Silvan Evans fod euch wedi ei adael allan yma—"ewch ag e;" onid tebycach fuasai ymaith—"ymaith ag e?" Er hyn gall ysgrifennydd weithiau doli ei ymadrodd er mwyn grymusder; ac y mae "ag e" yn ddigon dealladwy am "ymaith ag e."
 - 14. ond rhaid i trâd fyw? Y gofynnod sydd gywir, nid y gorffwysnod fel yn rhai o'r argraffiadau, yn eu mysg yr eiddo Silvan Evans. Cwestiwn sydd yma; ond=onid; onid rhaid i trad fyw?
- 120. 23. fel gynt ar nôs Iau. Gynt=ar y ddaear. Gellir casglu fod yn ffynnu ar y pryd ryw ofergoel i'r perwyl hwnnw.
 - Ceisbyliaid. Argreffid y gair ag s fach am y buasai pen yr f fawr yn gwrthdaro yn erbyn y b. Gweler td. 19, ll. 12; td. 131, ll. 21.
- 121. 14. Sir Edmunt Buuri-Godffri. Syr Edmondbury Godfrey oedd ynad a fu'n dyfal chwilio i'r cydfrad pabaidd yn amser Siarl II. Cafwyd ef wedi ei ladd a'i gleddyf ei hun yn Hydref 1678, a " bwrid ei alanas ar y Pabyddion."—Silvan Evans.
- 123. 28. tan un, h.y. ar unwaith.
- 125. 19. ffrydd, c.a. am ffyrdd.
- 127. 15. yn yngwrth. Newidir hwn gan Silvan Evans i "yng ngwrth," gan adael yn allan a throi yngwrth yn ddau air. Ond y

Td. 11.

mae'r gwreiddiol yn fwy dealladwy. Yngwrth, medd Dr. Davies, yw sydyn, annisgwyliadwy; a dengys y pennill a ganlyn o waith Lewis Morris mai un gair ydyw, a'r acen ar y sill gyntaf:

Clywch yn y fro'r clych yn frau, Yngwrth orchrechiad angau.

Rhaid cael yr yn i wneud y gair yn rhagferf ; "yn yngwrth," yn sydyn.

- 127. 17. dy. Yn gywir du. Ysgrifennir ty yn lle tu yn aml gan Elis Wyn. Gweler td. 14, ll. 3; td. 81, ll. 12; td. 145, ll. 31; ond ceir ef yn gywir weithiau, megys td. 148, ll. 6, 7. Cymharer y nodyn ar dud. 99, 16.
 - 26. Ychwi=ych chwi? Cwestiwn sydd yma.
- 128. 3. dinbren, c.a. am dinben ; cymharer td. 129, 11. 17.
 - 5. yn nàl, yn y ddalfa.
- 129. 7. eu amser, yn lle eu hamser. Diau mai yn ysgrif yr awdwr y digwyddodd y gwall, fe allai trwy roi amser yn lle rhyw air arall, megys tymor dyweder, lle nad oedd eisiau h.
- 130. 9. Eignion ab Gwalchmai. Einion neu Eingion yr ysgrifennir yr enw yn gyffredin. Yn ol traddodiad bu i'r ellylles drwy degwch ei gwedd hudo Einion oddiwrth ei wraig, ac yna ei bradychu ei hun drwy adael iddo weled ei charnau. Pan ddychwelodd Einion adref yr oedd ei wraig ar fin priodi gwr arall. Gweler un adroddiad o'r chwedl yn yr Iolo MSS., td. 176.
 - trychant. Ysgrifennir tri yn try weithiau mewn gair cyfansawdd. Cymharer trydydd; gweler hefyd trywyr, td. 111.
 - 31. y nos arall; td. 131, ll. 28, y dydd arall. Ymddengys yr ymadroddion hyn fel pe na baent ond cyfieithiadau llythrennol o'r Saesneg "the other night," "the other day;" ond arferir hwynt yn aml gan Lewis Morris a Gronwy Owen yn eu llythyrau.

168

Nodiadau.

Td. l

- 131. 29. Interlud y Doctor Faustus. Dewin o'r Almaen oedd Dr. Faustus, yn byw tua diwedd y bymthegfed ganrif. Derbyniodd ei addysg, meddir, ym mhrifysgol Cracow; ac ar ol gwario'i etifeddiaeth, ymgyfamododd â'r Diafol-efe i gael pob mwyniant bydol dros ysbaid pedair blynedd ar hugain, a'r Diafol i'w feddu yntau'n llwyr byth mwy. Ymgasglodd pob rhyw chwedl oruwchnaturiol o gylch ei enw, nes peri amheuaeth ynghylch ei fodolaeth. Cyfansoddodd y bardd Seisnig Marlowe, rhagflaenydd Shakespeare, ddrama Dr. Faustus, wedi ei sylfaenu ar y chwedlau am dano; ac yr oedd mân chwaraegerddi ar y pwnc yn bur boblogaidd yn yr ail ganrif ar bymtheg. Wrth gwrs, yr oedd i'r Diafol ran bwysig ynddynt; a chyfeirio y mae Elis Wyn yma at ryw chwedl ddarfod i'r un drwg, pan berfformid un o'r rhai hyn yn Amwythig, ymddangos " i chwarae ei bart." Gellir crybwyll mai ar y traddodiadau am Dr. Faustus y seiliodd y prifardd Almaeneg Goethe ei ben campwaith Faust.
 - 7. i droi o gwmpas yr Eglwys. Ceir hanes yr ofergoel yn y Brython ii., td. 120. Elai'r merched bob un a channwyll i'r Eglwys nos Wyl y Meirw (Tachwedd 2 yw dydd y Meirw); ac wrth ddull y ganwyll o oleu y tybient ragweled llewyrch y flwyddyn oedd o'u blaen. Yna elai'r rhai dibriod ddwywaith neu dair o gylch yr Eglwys heb yngan gair rhag torri'r gyfaredd, ac i'w gwelyau, lle credent y gwelent trwy eu hun y rhai a fyddai'n wŷr iddynt.
 - 20. troi'r Cryseu. Rhyw ofergoel arall i'r un pwrpas a'r uchod.
- 133. 17. benlewyn, c.a. am bentewyn.
 - 21. Terfynen, c.a. am Terfyneu.
 - 26. Ellmyn. Yr Almaenwyr a olygir wrth yr Ellmyn; ond arfera Elis Wyn yr enw am y wlad; ac felly yn td. 44. Gellir

132.

Td. U.

cymharu'r gair Cymru nad yw ond yr un gair a Chymry, ac a ysgrifennid felly'n wastad gynt.

- 133. 26. ynysoedd Fferoe. Gelwir hwynt hefyd Faroe. Y mae 22 o honynt, a17 yn cynnwys trigolion. Safant 300 milltir i'r gorllewin o Norway a thua 200 i'r gogledd orllewin o'r Shetland Islands. Nid hawdd olrhain erbyn hyn at ba symudiad crefyddol mewn lle mor anghysbell, ac mor bell yn ol, y cyfeirir yma.
- 134. 11. bregethwyr y Scubor. Ni raid dweyd mai diwygwyr ymneilltuol y dyddiau hynny a feddylir.
- 135. 7-10. ffordd *Rhufain*, pabyddiaeth : ffordd *Geneva*, Calfiniaeth ; yn Geneva y trigai Calvin. Y pab a gynrychiolai'r naill, ac Olfr, sef Oliver Cromwell, y llall.
 - 20. Rhaglam, c.a. am Rhaglaw.
 - 22. Cerberus yn chwedloniaeth Rhufain oedd gi Pluto, duw Hades. Y ci hwn a wyliai borth Hades rhag dianc o'r meirw allan, na dyfod y byw i mewn. Pa reswm oedd gan Elis Wyn yn rhoi enw hwn ar "ddiawl y *Tybacco*," nid hawdd canfod. Nid oes gan Quevedo enw ar hwnnw ond "the Damon of Tabacca."
- 136. 31. Apollyon, yr enw Groeg a roddir ar "angel y pydew diwaelod," a elwir yn Hebraeg Abaddon. Gweler Dat. ix. 11. Tardd yr enw Apollyon o'r Gr. ἀπολλώω, dinistrio, difa. Fegofir am y rhan a ddyry Bunyan i'r ellyll hwn yn Nhaith y Pererin.
- 137. 11. Asmodai. Hwn oedd yr yspryd drwg a ddisgrifir yn yr Apocrypha, Tobit, pen. vi., vii., yn lladd, y naill ar ol y llall, saith o wyr i Sara pan elent ati noson y briodas, "am fod (y) cythraul yn ei charu hi," vi. 14. Cyfeirir ato weithiau fel ysbryd drwg priodas; ac fe welir paham y'i gelwir yn " ddiawl yr anlladrwydd" gan Elis Wyn. Dywed traddodiad Iddewig diweddar mai'r un ydyw ag Apollyon neu Abaddon.

170

Nodiadau.

Td. 22.

- 137. 25. fyddin fawr yr Assyriaid. 2 Bren. xix. 35; 2 Chron. xxxii. 21; Esa. xxxvii. 36. Eithr y mae cof Elis Wyn yn wallus; nid anlladrwydd, ond cabledd Senacherib oedd y trosedd.
- 29. welliais, gweler yr Eirfa d.g. gwallio.6. Belphegor, neu Baalpeor. Y Baal a addolid 138. ym mynydd Peor; un o dduwiau'r Moabiaid. Num. xxv. 2, 3.
 - 10. mudd. Felly yn holl argraffiadau'r ganrif ddiweddaf oddigerth un 1767, lle ceir "mud." Tebyg mai c.a. sydd yma, ac mai mud ddylai fod, fel y darllenna Silvan Evans.
- 139. 20. henw; hefyd td. 140, ll. 12. Arferid yn fynych gynt ysgrifennu henw am enw, fel y lleferir ef eto gan mwyaf yn y Gogledd. Cymharer helw am elw. Gweler D. ap Gwilym, clxvi, "Henw cariad y bardd."

A'th fawrglod hynod a henwaf.

W. Llevn.

- 4. Belzebub, Baal-zebub; duw'r gwybed, a 141. addolid gan y Philistiaid yn Ecron; 2 Bren. i. 2, 3, &c.
- 8. wedi. Gweler nodyn ar td. 6, ll. 1. 142.
 - 18. ac y mae e. Dealler "rhwng" yma o'r frawddeg o'r blaen,—a rhwng y mae e, h.y. rhwng y rhai y mae e.
- 9. Gerddi, &c. Dengys yr ph yn pherthynaseu I44. mai o flaen y gair hwnnw y dylai'r a fod. neu o leiaf y dylai a arall fod o flaen hwnnw. Meirch a pherthynasau drudfawr, horses and costly equipages.
- 145. 21. ar y=ar ei. Fel y sylwyd yn y nodyn ar td. 109, ll. 1, i yr ysgrifennid gynt y gair am his neu her; ond yn y can. oes. pan oedd sain i yn aml i'r llythyren y, ysgrifennid y gair yn y, a seinid ef i. Gall mai'r hen sillebiaeth sydd gan Elis Wyn yma. Cymharer ar y wartha, td. 152, 11. 8.
 - 28. rhywired. Camsillebiaeth am rhywyred, neu, yn gyflawn, rhyhwyred.

Nodiadau.

Td. 11.

172

146. 23. storiâu. Clywir yr hen liosog hwn eto'n aml ar lafar. Ffurfir ef, nid o stori o'r Saes. story, eithr o ystoria o'r Llad. historia. O ystoria ceir ystoria-au, yna ystoridu.

> Cyd adrodd a'm cyd oedran, Hen ystoriâu—onest ran.—S. Phylib.

 3. diofal ysmala. Benthyciodd Gronwy Owen yr ymadrodd hwn fel rhai eraill o'r B. Cwsc yn ei Gywydd y Farn Fawr :

> Gwae'r diofal ysmala, Gwynfyd i'r diwyd a'r da.

- 150. IO. *o ddàl*, h.y. o oddef; o bechod goddefol i bechod gweithredol.
- 151. 3. dyfrrwch, c.a. am dyfyrrwch.
 - 21. wraidd, h.y. ŵraidd, o'r un ystyr a gwrol, ac yn tarddu, fel yntau, o gwr.
- 152. 8. ar y wartha. Gweler nodyn ar td. 145, 11. 21.
 - 22. genni, h.y. gennif. Gweler y nodyn ar td. 5, ll. 20.
- 153. 9. dithe'r. Saif am dithau er.

GEIRFA.

D.S.—Gweler rhestr o'r talfyriadau ar ddiwedd y llyfr.

Abrwysg, td. 25, meddw. O'r gair brwysg gyda'r rhagddodiad cadarnhaol a, ac o'r un ystyr. Cymharer trist ac athrist. Arferir y gair gan Elis Wyn yn ei Reol Buch. Sanct., td. 65, "Na fydd yn fynych mewn gwleddoedd, nac un amser mewn cwmpeini abrwysg." Am yr ystyr gellir dyfynnu

Dyfod yn frwysg o'r dafarn. D. ap Gwilym, clxxiv.

Adwythig, td. 59, o *adwyth*, cyfansoddair o *ad* gadarnhaol a *gŵyth*. Ystyr *gŵyth*, medd Dr. Davies, yw "digllonedd;" felly "digllon," "atgas," ydyw adwythig.

> Athrodion gweision a gwŷr A bair adwyth rhwng brodyr.

T. Aled.

Y Prydydd, pa ryw adwyth Sydd arnat ti 'leni'n lwyth ?

D. ap Gwilym, lxx.

Afanc, td. 125. Arferir y gair gan ysgrifenwyr diweddar am *beaver*; ond rhyw ellyll dwfr ydoedd yn ol hen chwedloniaeth y Cymry. Gelwir ef hefyd *Addanc*. Adroddir yn y Mabinogion hanes Peredur yn torri pen Addanc y Llyn (Rhys and Evans, *Mab.* td. 223-232); ond y traddoliad diweddarach, a'r un y cyfeirir ato yma, yw mai yn Llyn Llion yr oedd, ac mai Ychen Bannog Hu Gadarn "a lusgasant Afanc y Llyn i dir, ac ni thorres y llyn mwyach." Trioedd, iii. 97. Gweler *Geiriadur* Silvan Evans, d.g., *Afanc, Addanc*, a Hibbert Lectures y Prifathraw Rhys, td. 592-595.

- Affaith, td. 129. O'r Lladin *affectio*. Golyga gyflwr rhywbeth, neu berthynas â rhywbeth, neu gyfranogaeth ynddo. Er engraifft, un o'r "naw affaith galanas" oedd "mynegi y dyn a ladder i'r dyn a'i lladdo," *Anc. Laws*, i., td. 218. Felly yma, "heb wneud affaith" yw heb wneud, nid yn unig weithred, ond dim yn dwyn cysylltiad â gweithred.
- Anghysbell, td. 7, pellennig. Dyry Silvan Evans yr ystyr o "agos" i'r gair *Cyspell*, a chymer y rhagddodiad an yn nacaol. Ond tebycach mai cadarnhaol ydyw'r an, ac mai pell oddiwrth eu gilydd, mutually distant, ydyw cysbell.
 - Ail, td. 51, Saes. aisie, asgell adeilad, yn ol tyb Silvan Evans; ond yn rhai o'r argraffiadau newidiwyd y gair i saii, ac y mae'r gynghanedd yn awgrymu mai hynny sydd iawn, ac mai cam-argraff ydyw ail yma am saii.
 - Album Graecum, td. 104, "A name given to the excrement of dogs, which becomes white as chalk by exposure to the air." *Lloyd's Dic.* "Niarferir ond ychydig arno oddigerth at ennyniad y gwddf, gyda mêl; a hynny oddi allan fel plastr; ond anaml, fel yr ymddengys, i ddim pwrpas." *Quincey's Compleat English Dispensatory*, 12th edit. 1749, dyfynedig gan Silvan Evans.
 - Alias, td. 74, 75, gair Lladin yn golygu "o fodd arall." Arferir ef yn gyffredin, fel yn y mannau hyn, i gysylltu â'u gilydd ddau enw gwahanol ar yr un person.
 - Anaelef, td. 88, 91, 107, 148, erchyll. O aele gyda'r rhagddodiad cadarnhaol an. Sillebir y gair yn aele neu anaele yn gyffredin :---

Gwelwn rhyw olwg aele, Gwelw afon draw gerllaw'r lle.

D. ap Gwilym, Chwan. iii,

Ond y mae Gruffudd ab Meredydd (Myf. i. 472, ail arg. 315), a Golyddan (eto i. 156-7, ail arg. 120) yn ei odli a *champau, dagrau, trethau*; felly hefyd D. ap Gwilym, "Gwaeau anaelau o nych," a Dafydd Benfras. (Gweler Geiriadur Dr. Davies). Eithr ym Marwnad Cunedda a briodolir i Daliesin, odlir ef ag *olew*, ac *untrew* (? *untref*) a chyflew (? cyflef); felly y mae'n ddigon posibl fod sillebiaeth Elis Wyn yn gywir wedi'r cyfan.

- Anescorol, td. 11, nas gellir esgor arnynt, neu gael gwared o honynt; anfeddyginiaethol.
 - Anhyweth, td. 147, yn briodol, anhywaith, sef anhawdd ei weithio, anhawdd ei drin; o an hy a gwaith.
- Annwfn, td. 8, 71, uffern. An gadarnhaol a dufn.
- Archfa, td. 23, 88, 89, 112, arogl. Y mae w ac f yn aml yn cyfnewid y naill am y llall, megys yn cafod, cawod. Saif archfa am archwa, o ar a chwa, anadl.
- Aruthr, td. 9, rhyfeddol, ar ac uthr. Arfera Elis Wyn y gair yn aml i gryfhau ystyr ansoddair megys y gwna yma. Cymharer Gwrthnysig aruthr td. 89.
- As, td. 6, mymryn. O'r Saesneg ace, a ysgrifennid yn y canol oesoedd as, a hwnnw o'r Ffrengig as, o'r Lladin as, o'r Roeg ås, "y dywedir mai cynhaniad Tarentaidd yw o'r gair Groeg eis, un."— Skeat.

Astrus, td. 151, dyrys, o'r Lladin, abstrusus.

Attreg, td. 7, 152, oediad, gohiriad. Y mae'r tarddiad yn amheus. Awgryma Silvan Evans ad a rheg, ond adreg a ddylasai fod felly. Tebycach ei fod yn tarddu o'r un gwraidd a'r gair trigo.

Bach, td. 11, hook. Gwydd. bacc, Llyd. bach.

- Bachell, td. 104, cil*fach*; o'r un gwreiddyn a'r rhan olaf o'r gair hwn. Cymharer y Fach, &c.
- Bandieu, td. 20, bonds. Yr un gair yw'r Saesneg band a bond, y ddau yn tarddu o bind.
 - Barth, td. 50, llawr. Dywed Silvan Evans fod y gair ar gyffredin arfer yng Ngwent a Morganwg ac mewn rhai parthau o Wynedd.
- Bedlam, td. 12. Saesneg, Bedlam, M.E. bedlem llygriad o Bethlehem. Priordy St. Mary Bethlehem, a sefydlwyd yn 1247, ac a drowyd yn wallgofdy yn 1547 ar ddadgorfforiad y mynachdai. Yn ddiweddarach arferid yr enw fel enw cyffredin am ryw wallgofdy.
 - Beisdon, td. 61, 90, traeth. O bais a ton; lliosog bas "shallow," ydyw bais "shallows." "Ac nyt oedd fawr y weilgi yna i feis y daeth ef," Mabinogion td. 35. "Tri pheth echrys eu dryg-sawr: hên gadno bras mewn prysgle, morvil marw

ar y veisdon, a mochyn o veddwyn."-Myf. iii. 250; ail arg. 901.

Bir, td. 144, o'r Saesneg beer, M.E. bere ; Almaeneg bier. Dywed Skeat fod yn debyg fod cysylltiad rhyngddo â brew, berwi.

Bolera, td. 23, gloddesta. O'r gair bol. Bonllef, td. 107, yn fwy cywir, banllef medd Dr. Davies ; o han, sef uchel, a llef.

Brau, td. 116, ebrwydd, rhydd. Arferir ef yn yr ystyr hwn yn aml gan y beirdd.

> Ac ymaith taflwn eu trom iau, Ni chânt yn frau mo'n gorfod. Ed. Prys, Salm ii. 3.

- Breibwyr, td. 19, o'r Saesneg briber, llwgrwobrwywr. Tardd y gair Saesneg bribe o'r hen Ffrengig bribe, sef tamaid o fara a roddid i gardotyn. Tardd y gair Ffrengig drachefn o'r Llydaweg, o'r un gwraidd a'r gair Cymraeg briw, toredig, megys yn briwfwyd, briwsion, &c. Gweler bribis isod.
- Bribis, td. 81, o'r Saesneg bribes, tameidiau neu friwsion; gweler breibwyr uchod. Brib oedd cynhaniad y gair mewn hen Saesneg a hen Ffrangeg, ac o'r cynhaniad hwnnw y tardd brib yn Gymraeg. Benthyciadau diweddarach ydyw breib a breibwyr. Dylid sylwi, er mai Celtaidd oedd y gwreiddyn cyntefig, mai o'r Llydaweg trwy'r Ffrangeg a'r Saesneg y cafodd y Gymraeg y geiriau yn y ffurfiau hyn.
- Briwlio, td. 90, o'r Saesneg broil, o'r hen Ffrangeg bruiller.
- Brutiau, td. 64, yn y ffurf unigol brut neu brud. Brutus o Gaer Droea oedd arwr chwedl fawr Gruffudd ab Arthur, "Ystoria Brenhinedd y Brutaniaid," am y tybid mai efe a roes ei enw ar Galwyd y chwedl oddiwrth enw'i Frydain. harwr yn "Frut y Brenhinoedd;" ac wedi hynny aeth Brut yn enw ar bob rhyw ramant. Wrth fod Brut y Brenhinoedd yn cynnwys y proffwydoliaethau meithion a briodolir i Fyrddin, aeth Brut, neu Brud, yn enw ar broffwydoliaeth neu ddarogan; ac wrth frutio neu frudio y golygir proffwydo, darogan.

Brutio, td. 61. Gweler Brutiau uchod.

Bugunad, td. 33, rhuo.

Burgyn, td. 85, corff marw, celain, ysgerbwd.

Bydan, td. 152. Bychanig o'r gair byd.

- Bydol, td. 59. Dyn bydol; nid cybydd a olygir, ond dyn o'r byd hwn o'i gyferbynnu 2g un o diriogaeth angeu.
- Bytheirio, td. 23, cyfogi. Llygriad o brytheirio. Y mae'r tarddiad yn amheus.

Cadfa, td. 95, 106, tyrfa; o cad a'r terfyniad fa.

- Cadlais, td. 85, llannerch. Nid camargraff ydyw'r sillebiaeth, canys fe ddyry Dr. Davies y ddwy ffurf *Cadlais & Cadlas*, a'r ystyr a rydd iddynt yw "*Area.*" Os glas ydyw'r ail elfen yn y gair, gall glais fod yn ffurf liosog o hono, fel bais o bas (gweler d.g. beisdon). Gwelltglais nid gwelltglas a ddywedir mewn rhannau o Wynedd hyd heddyw.
- Cainc, td. 16, cangen; mewn miwsig, *air*, yr hyn a gamelwir yn "alaw" yn y dyddiau hyn.
 - Canel, td. 100. O'r Saesneg kennel. Gair Ffrengig Normanaidd, wedi ei ffurfio o ken, ci, yn tarddu o'r Lladin canem.
- Canhebrwng, td. 28, neu, cynhebrwng; y gair cyffredin yng Ngwynedd am angladd neu gladdedigaeth. Y mae'r ddau sillafiad yn hen. Wrth gwrs, yr ystyr wreiddiol ydyw cyd-ddanfon, cydganlyn. Gweler ebr isod.
 - Carl, td. 146, cybydd, cerlyn. O'r hen Saesneg cherl, cheorl, Anglo-Saxon ceorl, Saesneg diweddar churl. Am y gair churl yn yr ystyr o gybydd gweler Isaiah xxxii. 5.
- Carnliadron, td. 19, 78. Codid carn neu bentwr o gerryg, yn yr hen amseroedd, ar feddau gwroniaid, fel arwydd o anrhydedd. Pan ddechreuwyd claddu mewn mynwentydd, medd Dr. Pughe, aeth y garn i anfri, ac ni chodid hi ond ar fedd troseddwr. Felly, carnileidr yw lleidr yn haeddu ei gladdu dan garn. Cymharer td. 101, ll. 2, ac hefyd carn/radwr, carnfeddwyn, Carn-Sais, &c. Fe all, er hyn, nad oedd carn ond arwydd o enwogrwydd o ryw fath; ac i'r ystyr ddrwg yn unig lynu wrth y gair fel wrth y gair notorious yn Saesneg.
 - Carnwinedd, td. 145. Darllenna Silvan Evans a Pughe, "ar ei garnewinedd," sef ar ewinedd ei

garnau, neu ar flaenau ei draed. Nid yw'n ymddangos fod y gair yn digwydd yn unman arall.

- Cart, td. 97, chart. Tardda drwy'r Saesneg, a'r Ffrangeg a'r Lladin, carta, charta, o'r Groeg χάρτη, dalen o bapur. Y mae amryw ffurfiau i'r gair yn Saesneg, card, carte, chart.
- Catffwl, td. 132. Tybia Silvan Evans mai cetyn neu ddarn o ffwl a olygir. Tebycach gennyf mai o'r Saesneg cad, caddie, adyn isel, y daw rhan gyntaf y gair. Tardd y gair hwn o'r Ffrangeg cadet ; a'i hen ystyr yn Saesneg oedd bachgen o negeseuwr. Arferir y gair cat ym Môn am was bach mewn fferm. Lle bo'r llafariad yn fer tuedda'r Cymry i galedu'r gydsain.
- Ceisbwl, td. 19, Saesneg catchpole, beili, un a gymerai droseddwyr i'r ddalfa. Gelwid ef felly am fod ganddo, at ddal ffoaduriaid, bolyn a math o goler haearn ar ei ben, wedi ei lunio i lithro'n hwylus am ben y ffoadur a'i gadw'n ddiogel yn y ddalfa. Gweler portread o hono yn Chambers' Book of Days, ii. 365. Celanedd, td. 66, cyrff meirw, yr unigol yw celain.
 - Cymharer gwraig, gwragedd; neidr, nadredd; rhiain, rhianedd.
 - Celffaint, td. 99, hen bren crin. Gweler D. ap Gwilym, Chwanegiad vii. 39. Arferir y gair yn aml megys yma am hen ddyn.

Codi a wnai'r delff gelffaint O'i wâl ei hun, awel haint.

D. ap Gwilym, clxxiv.

Cêr, td. 42, 57, taclau; o'r Saesneg gear.

- Cerlyn, td. 140, bychanig o carl, cybydd. Gweler carl uchod.
- Cêst, td. 15, bol, yn enwedig gormod o hono. O'r Llad. cista. Cymharer Saes. chest o'r un tarddiad.

Cestyn, td. 140, 143, bychanig o cast, td. 24. O'r hen

Saesneg cast, sef dichell. Gair Scandinavaidd. Ceubal, td. 66. Y mae Elis Wyn yn arfer y gair fel y gwneir eto mewn mannau yn yr un ystyr a cheudod ; ond math o gwch ydyw ceubal mewn gwirionedd. Tardd o ryw ffurf Lladin tybiedig caupalus; nid yw'n digwydd ond yn y ffurfiau caupulus, caupilus. Loth, Les Mots Latins, d.g. ceubal.

- ~ Ceubwll, td. 8, pwll gwag. O can, Llad. cavus, gwag. Ceuddrws, td. 114. Ystyr y rhagddodiad cen ydyw gwag, gweler uchod. Nid yw'n hollol glir pa beth a olygir wrtho yma. Dywed Silvan Evans yn ei Eiriadur mai trap-door yw ceuddrws.
- Ceulo, td. 3, tewychu fel llaeth ; o'r Llad. coagulo.
- Ceunach, td. 23, ysgyfarnog. Ceinach yr ysgrifennir y gair yn gyffredin. Y mae ei darddiad yn ansicr, ond gall fod perthynas rhyngddo a'r gair cwnhingen, hen Saesneg conyng, Lladin cuniculus.
- Ceunant, td. 7, 8, nant sech. Gweler ceubwll uchod. Cibedrychiad, td. 15. Cymharer cipolwg. O wraidd
- y gair *cipio*. Cigweiniau, td. 8, crafangau; unigol cigwain, flesh-
- Yr ail elfen o'r un gwraidd a gwanu, hook. trywanu. Ceir y gair yn aml yng Nghyfreithiau Hywel.
- Ciwed, td. 6; ysgrifennir y gair gan rai yn giwaid fel petai'n lliosog; ond gair unigol benywaidd vdvw. yn tarddu o'r Llad. civitas; ac y mae sillebiaeth Elis Wyn yn berffaith gywir.
 - Cleimiau, td. 41. "Os yw 'cleimiau claer' (o'r Saesneg claim) yn ddarlleniad cywir, nid yw yr ymadrodd amgen na geiriau llanw i helpu'r mesur a'r gynghanedd. Buasai 'clemiau claer 'yn rhoddi rhyw fath o ystyr."-Silvan Evans. Cleimio, td. 46, hawlio; o'r Saesneg claim.
- Clipwyr, td. 19, Saesneg clippers, rhai fydd yn clipio neu docio arian bath. Arferwyd y gair clipiwr yn y bedwaredd ganrif ar ddeg gan Fadog Dwygraig (Myf. i. 488, ail arg. 326). Clôs, td. 75, trousers. Saesneg small-clothes.

 - Clul, td. 70, caniad cloch ar farwolaeth un. Y mae i'r gair amryw ffurfiau yn Gymraeg,—cnul, cnull, cnill. Tarddant oll o'r hen Saesneg knillen, Anglo-Saxon cnyllan, curo'n drystfawr. Arferir y ffurf clul gan Iolo Goch 300 mlynedd o flaen Elis Wyn.

Gyfryw glul ar ol gafr gloff.

Gweithiau (Ashton) td. 411.

- Cnâ, td. 21, cnaf, dyhiryn. O'r Saesneg knave.
- Codog, td. 29, cybydd; un yn meddu llawer o godau.

Geirfa.

- Coegfall, td. 127. Coeg, gwag, gwamal, mall, drwg. Newidiwyd y gair i goegfalch mewn rhai argraffiadau diweddar.
- Cogiwr, td. 21, Saes. cogger, twyllwr gyda'r disiau. Digwydda'r gair Saesneg to cog gyntaf yn 1532, yn ol Geiriadur Dr. Murray; ac ymddengys yn gyffredin wrth y cyd-destun mai rhyw dric o daflu'r dis a olygid. O'r ystyr hwn daeth i olygu twyllo yn gyffredinol; arferir cogio ar lafar yng Ngwynedd heddyw am dwyllo--"ei gogio a gafodd;" ond yn fwy cyffredin am pretend-" cogio cysgu " to simulate sleep. Nid yw'r gair yng Ngeiriadur Dr. Davies, ond ceir ef yn y ffurf coggio yn rhestr geiriau ychwanegol y Dr. a gyhoeddwyd gan Ed. Llwyd. Newidiodd Dr. Pughe y gair i coegio er mwyn ei darddu o coeg; a chymerodd rhai o'r geiriadurwyr Saesneg yn ganiataol fod hwn yn air gwirioneddol, a tharddasant to cog o hono. Newidiodd Silvan Evans air y Bardd Cwsg yn y fan hon i goegiwr, heb sôn dim ; ac ni cheir yn ei Eiriadur ond coegio, heb awgrym mai cogio yw ffurf gyffredin ygair. Dyfynna coegio cysgu fel ymadrodd cyffredin yng Ngwynedd; ond ni chlybu neb y fath ymadrodd yng Ngwynedd; ac nid yw llafar Gwynedd yn troi oe yn o yn y fath le; ni ddywedir codio am goedio, na cholio am goelio. Nid oes rith o sail dros dybio fod a wnelo'r gair â coeg ; dyry'r gair hwn y ferf gyffredin coegi, to be sarcastic. Tardd cogio yn ddiameu o'r Saesneg cog; ac am hwnnw, fel y dywed Dr. Murray, "as in other cant terms, the origin has not been preserved."

Collborth, td. 74, 80. Porth y colledigion. Gair a luniodd Elis Wyn.

Corpus, td. 6. Benthyciad diweddar o'r Lladin corpus; hen fenthyciad o corpus ydyw corff.

Costog, td. 38; corgi, ci ffromedig. Arferir ef am ddyn sarrug. Ceir y gair fel ansoddair td. 136.

Cowled, td. 152, llygriad cyffredin o coflaid. Yma arferir ef am goff neu fynwes, ac nid yn yr ystyr arferol o lonaid breichiau.

Cottyn, td. 29. O cod. Byrhâd o hwn yw cot, td. 30, lliosog cottiaid, td. 124.

Crab, td. 30, Saes. grab.

Crau, td. 41, twll, megys crau nodwydd ddur, crau

bwyall. Newidiwyd y gair i *crai* gan Dr. Pughe, er mwyn ceisio gwreiddyn i *craidd*, &c., a cheir ef yn y ffurf hon ym Meiblau'r Feibl Gymdeithas o arg. 1807 hyd heddyw. Dilynwyd Pughe gan Silvan Evans yn ei arg. o'r B. Cwsc; ond yn ei Eiriadur, cywira Mr. Evans y gwall, a dyry brofion cedyrn mai *crau* yw'r ffurf gywir, a dywed na welwyd erioed mo'r ffurf *crai* cyn ymddanghosiad geiriadur Pughe.

Crawn, td. 65, peth wedi casglu neu gronni ar ddoluriau. O crawn y ffurfir y gair cronni.

- Creifion, td. 26, scrapings, o crafu.
- Creu, td. 37, 65. Arferir crëu mewn hen Gymraeg am grawcian bran, yn union fel y ceir ef yn yr ail o'r lleoedd hyn. Ymddengys fel petai Elis Wyn yn y fan gyntaf yn ei gamgymeryd am grefu, gair a fenthyciwyd, mae'n debyg, o'r Saesneg crave.

Cribinwyr, td. 125, cybyddion.

- Crogyn, td. 7, hangdog.
- Crugo, td. 93, poenydio. Nid yw'n tarddu yn rheolaidd o'r Lladin *crúciare*; ond gall mai benthyciad diweddar o hono ydyw.
- Crwth, td. 22, hen offeryn Cymreig tebyg i ffidl. Tybir mai gwrywaidd y gair croth ydyw crwth, ac mai ffurf grothog yr offeryn a awgrymodd yr enw. Gwydd. crotta.
- Cuchio, td. 7, gwneud cilwg. O'r gair cuwch. Y mae'r cyfuniad uw yn troi'n u fel rheol pan ychwanegir sillaf ato; megys, uwch, uchel; buwch, buchod; lluwch, lluchio; cuwch, cuchio.
- Cuwch, td. 8, cilwg. Lliosog cuchiau. Gweler cuchio uchod.
 - Cwestiwr, td. 41. Wrth y gair Saesneg questman y golygid un a roddai hysbysrwydd am droseddau, ac a gychwynai fân erlyniadau; achwynwr cyhoeddus.—Lloyd's Dic. "Y mae dywedyd bod dyn yn cwesta ar hwn a'r llall yn ymadrodd cyffredin yn Nyfed."—Silvan Evans.
 Cwcwaldiaid, td. 102. Y ffurf fwyaf cyffredin ar y gair
 - Cwcwaldiaid, td. 102. Y ffurf fwyaf cyffredin ar y gair yw cwcwallt. O'r Saesneg cuckold (yn yr hen ffurf kukwald,) gŵr a'i wraig yn anffyddlon iddo. Tardd y gair o'r hen Ffrengig coucol, a hwnnw o'r Lladin cuculus, cog; am fod y gog yn dodwy

yn nythod adar ereill. Cyfeiriad sydd yn y lle hwn at yr hen syniad fod cyrn yn tyfu ar ben cwcwallt.

Cwmbrus, td. 75, Saesneg cumbrous, rhwystrus.

Cwsmeiriaid, td. 119, yn gyffredin *cwsmeriaid*, unigol, *cwsmer*; o'r Saes. *customer*. Effaith sillebiaeth y gair *cymeiriaid* (ll. 8) sydd arno yma.

Cydcwyn, td. 76, cyhuddiad, indictment.

- Cyfarthwyr, td. 19, 62, 120. Mae'n debyg, fel y sylwa Silvan Evans, mai'r *dadleuwyr* neu'r bargyfreithwyr a olygir, gan yr enwir y twrneiod ar wahân (td. 62, 120). Ni wyddys fod y gair i'w gael yn yr un ystyr yn unman arall. Gall fod Elis Wyn yn bwriadu iddo fod yn fath o chware ar y gair cyfreithwyr.
- Cyfog, td. 11, chwydu, gloesi. Llygriad o *cyfod*, gair a arferir yn yr un ystyr. Gweler *Geiriadur* Silvan Evans.
 - Cyfrdo, td. 52, drosto oll; o cyfr a to. Cymharer cyfr-goll.
- Cyfrodedd, td. 28, cyd-weëdig; cy—brodio. O'r Saes. broider (yn ei hen ffurf broder), a hwnnw o'r hen Ffrangeg broder.—Skeat.

Cyfyl, td. 64, 101. O'r un gwreiddyn ag *ymyl*. Ar eu cyfyl, ar eu pwys, i'w hymyl, yn agos atynt.

- Cyff cler, td. 30. Cyff, boncyff, o'r Lladin cippus. Cler, y beirdd, benthyciad diweddar o'r Lladin Clerus, yn yr ystyr o ddynion dysgedig. Yn yr hen Eisteddfodau, gwneid gwr o bencerdd yn gyff cler, i'r holl fân feirddiach ganu gogan iddo o'r hyn ddigrifaf a allent; a chai yntau eu hateb drannoeth. Gramadeg J. D. Rhys, td 304, Y Greal, td. 332.
- Cymhendod, td. 26, nicety. O cymen, nice, neat ; o cym a pen.

Cymmeiriaid, td. 72, 94, 119, lliosog o cymar.

Cynhaig, td. 100, ansoddair wedi ei ffurfio o'r lliosog

Cynheica, td. 100, berf wedi ei ffurfio o cynhaig.

Cynhinion, td. 21, dernynnach. Sillebir yr unigol yn cinym gan Dr. Davies, ac y mae Silvan Evans yn sillebu'r lliosog yn cinynion. Ond cynhinion a ddywedir ym Môn; a'r y a geir gyntaf yn wastad, mi dybiaf, mewn hen ysgrifau, o leiaf yn y lliosog ac yn y ferf cynhinio, sef dannio.

183

Cynnio, td. 100, o'r gair cfn, sef ebill.

Cynnud, td. 40, tanwydd, deunydd tân.

Cynnws, td. 32, yn gywir cynnwys, sef, yn y fan hon, caniatau. O'r Lladin condensus, cyd-wasgedig. Lle cynnwys ydyw lle cyfyng, am fod pethau wedi eu gwasgu ynghyd ynddo. Dywedir fod lle yn cynnwys pethau am eu bod ynghyd ynddo; ac o hynny ystyr gyffredin y gair ydyw dal, derbyn; ac o hwnnw ceir yr ystyr ffigyrol o ganiatau.

Cynnwysiad, td. 44, 51, caniatad. Gweler uchod.

- Cystwyo, td. 126, cospi, fflangellu. O'r hen Ffrangeg castoier, a hwnnw o'r Lladin castigo.
- Cythryfwl, td. 126, terfysg. Tardd y gair o'r Llad. contribulo, a sillebiad Elis Wyn yw'r cywiraf yn ol y tarddiad, er na wyddai efe wrth gwrs ddim am y tarddiad.
- Cywiro, td. 32, cadw addewid. Pennu oed, to make an appointment; cywiro oed, to keep an appointment.
- Chwap, td. 56, 143, 149, ar darawiad. O'r Saesneg whap, taro.

Chwippyn, td. 135, ar darawiad. O'r Saes. whipping.

Dadmer, td. 51, meiriol, dadlaith. Dadmer yw'r gair cyffredin yng Ngwynedd. Gwelir yr un gwreiddyn yn go-fer, di-fer-u. Yr un gwraidd hefyd a geir yn y gair meir-iol.

Daed, td. 67, 73, 145, cystal; y radd gyfartal o da.

Ba ddelw na bai dda Wiliam,

A daed fu ei dad a'i fam?

Gram. J. D. Rhys, td. 251.

Damchwa, gweler Tamchwa.

- Dèl, td. 67, cyndyn, ystyfnig, anynad, medd Dr. Davies.
- Diadlam, td. 69, o di-ad-llam, nas gellir llamu'n ol drosti, neu, td. 149, o hono. Ceir y gair yng Ngeiriadur Dr. Davies dan y gair Lladin irremeabilis. Diau mai oddiar y Bardd Cwsc y benthyciodd Gronwy Owen y syniad am y wal ddiadlam rhwng y ddau fyd yng Nghywydd y Farn Fawr.

Bydd hadl y wal ddiadlam, Yrhawg, a chwyddawg a cham.

Diaspedain, td. 118, llefain, seinio; o *diaspad*, llef. "Or clywi ddiaspad dos wrthi, a diaspad gwraig ' (yn) annad diaspad o'r byd."—*Mab.* 195.

Geirfa.

- Dibriddo, td. 85, ymadael â'r corff o bridd; gair grymus a ffurfiwyd, mae'n debyg, gan Elis Wyn ei hun.
- Dichlined, td. 17, yn fwy cywir *dichlyned*; dichlin, td. 101, 110, h.y. dichlyn. Diwyd, gofalus. O wraidd y gair *glynu*.
 - Diesgor, td. 131, anesgorol, nas gellir cael gwared o hono.

Difachio, td. 114, dad-fachu.

- Difes, td. 86. Ygair Lladin *Dives*, goludog. Arferir yr enw yn gyffredin am y gwr goludog yn y ddameg, Luc xvi.
- Difregwawd, td. 61. "Difregwawd Taliesin" y gelwir un o'r caniadau a briodolir i'r Cynfardd. Nid yw'r darn yn hen lawysgrif *Llyfr Taliesin*; a dengys yr iaith mai diweddar yw. Mewn cân arall a briodolir i Daliesin y digwydda'r llinellau a ddyfynnir yma. Cân ysgrythyrol seml ydyw "Difregwawd Taliesin," heb broffwydoliaeth na dirgelwch ynddi; a phrin y mae digon o sail i gysyllu'r pethau cyfriniol hyn â'r gair difregwawd. Hen ystyr gwawd ydyw cân, neu gân o fawl. Ystyr breg ydyw toriad neu goll mewn peth; difreg ydyw fawless, di-fai, heb goll ynddo. Tebyg ei fod o'r un gwreiddyn a'r Saesneg break, Lladin frango, &c. Felly ystyr difregwawd yw cân ddi-fai, cân berffaith.
- Dihafarch, td. 38, cryf, pybyr, bywiog. Y mae ystyr a tharddiad *hafarch* yn anhysbys.

Mab Llywarch ddihafarch ddyndid.

Llyw. ap Llywelyn.

I'r cadfarch dihafarchwych, Carnau a roes,—cyrn i'r ych.

Gro. Owen.

Dihenydd, tud 12. Y Ddinas ddihenydd, Dinas angeu, neu Ddinas Distryw. Y mae i'r gair Dien wahanol ystyron ; golyga fresh, megys

Dan lwyn a dien lannerch.

D. af Gwilym, xliv.

Hefyd, tragwyddol, megys yn yr ymadrodd Duw Dien. Ond yr ystyr fwyaf cyffredin o ddien neu ddihenydd ydyw marwolaeth, neu gospi trwy farwolaeth. Yma Dinas wedi ei dedfrydu i farwolaeth; dynion dihenydd, dynion dan gollfarn. Gall di fod yn gadarnhaol neu negyddol; a thybia Silvan Evans fod y gair yn yr holl ystyron uchod yn tarddu oen, y gwraidd a geir yn enaid; ac mai o hen y tardd y gair yn yr ymadrodd hen ddihenydd. Diau fod y gair hen wedi effeithio ar ystyr yr ymadrodd hwn pan fabwysiadwyd ef gan gyfieithwyr yr Ysgrythur; ond yn yr ystyr o ddyn neu ddynes hen iawn, fe dybir gan rai mai un digon hên i'w ddienyddio a feddylid—ymadrodd yn dod i lawr o oesau barbaraidd pan leddid y neb nad oedd o ryw fudd i gymdeithas.

Dinbenstrellach. Gweler dan y llythyren T.

Diofryd, td. 132. Odi negyddol, a go-fryd; y gwrthwyneb o roi bryd ar beth; ymwrthod â pheth.

Diphwys, td. 73, serth, precipitous; yma diwaelod. Cymharer affwys.

- Dis, disiau, td. 21, 102. Saes. dice.

Diymannerch, td. 27, heb ddywedud gair, heb newid geiriau.

F' athro Gruffudd, o'th guddiwyd Mewn arch oer, di-'mannerch wyd. W. Lleyn (Marwnad Gr. Hiraethog).

Dlêd, td. 63, 83. Dyma gynhaniad y gair yng Ngwynedd, a diameu ei fod yn gywirach na'r ffurf dýled. Ysgrifennid ef yn y canol oesoedd dlyce neu dylyet. Yn Llyd. dle ydyw, yng Ngwyddeleg dliged.

> Died ar bob dyn, dychryn daith, A'r aned yw marw unwaith. S. Twadar (Gram. G.R., td. 366). Na, dylêd neu dal ydyw.

D. Wyn (Blod. Arf., td. 80).

Drwp-hwl-rwp, &c., td. 89. Gweler dan T.

Dwned, td. 141, gramadeg, neu egwyddorion ymadrodd.

Llaw Dduw a fu'n lladd awen, Lladd enaid holl ddwned hên. *T. Aled* (Marwnad D. ap Edmwnd).

Ond yma golyga ymadrodd yn gyffredinol, sef dadwrdd. Tardd y gair o'r Saes. donet, a hwnnw'n tarddu o enw *Ælius Donatus*, gramadegydd enwog yn y bedwaredd ganrif. Petai'r gair yn tarddu'n uniongyrchol o'r enw Lladin,

1

Dunawd a fuasai; ac yn wir fe'i ceir yn y ffurf honno fel enw personol (Bruts, td. 118, 141, 200, 237.)

- Dwylyw, td. 132, y ddwyblaid. "Os gweddwon yw'r *adwylyw* sydd i'w priodi," Canonau Eglwysig, 104. Dywed Silvan Evans yn ei Eiriadur mai o *dwy a lliw* y tardd; ac y mae Dr. Davies yn ei sillebu *dwyliw* a *dwylyw*. Un peth yn erbyn yr eglurhad yw fod *lliw* yn air gwrywaidd, ac arferir *deuliw* yn gyson gan y beirdd mewn ystyr arall, megys "deuliw sêr," ail i liw'r sêr. Ysgrifenna Ieuan Deulwyn *dwylwy (Flores*, dan y pennawd "Anwadalwch"); pa ffurf sydd gywir nid hawdd penderfynu.
- Dychan, td. 7; o dy negyddol a cân; cerdd ogan, difriaeth.
- _ Dyfosiwn, td. 36, Saes. *devotion*, addoliad; td. 14, defodaeth.
 - Dyfyn, td. 66, 70, gwŷs, summons ; td. 128, to summon; o dy a mynnu. Gwysio neu ddwyn gerbron ydyw ystyr dyfynnu yn wastad yn y canol oesoedd.

Dyfyn a enfyn Dofydd, Bloedd erchyll, rhingyll a'i rhydd.

Gro. Owen.

- Dynan, td. 34, bychanig o dyn.
 - Dy-rinc td. 101, geiriau dynwared. Gweler dan Trwp-hwl-rwp.
 - Dyri, td. 92, cân ar fesur rhydd. Y mae'n debyg fod yr esboniad cyffredin yn gywir, sef ei fod yn tarddu o'r gair *rhif*, fel y mae'r gair Saes. *rime* (a gamsillebir yn *rhyme*) yn tarddu o'r A.S. *rim*, nifer, o'r un gwraidd a *rhif*.
- Ebr, td. 7 &c., Eb, td. 9, &c. Collid yr r yn y gair hwn o flaen cydsain fel y'i collir yn y fannod yr; am hynny tybiodd ysgrifenwyr y canol oesoedd mai'r fannod oedd yr r hon, ac ysgrifennant y gair fel dau-kep yr, neu kep y. Tardd o'r gwraidd cyntefig sequ; yn Gymraeg try s yn k a qu yn p; ac o'r un gwraidd y daw'r Gr. in-orre, dywedodd, y Llad. in-sex-it, dywedodd, yr Almaeneg sagen, a'r Saes. say.—Fick ii. 296. Gwraidd cyffelyb sydd i'r geiriau Gr. ironau, Llad. sequor, canlyn berfau â ffurf oddefol ac ystyr weithredol; a

thebyg mai'r un ydyw'r gwraidd *hebr-wng* yn Gymraeg. Fe allai mai cymysgu'r ddau air fu achos yr r oddefol yn y gair *hebr* neu *ebr*. Ysgrifennai Cynddelw Brydydd Mawr *hebu a hebaf*. Gram. Dr. Davies, td. 139. Cyfansoddeiriau o hono ydyw *ateb a gohebu*.

- Ebwch, td. 56, ochenaid; gall mai eb uchod ydyw, gyda'r terfyniad wch.
- Ehud, td. 18, ffôl. "Yr ehud a goelia bob gair." Diar. xiv. 15.
 - Eirias, td. 72, gwynias, white hot. O'r gwraidd cyntefig arg, disglair, a geir yn eirian disglair; ac arian (o'r Llad. argentum) y metel disglair. Tebyg mai'r un gwraidd sydd yn eira, ac yn arien, barrug, Gwydd. arg; eira.

Eisteddfod, td. 129, session.

- Elfydd, td. 44. Ysgrifennir hefyd eilfydd; cyfartal, hafal; o'r un gwraidd ag ail, a'r Llad. alius.
- Ertolwg, td. 13. Mi dybiwn mai llygriad o atolwg ydyw.
 - Erthwch, td. 93, 120, tuchan. Yr un terfyniad ag a geir yn *ebwek*; nid yw'r gwraidd yn amlwg, ond gall fod yr Ariaidd *pard*. Gweler rhestr Skeat.

Erthwch fel yr hwch yr haf.-Gro. Owen.

- Eurych, td. 24, gof *aur*; wedi hynny gildiwr, neu dincer.
- Euryn, td. 34, darn aur. Fâd-felen, y, td. 61. Gweler dan Mad. Ferdit, td. 130, Saes. *verdict*, dedfryd.
- Flour-de-lis, td. 16, Ffrangeg *fleur-de-lis*=blodeuyn y lili.

Ffloringod brig ni'm digiai,— Fflwr-de-lis gyfoeth mis Mai.

D. ap Gwilym, caliv.

- Fry, td. 10, 12. Gweler dan y gair obry.
- Fyddan, td. 61, yn gywir efyddan, padell efydd neu bres. Ceir y gair efydd mewn Cymraeg hynafol yn y ffurf emid (gloss ar aere); a'r gair Gwydd. cyfatebol yw umae, ond ni wyddys ymhellach o ba beth y tarddant.
- Ffafrau, td. 29, Saes. favours; wedding-favours, rubanau a wisgir mewn priodas.

Ffardial, td. 102, Saes. fardel, sef parsel neu bac.

Gall mai rhai yn cario paciau a olygir. Arferir *ffardial* mewn rhai mannau eto am y *riff-raff*.

- Ffest, td. 140, o'r hen Saes. fest, A.S. fæst, Saesneg diweddar fast, diysgog, cadarn.
- Fflagenni, td. 24. O'r Saes. *flagon*, ffurf arall ar *flascon*, o'r Lladin isel *flasconem*, fflasg. Llestr a gwddf main i ddal gwirod.
- Ffloreg, td. 26, yn fwy cyffredin, filoreg, nonsense.
- Ffollt, td. 112, Saes. *fold*, corlan, lloc. *Ffald* yw'r hen ffurf ar y gair yn Gymraeg, o'r A.S. *fald*.
- Fforestwyr, td. 19. Saes. foresters, ceidwaid coedwigoedd, o'r Lladin isel foresta, o'r Lladin foris, allan, i maes, out of doors. Y mae fforest yn air cyffredin yn y Mabinogion.
- Ffrae, td. 20. Saes. fray, ymrafael, byrhad o affray.
- Ffristial, td. 27. Sonia D. ap Gwilym am "Chwarae ffristial a thawlbwrdd" (Cywydd ii.); gellid meddwl felly mai ffristiawl y cynhenid y gair y pryd hynny. Dyfynna Pughe o'r un awdwr "Gwerin ffristiol a tholbwrdd;" felly rhyw chwarae tebyg i *chess* oedd, â bwrdd a "gwerin" (*chessmen*). Gweler Tawlbwrdd.
 - Gibris dy-glibir dy-glabar, td. 122. Geiriau gwneud, yn dynwared mân siaradach; eu ffurf wedi ei hawgrymu gan y Saes. gibberish, a'r Cymr. clebar.
- Godardau, td. 24, llestri yfed. Hen Saes. goddet, Ffrangeg godet. "A wooden godded or tankard." —Florio, 1597-1603. Diau mai'r gair tankard a effeithiodd ar derfyniad y gair yn Gymraeg.
 - Gorchwylus, td. 74, gwylaidd, swil; o gŵyl, modest.
- Goriadeu, td. 6, h.y. agoriadau. Agoriad ydyw'r gair cyffredin yn y Gogledd am allwedd, key.
 Canddin td. yr drife am all metur.
- Greddfu, td. 11, dyfod yn ail natur.
- Grydwst, td. 19, dadwrdd, cynnwrf. Ar ymyl y ddalen gyferbyn a murmuro, Luc v. 30, dyry William Salesbury "grwgnach, grydiaw, ymrydwst." Y mae'n lled debyg nad yw'r gair yn ddim amgen na'r gair crydian, crydiwst, a arferir, yn enwedig yn y ffurfolaf, gan y beirdd. Ymddengys fel cyfansoddair o cryd, cryndod, cynnwrf.
- Gwadd, td. 38, 39, byrhad o gwahodd, to invite.
- Gwalfa, td. 103, gorweddfa ; o gwdl a'r terfyniad fa.
- Gwallio, td. 27, 79, 137. Gyrru gwall ar; dwyn i warth.

- Gwallwfus, td. 12. Gall mai camargraff am gwallgofus yw; felly y darllenna Silvan Eyans.
- Gwenwyn, td. 17, poison. Ond yma spite.
 - Gwrêng, td. 106, 143. Yr hen sillebiaeth oedd gwreang. Tybir ei fod yn tarddu o gwr ac eang, a'i fod o'r un ystyr a freeman.
 - Gwdyn, td. 94, lliosog o gwden, withe.
 - Gwrddlosgi, td. 94; gwrdd yw cryf. Newidia Silvan Evans y gair i gwyrddlosgi.
 - Gwrthrimmyn, td. 90. Gefail, pincers. O gwrth a rhimyn, min. Tybir fod y gair Saesneg rim yn tarddu o'r Cymraeg rhim.
 - Gwyddanes, td. 51; Gwyddan td. 55, witch; dyry Dr. Davies yr ystyr o "gawres" hefyd dan y gair gwiddon. Nid oes gan Dr. Davies ond y ffurf gwiddon; ac nis gwn am ffurf heblaw gwiddon, gwiddon yng Nghymraeg y canol oesoedd. Sonnir yn y Mabinogion am "y widdon orddu, merch y widdon orwen," td. 123, ac am " widdonod Caerloew," td. 210. Ar lafar gwlad ychwanegwyd y terfyniad es er dangos yn eglurach mai benywaidd yw'r gair; a throwyd o i a fel yn coranau am coronau. Camsillebiad diweddar yw rhoi y yn lle i yn y gair ; ac o'r camsillebiad hwn tybiwyd fod y gair yn tarddu o wraidd y gair gwybod; gwnaed gwyddon yn wrywaidd, ac y mae'r geiriau gruyddoniaeth, gwyddonydd, &c., i'w holrain i'r cyfeiliornadau hyn.
 - Hai, hai-ptrw-how, &c., td. 102. Ebychiadau gyrwyr gwartheg.
 - 'Hangle, td. 13, ehangle, lle eang. Tardd eang o ek negyddol (Llad. ex) ac ang, cyfyng.
 - Hedlam, td. 109, llam hedegog, naid ar hedeg. Gweler *llamhedyddion*.
 - Heirn, td. 90, heiyrn, lliosog o haearn.
 - Heldrin, td. 72, helbul, trafferth. O hel, hela, kunt ; a thrin brwydr neu drafferth.
 - Henffel, td. 105, 136, hengall; o hên a ffêl, cyfrwys, call; cymharer hengraff td. 29, ll. 26, a hên iawn td. 45, ll. 2.
 - Herwyr, td. 18, champions. Ffurfir y gair o herw a gwr. Yr hen ystyr oedd ffoadur, poacher, robber; megys,

Geirfa.

Herwr glân, heb alanas, Heno wyf i'w phlwyf a'i phlas.

D. ap Gwilym, xxiv.

Gall mai effaith y gair her, herio ydyw'r ystyr o ryswr neu champion, a ddyry Elis Wyn i'r gair.

- Hislan, td. 91, yn fwy cyffredin *heislan* neu *heisyllt*; gweler Dr. Davies. O'r Saesneg *hatchel* yn ei hen ffurf *hetchel*, offeryn a phigau heiyrn miniog at gribo llin.
- Hobaid, td. 21, hôb; mesur a arferir eto yny Gogledd, ond nid yw ogymaint ym mhob man a'i gilydd. Dywed Pughe (1832) "i ti sa peck in Glamorganshire; four bushels in Caermarthen; and a third of a quarter in Denbigh." Diau fod yr enw'n tarddu o'r Saesneg hoop yn yr hen ffurf hope; canys arferid y gair am lestr pren wedi ei gylchu (hoop) fel cash.
 - Hoewal, td. 146, llonydd? Dywed Dr. Davies mai dwfr arafaf yr afon ydyw hoewal; a thystia Silvan Evans y defnyddir y gair yng Ngheredigion a mannau ereill am ddwfr llonydd; a dyfynna amryw linellau o'r beirdd lle y gellir casglu eu bod yn rhoi'r un ystyr iddo. O'r ochr arall dywed Dr. Davies y myn rhai mai'r dwfr cyflym ydyw'r hoewal, ac felly y dywed Lewis Morris yn ei nodiadau ar Gywydd y Farn Goronwy—" The stream of the sea, or a river." Dyfynna Silvan Evans hefyd dri dernyn sy'n cadarnhau'r syniad hwn; megys,

Cynt wyf at Ieuan, lle'r a gan-nyn, Nag awel o wynt i'r gwiail yn,— Ac na hoewal llif trwy ganol llyn,

L. G. Cothi.

Y mae yn Llydaweg air *houlenn* (lliosog *houl*) yn golygu ton, neu ymchwydd ton ; a gall mai ton yn syml yw ystyr *hoewal.* Ond ai'r un gair ydyw *hoewal* Elis Wyn yma ? neu *hoewal* Llywarch ap Llywelyn Prydydd y Moch yn y llinellau hyn ?—

> A bid duw yn ganhyad Hywel hoewal pob eirchiad.

Ac eto:

Gwâr Hywel hoewal cyfeddwch Gwrdd yn lladd a llafn deu afwch. Ymddengys i mi mai ansoddair ydyw'r gair yn golygu tirion ;—Hywel, mwyn mewn cyfeddach, grymus (gwrdd) yn y frwydr. "Yn ei mynwes hoewal hi," yn ei mynwes dirion hi. Hopran, td. 66. Saes. *hopper*, math o dwnffed i

- Hopran, td. 66. Saes. hopper, math o dwnffed i dderbyn y grawn a felir mewn melin. Gelwid ef felly am y gwneid i'r peirianwaith beri iddo hercian (hop) i ysgwyd y grawn i'r gwaelod. Arfeir y gair yn ffigyrol yma, fel y gwneir eto ar lafar gwlad, am safn fawr.
- Huchen, td. 32, gorchudd, plisgyn. Gall ei fod o'r un gwraidd a *hug*. Cymharer *dichon* a *digon* a arferid yn ddiwahaniaeth yn y canol oesoedd. Gweler Tobit vi. 8, "y dyn a fyddo a'r huchen ar ei lygaid."
 - Hûg, td. 138. Gorchudd yw ystyr hug; gweler uchod. Tybia Silvan Evans mai "gorchudd i dwyllo" a olygir, a chyfeiria at Iob ix. 24; xxiv. 15. Ond tebycach nad yw yma fel yn td. 23, castieu hûg, ond gwall am hud.
- Hulio, td. 28, 31. Hen Saesneg hill, gorchuddio; cymharer huling o killing, gorchudd. Yr ymadrodd mwyaf cyffredin y digwydd ynddo ydyw hulio bwrdd, Diar. ix. 2, yn Saesneg, "to furnish a table."
 - Hunfeydd, td. 91, *litters*. Newidia Silvan Evans y gair i *kaenfeydd* heb awgrym am y gwreiddiol.
 - Hustingwyr, td. 95, yn hytrach, feallai, hustyngwyr, sisialwyr. Ysgrifennir y ferf yn hustwng a husting gan D. ap Gwilym.
- Hwndliwr, td. 21, 102. Ffeiriwr, neu rapiwr ceffylau. Dengys ffurf y gair nad yw'n air Cymraeg; ond pa beth yw sydd ddirgelwch.
- Hwndrwd, td. 6, Saes. kundred, cant; yma cwmpeini. Hwsmyn-tafod, td. 57, llefarwyr. Gweler yr un syniad mai diogyn yw'r llefarwr yn td. 147, ll. 1,
 Husmon o'r Saes. houseman; arferir y gair am bailiff ar fferm. Tebyg mai prif ddynion y tafod a olygir, pen-llefarwyr.
 - Hyder, td. 111, yn hyder creulonach. Tebyg mai bydr a olygir, ac felly y darllenna Silvan Evans. Ystyr kydr yw cryfach, rhagorach. Mewn disgrifiad o frwydr rhwng dau yn y Mabinogion (td. 254) dywedir fod cefnogwyr y naill yn llawen-

1.4

ychu pan fyddai hwnnw yn *hydr*, sef yn trechu. O'r gair hwn y daw *hytrach*, sef trech. "Yn hydr creulonach," yn rhagori mewn creulondeb.

Hyd-yd-yd-eian, td. 57, gair gwneud yn dynwared swn yr anwydog.

Hyllgrech, td. 138, yn crychu'n hyll.

Interlud, td. 23. Saes. interlude, o'r Lladin isel interludium. "Yr enw a roddid i gyfansoddiadau dramadig o'r adeg y disodlasant yr hen chwareuon crefyddol (miracle plays) hyd gyfnod y ddrama Elizabethan."-Lloyd's Dic. Parhaodd y gair yn yr systyr hwn yng Nghymru hyd amser Twm o'r Nant, ac yn wir pery eto.

Ireiddlyd, td. 70, seimlyd, greasy. Awgryma Silvan Evans *ireidlyd*? eithr onid ireiddlyd yw ffurf gyffredin y gair? Gweler D. ap G., clxix. 16.

- r 'Lecsiwn, td. 20. Saes. Election.
- Lifrai, td. 11, Saes. *livery*, Ffr. *livrée*, Llad. isel *libero*, rhoddi'n rhad. Arferir y gair yn Gymraeg mor gynnar a'r bedwaredd ganrif ar ddeg :

Pwy mewn gaeaf a gafas Fis Mai yn dwyn lifrai las.

D. ap Gwilym, cxxxii.

_ Lusenau, td. 19, elusen neu alusen, cardod. Tardd trwy'r Llad. o'r Groeg ελεημοσύνη, tosturi. O'r un gair y tardd y Saes. alms.

Lwcusach, td. 67, mwy ffodus. Ffurfiwyd lwcus yn Gymraeg o lwc, Saes. luck.

- Llamhedyddion, td. 123. Ymddengys fod Elis Wyn yn tybied mai o *llam a hedeg y* ffurfiwyd y gair hwn, a gall mai hyn a awgrymodd iddo'r gair grymus *hedlam*, td. 109. Ond nid oes a wnelo hedeg a'r gair, oblegid *llemhidydd* oedd yr hen sillebiaeth, "Try chann erw a lammei yny (h.y. yn ei) un llam—penn llemhidydd Iwerddon oedd hwnnw."—*Mab.* td. 110.
- Llanastr, td. 57, anhrefnus, ar draws ac ar hyd, hyd lawr. (Gall ei fod yn tarddu o'r gwraidd *lan*, llawr, Llad. *planus*.)
- Llaryeiddio, td. 125; llaryaidd, td. 140. Hen sillebiad y canol oesoedd pan arferid y am igydseiniol. Tardd y gair *llary* o'r Lladin *largus*, haelionus, a dyna ystyr y gair yn yr hen amseroedd. Wedi

hynny daeth *llariaidd* i olygu tirion, tyner; ac yma tynheru, neu ddyfod yn llai ffyrnig a feddylir.

- Llechwrus, td. 136, ystrywgar, sly; llechwr, llechgi, yw skulker, sneak, o ilechu.
- Lledfennau, td. 90. Lledfen yw peth wedi ei ledu'n deneu, neu *flat*. Ffurfir y gair o *lled*; ac o'r un gwreiddyn a *lled* y tardd *llydan*, a'r Groeg πλάτοs, ac, mae'n fwy na thebyg, y Saesneg *flat* (drwy'r Scandinavian.)
- Llefys, td. 146, y trydydd person unigol presennol o *llafasu*, "meiddio," Llydaweg *lafuaez*, Cernyweg *lavasy*, Gwyddeleg *ro-laimiur*.
- Llen-gêl, td. 9, llen yn celu rhywbeth, gorchudd.

Mae llen gêl ar wallt melyn,

Lewis Glyn Cothi, td. 38.

Llochi, td. 72, llochesu, derbyn, cynnwys; o'r un gwraidd a *lloches*.

- Llogwyr, td. 19, rhai'n rhoi arian ar log.
- Llumman, td. 7. Tybiaf mai camgymeriad Elis Wyn yw rhoi u yn sill gyntaf y gair hwn. Noeth *lymyn* a ddywedir yng Ngwynedd heddyw. Gall mai noeth *lyman* oedd y ffurf hynaf; o'r gair *llwm* gyda'r un terfyniad ag a geir yn *tru-an*.
 - Llutteiaeth, td. 63, camargraff am *llatteiaeth*, neges garwriaethol. *Llattai* y gelwid un fai'n gennad rhwng cariadau. Llunnir y gair o *llad*, rhodd, anrheg, a *hai*, terfyniad yn golygu gweithredwr; megys cynutai, un yn hel tanwydd, o cynnud, tanwydd. Ymddengys felly mae swydd y *llatai* ar y dechreu oedd cludo anrhegion i'r un a gerid.
 - Llyfon, td. 119, llwon. *Llyfon* ydyw'r lliosog arferedig yng Ngwynedd eto; ond ymddengys mai drwy gamgydweddiad y ffurfiwyd ef, fel ped fai'r unigol yn *llwf*. Dengys y Gwyddeleg *luge* nad oes gan yr f yn briodol ddim lle yn y gair.
 - Llythyr-cymmun, td. 28, yn gywir *llythyr cymmyn*, ewyllys. Tardd o'r Lladin *commendo*; ac nid oes berthynas rhyngddo a *chymun*, gair sy'n tarddu o'r Lladin *communio*. Ceir *cymyn* yn gyfansoddedig yn y gair gor-chymym.
 - gyfansoddedig yn y gair gor-chymyn. Mâd-felen, td. 61, y fad felen, y pla melyn, the yellow plague; y pla fu'n difrodi'r cenhedloedd yn y chweched ganrif. Yn y drydedd gyfres o drioedd

Mae ar y gwallt farmor gwyn.

y Myfyrian, rhif 12, sonnir am dair haint echrys Ynys Prydain ; "Ail Haint y Fad felen o Rôs, ac achos celaneddau lladdedigion y bu honno, ac od elai neb o fewn eu gwynt cwympo'n farw'n ddioed a wnelai." Dywed rhai llawysgrifau o Frut y Brenhinoedd mai gweled y fad felen "drwy dwll dor yr eglwys " yn ymyl Deganwy a wnaeth Maelgwn (Myv. ii. 359). Gwelir fod y pla wedi ei bersonoli fel rhyw greadur yn y dyfyniad olaf. Dywed Dr. Davies fod rhai'n tybio mai Basiliscus ydyw'r fad felen ; ac eglura'r gair hwn fel "Sarph a ladd â'r anadl ac â'r golwg," Hawdd dirnad pa fodd yr elai enw'r creadur dychmygol hwn yn enw ar bla mor heintus. Y mae'n lled sicr mai enw rhyw anifail gwyllt oedd mad ar y dechreu; cymharer Gwydd. math-gamain, arth; Cymr. madawg llwynog, maden llwynoges (Fick, Vgl. ii. 200).

- Maeden, td. 33, enw a arferir yn amharchus am fenyw. Gwydd. maighdean, geneth, morwyn. Y ddau feallai o'r Saes. maiden, A.S. magden.
- Maelwyr, td. 19, masnachwyr ; o mael, ennill.
- Maentumio, td. 31, cynnal; o'r Ffr. maintenir yn hytrach na'r Saes. maintain. Cymharer rhesum o'r Ffr. raison.
- Maersiandwyr, td. 20, yn fwy cyffredin ac yn gywirach
 - marsiandwyr, fel yn td. 57, ll. 27; hen Ffr. marchand. Yn Saes. marchant yr ysgrifennid ac y seinid ef gynt.
 - Mall-gyrch, td. 73; cyrch y Fall, trigias y cythreuliaid; gair a gyfansoddodd Elis Wyn.
- Marchog Sir, td. 7. Cyfieithiad o Knight of the Shire, yr hen enw ar Aelod Senedd dros str, nid dros fwrdeisdref.
 - Mastiff, td. 34, Saes. mastiff, costog.
 - Medleiwr, td. 74, meddler; wedi ei ffurfio o medlai, a hwnnw o'r Saes. medley, gair yn tarddu trwy'r Ffr. o'r Llad. Is. misculare, cymysgu.
 - Merbwil, td. 100, yn fwy cywir marw-bwll, pwll o ddwfr llonydd neu farw. Cymh. marw-ddwr. Gweler merllyn.
 - Merllyn, td. 138, o marw a llyn. Troir yr a yn e gan yr y ddilynol, fel yn gwlad, gwledydd. Gall mai'r

e yn y gair hwn a barodd droi marwbwll yn mer-

- bull; gweler uchod. Mindlws, td. 26, o min a thus. Arferir y gair gan Dr. J. D. Rhys, "gwynn eyn byd ryw rai o honom fedru bod mor findlws a chymrud arnam ddarfod i ni o gwbl abergofi y Gymraec a medru weithion ddoydud Saesnec."—Gram. At y Cymry.
 - Môl-glafaidd, td. 55. Môl ydyw gwlybyr wedi ceulo yn y llygad.
- Murddyn, td. 14, 20, hen adeilad adfeiliedig ; (? mur a din).
- Mursen, td. 14, "A coy dame," Dr. Davies. (? Saes. virgin).
 - Mwgwd, td. 141, gorchudd dros y llygaid neu'r wypeb.

A'n pennau yn cau mewn cwd,

Am ein magu mewn mwgwd. S. Tudur (C. i Dr. Morgan.)

Mwrllwch, td. 13, 56, tarth tew.

÷.,

1

Mygyn, td. 143, smoke ; bychanig o mwg.

- Obry, td. 10, 13, i lawr, isod. Cyfansoddir ef o o a bry, gwraidd y gair bryn. Saif yr ymadrodd gwrthgyferbyniol fry am i fry sef i fyny(dd). Ceir y gair yn y ffurf bre mewn enwau lleoedd, Moelfre, &c.
 - Ossio, td. 135, tueddu, gogwyddo, gwneud osgo at rywbeth.
- Paladr, td. 15, coes gwaewffon, cyff coeden. Paladr o ddyn, dyn corffol. Yn y lliosog arferir pelydr am rays of light, td. 11. Gwydd. celtair gwaewffon, (Cymr. p = Gwydd. c.)
 - Palff, td. 97. dyn praff, llydan ; yng Ngwynedd heddyw, pwiffyn; Saes. bluff, a hwn fel y tybir o'r Du. blaff, llydan.
- _ Pastai, td. 8, Saes. pasty, drwy'r Ffr. a'r Llad. o'r Gr. παστή, pryd o fwyd.
- Peirie, td. 110, h.y. peiriau, y lliosog o pair, crochan. - Pelwyr, td. 19, chwareuwyr pêl.
- Pendifadu, td. 43, 128, pensyfrdanu, ffoli, hudo. "Da" ydyw ystyr mad; a di-fad-u ydyw drygu, yspeilio. Cymharer am-ddi-fad. Ar ol n try dd yn rheolaidd yn d yn ol, megys yn bendith am benddith ; ac y mae sillebiaeth y Bardd Cwsc yn berffaith gywir.

Geirfa.

- Pensaer, td. 50, architect. Ni fuasai raid i wyr y papurau newyddion ddyfeisio'r gair bastardaidd archadeiladydd am architect, oblegid yr oedd eisoes hen air Cymraeg da am dano-pensaer. Gwelir ef yn Llyfr yr Ancr, td. 76, fel cyfieithiad o'r gair Lladin opifex, ac yn y Testament Newydd (I Cor. iii. IO), fel cyfieithiad o'r gair Groeg, 'Apyurékrov, architect.
- Perwigau, td. 41, periwigs, gwallt gosod. Y gair Saes. periwig, o'r Ffr. perruque, o'r Eidaleg parruca, o pelo, Llad. pilus, gwallt.
- Pettwn, td. 11, byrhad o ped fawn, h.y. pe bawn; felly pettei, td. 39, am ped fai, &c.
- Phansi, td. 6, dychymyg. O'r Saes. fancy. Tardd drwy'r Ffr. a'r Llad. o'r Gr. parraola.
 - Poethfel, td. 39. Tybia Silvan Evans mai cyfnewidiad yw'r gair hwn o poethwal, gair a arferir yn Lleyn am "oddaith a roir mewn eithin, neu rug, neu'r cyffelyb." Tebycach o lawer mai'r gwrthwyneb sydd wir; canys newidir pob e ddiweddol i a yn Lleyn. Ymddengys fod yna hen wraidd Celtaidd bel yn golygu goleu neu dân. Gwydd bel-tene, enw ar galanmai, am y byddid yn cynneu tân mawr y diwrnod hwnaw. Cymharer hefyd yr A.S. bel, tân (Fick, ii. 164.) Gall mai cyfansoddair o bel ydyw ufel. Pa fodd bynnag, fe gytunir a Silvan Evans nas gall poethfel yn hawdd fod yn dalfyriad o boeth ufel.

Polioni, td. 90, to stake, trywanu â pholion.

- Porth, td. 63, porthladd; o'r Ladin portus. Rhyfedd fel y mae'r gair hwn a'r gair porth, drws, o'r Llad. porta, wedi newid eu rhyw yn Gymraeg. Yn Llad. y mae'r cyntaf yn wrywaidd a'r ail yn fenywaidd.
- Potecariaid, td. 19, 21, &c. Saes. Apothecaries, fferyllwyr. Tardd y gair Saesneg drwy'r Lladin o'r Gr. άποθήκη, shop, ystordy.
 - Prolog, td. 48, rhagymadrodd; o'r Saes. prologue, a hwnnw drwy'r Ffr. a'r Llad. o'r Gr. πρόλογος, rhagymadrodd.

Pryfetta, td. 122, hel pryfed.

Pry'r bendro, td. 59. Tebyg mai pryf clustiog (earwig) a feddylir.

196

Phlêm, td. 65, Saes. *phlegm*, llysnafedd. Tardd y Saes. drwy'r Ffr. a'r Llad. o'r Gr. φλέγμα.

Redi, td. 74, 75, Saes. ready.

- Rhaiadydd, td. 86, 88, lliosog wedi ei ffurfio o'r unigol llafaredig rhaiad, er fod Elis Wyn ei hun yn sillebu'r unigol yn gywir, rhaiadr, td. 88. Gwydd. rlathar.
- _ Rheibwyr, td. 21, yspeilwyr. Tardd *rhaib* o'r Llad. *rapio*, cipio neu ddwyn trwy drais.
 - Rhusio, td. 145, rhwystro, dal yn ol; "dilestair fydd dy hynt ac ni russia dim rhagot," h.y., ni ddaw dim i'th oedi.—*Mab.* td. 3. Yna ymdroi, petruso, "pwy a rusiei," pwy a oedai, pwy a betrusai?
- Rhwymedi, td. 21, Saes. remedy, yn y gyfraith, "y modd a ddarperir i adfer hawl, neu i roi iawn am ei dorri," Lloyd's *Dic.* "Heb nac iawn na rhwymedi," heb nac iawn na sicrwydd am iawn. O'r dyb fod cysylltiad rhyngddo a'r gair Cymraeg rhwymo y tarddodd y cynhaniad a'r sillafiad rhwymedi.
 - Rhygnu, td. 68, rhwbio; yma "ar y tannau," medd Silvan Evans. Ond arferir *rhygnu* yn gyffredin ar lafar am barhau i gadw'r un sŵn o hyd, neu i swnian am yr un peth.
- Rhygyngog, td. 14. *Rhygyng* ydyw symudiad ceffyl arafach na throtian. "Ynteu a gymerth ryging gan i farch; ac ef a debygei, er arafet y cerddei i farch yr ymorddiweddai a hi."—*Mab.* td. 10. "Rhygyngu wrth gerdded," Esaiah iii. 16, cerdded yn araf, ddefosiynol, falch; yn Saesneg, "mincing as they go."
 - Rhwd, td. 47, wyth lath ; Saes. rood, yr un gair a rod. Fel mesur o hyd (nid arwynebedd) 5½ llath a olyga rod neu rood yn Saesneg.
- _ Saig, td. 23, 43, dysglaid o fwyd, cwrs ar ginio.

Ĩ.

- Sawdwr, td. 21, milwr. O'r Saes. Can. soudiour, o'r hen Ffr. soudoier, souldoyer, o'r Llad. Is. soldarius.
- Scafell, td. 9, ael, shelf; o'r Llad. scabellum neu scamellum, bychanig o scamnum, mainc. Ysgrifennid y gair yn scamell yn Gymraeg yn yr wythfed ganrif, fel eglurhad ar y gair Lladın tripus, stôl drithroed (Mart. Cap. Gloss.) O fainc daeth i olygu shelf, ac arferir ef yn gyffredin yn awr am

ael,---"Edrych dan ei sgafell." Dyna'r ystyr yn td. 13.

- Sciabas, td. 58, a ysgrifennir hefyd siabas. O'r Saes. scab, crachen, o'r hwn y tardd hefyd y gair Saesneg skabby. "Rhyw sciabas deganau,"—rhyw grach deganau, neu fan deganau diwerth, rhyw sothach.
- Scithell, td. 124. Ysgrifennir ef *ysguthell* gan Pughe a Silvan Evans, a thybiant mai gwibiwr ar frys a olygir. Cymh. Saes. scud, scuttle.
- Scithredd, td. 117, ysgythredd, dannedd mawr. Tybiaf fod ysgwthr yn tarddu, er nad yn rheolaidd, o'r Llad. sculptura. Hen ystyr ysgythru ydyw cerfio neu naddu, yna torri'n arw, hew, hack. Creigiau ysgythrog, creigiau geirwon.
- Scrubliaid, td. 50, anifeiliaid dof. Genesis xlv. 17, &c. O'r Llad. scrupulum. Yr oedd y gair hwn yn Llad. yn enw ar ddernyn o arian. Parhaodd y Cymry yn ddiau i arfer da byw am arian bath yn hir ar ol ymadawiad y Rhufeiniaid, ac felly daeth y gair Lladin am arian yn air Cymraeg am dda byw neu stoc fferm. (Loth, Les Mots Latins, d.g. ysgrubl.) Cymh. "ugeinmarc neu ganmuw" (can buwch.) D. ap G., cxlvi. Cymharer hefyd y Llad. pecunia, arian, o'r gair pecus, gwartheg. (Gweler Sartor Resartus, Pop. Ed. p. 27). Scweir, td. 97, Saes. squire.
- Scwrs, td. 92, scwrsio, td. 111, 129, ffrewyll, frewyllu, o'r Saes. scourge. Benthyciwyd y gair i'r Gymraeg yn gynnar, oblegid fe geir ysgyrsseu yn Llyfr yr Ancr (1346), td. 54.
- Scwisiwn, td. 18, y darian y llunir arfau bonedd arni. O'r Saes. scuicheon, escuicheon, trwy'r hen Ffr. escusson, o'r Llad. Isel scutionem, o'r Lladin scutum, tarian.
- 'Scyrlwgach, yscyrlwgach, td. 34, clecian.
- 'Scyrnygu, ysgyrnygu, td. 33, dangos dannedd. O'r gair asgwrn y tardd.
 - Sechwich, td. 121. O secki, gosod neu wihio i rywle. Ar lafar Ceredigion seci. Tardda Dr. Davies a Dr. Pughe y gair o sack, ond y mae'r tarddiad hwn braidd yn amheus.
- Selu, td. 16, syllu, craffu. Y mae'n ddigon posibl ei fod o'r un gwraidd a syllu; Gwydd. sellaim, Llyd.

sellet, edrych. Arferir y gair gan William Lleyn yn ei Awdl i ferch, Gorchestion, td. 262 :

Selu, annelu yr ael yn wiwlon.

- Siarpwyr, td. 19. Saes. sharpers, rhai sharp neu graff mewn bargen, twyllwyr castiog.
 - Siccio, td. 94, golchi neu wlychu, medd Dr. Davies; eithr sucion ydyw dwfr budr ar ol golchi, yn fwy priodol sucion, o sug, oblegid ar lafar fe droir u yn i o faen i arall; megys tostirio yn lle tosturio, &c. Ysgrifennai Dr. Morgan iniawn am uniawn, ac ysgrifennir gofidio am gofudio fyth. Diau mai gwasgu'r sicion allan o honynt a feddylir yma.
- Siêl, td. 34. Saes. jail, carchar, medd Silvan Evans.
- Siffrwd, td. 23, yr un gair a *sibrwd*, medd Dr. Davies; gwneud swn a'r disiau a'r cardiau.

Siglen, td. 95, cors sigledig, neu donnen.

- Stl, td. 19, hil. Stl ydyw'r gair yng Ngwyddeleg. Try s wreiddiol yn A yn Gymraeg yn gyffredin; pa un ai wedi ei fenthyca o'r Wyddeleg y mae stl, ai wedi cadw'r s yn Gymraeg ochr yn ochr a'r ffurf fwy rheolaidd *ktl*, nid hawdd penderfynu.
- Sipsiwn, td. 6, o'r Saes. Egyptians, Saes. diweddar Gipsies, am y tybid mai Eiffliaid oeddynt. Eithr profa'u hiaith mai llwyth o Indiaid ydynt. Ymddengys iddynt dreiddio i Ewrop yn y ddeuddegfed ganrif a'r drydedd ar ddeg. Profa Miklosish oddiwrth eu geiriadaeth iddynt basio yn olynol drwy Bersia, Armenia, Groeg, Rumania, Hungaria a Bohemia, ac yna ymwasgar dros wledydd Ewrop. (Sayce, Science of Lang. ii. 76).
- Siri, td. 36, neu sirif o'r Saes. sheriff.
- Siwglaeth, td. 23, gwneud castiau hud, conjuring. Tardd o'r Saes. juggler, gair yn tarddu trwy'r hen Ffr. jogleor o'r Llad. joculator, o jocus, a joke.
 - Soc, soc, dy gloc, dygloc, td. 61. Geiriau dynwared. Cymharer hydyd-ydyd-eian, &c.
- Sorod, td. 3, gwaddod, dregs.
 - Splent, td. 117, 124, 126, darn yn hollti ymaith. O'r Saes. splint yn ei hen ffurf splent. Tardd o'r Swed. splinta o'r un gwraidd a'r Saes. split.
 - Stent, td. 97, Saes. stent, extent. Golygai brisiad ar ystad er mwyn trethiant; ond ymddengys fod Elis Wyn yn ei arfer am yr ystad ei hun.

- Strlp, td. 11, c.a. fel yr awgryma Silvan Evans, am strip, Saes. strip neu stripe.

Swbach, td. 63, bychanig o stup, rhyw sypyn bychan. Swrffedig, td. 145, o'r Saes. surfeit, gormodedd o rywbeth nes peri i un alaru arno.

- Swyn-serch, td. 26, love-charm.

- Synio, td. 86, swnio; yr w yn treiglo'n rheolaidd i y.
- Syre, td. 34, Saes. sirrah, sef "syr," gyda dirmyg. Tardd y gair sirrah, drwy'r Icelandig sira, o'r hen Ffr. sire, yr un gair a'r Saes. sir neu sire. Saif yr hen Ffr. sire am senre, o'r Llad. senior.

Syrn, td. 101, 103, gair a arferir i gryfhau ansoddair. Tebyg mae'r un gair a *swrn* yw.

- Sywaeth, td. 35, ysywaeth ; gweler dan Y.

- Tabler, td. 23, bwrdd chware, back gammon neu draughts. Saes. tables.
- Tacluso, td. 26, trefnu, cyweirio; o taclus, taclau, o'r Saes. tackle.
 - Tamchwa, td. 86, 110, 112, llygriad o tanchwa. Nid yw'r n yn cael ei chyflawn sain o flaen yr chw; y mae mor debyg i m ag i n, ond y mae'n debycach i ng nag i'r un o'r ddwy. Pa fodd bynnag, nid dam-chwa ydyw, fel yr awgrymir gyntaf gan Silvan Evans; oblegid pe felly, fe ddechreuasai ag dd ym mhob un o'r tri lle hyn. Cymharer tambaid, td. 46, ll. 17; bembwl, td. 61, ll. 4.
 - Tarennydd, td. 115, twmpathau eithin, ysgall, mieri, drain, a'r cyfryw. O'r un ffurf gyntefig y daw y gair Gwyddeleg *tráinin*, gwelltyn, y gair Sanscrit *t'rna*, gwelltglas, a'r gair Saes. *thorn*, draenen. O'r un gwraidd (*tar*) hefyd y tardda'r gair Cymraeg *taradr*, ebill.
- Tawlbwrdd, td. 27, bwrdd chware; o tafl (Llad. tabula) a bwrdd, dau air o'r un ystyr; cymharer bwystfil, bwyst o'r Llad. bestia, a mil, gair Cymraeg yn golygu'r un peth. Y mae hyn yn debycach na'i fod yn tarddu o'r gair taflu. Digwydda'r gair yn aml yn Nghyfreithiau Hywel, a tawlbwrth neu tawlbord y sillebir ef yn wastad, nid tawlfwrdd fel y ceisiodd Pughe ei gywiro. Yr oedd yr Ynad Llys a'r Bardd teulu i gael tawlbwrdd o asgwrn morvil gan y brenin. Chwareuid y chware âg un ar bymtheg o "werin wynnion"

yn erbyn brenin, ac wyth o "werin" liwiedig. —Anc. Laws, td. 94, 96.

- Tês, td. 5, gwres. Gwydd. tes, Llyd. tes. O'r gwraidd te(p), o'r hwn y tardd y gair tân, ac hefyd y gair Llad. tepor, gwres.

Tinbenstrellach, td. 114, pendramwnwgl. Y mae strellach yn debyg i ddynwaredair.

Tollgraig, td. 99; pan arferir *twll* fel ansoddair am dyllog, y ffurf fenywaidd arno ydyw *toll*; *tollgraig* neu graig doll ydyw craig dyllog.

Tonn, td. 152, ffurf fenywaidd y gair *twnn*, sef toredig, ysig. Arferir y gair yn aml gan Oronwy :

> Ymddifad ei thad, a thwnn Archoll yn ei friwdoll fronn . . . A golyth yw y Galon Erddi, ac am dani'n donn. (Mar. Elin ei ferch).

Trâd, td. 119, Saes. trade, masnach.

Traean, td. 135, y drydedd ran, one third.

- Trosfa gyffredin, td. 19, tir cyffredin neu dir cyd i droi (trosi) anifeiliaid iddo.

Trwnc, td. 98. Saes. trunk, corff heb aelodau.

- Trwp, td. 41, torf; o'r Saes. troop, o'r Ffr. troupe, Llad. Isel tropus. Tybir mai o'r Llad. turba y tardd.
- Trwp-hwl-rwp-rap dy-rwmp dy-damp, td. 89. Geiriau dynwared. Gweler dan soc, soc.

Trynciau, td. 57. Saes. trunk, cist.

Trythyllwch, td. 23. Ysgrifennid *drythyll* yn gyffredin â *d* yn y canol oesoedd ; a'i ystyr oedd ysbrydol, llawen, dedwydd. Ystyr *drythyllwch* oedd llawenydd, mwynhad, &c.; ond yn ddiweddarach, daeth i'r gair, fel yn y fan hon, ystyr ddrwg, megys mwyniant pechod.

Trywyr, td. 111, triwyr. Ysgrifennir tri weithiau'n try mewn gair cyfansawdd ; cymh. trydydd.

Tair awen oedd i'r triwyr

A fai les i fil o wŷr.

T. Aled (Mar. D. ab Edmwnd).

Tud, td. 80, gwlad, tir. Ystyr wreiddiol y gair oedd cenedl, a dyna ystyr tud eto yn Llydaweg, a'r gair cyfatebol túath yn Ngwyddeleg. O'r genedl daeth yn Gymraeg i olygu'r wlad. Ceir y gair yn hen enwau Gâl, megys Teuto-matus. Yn hen ieithoedd Gogledd yr Eidal ceir, Umbrian, toto, gwladwriaeth, Oscan, tuotu, pobl; ac yng Ngothig, thiuda, pobl.

Tygaswn, td. 101, tebygaswn. Arferid yn gyffredin ysgrifennu tygasum, tygasai, tygesynt, &c., gynt am tebygasum, tebygasai, tebygesynt, &c.

> Gwae a'th weles, dygesynt, Yn gyfannedd gyntedd gynt.

D. as Gwilym, cxl.

Gweler Gramadeg Dr. Davies, td. 136, 137.

⁻ Ucheldrem, td. 14, yn tremio neu edrych yn uchel. Un o'n, td. 73. Uno'n neu unon a ddylasai fod (gweler td. 94, ll. 13; td. 134, ll. 25; td. 137, ll. 4), sef unofn. Gair cyfansawdd o un ac ofn; a seinir ef yn un gair, fel geiriau cyfansawdd ereill. Am goll yr f cymharer y gair con am cofn, neu

eh-ofn, Galeg Exobnus. Ni adfer Ner amser oes Rhed einioes, nid rhaid unon.

Gro. Owen (Mar. L. Morris).

Unud, td. 50, yn gywir unyd, neu yn hytrach un-hyd; yn ei hyd, yn llwyr drosti.

Ustusiaid, td. 19. Saes. *justices*, ynadon heddwch. Walddiadlam, y, td. 69, 81. O'r Saes. *wall* y tardd y gair gwàl, nid yn uniongyrchol o'r Lladin vallum ; canys gwall a fuasai pe'i benthycasid yn y cyfnod Rhufeinig. Gweler ymhellach dan y gair diadlam uchod.

Wâr, td. 102. Saes. ware, nwyddau.

- Weir, td. 34. Saes. wire.

Witsiaid, td. 7. Saes. witches, gwiddonod.

A Yngwrth, td. 127, annisgwyliadwy. Gweler y nodiad td. 167 uchod.

Ymddanheddu, td. 36 (o dannedd), ymdaeru, cweryla.

Ymddugwd, td. 24, yn hytrach, ymddygwd, struggle; o ym a dwg, gwreiddyn y gair dwyn.

O frwd ymddygwd ddigon—y diangodd; Gwen Nef a gafodd gan Naf gyfion.

Gro. Owen (Mar. L. Morris).

Ymgroesi, td. 83, 131, croesi ei hunan, sef gwneud arwydd y groes arno'i hunan; gwneid hynny gynt i gysegru adduned, yn gyffredin adduned i ymladd yn rhyfeloedd y groes. Yma, ac yn gyffredin yn yr oesoedd diweddar, adduned i beidio troseddu mwy.

Mwya gras yw ymgroesi.-S. Tudur.

Ymharneisio, td. 47, gwisgo'i arfogaeth ; o'r Saes. harness.

Ymleferydd, td. 46, siarad ar draws eu gilydd. Canodd rhyw hen fardd fel y canlyn, a dyfynnir y llinellau gan ddysgawdwyr rheolau barddoniaeth o Simwnt Fychan i lawr, fel engraifft o'r bai "unig a lluosog ynghyd;" ond y mae'r llinellau'n Gymraeg di-fai ;—

> Mil fawr yn ymleferydd O daranau sugnau sydd.

- Yrwan, td. 9, &c. Llygriad o yr awran; bychanig
 o awr ydyw awran. Ysgrifenna Elis Wyn hefyd
 yr awron, td. 17.
 - Yscethrin, td. 87, 97, 150. Dywed Dr. Pughe mai "hyrddiol" ydyw'r ystyr; ac felly Silvan Evans ar ei ol. Tebycach gennyf mai blaenllym a feddylir, o cethr, pig llym, neu hoelen finiog; o'r un gwraidd a'r Llad. centrum, a'r Gr. κέντρον. Cymharer td. 107, ll. 1, lle nad yw hyrddiol yn ystyr cymwys iawn, a llai cymwys fyth yw yn td. 113 am garchar.
- _ Yscogyn, td. 14, creadur balch. O'r gair ysgog, oherwydd ysgogiad y cyfryw un wrth gerdded.
- _ Yscowl, td. 14, Saes. scold, gwraig anynad.
- Yscwir, td. 25, ysgwâr saer. O'r hen ffurf Saesneg squire (Shakespeare, L. L. v. 2, 474), a hwnnw'n tarddu o'r hen Ffr. esquierre, ffurf arall ar yr hen Ffr. esquarre. (Skeat.) Arferir y gair gan Elis Wyn yn ei Ragymadrodd i R.B.S., "Dyma i titheu Scwir neu Reol Buchedd Sanctaidd."

Ysmala, td. 147, fickle.

Yspleddach, td. 7t. Yn ol Dr. Davies, Walters, a Richards, chware neu ddifyrrwch a olygir wrth y gair; yn ol Pughe yspail neu ysglyfaeth, heb ddim sail, hyd y gwelaf, ond tebygrwydd y gair i'r gair yspail. Nid ymddengys i Silvan Evans fod yr ua o'r ystyron hyn yn gweddu i'r lle hwn, a thybia mai cyfathrach neu *alliance* a olygir, ar ba sail nis gwn. Yn sicr y mae ystyr Dr. Davies yn agosach i'w le na'r damcaniadau hyn. Arferir y gair yn awr am ryw riolti (*royalty?*), sef gwleddoedd, a chwareuon a difyrrwch mawr; ac y mae'r ystyr yn gweddu yn burion yma.

- * Ysplenydd, td. 5, yn fwy cywir, ysplennydd, disglair. O'r Llad. splendidus.
- Ystumieu, td. 26, lluniau, munudiau.
- Ysywaeth, td. 11, fel y mae gwaetha'r modd. Cyfansoddedig o ys yw waeth. Cymharer yswaetheroedd am ys waeth yr oedd. Yn Ystoria Carola Magno, td. 30, ceir gwaethiroedd duw (dyw, dydd), h.y., gwaeth yr oedd y dydd, yn Saes. woe worth (= was) the day.

Aeth Herast, yswaetheroedd ! Yn drist ; dda giniawdre oedd.

L. Glyn Cothi, td. 38.

۶

TALFYRIADAU.

- Anc. Laws. The Ancient Laws and Institutes of Wales, dan olygiaeth Aneurin Owen. Cyhoeddwyd hwynt yn ddwy gyfrol gan y Commissioners of Public Records, 1841.
- Arg., argraffiad.
- A.S., Anglo-Saxon.
- Bruts, The Text of the Bruts from the Red Book of Hergest, Rhys and Evans. Oxford, 1890.
- C., Cywydd.
- Can. oes., canol oesoedd.
- Cymh., cymharer.
- Cymr., Cymraeg.
- Du., Dutch, Is-Ellmyneg.
- Fick, Vergleichendes Wörterbuch der Indo-Germanischen Sprachen; 4ydd arg., Göttingen, 1894. Ymdrinia'r ail gyfrol a'r ieithoedd Celtaidd; ysgrifennwyd hon gan Dr. Whitley Stokes, yr ysgolhaig Gwyddeleg enwog.
- Flores, Flores, Poetarum Britannicorum; casgliad o ddyfyniadau o weithiau'r beirdd a wnaed gan Dr. John Davies, Mallwyd, ac a argraffwyd gyntaf yn 1710, ac eilwaith gan y Parch. Robert Jones, Rotherhithe, yn 1864.
- Ffr., Ffrangeg.

۲

- Geiriadur Dr. Davies. Geiriadur Cymraeg Ladin a Lladin Gymraeg Dr. Davies, Mallwyd, a gyhoeddwyd yn 1632, dan y teitl Antiquæ Linguæ Britannicæ ... Dictionarium Duplez.
- Geiriadur Dr. Murray. A New English Dictionary on Historical Principles. Oxford, 1888—. Geiriadur mawr y Philological Society. Golygwyd y gwaith ar y dechreu gan Dr. J. A. H. Murray, ond rhennir y gwaith yn awr rhyngddo ef a Mr. Henry Bradley. Cynnorthwyir hwynt gan oddeutu 30 o is-olygwyr a thros 800 o ddarllenwyr.

Talfyriadau.

Gorchestion, Gorchestion Beirdd Cymru (dan olygiaeth Rhys Jones o'r Blaenau). Amwythig, 1773. Gr., Groeg.

- Gram. Dr. D., Gramadeg Dr. Davies, Mallwyd, a ysgrifennwyd yn Lladin ac a gyhoeddwyd yn 1621, dan y teitl Antiqua Lingua Britannica...Rudimenta. Dyfynnir o'r ail arg. a gyhoeddwyd yn Rhydychen yn 1809.
- Gram. G. R., Dosparth Byrr ar y rhann gyntaf i ramadeg cymraeg, gan Dr. Gruffudd Roberts. Argraffwyd ef gyntaf ym Milan yn 1567, a thrachefn yng Nghaerfyrddin yn 1858, ac fel attodiad i'r Revue Celtique o 1870 hyd 1883. Y mae'r argraffiad olaf linell am linell fel y cyntaf, ac o hwnnw y dyfynnir.
- Gram. J. D. R., Gramadeg Dr. John Dafydd Rhys, a argraffwyd yn Llundain yn 1592, dan y teitl, Cambrobrytannicæ Cymraecæve Linguæ Institutiones et Rudimenta, &c.
- Gwydd., Gwyddeleg.

h.y., hynny yw.

- Lloyd's Dic., Lloyd's Encyclopadic Dictionary, wyth gyfrol, Llundain, 1895.
- Loth, Les Mots Latins dans les Langues Brittoniques (y geiriau Lladin yn yr ieithoedd Brythonig.) Paris, 1892.

II., Ilinell.

- Llad., Lladin.
- Llad. Is., Lladin Isel.

Llyd., Llydaweg.

Mab., Y Mabinogion. Dyfynnir o argraffiad y Proff. Rhys a Mr. Gwenogfryn Evans. The Text of the Mabinogion and other Welsh Tales from the Red Book of Hergest. Oxford, 1887.

Mar., Marwnad.

M.E., Middle English, Saesneg y canol oesoedd.

- Myv., Myf., y Myfyrian. The Myfyrian Archaiology of Wales, tair cyfrol, 1801-1807. Cyhoeddwyd ail arg. yn un gyfrol gan Mr. Gee yn 1870. R.B.S., Rheol Buchedd Sanctaidd.... Gan Jer.
- R.B.S., Rheol Buchedd Sanctaidd. . . . Gan Jer. Taylor, D.D. Cyfieithiad Elis Wyn. Llundain, 1701.
- Richards, Geiriadur Thomas Richards, sef Antiquæ Linguæ Britannicæ Thesaurus ; A Welsh and

English Dictionary. Bristol, 1753, 1759; Trefriw, 1815; Dolgellau, 1815; Merthyr Tydfil, 1838.

Saes., Saesneg.

Saes. Can., Saesneg y canol oesoedd.

Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Oxford, 1884. Hefyd A Concise Etym. Dic. of the Eng. Lang., a gyhoeddwyd mewn llawer o argraffiadau o wasg Rhydychen. Yn niwedd y geiriaduron hyn ceir rhestr o wreiddiau Ariaidd.

Swed., Swedaeg.

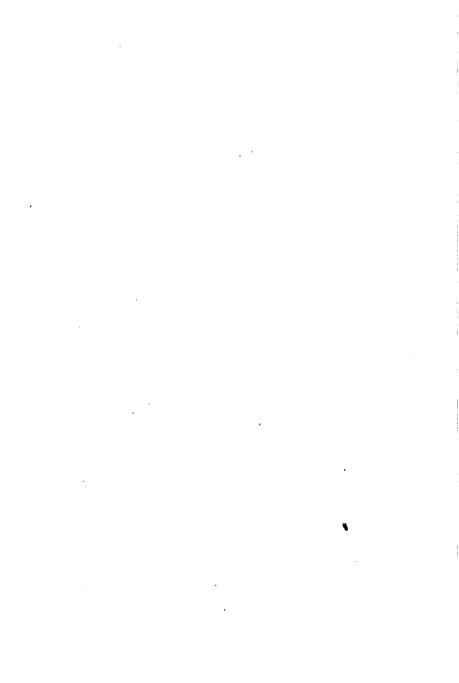
td., tudalen.

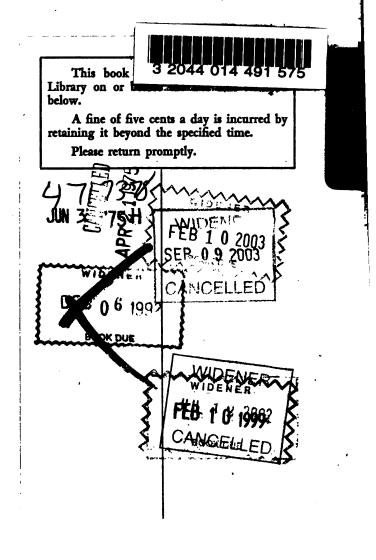
Walters, Geiriadur Walters, sef An Englisk-Welsk Dictionary, wherein not only the Words, but also the Idioms and Phrasology, &c. Llundain, 1794; Dolgellau, 1815; Dinbych, 1828.

Jarvis & Foster, Argraffwyr, Lorne House, Bangor

;; 7

. . · · · · · • · · ·

· ·